

การเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
 ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่นที่ได้รับการสอน
 ซ้อมเสริมโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำกับการสอนซ่อมเสริม
 โดยใช้แบบฝึกตามข้อเสนอแนะของกรมวิชาการ

12 ส.ค. 2539

ปริญญาพันธ์

ของ

สมศักดิ์ คงแก้ว

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการประถมศึกษา

เมษายน 2538

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

195963

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกการประถมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน

(รศ.วรรณิ์ โสภประยูร)

.....กรรมการ

(ผศ.ดร.พิตร ทองชั้น)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน

(รศ.วรรณิ์ โสภประยูร)

.....กรรมการ

(ผศ.ดร.พิตร ทองชั้น)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผศ.พยนต์ แสงเดช)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการประถมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ดร.ศิริยุภา พูลสุวรรณ)

วันที่ 18 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2533

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ เพราะความกรุณาจาก รองศาสตราจารย์วรณีย์ โสมประยูร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิตร ทองชั้น และผู้ช่วยศาสตราจารย์พนต์ แสงเดช ซึ่งเป็นผู้ให้คำปรึกษาแนะนำในสิ่งที่เป็ประโยชน์และสละเวลาในการตรวจแก้ไขข้อบกพร่อง ตั้งแต่เริ่มดำเนินการศึกษาทดลองจนเสร็จสิ้น ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาและขอกราบ ขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณอาจารย์ใหญ่และคณาจารย์โรงเรียนน้ำพอง อำเภอน้ำพอง จังหวัด ขอนแก่น ที่ให้ความร่วมมือและความสะดวกต่าง ๆ ในการศึกษาทดลอง เพื่อเก็บข้อมูลใน การวิจัยและขอขอบพระคุณอาจารย์ใหญ่โรงเรียนชุมชนหนองกงวิทยา อำเภอน้ำพอง จังหวัด ขอนแก่น และขอขอบใจนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2537 ที่ให้ความร่วมมือ ในการหาคุณภาพเครื่องมือเพื่อใช้ในการวิจัย

ขอขอบพระคุณอาจารย์สินสมุทร ประทุมตา คึกขานันท์ ศักดิ์สำนักงานการประถมศึกษา อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น และอาจารย์อรพิน คำพันธ์ อาจารย์มณฑิยา วงศาศิริพันธ์ ที่ให้ความช่วยเหลือในการตรวจสอบและหาคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย ตลอดจนเพื่อน ๆ นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการประถมศึกษา ปีการศึกษา 2534 ที่ให้ความช่วยเหลือและแนะนำ จงทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงไปด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์ใด ๆ อันอาจมีจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็น เครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่มีส่วนสนับสนุนผู้วิจัย

สมศักดิ์ คงแก้ว

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
ขอบเขตของการศึกษา	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนซ่อมเสริม	7
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนสะกดคำและแบบฝึกการเขียน สะกดคำ	23
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคงทนในการจำ	36
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคงทนในการจำ	39
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	41
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	42
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	42
เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง	43
การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	43
วิธีดำเนินการทดลอง	49
การวิเคราะห์ข้อมูล	50
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	50

4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	53
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	53
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	53
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	57
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	57
	สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	57
	กลุ่มตัวอย่าง	58
	เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง	58
	วิธีดำเนินการทดลอง	59
	วิเคราะห์ข้อมูล	59
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	59
	อภิปรายผล	60
	ข้อสังเกตเกี่ยวกับการศึกษาครั้งนี้	62
	ข้อเสนอแนะ	63
	บรรณานุกรม	65
	ภาคผนวก	75
	ประวัติย่อของผู้วิจัย	78

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงแบบแผนการวิจัย	48
2	การจัดเวลาสอนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในหนึ่งสัปดาห์	49
3	แสดงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำของนักเรียน กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	54
4	แสดงการเปรียบเทียบจำนวนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ ที่เรียนซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำกับแบบฝึกตาม ข้อเสนอแนะของกรมวิชาการ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	55
5	แสดงการเปรียบเทียบความคงทนในการเขียนสะกดคำของนักเรียน กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	55

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1 แสดงการใช้เอกสารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521	31

ภูมิหลัง

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติที่คนไทยต้องเรียนรู้มีความเข้าใจและสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อสารให้เกิดประโยชน์สูงสุดเท่าที่ต้องการได้ การสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษาจำเป็นต้องคำนึงถึงปัจจัยที่ต้องสอนให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาไทยทั้งในแง่ความเข้าใจภาษา การใช้ภาษาและการสอนให้ครบทั้ง 4 ทักษะ คือการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน (กรมวิชาการ, 2525 : คานา) หลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถขั้นพื้นฐานให้คงสภาพอ่านออกเขียนได้และคิดเป็นทำเป็น โดยจัดวิชาภาษาไทยอยู่ในกลุ่มทักษะที่เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ เพราะประโยชน์ของภาษาไทยมิได้จำกัดอยู่เฉพาะการใช้ภาษาไทยเพื่อใช้ศึกษาภาษาไทยเท่านั้น แต่ยังเป็นทั้งในการศึกษาวิชาอื่น ๆ การดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ มนุษย์ทุกคนจำเป็นต้องใช้ทักษะในการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนเพื่อติดต่อสื่อสาร การสอนภาษาไทยให้ได้ประสิทธิภาพตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรนั้นจำเป็นต้องมีการฝึกฝนทั้งการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน เพื่อให้เด็กเรียนมีทักษะสามารถติดต่อสื่อความหมายได้ เพราะถ้าผู้เรียนใช้ภาษาไม่ถูกต้อง ไม่ว่าจะพูดไม่ชัดหรือเขียนไม่ถูกต้องนอกจากจะทำให้สื่อความหมายไม่ตรงตามต้องการแล้ว ยังทำลายบุคลิกภาพของผู้นั้นอีกด้วย (ศรีศิลป์ บุญขจร, 2517 : 330) ชาติที่เจริญด้วยวัฒนธรรมทางภาษาถือว่าการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนให้ถูกต้องเป็นสิ่งสำคัญ ในอดีตที่ผ่านมาการสูญเสียไปทางการศึกษาที่เกิดขึ้นส่วนหนึ่งออกมาในรูปที่นักเรียนไม่สามารถอ่านหนังสือออกและเขียนหนังสือได้ไม่ถูกต้องแม้ว่าจะเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก็ตาม (สิปปนนท์ เกตุทัต, 2518 : 101) ย่อมเป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นถึงความบกพร่องของการสอนภาษาไทย

ปัญหาสำคัญอย่างหนึ่งในการเรียนการสอนภาษาไทยก็คือนักเรียนไม่สามารถเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง จากการติดตามผลการประเมินคุณภาพของนักเรียนระดับประเทศด้านการประเมินความสามารถทางภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 ผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนยังอยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2535 : 1)

มีสาเหตุหลายประการที่ทำให้นักเรียนเกิดความยุ่งยากในการเขียนสะกดคำ สาเหตุประการหนึ่งก็คือธรรมชาติของภาษาไทยที่มีพยัญชนะ 44 ตัว แต่มีเสียงเพียง 21 เสียงทำให้คำในภาษาไทยมีคำซ้ำกันมากและมีความหมายต่างกัน ซึ่งหากขาดการสังเกตและหลักเกณฑ์ในการจดจำแล้วก็มีโอกาสเขียนสะกดคำผิดมาก จากการศึกษาของ สุนันทา ไสร์จัจ พบว่าสาเหตุที่นักเรียนเขียนสะกดคำผิดเนื่องจากมีประสบการณ์ผิด การไม่ทราบความหมายที่แท้จริงของคำที่เขียน การออกเสียงผิด การเผลอ (สุนันทา ไสร์จัจ, 2511 : 87) นอกจากนี้นักเรียนได้รับการฝึกทักษะการเขียนสะกดคำไม่เพียงพอทำให้ขาดทักษะในการเขียน ซึ่งเป็นสาเหตุของการสอบตกของนักเรียน ทั้งนี้เพราะการวัดความสามารถในการเรียนรู้อย่างวัดความสามารถในการเขียนเพื่อถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจ ตลอดจนความคิดเห็นและทัศนคติ (วรณี ไสยมะประยูร, 2515 : 11) ในด้านตัวครูก็พบปัญหาหลายประการเกี่ยวกับการเขียนสะกดคำกล่าวคือ ครูมักปล่อยปละละเลยเมื่อพบว่านักเรียนเขียนสะกดคำผิดไม่พยายามชี้แนะให้นักเรียนเห็นความสำคัญและความจำเป็นในการเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง (ประเทิน มหาพันธ์, 2509) ครูเตรียมบทเรียน อุปกรณ์การสอนและแบบฝึกหัดไม่สมบูรณ์ ทำให้ผู้เรียนขาดความสนใจในการเรียน (ก่อ สวัสดิพานิชย์, 2524) คงใช้วิธีสอนเหมือนเดิมตลอด ทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย ขาดความเอาใจใส่และความพยายามในการศึกษารูปแบบวิธีสอนเพื่อพัฒนาแบบฝึกที่ได้ผลมาใช้ ครูมีประสบการณ์การสอนวิชาไทยไม่เพียงพอและไม่ถนัดในการสอนวิชาภาษาไทยแต่จำเป็นต้องสอนเป็นต้น (กรรณิการ์ พวงเกษม, 2532) นอกจากนี้ความสามารถและประสบการณ์ทางภาษาของนักเรียนชนบทในต่างจังหวัดแตกต่างกันมากเนื่องมาจากภาษาถิ่น วัฒนธรรม พื้นฐานทางเศรษฐกิจและอื่น ๆ เป็นผลทำให้การเรียนพร้อมกันทั้งห้องได้ผลเพียงบางกลุ่มบางคนเท่านั้น ฉะนั้นการแก้ไขปัญหาการเรียนภาษาไทยที่นักเรียนยังมีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำต่ำ จึงจำเป็นต้องรีบเร่งดำเนินการแก้ไขในขณะที่นักเรียนยังอยู่ในโรงเรียนและต้องแก้ไขให้ตรงกับจุดที่เป็นปัญหาและสาเหตุต่าง ๆ นานับประการอันแตกต่างกันไปแล้วแต่ละบุคคล ดังนั้นการสอนซ่อมเสริมการเขียนสะกดคำจึงมีความจำเป็นเพราะถือว่าเป็นการให้โอกาสแก่ผู้เรียนได้มีเวลาเรียนมากขึ้นได้เรียนรู้ด้วยวิธีการต่าง ๆ กันได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ เพิ่มขึ้น เข้าใจบทเรียนมากขึ้นจนสามารถบรรลุตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ (สมศักดิ์ สินธุระเวชชัย, 2523 : 24)

จากปัญหาดังกล่าวการสอนซ่อมเสริมจึงเป็นการช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาทางด้านการเรียนวิชาภาษาไทย คือ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำต่ำได้มีโอกาสแก้ไขข้อบกพร่องของตนเอง เพราะการสอนซ่อมเสริมเน้นการฝึกให้นักเรียนทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ในรูปแบบที่แตกต่างกันไปจากเดิม ทำให้นักเรียนได้เกิดทักษะการเรียนรู้ และเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนมากยิ่งขึ้นเพราะได้มีโอกาสฝึกซ้ำ ๆ และทำบ่อย ๆ จนเกิดทักษะและเข้าใจเนื้อหาที่เรียน โดยเฉพาะแบบฝึกการเขียนสะกดคำได้นำเอาวิธีการฝึกโดยใช้รูปแบบการฝึกที่หลากหลาย มาใช้ในการฝึกทำให้นักเรียนอยากเรียน เพราะมีรูปภาพและขั้นตอนน่าสนใจและเป็นการฝึกอย่างต่อเนื่องจากง่ายไปหายาก ซึ่งถ้านักเรียนที่มีปัญหาด้านการเขียนสะกดคำวิชาภาษาไทยได้ฝึกตามขั้นตอนก็ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเหล่านั้นดีขึ้นได้

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาวิธีการเขียนสะกดคำโดยการสอนซ่อมเสริมการเขียนสะกดคำด้วยแบบฝึกการเขียนสะกดคำกับการสอนซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึกตามข้อเสนอแนะของกรมวิชาการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อเป็นแนวทางการปรับปรุงการเรียนการสอนทักษะการเขียนสะกดคำวิชาภาษาไทยในระดับประถมศึกษาให้ได้ผลยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำของนักเรียนที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมโดยแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำกับการสอนซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึกตามข้อเสนอแนะของกรมวิชาการ
2. เพื่อเปรียบเทียบจำนวนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ที่เรียนซ่อมเสริมโดยแบบฝึกการเขียนสะกดคำกับการสอนซ่อมเสริมโดยแบบฝึกตามข้อเสนอแนะของกรมวิชาการ
3. เพื่อเปรียบเทียบความคงทนในการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมโดยแบบฝึกการเขียนสะกดคำกับการสอนซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึกตามข้อเสนอแนะของกรมวิชาการ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. เป็นแนวทางสำหรับครูในการจัดสอนซ่อมเสริมการเขียนสะกดคำวิชาภาษาไทย ระดับประถมศึกษา เพื่อให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น
2. เป็นแนวทางสำหรับครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในระดับประถมศึกษาได้คิด สร้างแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนในระดับชั้นต่าง ๆ

ขอบเขตของการศึกษา

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการทดลองเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนน้ำพอง สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น จำนวน 3 ห้องเรียนรวม 84 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2536

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนโรงเรียนน้ำพอง อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น ระดับประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2536 โดยการสุ่มจากนักเรียนที่สอบข้อสอบ วัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ 60% แล้วนำมาเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม กลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม กลุ่มละ 14 คน

3. ระยะเวลาในการทดลอง

กลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มใช้เวลาทดลองกลุ่มละ 30 ครั้ง ครั้งละ 30 นาที สอนสัปดาห์ละ 5 ครั้ง รวมเวลาในการทดลอง 6 สัปดาห์

4. เนื้อหาที่ใช้ทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองเป็นเนื้อหาในกลุ่มทักษะการเขียนภาษาไทยสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533) เลือก มาใช้ในการทดลอง 4 เรื่องคือ

- 4.1 การเขียนคำที่มีอักษรนำ
- 4.2 การเขียนคำที่มีตัวการันต์
- 4.3 การเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา
- 4.4 การเขียนคำพ้องเสียง

5. ตัวแปรที่จะศึกษา คือการสอนซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึก 2 วิธีดังนี้

5.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

5.1.1 การสอนซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำ

5.1.2 การสอนซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึกตามข้อเสนอแนะของกรมวิชาการ

5.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

5.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนสะกดคำ

5.2.2 ความคงทนในการเขียนสะกดคำ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การเรียนซ่อมเสริม หมายถึงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนที่สอบข้อสอบวัดความบกพร่องการเขียนสะกดคำในวิชาภาษาไทยได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 เพื่อให้ผ่านเกณฑ์
2. เกณฑ์ หมายถึงคะแนนที่ใช้ตัดสินการเรียนรู้นับต่ำสุดของนักเรียนที่ยอมรับว่าผ่านเกณฑ์ ในการวิจัยครั้งนี้ใช้เกณฑ์ร้อยละ 60 ตามเกณฑ์ การผ่านจุดประสงค์ของกระทรวงศึกษาธิการ
3. ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ หมายถึงข้อสอบที่วัดเกี่ยวกับการเขียนสะกดคำวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนว่ามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนสะกดคำมากน้อยแค่ไหน
4. การเขียนสะกดคำ หมายถึงการเขียนโดยเรียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ภายในคำหนึ่ง ๆ ได้ถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2535
5. แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ หมายถึงสื่อการเรียนที่ใช้ฝึกทักษะการเขียนเพื่อเรียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ภายในคำหนึ่ง ๆ ต้องถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2535
6. การสอนซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำ หมายถึงการสอนทักษะการเขียนภาษาไทย เรื่องคำที่มีอักษรนา คำที่มีตัวการันต์ คำที่สะกดไม่ตรงมาตราและคำพ้องเสียง สอนโดยใช้แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบฝึกที่เน้นทักษะเกี่ยวกับความเข้าใจเรื่องการสะกดคำ การเขียน การอ่าน ความหมายของคำ การนำคำไปใช้อย่างถูกต้องเหมาะสม

7. การสอนซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึกตามข้อเสนอแนะของกรมวิชาการ หมายถึง การสอนทักษะการเขียนภาษาไทย เรื่องคำที่มีอักษรนำ คำที่มีตัวการันต์ คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา และคำพ้องเสียง สอนโดยใช้แบบฝึกหัดตามข้อเสนอแนะของกรมวิชาการและการสอนตามคู่มือครูภาษาไทย

8. ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำ หมายถึงคะแนนรวมของนักเรียนที่ได้จากการตอบแบบทดสอบวัดผลการเขียนสะกดคำ เรื่องคำที่ใช้อักษรนำ คำที่มีตัวการันต์ คำที่สะกดไม่ตรงมาตรา และคำพ้องเสียง ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามเนื้อหาของหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533)

9. ความคงทนในการเขียนสะกดคำ หมายถึงคะแนนการเขียนสะกดคำที่นักเรียนได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำชุดเดิม ภายหลังจากการทดลองแล้ว 2 สัปดาห์

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนซ่อมเสริม
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ ✓
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคงทนในการจำ

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนซ่อมเสริม

1. เอกสารเกี่ยวกับการสอนซ่อมเสริม

1.1 ความหมายของการสอนซ่อมเสริม

ได้มีผู้ให้ความหมายเกี่ยวกับการสอนซ่อมเสริม (Remedial Teaching)

ไว้หลายท่านคือ

อาไพ สุจริตกุล (2516 : 46) ให้ความหมายของการสอนซ่อมเสริมว่า การสอนซ่อมเสริม คือการสอนเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องและเสริมทักษะการเรียนรู้ใหม่ให้แก่เด็ก เป็นการสอนที่จัดขึ้นสำหรับเด็กที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษจากครู สมบูรณ์ สีนถาวร (2521 : 9) ได้ให้ความหมายของการสอนซ่อมเสริมว่าเป็นวิธีการสอนที่จะช่วยแก้ไขส่งเสริมเด็กเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่ม ๆ เพื่อให้เรียนดียิ่งขึ้น การสอนในชั้นเรียนปกติไม่ว่าครูจะจัดกลุ่มเด็กอย่างไรก็ตาม เมื่อสอนไประยะหนึ่งจะมีนักเรียนที่ล้าหลังเพราะเรียนช้า การสอนแบบนี้เป็นการมุ่งช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อนหรือมีปัญหาในการเรียน เพื่อเป็นการส่งเสริมให้สามารถเรียนทันหรือมีพื้นฐานทางวิชาการสูงขึ้นทันเองเดียวกันกับที่ สมศักดิ์ สีนธระเวช (2523 : 24) กล่าวว่า การสอนซ่อมเสริม คือการให้โอกาสแก่ผู้เรียนได้มีเวลาเรียนเพิ่มขึ้นได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ เพิ่มขึ้น เข้าใจบทเรียนมากขึ้น จนสามารถบรรลุตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ และกระทรวงศึกษาธิการ (2524 : 97) กล่าวว่า การสอนซ่อมเสริมเป็นการสอนกรณีพิเศษนอกเหนือไปจากการสอนตามปกติ เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องที่พบในตัวผู้เรียน

จากความหมายของการสอนซ่อมเสริมพอสรุปได้ว่า การสอนซ่อมเสริมเป็นการสอนที่มุ่งเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องทางการเรียนของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนบรรลุตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

1.2 ความจำเป็นที่ต้องมีการซ่อมเสริม

จากการสัมมนาการสอนซ่อมเสริม (สัมมนาการสอนซ่อมเสริม.

2525 : 2) พบว่าการสอนซ่อมเสริมมีสาเหตุหลายประการที่แสดงให้เห็นถึงความจำเป็นในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1.2.1 ด้านตัวผู้เรียน

1.2.1.1 สติปัญญาแตกต่างกัน

1.2.1.2 วิธีการเรียนรู้หรือความสามารถเฉพาะตัวในการที่จะรับรู้เรื่องราวต่างกัน

1.2.1.3 สภาพเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมต่างกัน

1.2.1.4 แรงจูงใจในการเรียนแตกต่างกัน

1.2.1.5 ทักษะคิด ความถนัด และความขบขันในการเรียนรู้แตกต่างกัน

1.2.2 ด้านผู้สอนและการสอน

1.2.2.1 การสอนไม่ได้ผล มีครูจำนวนไม่น้อยที่ไม่รู้ว่าจะสอนเนื้อหาที่มีอยู่ในบทเรียนอย่างไร หรือจะใช้วิธีการสอนอย่างไร จึงทำให้นักเรียนบรรลุจุดประสงค์

1.2.2.2 ครูส่วนมากยังสอนหนังสือ แทนที่จะสอนคนสอนโดยยึดตำราไม่คำนึงถึงจุดประสงค์การเรียนรู้

1.2.2.3 ในช่วงเวลาของการสอนปกติ บางทีครูอาจมีปัญหาในการสอนนักเรียนไม่ทั่วถึง หรือไม่มีเวลาพอที่จะดูแลรับผิดชอบนักเรียนได้อย่างทั่วถึงทุกคน เพราะนักเรียนกลุ่มใหญ่เกินไป

1.2.3 ด้านหลักสูตรและสื่อการสอน

1.2.3.1 หลักสูตรมีวิชาบังคับเป็นพื้นฐานให้นักเรียนทุกคนต้องเรียนเหมือนกันทั้ง ๆ ที่บางคนไม่มีความถนัดทางด้านนั้นแต่จำเป็นต้องเรียน จึงไม่สามารถเรียนให้บรรลุจุดประสงค์ เช่น นักเรียนบางคนไม่ชอบคณิตศาสตร์ บางคนไม่ถนัดภาษาอังกฤษ เป็นต้น

1.2.3.2 จุดประสงค์ต่าง ๆ ที่ตั้งไว้บรรลุจุดประสงค์อยู่ในระดับสูงหรือต้องใช้เวลามากในการที่ผู้เรียนจะบรรลุจุดประสงค์นั้น ๆ ได้ ดังนั้นการที่ผู้เรียนจะบรรลุภายหลังการสอนในช่วงปกติจึงเป็นไปได้ยาก จึงจำเป็นต้องมีการซ่อมเสริมบางส่วนสำหรับจุดประสงค์เหล่านั้น

1.2.3.3 จุดประสงค์บางจุดประสงค์มีความต่อเนื่องกันเป็นลำดับ การที่จะสามารถบรรลุจุดประสงค์ข้อหนึ่งได้นั้น จำเป็นต้องผ่านจุดประสงค์ข้อหนึ่งก่อนเพื่อเป็นพื้นฐาน การสอนซ่อมเสริมเพื่อผ่านจุดประสงค์ขั้นต้น จึงเป็นพื้นฐานก่อนที่จะให้บรรลุจุดประสงค์ขั้นสูงได้ในลำดับต่อไปซึ่งเป็นสิ่งจำเป็น

1.2.3.4 สื่อการเรียนต่าง ๆ ยังไม่ดีพอ เช่น หนังสือเรียนที่ใช้ไม่เหมาะสมกับนักเรียน วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่นำมาใช้เป็นสื่อการสอนยังไม่เหมาะสมกับเนื้อหาบทเรียนหรือวิธีสอน

1.2.3.5 ความขาดแคลนสื่อการเรียนการสอน การสอนตามหลักสูตรปัจจุบันมุ่งให้นักเรียนคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น แต่เมื่อนักเรียนปฏิบัติจริงก็ขาดอุปกรณ์เพื่อจะสนใจ หรือยั่วให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ จึงทำให้นักเรียนไม่สามารถเกิดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ได้ตามเป้าหมายที่ต้องการ

1.2.3.6 เพื่อสอนซ้ำในเรื่องที่สอนไม่ดีหรือยังไม่ได้สอนทั้งหมด จากสาเหตุดังกล่าวจึงต้องมีการสอนซ่อมเสริม เพื่อช่วยลดความแตกต่างที่เกิดขึ้น ช่วยแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียน และช่วยให้การเรียนรู้ของนักเรียนบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

1.3 ลักษณะของการสอนซ่อมเสริม

กาเย่ (Gagne. 1971 : 2 - 8) กล่าวว่าถ้ารู้ลักษณะวิชาและวัตถุประสงค์ที่ออกแบบการเรียนการสอนได้ เพราะเชื่อว่าเนื้อหาของวิชาแต่ละอย่างใช้กลวิธีในการสอนและการวัดผลต่างกันตามสมมุติฐานของกาเย่ การเรียนรู้ทางด้านการใช้สัญลักษณ์ภาษาและตัวเลข ต้องเป็นไปตามลำดับของการเรียนรู้และต้องเป็นการให้พื้นฐานความรู้ที่มีประสิทธิภาพมากกว่าเป็นบทเรียนซ้ำ ๆ จุดมุ่งหมายในการค้นคว้าวิจัยของกาเย่ เพื่อแสดงให้เห็นนัยสำคัญของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ในการซ่อมเสริมว่า การซ่อมเสริมไม่ใช้การทำแบบฝึกหัดควบการสอนเหมือนเดิม แต่ต้องสร้างแบบขึ้นมาใหม่เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องซึ่ง เคลเลอร์ (Keller. 1968 : 79 - 89) ก็ได้ศึกษาเรื่องนี้เช่นเดียวกัน โดยค้นคว้าเกี่ยวกับแบบการสอนระยะต่อมาเรียกกันว่าการสอนแบบโปรแกรม โดยการนำเอาทฤษฎีการวางเงื่อนไขทางพฤติกรรมของ สกินเนอร์ มาใช้และได้พัฒนาการเรียนการสอนต่อ ๆ มา อย่างไรก็ตาม การที่จะให้นักเรียนบรรลุถึงจุดมุ่งหมายตามที่วางไว้ ครูเป็นบุคคลสำคัญ เพราะเป็นผู้ปฏิบัติการตามหลักสูตรระดับห้องเรียน วิธีทางหนึ่งที่ครูจะช่วยนักเรียนให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์

การเรียนรู้ในแต่ละระดับได้ ก็คือการสอนซ่อมเสริมเป็นรายคนหรือกลุ่มย่อย ซึ่ง บลูม (Bloom. 1968 : 1 - 12) ได้ให้ข้อคิดเพิ่มเติมว่าสิ่งที่มีส่วนช่วยให้การสอนได้บรรลุถึงขั้นมาตรฐานได้อีกก็คือ การใช้วิธีสอนย่อยเมื่อจบการเรียนรู้และกิจกรรมการสอนซ่อมเสริมในกรณีที่เด็กคนใดยังอ่อนอยู่ไม่บรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ และสรุปว่าวิธีนี้จะช่วยนักเรียนประสบผลสำเร็จตามเกณฑ์ของจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ เป็นจำนวนถึง 90 เปอร์เซ็นต์ ส่วนกระทรวงศึกษาธิการ (2524 : 98) ได้กล่าวถึงลักษณะการสอนซ่อมเสริมว่า การสอนซ่อมเสริมเป็นวิธีการที่จะช่วยให้นักเรียนที่เรียนช้าสามารถเรียนได้ทันเพื่อนช่วยให้นักเรียนที่เรียนไม่เข้าใจมีความเข้าใจมากขึ้นช่วยให้นักเรียนที่เรียนมาแล้วแต่ยังไม่สัมฤทธิ์ผลตามจุดมุ่งหมายหรือจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมได้สัมฤทธิ์ผล และช่วยให้นักเรียนที่เรียนดีเรียนเก่งมีความเฉลียวฉลาดอยู่แล้วได้มีโอกาสเสริมความรู้ให้เพิ่มมากขึ้น

ดังนั้นลักษณะของการสอนซ่อมเสริมจึงเป็นลักษณะการจัดการเรียนการสอนเพื่อปรับระดับการเรียนรู้ของนักเรียนให้ได้ผลตามความมุ่งหมายที่ตั้งไว้และอาจส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ของเด็กให้สูงขึ้นตามระดับสติปัญญาที่พึงมีของเด็ก

1.4 สาเหตุที่ต้องมีการซ่อมเสริม

สมศักดิ์ สีนุระเวช (2523 : 24 - 25) ได้กล่าวถึงสาเหตุที่ต้องมีการสอนซ่อมเสริมไว้ดังนี้

1.4.1 นักเรียนมีความสามารถในการเรียนต่ำ เช่น ในระหว่างการสอนคณิตศาสตร์เราจะพบว่า เมื่อให้งานใหม่นักเรียนทำ นักเรียนมักจะทำไม่ได้ จนกว่าจะมีการสอนซ้ำ 2 หรือ 3 ครั้ง

1.4.2 การสอนที่ไม่ได้ผล มีผู้สอนจำนวนไม่น้อยไม่รู้ว่าสอนเนื้อหาที่อยู่ใบบทเรียนอย่างไร หรือจะใช้วิธีสอนอย่างไรจึงจะทำให้นักเรียนบรรลุตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

1.4.3 นักเรียนแต่ละคนมีความแตกต่างในด้านทัศนคติ ความถนัด ความขบขัน

1.4.4 เพื่อสอนซ้ำในเรื่องที่สอนไม่ดี หรือยังไม่ได้สอนทั้งหมด โดยปกติ นักเรียนมักจะพยายามเอาหลักการ วิธีการที่เคยเรียนมาเพียงเล็กน้อยไปใช้ ซึ่งเป็นการไม่ถูกต้อง อันที่จริงแล้วควรจะได้หลักการเหล่านั้นทั้งหมดเสียก่อน

1.4.5 สื่อการเรียนต่าง ๆ ยังไม่ดีพอ เช่นหนังสือเรียนไม่เหมาะสมกับนักเรียน นักเรียนอ่านแล้วไม่เข้าใจความหมายว่าอย่างไร ตัวอย่างต่าง ๆ ที่อยู่ในหนังสือเรียนไม่ดี วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ไม่ได้รับการพัฒนาที่ดีพอ

1.4.6 จุดประสงค์ต่าง ๆ ที่ตั้งไว้บางจุดอยู่ในระดับสูงหรือต้องใช้เวลามากในการที่ผู้เรียนจะบรรลุ ดังนั้นการที่ผู้เรียนจะบรรลุได้ภายหลังการสอนจึงเป็นไปได้ยาก จำเป็นต้องมีการสอนซ่อมเสริมเป็นบางส่วน

1.4.7 จุดประสงค์บางจุดประสงค์เป็นลำดับขั้นการเรียนรู้ ฉะนั้นการที่นักเรียนจะผ่านจุดประสงค์ขั้นสูงจึงจำเป็นต้องผ่านจุดประสงค์ขั้นต้นก่อน การสอนซ่อมเสริมเพื่อให้ผ่านจุดประสงค์ขั้นต้นจึงเป็นสิ่งจำเป็น

1.5 เทคนิคของการสอนซ่อมเสริม

แบล (Blaise, 1957 : 93) ได้เสนอเทคนิคการสอนซ่อมเสริมไว้ดังนี้

1.5.1 เริ่มจากสภาพที่เป็นจริงของนักเรียน การสอนส่วนใหญ่อย่าคิดว่านักเรียนรู้มากกว่าสภาพที่เป็นจริง เนื้อหาวิชาหรืองานที่ให้นักเรียนทำนั้น ควรคำนึงถึงสิ่งที่ทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จและควรคำนึงถึงความพร้อมของเด็ก

1.5.2 ครูควรรายงานความก้าวหน้าในการเรียนให้นักเรียนทราบ อาจแสดงเป็น กราฟ หรือสมุดรายงาน

1.5.3 งานและกิจกรรมที่จัดให้นักเรียนควรจะต้องตรงกับความต้องการของนักเรียน

1.5.4 นักเรียนควรทำงานด้วยความพอใจ เพื่อให้การเรียนดำเนินไปอย่างรวดเร็ว

1.6 หลักการสอนซ่อมเสริม

สมบุรณ์ สีนถาวร (2521 : 9 - 10) ได้ให้หลักการของการสอนซ่อมเสริมไว้ดังนี้

1.6.1 แนวคิดในหน้าที่ของครูจะต้องถือว่าการสอนสอบแล้วสอนซ้ำในการสอนซ้ำนี้ต้องถือว่าการเป็นการเพิ่มเติมในส่วนที่นักเรียนยังพ่องอยู่

1.6.2 ก่อนสอนครูจะต้องรู้ว่านักเรียนรู้อะไรมาบ้างแล้ว การสอนของครูเริ่มจากสิ่งทีนักเรียนรู้ไปหาสิ่งทีนักเรียนไม่รู้ ครูต้องใจเย็นพอ และรู้จักกำกับการสอนมาพิจารณาเป็นแนวทางที่จะช่วยเหลือแก่นักเรียนทีมีความบกพร่อง

1.6.3 รู้จักเลือกวัสดุหรืออุปกรณ์การสอนที่ใช้ในการสอนซ่อมเสริม
นักเรียนแต่ละคนอาจไม่ต้องเรียนเหมือนกัน ในขณะที่พยายามหากิจกรรมแปลก ๆ ใหม่ ๆ
มาจัดให้นักเรียนได้เรียนจากหลายแบบหลายอย่าง ซึ่งจะช่วยให้เข้าใจได้ดีขึ้น

1.6.4 กระตุ้นและส่งเสริมให้นักเรียนเกิดกำลังใจ เพราะธรรมดาเมื่อ
ผู้เรียนได้รับผลที่ไม่พอใจในสิ่งที่เรียนก็จะไม่อยากจะสนใจในสิ่งนั้น ๆ เช่น เด็กที่อ่านหนังสือ
ไม่ค่อยได้มักพยายามหลีกเลี่ยงที่จะอ่านอยู่เสมอ เพราะรู้ว่าการอ่านไม่ได้ของตนทำให้เกิด
ความอับอายเพื่อน เมื่อนักเรียนไม่ประสบความสำเร็จจะต้องหาทางช่วยให้ประสบความสำเร็จ
ไม่คำหนิ และไม่ทำให้เขารู้ว่าเขาประสบความสำเร็จแล้วจะต้องเอาใจใส่ช่วยเหลือ จูงใจให้
นักเรียนสนใจและทำให้กำลังใจนักเรียนอยู่เสมอ และควรอย่างยิ่งที่จะให้ผู้เรียนได้รู้จักปัญหา
ของตนเอง รู้จักประเมินผลงานหรือผลการเรียนของตนเอง ควรควรเป็นกันเองสร้างบรรยากาศ
ที่ดีในการเรียน

ในการสอนสิ่งที่บกพร่องนั้น เนื้อหาจะซ้ำซ้อนกับสิ่งที่เรียนไปแล้ว
เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งคงพอจะมองเห็นได้ว่านักเรียนส่วนหนึ่งประสบความสำเร็จในสิ่งที่สอนไปแล้ว
ครูควรนำแนวคิดของตนเองควรพยายามหาทางทบทวนเรียนนั้น ๆ ให้นักเรียนได้เรียนง่ายขึ้น
หรือทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่าง่ายขึ้น นักเรียนเห็นทางที่จะประสบความสำเร็จมีกำลังใจที่จะทำงาน
หรือทำแบบฝึกหัด ฉะนั้นการกำหนดงานหลังจากผู้เรียนเข้าใจแล้วจะทำให้เข้าใจบทเรียนดียิ่งขึ้น
ครูต้องหาทางที่จะนำบทเรียนนั้นให้อยู่ในรูปธรรมเพื่อนักเรียนจะได้เข้าใจดีขึ้น

1.7 ลักษณะของนักเรียนที่ควรได้รับการซ่อมเสริม

รวีวรรณ ทุมชัย (2523 : 1) ได้เสนอไว้ว่าควรเป็นนักเรียนที่มีลักษณะ
ดังนี้

1.7.1 ขาดความสนใจในการเรียน หรือมีความสนใจน้อยกว่าเพื่อน
ในวัยเดียวกัน

1.7.2 มีความสามารถในการเรียนรู้ในระดับต่ำกว่าผู้อื่น

1.7.3 มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนรู้อันเนื่องมาจากความผิดหวัง
ในผลการเรียน

1.7.4 ได้รับความกดดันจากการเรียนหรือขนบธรรมเนียมประเพณีต่าง ๆ

1.7.5 ในด้านผลสำเร็จการเรียนจัดอยู่ในเปอร์เซ็นต์ที่ต่ำกว่า 30
อันเนื่องมาจากสาเหตุเหล่านี้คือ

1.7.5.1 ความเจริญทางด้านอารมณ์ต่ำ

1.7.5.2 ความเจริญทางด้านสังคมมีน้อย

1.7.5.3 ความเจริญทางด้านสติปัญญาต่ำ ความสามารถในการเรียนรู้ไม่สามารถแยกแยะปัญหาได้รวดเร็วทันเทียมกับเพื่อนในวัยเดียวกัน และมักจะพบว่ามี ความถนัดทางด้านภาษาต่ำ

1.7.5.4 มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย

1.7.5.5 มีประสบการณ์ทางการเรียนและประสบการณ์ทั่ว ๆ

ไปน้อยกว่าผู้อื่น

1.8 วิธีดำเนินการสอบวินิจฉัยและการซ่อมเสริม

สุกัญ เทียนทอง (2527 : 18 - 19) ได้กล่าวว่า การวินิจฉัยเป็นการ ค้นหาข้อบกพร่องที่ได้จากการทดสอบย่อย เพื่อที่จะเป็นข้อมูลย้อนกลับไปยังครูและนักเรียน ในการวินิจฉัยก็ทำให้เราทราบว่าครูยังสอนเด็กไม่ผ่านเกณฑ์ในจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมข้อใด บ้าง มีจำนวนเล็กน้อยเพียงใดที่ไม่ผ่านเกณฑ์และจะจัดการสอนซ่อมเสริมจุดมุ่งหมายนั้นอย่างไร จึงจะเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน ส่วนตัวนักเรียนเองก็ทำให้ทราบว่าตัวเองบกพร่อง ในเรื่องอะไรบ้าง จะหาวิธีการศึกษาเพิ่มเติมอย่างไรจึงจะบรรลุเกณฑ์ที่ตั้งไว้ มีวิธีการ ดำเนินการดังนี้

1.8.1 การทดสอบวินิจฉัยเพื่อความก้าวหน้าในการเรียนรู้หรือการทดสอบ เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน

1.8.1.1 ก่อนเริ่มต้นสอนหน่วยการเรียนรู้แรกจะกำหนดให้มี การทดสอบเพื่อวัดความรู้พื้นฐานที่จำเป็นสำหรับที่จะเป็นพื้นฐานในการเรียนหน่วยการเรียนรู้ เมื่อทราบข้อบกพร่องแล้ว จะทำการสอนซ่อมเสริมนักเรียนที่มีความบกพร่องเกี่ยวกับความรู้ พื้นฐานนั้น ๆ

1.8.1.2 กำหนดการสอบหลังจากสิ้นสุดหน่วยการเรียนรู้ หรือวัตถุประสงค์การเรียนรู้หนึ่ง ๆ เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน ในการสอบครั้งนี้ทำให้ ทราบว่านักเรียนมีความบกพร่องเรื่องอะไร จุดประสงค์ใด อะไรเป็นสาเหตุของข้อบกพร่อง และทำให้ทราบว่านักเรียนคนใดมีความรู้ชัดแจ้งพร้อมที่จะเรียนหน่วยการเรียนรู้ถัดไป สำหรับผู้ที่ ไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และมีข้อบกพร่องต้องได้รับการซ่อมเสริมก่อนที่จะเรียนหน่วยการเรียนรู้ ต่อไป

1.8.1.3 คะแนนที่ได้จากการสอบย่อยนี้จะไม่นำมาเป็น

เครื่องมือตัดเกรดแต่จะนำไปปรับปรุงการเรียนการสอน กล่าวคือจะทำให้เราได้นักเรียน 2 พวก พวกแรกเป็นนักเรียนที่มีความรู้แจ้ง และอีกพวกหนึ่งเป็นนักเรียนที่ต้องเรียนซ่อมเสริมทำงานเพิ่มเติมเพื่อให้เกิดความรู้ชัดแจ้งตามเกณฑ์ ผลการสอบจะเป็นการเสริมแรงทางบวกกับนักเรียน พวกแรก เพราะทำให้เกิดความแน่ใจว่าวิธีการเรียนของเขาเหมาะสมดีแล้ว ผลที่ได้รับคือสิ่งที่น่าพอใจจนทำให้เกิดความสนใจและมีเจตคติทางบวกต่อวิชาที่เรียน ส่วนผลการสอบสำหรับนักเรียนกลุ่มหลังทำให้ได้ข้อมูลย้อนกลับที่เป็นประโยชน์ต่อนักเรียนในการปรับปรุงวิธีเรียนของตนให้ดีขึ้น เพื่อให้เกิดความรู้ชัดแจ้งตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

1.8.1.4 เมื่อนักเรียนได้ทำการซ่อมเสริมส่วนที่ขาดบกพร่อง

เป็นเวลาประมาณ 3 ถึง 5 คาบ แล้วจะได้รับการทดสอบด้วยข้อสอบฉบับที่ 2 ซึ่งเป็นข้อสอบคู่ขนานฉบับแรกโดยตอบเฉพาะคำถามที่ขาดบกพร่องอยู่เท่านั้น

1.8.2 การแสวงหาวิถีทางแห่งการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนทุกคนมี

ความรู้แจ้ง ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ จึงได้นำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนมาเป็นแนวทางเพื่อดำเนินการสอนซ่อมเสริมให้ตรงประเด็น

กระบวนการสอนซ่อมเสริมที่มีประสิทธิภาพควรมีลักษณะดังนี้

1.8.2.1 จัดเตรียมคำแนะนำที่เหมาะสมและชัดเจนสำหรับ

นักเรียนแต่ละคน

1.8.2.2 ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้และลงมือปฏิบัติ

ด้วยตนเอง

1.8.2.3 จัดเตรียมอุปกรณ์การเรียนให้เพียงพอกับความ

ต้องการของนักเรียน

1.9 วิธีการสอนซ่อมเสริม

การสอนซ่อมเสริมมีวิธีสอนที่แตกต่างกันไป ส่วนการที่โรงเรียนไหนหรือครูคนไหนจะเลือกใช้วิธีสอนวิธีใดนั้น กระทรวงศึกษาธิการ (2523 : 104 - 105) ได้เสนอแนะไว้ว่าโรงเรียนแต่ละโรงเรียนย่อมจะใช้วิธีการสอนซ่อมเสริมที่แตกต่างกันหรือขึ้นอยู่กับสภาพโรงเรียนที่แตกต่างกัน เป็นต้นว่าบางโรงเรียนให้ครูประจำชั้นหรือผู้สอนในแต่ละวิชาเป็นผู้สอน บางแห่งก็มีครูทำหน้าที่จัดการเกี่ยวกับการสอนซ่อมเสริม อาจจะเป็นชั่วโมงว่างหรือตอนท้ายของชั่วโมงหรือนอกเวลาเรียนหรือวันหยุดแล้วแต่ความเหมาะสม

วิธีการสอนซ่อมเสริมมีด้วยกันหลายวิธี ขึ้นอยู่กับผู้สอนจะเลือกวิธีใดให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ วิธีการสอนซ่อมเสริมแต่ละวิธีมีข้อ เสนอแนะดังนี้

1. การสอนแบบตัวต่อตัว วิธีนี้ครูสอนซ่อมเสริมนักเรียนตัวต่อตัวซึ่งถือว่าเป็นวิธีที่ดีที่สุด เพื่อผู้สอนสามารถเลือกใช้ถ้อยคำหรือวิธีการได้เหมาะสมกับนักเรียนสามารถ จูงความสนใจของนักเรียนได้อย่างใกล้ชิด และสามารถสอนได้ตรงตามที่นักเรียนกำลัง ประสบปัญหา ผู้สอนนอกจากจะเป็นครูที่สอนประจำแล้ว ถ้าหากใช้ครูคนอื่นได้ยิ่งดี เพราะครู ผู้สอนจะให้ความรู้ความเข้าใจแก่นักเรียนในแนวใหม่ที่ไม่ซ้ำแบบเดิม

2. การสอนเป็นกลุ่มย่อย เพื่อความสะดวกควรวัดให้นักเรียนที่มีปัญหา เหมือน ๆ กันอยู่ในกลุ่มเดียวกัน กลุ่มหนึ่งประมาณ 2 - 3 คน ผู้สอนอาจจะใช้วิธีการสอน และให้งานสลับหมุนเวียนกันไปทีละกลุ่มข้อดีของการสอนวิธีนี้คือนักเรียนในแต่ละกลุ่มจะช่วยเหลือ กันแก้ปัญหาความเข้าใจในบทเรียนซึ่งกันและกัน ร่วมมือซึ่งกันและกันไม่ทำให้รู้สึกว่ามีมด้อยหรือ บมเด่น ผู้สอนนอกจากจะใช้ครูที่สอนประจำแล้วอาจจะเปลี่ยนให้ครูผู้สอนแทน หรือหมุนเวียน กันก็ได้

3. นักเรียนสอนกันเอง ในการสอนซ่อมเสริมผู้สอนจะคัดเลือกนักเรียน เก่งช่วยฝึกนักเรียนอ่อนหรือนักเรียนที่ยังไม่บรรลุวัตถุประสงค์ก็ได้ โดยให้ช่วยสอนตัวต่อตัว หรือสอนเป็นกลุ่มย่อย ข้อดีของการที่จะให้นักเรียนช่วยกันสอนเอง ก็คือนักเรียนใช้ภาษา แบบเดียวกัน ดังนั้นการถ่ายทอดความรู้ก็ดีหรือการใช้ถ้อยคำอธิบายก็ดี ย่อมทำให้ง่าย ต่อความเข้าใจกว่าภาษาที่ครูใช้ และทำให้ผู้ช่วยสอนต้องสนใจเรียนมากขึ้นเพราะ มีความรับผิดชอบมากยิ่งขึ้น จากรายงานการวิจัยพบว่าทั้งผู้ช่วยสอนนอกจากจะคัดเลือกจาก นักเรียนเก่งในชั้นเดียวกันแล้วอาจจะใช้นักเรียนที่อยู่ในระดับสูงกว่าก็ย่อมทำได้

4. แบบเรียนสำเร็จรูป ในกรณีที่ผู้สอนพบว่านักเรียนมีปัญหาในบางเรื่อง ก็อาจจะใช้แบบเรียนสำเร็จรูปแบบง่าย ๆ ไม่ซับซ้อนเป็นการสื่อการเรียนรู้โดยนักเรียนแต่ละคน จะต้องอ่านทำแบบฝึกหัดเรียนและตรวจคำตอบของตนเอง โดยใช้แบบเรียนสำเร็จรูปนั้น

5. สมุดแบบฝึกหัดเรียนด้วยตนเอง ลักษณะของสมุดแบบฝึกหัดเรียน ด้วยตนเองคล้ายแบบเรียนสำเร็จรูป เพราะเริ่มต้นด้วยการให้บทเรียนแล้วใช้แบบฝึกหัดต่อจากนั้น เฉลยคำตอบ ลักษณะที่แตกต่างกันคือสมุดแบบฝึกหัดเรียนมีแบบฝึกหัดมากกว่าแบบเรียนสำเร็จรูป เพราะมีจุดมุ่งหมายที่จะให้ผู้เรียนได้ทำแบบฝึกหัดเรียนเป็นการฝึกทักษะให้มากยิ่งขึ้น

6. ใช้กิจกรรมเพิ่มเติม ในการใช้กิจกรรมเพิ่มเติมนี้จะกระทำหลังจากที่วินิจฉัยปัญหา ถ้าพบว่าผู้เรียนมีความเข้าใจแล้วแต่สมควรได้รับการฝึกทักษะเพิ่มขึ้นอีก ผู้สอนอาจจะใช้วิธีการมอบหมายงานให้ทำ เช่น ทำแบบฝึกหัดเรียนที่มีระดับความยากง่ายใกล้เคียงเพิ่มขึ้นอีก โดยให้ทำที่โรงเรียน หรือจะหาที่บ้านก็ได้แล้วแต่ความเหมาะสม

วิธีการสอนซ่อมเสริมดังที่ได้กล่าวมาแล้วนี้ เป็นเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น ผู้สอนอาจจะมีวิธีสอนหรือวิธีการต่าง ๆ อีกมากมายที่สามารถนำมาใช้กับนักเรียนของตนเองได้ เช่น ในระหว่างเฉลยคำตอบของแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบ แทนที่ผู้สอนจะบอกแต่เพียงว่า ข้อใดถูกหรือข้อนี้มีคำตอบเท่าใด ผู้สอนอาจจะถามนักเรียนต่อไปว่านักเรียนเลือกข้อนี้หรือตอบข้อนี้นักเรียนคิดอย่างไร ที่ถูกคิดอย่างไร เป็นการอธิบายนักเรียนรู้ว่าที่นักเรียนคิดนั้นถูกหรือผิด ถ้าผิดนั้นที่ถูกคิดอย่างไร การใช้คำถามแบบตะล่อมเพื่อให้คิดด้วยตนเองจนได้คำตอบ และให้นักเรียนไปศึกษาเพิ่มเติมโดยวิธีการหาเหตุผลจากเพื่อน ๆ ก็จัดว่าเป็นส่วนหนึ่งของการสอนซ่อมเสริมเช่นกัน

การสอนซ่อมเสริมกระทำได้ตามโอกาสต่าง ๆ กัน กระทรวงศึกษาธิการ (2523 : 10) ยังได้เสนอแนะว่าการสอนซ่อมเสริมเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องควรกระทำได้ 3 ระยะด้วยกันคือ

1. ภายหลังการประเมินผลก่อนการเรียน ถ้าพบว่านักเรียนมีพื้นฐานความรู้ไม่พอหรือยังไม่ผ่านพฤติกรรมขั้นต้นก่อนการเรียน ควรจะได้จัดการสอนซ่อมเสริมให้
2. ภายหลังการประเมินผลระหว่างเรียน ถ้ายังพบว่านักเรียนไม่ผ่านตามเกณฑ์ของจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ ควรจะได้จัดการซ่อมเสริมให้
3. ภายหลังการตัดสินผลการเรียน ถ้านักเรียนได้รับระดับผลการเรียน " 0 " ก่อนจะให้ให้นักเรียนสอบแก้ตัว ควรจะได้รับการซ่อมเสริมก่อน

1.10 ผู้ที่ทำหน้าที่สอนซ่อมเสริม

ครูผู้สอนเป็นผู้ที่จะทำหน้าที่สอนซ่อมเสริมได้ดีและเหมาะสมที่สุด แต่ฝ่ายอื่น ๆ เช่น ครูแนะแนว หัวหน้าหมวดวิชา และฝ่ายวิชาการก็มีบทบาทสำคัญที่จะช่วยสนับสนุนส่งเสริม หรือดำเนินการสอนซ่อมเสริม ดังนั้นบทบาทในการวางแผนและดำเนินการสอนซ่อมเสริม ควรจะเป็นบทบาทร่วมกันระหว่างบุคคลหลายฝ่ายดังนี้

1. ครูผู้สอน
2. หัวหน้าหมวดวิชา
3. ครูแนะแนว
4. ฝ่ายวิชาการ
5. ฝ่ายวัดผล

นอกจากบุคคลดังกล่าวข้างต้นแล้ว บุคคลซึ่งอาจจะมาเป็นผู้ทำการสอน
ซ่อมเสริมแก่นักเรียนได้อีก คือ

1. เพื่อนนักเรียนด้วยกัน
2. นักเรียนในระดับชั้นที่สูงกว่า
3. วิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิ

1.11 การประเมินผลการสอนซ่อมเสริม

กระทรวงศึกษาธิการ (2524 : 101 - 102) ได้กล่าวว่าในการ
ประเมินผลการสอนซ่อมเสริมอาจทำได้หลายวิธี ตามความเหมาะสมของเนื้อหาและกิจกรรมของ
จุดประสงค์นั้น ๆ เช่น

1.11.1 การสังเกต ใช้ในการประเมินผลจุดประสงค์ในเรื่องความ
คล่องแคล่วในการปฏิบัติตามวิธีดำเนินการ เช่น การปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ การปฏิบัติข้างยนต์
การเล่นดนตรี การอ่านทำนองเสนาะ ฯลฯ

1.11.2 การตรวจผลงาน หากมอบหมายงานให้นักเรียนไปทำ เช่น
ค้นคว้า และเขียนรายงานมาส่ง สะสมสิ่งที่มีชีวิตตามลักษณะการจัดประเภทในชีววิทยา ตัดเสื้อ
หรือตัดกางเกง ทำชิ้นหนังสือ ฯลฯ

1.11.3 การสัมภาษณ์ จุดประสงค์ของเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการแสดง
ความคิดเห็น หรือเล่ารายละเอียด วิธีปฏิบัติงานหรือรายงานผลการสังเกต ผู้สอนอาจใช้วิธี
สัมภาษณ์นักเรียนหลังจากที่มอบหมายกิจกรรมให้ไปปฏิบัติ

1.11.4 การสอบข้อเขียน หากต้องการทดสอบความแม่นยำ เช่น
ภาคทฤษฎีด้วย ครูอาจจะประเมินผลคิดหาวิธีใดวิธีหนึ่งข้างต้นและประกอบกับการสอบข้อเขียน
หรืออาจจะสอบข้อเขียนอย่างเดียวตามความเหมาะสมก็ได้ ประการสำคัญ คือหากมีการสอบ

ข้อเขียนควรเป็นการสอบอย่างสั้น ๆ เฉพาะเรื่องที่จำเป็น มิฉะนั้นทั้งผู้เรียนและผู้สอนจะต้องเสียเวลาในการซ่อมไปมากก็ทำให้เสียเวลาของการเรียนการสอนตามปกติ

ดังนั้นอาจสรุปได้ว่า ในการประเมินผลผลนี้ให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้สอนว่าจะใช้วิธีหนึ่งหรือมากกว่า 1 วิธี ตามความเหมาะสมของกิจกรรมและเนื้อหาเพื่อให้ได้ผลการประเมินที่เชื่อถือได้ในเวลาอันสั้นที่สุด เท่าที่จะเป็นไปได้ และได้ประสิทธิภาพมากที่สุด

2. งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนซ่อมเสริม

ได้นักการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ พยายามค้นคว้าวิจัยเพื่อหาวิธีการแก้ไขข้อบกพร่องทางการเรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ กันหลายวิธีได้ส่งผลออกมาหลายลักษณะ ดังนี้

ไฮกวน (Hogwan. 1969 : 123 - 124) ได้ทดลองสอนคณิตศาสตร์ตามทฤษฎีของ บลูม โดยให้นักเรียนเกรด 7 จำนวน 272 คน กลุ่มทดลองครึ่งหนึ่งสอนตามแบบของบลูม ส่วนอีกส่วนหนึ่งเป็นกลุ่มควบคุมไปตามแบบเดิม ผลสัมฤทธิ์ของทั้งสองกลุ่มเมื่อนำมาเปรียบเทียบปรากฏว่านักเรียนกลุ่มทดลองร้อยละ 74 ตอบข้อทดสอบความสัมฤทธิ์ทางคณิตศาสตร์ได้ร้อยละ 80 ส่วนนักเรียนกลุ่มควบคุมมีเพียงร้อยละ 40 ที่ตอบได้เท่ากับกลุ่มทดลอง และในปี ค.ศ. 1970 ไฮกวน ได้ทำการสอนตามแบบ Mastery Learning ของบลูมอีก กลวิธีส่วนใหญ่ในการสอนเหมือนปี ค.ศ. 1969 แต่เพิ่มวิธีการพิเศษ คือใช้การสอบวินิจัยข้อบกพร่องก่อนลงมือทำการทดลองในวิชาภาษาอังกฤษ และวิชาคณิตศาสตร์ซึ่งเป็นวิชาทักษะทั้งคู่ ผลของการทดลองปรากฏว่านักเรียนกลุ่มทดลองตอบข้อสอบรวมได้ถึงร้อยละ 80

เคอร์ช (Kersh. 1970 : 121) ได้ศึกษากลวิธีในการวางแผนการเรียนรู้ของโรงเรียนเพื่อเพิ่มเติมอัตราส่วนให้นักเรียนถึงขั้นมาตรฐานในวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนเกรด 5 โดยวางแผนการเรียนรู้เป็น 4 ชั้น คือชั้นแรกสอนคณิตศาสตร์ในชั้นเรียนไปตามธรรมชาติของครู 3 - 4 สัปดาห์ ชั้นที่ 2 เมื่อเรียนจบบทก็ทดสอบด้วยข้อทดสอบย่อย ชั้นที่ 3 ให้โอกาสนักเรียนซ่อมเสริมบทเรียนที่ผิดพลาดด้วยการมีกิจกรรมให้เลือกเรียนได้หลายอย่างตรงตามจุดบกพร่องที่ผิดพลาดของนักเรียน ชั้นสุดท้าย หลังจากนักเรียนได้รับกิจกรรมซ่อมเสริมแล้วทดสอบใหม่อีกครั้งซึ่งเป็นการเสริมแรงให้เด็กนักเรียนเป็นอย่างมาก ผลการทดลองในครั้งนี้ชี้ให้เห็นชัดเจนว่าผลสัมฤทธิ์ จากการสอนให้บรรลุผลการเรียนรู้ตามเกณฑ์นั้น นักเรียนในกลุ่มทดลองมีอัตราเพิ่มอย่างมีนัยสำคัญ

นอร์แมน (Norman. 1971 : 5673 - A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการซ่อมเสริมวิชาพีชคณิต ในโรงเรียนประถมศึกษาโดยใช้วัสดุทัศนอุปกรณ์การสอน กับการสอนโดยวิธีบรรยาย - ได้ตอบตามปกติ กลุ่มตัวอย่างในการทดลองครั้งนี้มี 3 กลุ่ม กลุ่มที่หนึ่งที่สอนโดยใช้วัสดุทัศนอุปกรณ์ใช้กับบทเรียนแบบโปรแกรมและเทพประกอบการเรียนอีกสองกลุ่มที่เหลือสอนโดยวิธีบรรยาย - ได้ตอบตามปกติ ใช้บทเรียนธรรมดาแบบฝึกหัดแก้ปัญหาเมื่อจบแต่ละหน่วย ซึ่งมีผู้วิจัยและครูอีกคนหนึ่งเป็นผู้สอน ผลการทดลองปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มที่สอนโดยใช้วัสดุทัศนอุปกรณ์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซ่อมเสริมและเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์แตกต่างจากกลุ่มควบคุมที่สอนโดยวิธีบรรยายได้ตอบแบบไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ต่อมา แรลดอลล์ (Radall. 1972 : 1422 - A) ได้ศึกษาผลของการซ่อมเสริมคณิตศาสตร์ในวิทยาลัยชุมชน คาลิฟอร์เนีย ผลการศึกษาสรุปได้ว่า

1. การสอนซ่อมเสริมวิชาคณิตศาสตร์ในวิทยาลัยชุมชน ทำให้นักเรียนมีทักษะทางคณิตศาสตร์ดีขึ้น และมีเจตคติที่ดีต่อวิชาคณิตศาสตร์
2. การซ่อมเสริมวิชาคณิตศาสตร์โดยวิธีบรรยายจะช่วยเปลี่ยนเจตคติของนักเรียนในทางบวกได้ดีกว่าการสอนโดยใช้บทเรียนโปรแกรมแบบมีนัยสำคัญทางสถิติ
3. มีความสัมพันธ์กันเล็กน้อยระหว่างการพัฒนาทักษะทางคณิตศาสตร์กับการพัฒนาทางเจตคติ
4. การสอนโดยใช้บทเรียนโปรแกรมจะมีผลต่อการพัฒนาทักษะทางคณิตศาสตร์มากกว่าการสอนแบบบรรยายตามปกติ
5. มีแนวโน้มที่จะใช้ประโยชน์จากวิธีอื่น ๆ มากกว่าการสอนแบบบรรยายตามปกติและมากกว่าการเลือกตัวผู้สอน

จอห์น (John. 1973 : 3475 - A) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและค่าใช้จ่ายในการทดลองซ่อมเสริมสามวิธี ได้แก่ ให้ครูเป็นผู้สอน ให้ผู้ช่วยสอนและใช้เครื่องบันทึกเสียง ซึ่งปรากฏว่าให้ครูเป็นผู้สอนให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสุดแต่ใช้ค่าใช้จ่ายมาก ส่วนการใช้ผู้ช่วยสอนให้ผลสัมฤทธิ์รองลงมา ค่าใช้จ่ายในการสอนน้อย ส่วนวิธีใช้เครื่องบันทึกเสียงซ่อมเสริมให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำและยังสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายมากอีกด้วย

ในปี ค.ศ. 1974 วินาร์โน (Winasno. 1975 : 131 - 135) ได้ทดลองใช้สื่อการสอนและผู้ช่วยสอนในการสอนซ่อมเสริม โดยให้ผู้ช่วยครูสอนนักเรียนบรรลุจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้ได้ถึง 100 เปอร์เซ็นต์ นักเรียนกลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนไมคูมีครูหรือนักเรียนด้วยกัน หรือพ่อแม่เป็นผู้ช่วยสอนได้รับผลสำเร็จตามโครงการเป็นอย่างดีจากการศึกษาดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า นอกจากครูแล้ว ผู้ปกครองและเพื่อนนักเรียนด้วยกันก็สามารถเป็นผู้ช่วยสอนได้ ในต่อมา ไวคอฟ (Wyckeff. 1975 : 5160 - A) ได้ทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรอบรู้กับการสอนด้วยวิธีธรรมดา ซึ่งนักเรียนที่สอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้ มีการแก้ไขข้อบกพร่องในการเรียนโดยการซ่อมเสริมปรากฏว่าการสอนทั้งสองแบบให้ผล ไม่แตกต่างกัน และนักเรียนกลุ่มที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ ที่เรียนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้มีผลสัมฤทธิ์ดีกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีธรรมดา ผลการวิจัยของ ไวคอฟ บางส่วนสอดคล้องกับการวิจัยของ บอนบี้ (Bobbie. 1974 : 4685 - A) ที่ได้ทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบการสอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้และวิธีสอนแบบธรรมดา ปรากฏว่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพอ ๆ กัน แต่ในบทเรียนหลัง ๆ มีแนวโน้มว่าการจัดการสอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้ที่มีการสอนซ่อมเสริมจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นตามลำดับ

โคลลินส์ (Collins. 1974 : 72 - 183) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการสอนซ่อมเสริมสรุปผลได้ว่า การใช้ข้อทดสอบย่อยมาช่วยหาจุดบกพร่องของเด็กแต่ละคนก่อนแล้วซ่อมเสริมเฉพาะจุดบกพร่องนั้น จะทำให้เด็กสามารถบรรลุถึงเกณฑ์มาตรฐานตามจุดมุ่งหมายที่บทเรียนระบุไว้ไม่เป็นไปตามกระบวนการในการสอนซ่อมเสริมทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าการวางแผนในการสอนซ่อมเสริมนั้นเป็นการสอนทบทวนทวนทวนวิชาแทนที่จะเป็นการสอนซ่อมเสริมพื้นฐานความรู้ที่จำเป็นให้เป็นไปตามลำดับนั้น

ลินคอล์น (Lincoln. 1975 : 460 - 463) ได้ทำการทดลองให้การศึกษาชดเชยและซ่อมเสริมวิชาคณิตศาสตร์ ให้กับนักเรียนเกรด 4 ที่ได้คะแนนต่ำกว่า 3.0 และเป็นพวกที่ บิดา มารดา มีการศึกษาดำกว่าเกรด 10 ใช้เวลาทดลอง 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ระหว่างเวลาเลิกเรียนแล้ว (18.30 - 19.30) โดยใช้ผู้ปกครองอาสาสมัครมาช่วยสอนในช่วงเวลาพิเศษ ผลการทดลองพบว่าค่าเฉลี่ยของการทดสอบหลังเรียน 1 วัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น เมื่อได้รับการช่วยสอนซ่อมเสริม

โกเวน (Gowen. 1982 : 710 - A) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์การสอนซ่อมเสริมที่ใช้เครื่องคำนวณในการทำการบ้านวิชาพีชคณิตของนักศึกษาในวิทยาลัย 84 คน โดยแบ่งออกเป็นกลุ่มที่ใช้และไม่ใช้เครื่องช่วยคำนวณ แต่ละกลุ่มนี้ยังถูกแบ่งเป็นกลุ่มย่อย คือกลุ่มที่ได้รับการบ้านทุกวัน ได้รับการสอนเป็นกลุ่มเล็กและรายบุคคล ผลปรากฏว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างกลุ่มที่ใช้เครื่องคำนวณ ส่วนการสอนรวมกันเป็นกลุ่มเล็กกับการสอนเป็นรายบุคคล และการสอนซ่อมเสริมแบบเดิมมีผลสัมฤทธิ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนโมฮัมหมัด (Mohammad. 1979 : 6004 - A) ศึกษา นักเรียนเกรด 8 เรื่องทศนิยมเปอร์เซ็นต์ กลุ่มหนึ่งใช้เครื่องคำนวณอีกกลุ่มไม่ได้ใช้ผลปรากฏว่านักเรียนในกลุ่มสูง กลาง และต่ำ ที่เรียนคณิตศาสตร์ โดยใช้เครื่องช่วยคำนวณมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่เรียนโดยไม่ใช้หนังสืออย่างมีนัยสำคัญ

มอร์ซี่ และแอ็บเดล (Morsy and Abdel. 1982 : 4341 - A) ได้ศึกษาผลของการแนะนำตามแบบข้อวินิจฉัย 2 แบบ คือกลุ่มทดลองที่ 1 จะได้รับชุดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มทดลองที่ 2 จะได้รับข้อมูลย้อนกลับที่สมบูรณ์ ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการสอนเพิ่มเติม ผลปรากฏว่า กลุ่มทดลองทั้งสองมีผลสัมฤทธิ์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญระหว่างกลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่มกับกลุ่มควบคุม

การศึกษาในลักษณะเดียวกันนี้ ในประเทศไทยเมื่อปี พ.ศ. 2512 สำเร็จ บุญเรืองรัตน์ (2512 : 80) ได้ทำการวิจัย เพื่อศึกษาอิทธิพลของการทดสอบย่อยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 7 ได้พบว่า การจัดให้มีการทดสอบย่อยและเฉลยข้อสอบ เพื่อชี้แนะให้เห็นข้อบกพร่องเป็นกลุ่มรวม ๆ ภายหลังผลการทดสอบนั้น มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่าการทดสอบเฉย ๆ เพียงอย่างเดียว โดยไม่มีการเฉลยข้อสอบ ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับของ สมบูรณ์ สีนถาวร (2521 : 52) ที่ได้ศึกษาผลของการทำแบบฝึกหัดการทดสอบย่อย และการสอนสิ่งบกพร่องวิชาคณิตศาสตร์ พบว่าการทดสอบย่อยแล้วมีการอภิปรายข้อผิดพลาดภายหลังการสอบ และการสอนสิ่งบกพร่องทั้งสองสิ่งนี้ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนดีกว่าวิธีสอนที่ให้ให้นักเรียนฝึกทักษะแต่เพียงอย่างเดียว และยังสอดคล้องกับการวิจัยของ จินตนา สัตบุศ (2521 : 54) ที่ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ วิธีการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มี และไม่มีการสอบย่อยให้ผลสัมฤทธิ์สูงกว่าวิธีการซ่อมเสริมโดยไม่คำนึงถึงข้อบกพร่องและการสอบย่อยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

และการซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึกหัดและกิจกรรมด้วยบทเรียนโมดูลให้ผลสัมฤทธิ์สูงกว่าการสอนซ่อมเสริมตามปกติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

รุจิร กุสุมา (2523 : 128) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบวิธีสอนคณิตศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 รวมหกวิธีว่าวิธีใดจะให้ผลสัมฤทธิ์สูงสุด โดยมีความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ต่ำ และใช้เวลาในการเรียนการสอนน้อยที่สุด วิธีการเรียนการสอนทั้งหกวิธี มีดังนี้

กลุ่มที่ 1 ครูสอนโดยไม่มีการสอนซ่อมเสริมที่เป็นระบบ

กลุ่มที่ 2 ครูสอนโดยไม่มีการสอนซ่อมเสริมเป็นรายบุคคล

กลุ่มที่ 3 ครูสอนโดยมีการซ่อมเสริมเป็นกลุ่ม

กลุ่มที่ 4 เรียนเองจากบทเรียนสำเร็จรูปโดยไม่มีการสอนซ่อมเสริมที่เป็นระบบ

กลุ่มที่ 5 เรียนเองจากบทเรียนสำเร็จรูปโดยมีการสอนซ่อมเสริมเป็นรายบุคคล

กลุ่มที่ 6 เรียนเองจากบทเรียนสำเร็จรูปโดยมีการสอนซ่อมเสริมเป็นกลุ่ม

ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่เรียนจากครูเป็นผู้สอนและมีการสอนซ่อมเสริมเป็นกลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ควรแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์มีน้อยและใช้เวลาในการเรียนการสอนปานกลาง แต่นักเรียนที่เรียนจากบทเรียนสำเร็จรูป และเรียนจากครูเป็นผู้ดำเนินการสอนมีผลสัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกัน ปราณี มีกุล (2524 : 46 - 47) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนซ่อมเสริมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายวิชาเคมี เรื่องเซลล์ไฟฟ้าเคมี โดยวิธีเรียนด้วยตนเองการสืบประสมและจากแบบเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนภูเก็ทวิทยาลัย จังหวัดภูเก็ต ปีการศึกษา 2523 ที่ได้คะแนนไม่ถึง 60 เปอร์เซนต์ ในการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนเรื่องเซลล์ไฟฟ้าเคมี จำนวน 42 คน ปรากฏว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้สืบประสมให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนจากแบบเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในปีเดียวกันนี้ นันทา อัมระอาด (2524 : 40) ได้ศึกษาวิธีสอนซ่อมเสริมทางการเรียนของนักเรียนภายหลังใช้ สไลด์ เทป เรื่องเรขาคณิตศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2523 โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศ จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 30 คน ปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนภายหลังการสอนซ่อมเสริมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สาธิต แก่นมณี (2525 : 185) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนซ่อมเสริม 3 วิธี ในทฤษฎีการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ เรื่องพหุนามในมัยลระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วิธีซ่อมเสริมมีดังนี้

1. การสอนซ่อมเสริมเป็นรายบุคคลโดยการเพิ่มแบบฝึกหัด
2. การสอนซ่อมเสริมเป็นรายบุคคลโดยใช้บทเรียนโปรแกรม
3. การสอนซ่อมเสริมเป็นกลุ่มโดยเฉลยข้อสอบย่อยและอภิปรายข้อบกพร่อง

ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมด้วยวิธีต่าง ๆ ทั้ง 3 วิธี สูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการสอนซ่อมเสริม และนักเรียนที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมเป็นกลุ่ม โดยเฉพาะแบบทดสอบย่อยอธิบายข้อบกพร่องเป็นรวม ๆ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุม

จากเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการสอนซ่อมเสริมที่กล่าวมาแล้วจะเห็นว่า การสอนซ่อมเสริมมีความสำคัญยิ่ง สำหรับนักเรียนที่เรียนอ่อน เพราะการสอนซ่อมเสริมจะเป็นการช่วยแก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียนให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ และการสอนซ่อมเสริมสามารถทำได้หลายวิธี เช่น ใช้บทเรียนโปรแกรม ชุดการเรียนรู้ เพื่อนช่วยสอน ใช้เทปคาสเซต ใช้การสอนตามปกติ เป็นต้น

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนสะกดคำและแบบฝึกการเขียนสะกดคำ

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกหัด

แบบฝึกหัด

ภาษาไทยเป็นวิชาทักษะเช่นเดียวกับคณิตศาสตร์ ซึ่งเป็นวิชาที่สำคัญเพราะเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ ตามหลักสูตรประถมศึกษา 2521 การสอนภาษาจึงต้องมีการฝึกฝนให้เกิดความคล่องแคล่ว เพื่อช่วยให้พัฒนาการทางภาษาของเด็กได้เพิ่มพูนขึ้นเท่าที่วัยและความสามารถของต้นจะทำได้ ดังที่ กมล ดิษฐกมล (2509 : คานา) กล่าวว่า หัวใจของการสอนวิชาทักษะอยู่ที่การฝึก การฝึกอย่างถูกวิธีเท่านั้นจะทำให้เกิดความชำนาญ คล่องแคล่ว ว่องไว และทำโดยอัตโนมัติ ซึ่งตรงกับงานวิจัยของ ศศิธร สุทธิแพทย์ (2517 : 96) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของแบบฝึกหัดว่า สิ่งหนึ่งที่จะช่วยการสอนของครูให้ประสบความสำเร็จก็คือแบบฝึกหัด เพราะการใช้แบบฝึกหัดที่ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมดจะช่วยท่นเวลาในการสอน กฎเกณฑ์การยกตัวอย่าง ทั้งยังเป็นการวัดผลการเรียนการสอนในแต่ละเรื่องด้วย และนิภา ชวนะพานิช (2518 : 36) ได้กล่าวว่า สิ่งที่จะช่วยให้เด็กมีพัฒนาการทางภาษาดีขึ้นนั้น คือ แบบฝึกหัดเพราะนักเรียนจะมีโอกาสนำความรู้ที่เรียนมาแล้วมาฝึกให้เกิดความเข้าใจกว้างขวางขึ้น เมื่อแบบฝึกหัด

มีความจำเป็นต่อการเรียนภาษาและแบบฝึกหัดภาษาไทยระดับประถมศึกษา ยังไม่เป็นการเพียงพอสำหรับเด็กที่มีปัญหาบางประการได้ ครูจึงอาจสร้างแบบฝึกหัดเพิ่มเติมเพื่อใช้ในการสอนซ่อมเสริมการเรียนภาษาของเด็กได้

หลักในการจัดทำแบบฝึกหัด

ก่อน สวัสดิพานิช (2505 : 195) ได้เสนอแนะวิชาการสร้างแบบฝึกหัดดังนี้

1. แบบฝึกหัดจะต้องสอดคล้องกับทักษะที่ต้องการฝึก
2. ใช้แบบฝึกหัดสั้น ๆ แต่มีหลายแบบในการฝึกทักษะเดียวกัน
3. ให้ฝึกในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน เช่น การเล่นเกม ทำแบบฝึกหัด
4. มีการประเมินผลในขณะฝึกเป็นขั้นตอน เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียน

ที่กล่าวว่า สิ่งที่จะช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาให้ดีขึ้นนั้นคือ การนำความรู้ที่ได้เรียนมาแล้วมาฝึกให้เกิดความเข้าใจมากขึ้น และมีทักษะโดยอาศัยแบบฝึกหัดทักษะโดยตรง เพราะหัวใจของการสอนวิชาทักษะอยู่ที่การฝึกอย่างถูกวิธีเท่านั้น ที่จะทำให้เกิดความชำนาญ คล่องแคล่วว่องไว ทักษะในด้านภาษาเป็นสิ่งจำเป็นที่ควรฝึกให้แก่เด็ก เพื่อให้เด็กมีความสามารถติดต่อสื่อความหมายกันได้ อันเป็นวัตถุประสงค์ที่สำคัญของการสอนภาษา ซึ่งการฝึกทักษะทางภาษามีลำดับขั้นดังนี้

1. ให้เด็กเข้าใจในวิชาการฝึกนั้นเสียก่อน
2. เมื่อเด็กเข้าใจวิธีการดีแล้ว จึงลงมือฝึกด้วยการให้ทำแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมอื่น ๆ เพื่อฝึกทักษะที่ต้องการ
3. ฝึกบ่อย ๆ สม่่าเสมอไม่ทิ้งระยะจนเด็กลืม
4. แบบฝึกหัดหรือกิจกรรมฝึกทักษะจำเป็นต้องทำซ้ำ ๆ กัน แต่ใช้กลวิธีพลิกแพลงให้แบบฝึกหัดหรือกิจกรรมอยู่ในรูปที่แตกต่างกัน เพื่อเด็กจะได้ไม่เบื่อหน่ายต่อการฝึกนั้น
5. ติดตามผลเพื่อสังเกตดูความก้าวหน้าของเด็กภายหลังการฝึกไปแล้วในระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งจะช่วยให้ทราบว่าเด็กคนไหนมีทักษะเกิดขึ้นมากน้อยเพียงไร และมีข้อบกพร่องในเรื่องใดอย่างไร เพื่อจะได้แก้ไขทัน อย่าปล่อยให้ผ่านไปเลยไป จะทำให้ติดเป็นนิสัย และครูจะต้องคอยควบคุมการฝึกอย่างใกล้ชิดกัน ไม่ควรปล่อยให้เด็กฝึกหัดเอง โดยครูไม่ค่อยได้ตรวจสอบดูแบบฝึกหัด

เนื่องจากแบบฝึกหัดมีความจำเป็นและความสำคัญอย่างยิ่งในการสอนวิชาทักษะ ดังนั้นครูจะต้องศึกษาหาความรู้ในการสร้างแบบฝึกหัดที่จะฝึกให้แก่นักเรียน โดยครูจะต้องเลือกพื้น หรือสร้างแบบฝึกหัดที่เหมาะสมกับเนื้อหาและนักเรียนมากที่สุด และมีประสิทธิภาพสูง ซึ่งมีผู้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกหัดที่ดีไว้หลายท่าน ดังต่อไปนี้

โรเซนบาวม (Rosenbaum, 1969) กล่าวว่า ในการจัดทำแบบฝึกหัดนั้น ครูต้องคำนึงถึงความแตกต่างของเด็กส่วนใหญ่ แล้วจัดทำแบบฝึกหัดให้มากพอที่เด็กทั้งเก่งและอ่อน จะเลือกทำตามความสามารถและแบบฝึกหัดนั้น ควรจะชัดเจนและมีความหมาย ต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ฮาร์เลส (Harless, n.d.) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกหัดว่าการเขียนแบบฝึกหัดต้องแน่ใจในภาษาที่ใช้ให้เหมาะสมกับนักเรียนและควรสร้างโดยใช้หลักจิตวิทยาในการแก้และตอบสนองดังนี้

1. ใช้แบบฝึกหัดหลาย ๆ ชนิด เพื่อเร้าให้นักเรียนเกิดความสนใจ
2. แบบฝึกหัดที่จัดทำขึ้นนั้นต้องให้นักเรียนสามารถแยกออกมาพิจารณาได้ว่าแต่ละแบบแต่ละข้อต้องการให้ทำอะไร
3. ให้นักเรียนได้ฝึกการตอบแบบฝึกหัดแต่ละชนิด แต่ละรูปแบบว่ามีวิธีการตอบอย่างไร
4. นักเรียนได้มีโอกาสตอบสนองสิ่งเร้าดังกล่าวด้วยการแสดงออกทางความสามารถ และความสามารถและความเข้าใจลงในแบบฝึกหัด
5. นักเรียนได้นำสิ่งที่เรียนรู้จากบทเรียนมาตอบในแบบฝึกหัดให้ตรงเป้าหมายที่สุด

ประโยชน์ของแบบฝึกหัด

รัชณี ศรีไพรวรรณ (2517 : 38) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะทางภาษาว่า

1. ทำให้เด็กเข้าใจบทเรียนดีขึ้น เพราะแบบฝึกทักษะจะเป็นเครื่องมือทบทวนความรู้ที่เด็กได้เรียนและทำให้เกิดความชำนาญ คล่องแคล่วในเนื้อหาวิชาเหล่านั้นยิ่งขึ้น

2. ทำให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียน ซึ่งจะช่วยให้ครูสามารถปรับปรุงเนื้อหาวิธีสอนและกิจกรรมในแต่ละบทเรียน ตลอดจนสามารถช่วยเด็กให้เรียนได้ดีที่สุดตามความสามารถของเขาด้วย

3. ฝึกให้เด็กมีความเชื่อมั่นและสามารถประเมินผลงานของตนเองได้

4. ฝึกให้เด็กทำงานตามลัทธิ โดยมีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย

เพตตี (Petty, 1963) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกหัดที่มีต่อวิชาทักษะไว้ดังนี้

1. เป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริมหนังสือเรียนในการเรียนทักษะเป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระของครูได้มาก เพราะแบบฝึกหัดเป็นสิ่งที่จัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบและมีระเบียบ
2. ช่วยเสริมทักษะทางการใช้ภาษา แต่ต้องได้รับการส่งเสริมเอาใจใส่จากครู
3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะเด็กมีความสามารถทางภาษาแตกต่างกัน ถ้าเด็กได้ทำแบบฝึกหัดที่เหมาะสมกับความสามารถของเขาจะช่วยทำให้เขาประสบความสำเร็จในด้านจิตใจมากขึ้น
4. ช่วยเสริมทักษะทางภาษาให้คงทน เพราะเป็นการฝึกทักษะทันที หลังจากที่ได้เด็กได้เรียนรู้เรื่องนั้น ๆ ได้ฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้ง และเน้นเฉพาะเรื่องที่ผิด
5. ใช้เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจบบทเรียนในแต่ละครั้ง
6. เด็กสามารถเก็บรักษาไว้เพื่อเป็นแนวทางบทวนตนเองได้
7. ทำให้ครูมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่าง ๆ ของเด็กได้ชัดเจน จึงจะช่วยให้ครูดำเนินการปรับปรุงแก้ไขได้ทันที่

ลอเรนซ์ และลอลลี (Lawrance and Lolly, 1972 : 286) ได้เสนอแนะว่าควรใช้สิ่งของ รูปภาพ ที่นักเรียนเคยเห็น นำไปสู่การทำแบบฝึกหัดการสะกดคำและให้นักเรียนฝึกสะกดคำโดยอาศัยรูปภาพเป็นหลัก เพื่อเตือนความจำของนักเรียนในเรื่องการเขียนสะกดคำซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ เอ็มเมอร์ลีย์ ที่เสนอแนะเอาไว้ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1964 (Emeralet, 1964 : 206) ว่าควรแนะนำให้นักเรียนเรียนรู้ความหมายของคำโดยใช้รูปภาพ หนังสือ สำหรับนักเรียนควรมีรูปภาพเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนมีประสบการณ์ในเรื่องความหมายของคำ ดังนั้นแบบฝึกหัดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาควรมีรูปภาพ เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์พร้อมกับความหมายของคำนั้น ๆ

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารเกี่ยวกับแบบฝึกหัด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแบบฝึกหัด
ล้วนให้ทำให้ได้ผลสัมฤทธิ์สูง แต่มีบางเรื่องได้ผลสัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกัน

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสะกดคำ

ยง อิงคเวทย์ (2508 : 35) ได้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำไว้ว่า
การสอนเขียนสะกดคำไว้ว่า การสอนเขียนสะกดคำ คือการช่วยให้นักเรียนรู้จักหลักเกณฑ์ของ
การเรียงลำดับตัวอักษรภายในคำหนึ่ง ๆ เพื่อจะได้ชัดเจนและการเขียนคำนั้นได้ถูกต้อง
การสอนเขียนสะกดคำได้ถูกต้องจะช่วยทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจข้อความที่เขียนไว้ได้รวดเร็ว
ทั้งจะช่วยสร้างทัศนคติที่ดีให้เกิดกับแก่ผู้ได้อ่านข้อความที่เขียนนั้นด้วย นอกจากนี้การเขียน
สะกดคำได้ถูกต้องยังช่วยทำให้เกิดความมั่นใจในตนเอง โดยไม่ต้องพึ่งพจนานุกรมทุกครั้งที่ยื่น
ความสามารถในการเขียนสะกดคำได้คล่องแคล่ว จะช่วยให้ผู้เขียนอธิบายความคิดเห็นของ
ตนเองด้วยถ้อยคำที่สละสลวย นิตยา ฤทธิ์โยธี (2507 : 402) กล่าวว่า การสอนเขียนสะกด
คำมีความหมายมากกว่าการที่ครูบอกให้เขียนเท่านั้น แต่จะรวมถึงการเขียนคำและสามารถอ่าน
ในใจหรืออ่านออกเสียงได้ด้วย การที่นักเรียนจะต้องใช้ทั้งการอ่านการเข้าใจความหมายและ
การเขียน ซึ่งสิ่งเหล่านี้ไม่ใช่เรื่องง่ายสำหรับนักเรียน เพราะฉะนั้นครูผู้สอนต้องเข้าใจธรรมชาติ
ของการเรียนรู้ของนักเรียนและวิธีการสอนที่ถูกต้องด้วย

การสอนเขียนสะกดคำเป็นแนวทางที่จะนำไปสู่การเขียนหนังสือได้ถูกต้อง นักเรียน
จะเขียนคำและสะกดคำได้ถูกต้องนั้นย่อมอาศัยทักษะและนิสัยของการพูด การฟัง และการอ่านที่ดี
ในการสอนเขียนสะกดคำ ครูจึงจำเป็นต้องฝึกให้นักเรียนหัดฟัง หัดพูด หัดอ่านคำให้ถูกต้อง
ชัดเจน เพราะมีตัวอย่างอยู่เสมอที่นักเรียนออกเสียงคำไม่ชัดนักเรียนสะกดคำไม่ถูกต้อง เช่น
รองเท้าและเป็นรองเท้า เป็นต้น รองรัตน์ อิศรภักดี และเทือก กุสุมา ณ อยุธยา (2516 :
122) กล่าวว่า การที่ครูช่วยให้นักเรียนสนใจคำต่าง ๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ครูต้องศึกษา
นักเรียนเป็นรายบุคคลและหาทางช่วยเหลือ เพราะจะเป็นแนวทางไปสู่การเขียนที่ดีต่อไป นักเรียน
ที่เขียนสะกดคำถูกต้องย่อมจะพอใจที่จะเขียนเรื่องราวต่าง ๆ การสอนเขียนสะกดคำโดยที่
นักเรียนไม่มีความหมายอ่านไม่ออก และไม่สนใจ ย่อมเป็นการฝืนใจและบังคับใจนักเรียนจะทำให้
นักเรียนเกลียดการเรียนและไม่อยากเรียนเขียนอีกต่อไป

เนื่องจากการสอนเขียนสะกดคำเป็นเรื่องสำคัญอย่างหนึ่งของทักษะการเขียน โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษา ควรจะเน้นในเรื่องนี้ให้มากพอ ๆ กับทักษะอื่น ๆ ปีเตอร์สัน และเฮเดน (Peterson and Hayden. 1961 : 200) กล่าวว่า ในศตวรรษที่ 20 นิยมใช้การสอนแบบจำเป็นคำ ๆ (Sight Method) ซึ่งเป็นวิธีการที่ไม่สนับสนุนให้นักเรียนวิเคราะห์ตัวสะกดของแต่ละคำ ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำได้น้อย

ลำดับขั้นในการสอนเขียนสะกดคำ ตำราส่วนมากแนะนำไว้คล้าย ๆ กัน จากหนังสือ การสอนสะกดคำ (The teaching of Spelling) โดย ฟิทซ์เจอร์ลด์ (Filzgerald. 1976 : 38) เสนอแนะว่าการสอนให้นักเรียนหัดเขียนสะกดคำมี 5 ขั้น

1. ต้องให้นักเรียนรู้ความหมายของคำนั้น ๆ เสียก่อน โดยครูเป็นผู้บอก หรือโดยอาศัยพจนานุกรมแล้ว ให้นักเรียนอภิปรายข้อสำคัญต้องเป็นความหมายง่าย ๆ อย่าให้ซับซ้อน
2. ต้องให้นักเรียนอ่านออกเสียงของคำได้ถูกต้องชัดเจน จะช่วยให้นักเรียนเรียนรู้คำนั้นได้แม่นยำทั้งรูปคำและการออกเสียง
3. ต้องให้นักเรียนมองเห็นรูปคำนั้น ๆ ว่า ประกอบด้วยพยัญชนะ สระอะไรบ้าง ถ้าเป็นคำหลายพยางค์ ครูควรแยกให้ดูถ้าทำได้
4. ต้องให้นักเรียนลองเขียนคำนั้น ๆ ทั้งดูแบบและไม่ต้องดูแบบ
5. ต้องสร้างสถานการณ์ให้นักเรียนได้นำคำนั้น ๆ ไปใช้ซึ่งอาจใช้ในการเขียนบรรยายภาพ บรรยายเรื่องราว หรือเขียนกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัย

ในการสอนเขียนสะกดคำครูควรจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อจูงใจให้นักเรียนเห็นว่าการเขียนสะกดคำเป็นสิ่งที่น่าสนุกน่าเรียนอยู่มาก เช่น เล่นทายปัญหาเกี่ยวกับคำ ความหมายของคำ ทายพยัญชนะและสระต่าง ๆ แนะนำนักเรียนค้นคว้าเพิ่มเติม (กรมวิชาการ, ม.ป.ป. : 78) ถ้านักเรียนสนใจได้แล้วนักเรียนก็จะค้นคว้าด้วยตนเองต่อไป

เจือ สตะเวทิน (2516 : 4) ได้ให้ข้อคิดเห็นว่าวิธีสอนภาษาไทยโดยถือเอาสิ่งที่นักเรียนชอบ และสนใจเป็นหลักสำคัญ ฉะนั้นครู อาจนำปัญหาอะไรเอ่ยเข้ามาสู่บทเรียนก็ได้เสมอ อะไรเอ่ยเป็นอุปกรณ์การสอนภาษาไทยที่ดีอย่างหนึ่ง ซึ่งครูอาจนำมาใช้ได้ทุกวิชา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา นอกจากนี้น้องรัตน์ อิศรภักดี และเทือก กุสมา ณ อยุธยา (2516 : 127 - 128) ได้เสนอแนะให้ครูหาวิธีส่งเสริมให้นักเรียนเขียนสะกดคำได้ดังนี้ คือ

1. ให้นักเรียนช่วยกันหาคำที่มีเสียงเหมือนกัน เช่น นิน คิน ริน เป็นต้น
2. ให้นักเรียนหาพยัญชนะมาเติมให้ครบ เช่น _าง (คาง) _้ำ (เข้า)
3. ให้นักเรียนเติมคำเพื่อให้ได้ใจความตามต้องการ เช่น ครู....หนังสือ
4. ให้นักเรียนหาคำที่มีความหมายเหมือนกันเช่น หมู - สุกกร, หม่า - สุนัข
5. ให้นักเรียนหาคำที่มีความหมายตรงกันข้าม เช่น ร้อน - เย็น, กลางวัน - กลางคืน
6. ให้นักเรียนหาคำที่มีความหมายเฉพาะสิ่ง เช่น สิ่งที่สวมเท้า (ถุงเท้า - รองเท้า) สิ่งที่จะดื่ม (น้ำ, นม, ยา) สิ่งที่จะกิน (อาหาร ข้าว ขนม)
7. ให้นักเรียนหาคำที่อ่านออกเสียงเหมือนกัน แต่มีความหมายไม่เหมือนกัน เช่น ข้า, ส่า, คำ
8. ให้นักเรียนหาคำพวกเดียวกัน เช่น ชื่อสัตว์เลี้ยง สัตว์ป่า ชื่อต้นไม้ ดอกไม้ สิ่งของเครื่องใช้
9. ให้นักเรียนหาตัวอักษรที่ขึ้นต้นด้วยพยัญชนะเดียวกัน เช่น ม้า แมว หมู หม่า
10. ให้นักเรียนเขียนคำอธิบาย หรือคำบรรยายต่าง ๆ ว่ารูปภาพนั้น คือ อะไร จากที่กล่าวมาแล้วพอสรุปได้ว่าการสอนเขียนสะกดคำเป็นวิธีการช่วยให้นักเรียนรู้จักหลักเกณฑ์ของการเรียงลำดับตัวอักษรในคำหนึ่ง ๆ เพื่อจะให้ออกเสียงให้ชัดเจน และเขียนคำนั้นได้ถูกต้องมีกระบวนการเรียน คือ เรียนรู้คำ ฝึกออกเสียงคำ เรียนรู้ความสัมพันธ์ของตัวอักษรกับเสียง จานวนรูปร่างของคำและจำลำดับตัวอักษรในคำนั้น ๆ ได้ในการสอนเขียนสะกดคำ ครูควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้น่าสนใจ น่าเรียนและน่าสนใจเพื่อนักเรียนจะได้ไม่เบื่อหน่ายและมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกการเขียนสะกดคำ

มังกร ชัยชนะดารา (2515 : 40) ให้ความเห็นเกี่ยวกับการสอนอ่านและเขียนว่า ทักษะทางภาษานั้น อาจจะแยกอย่างกว้าง ๆ ได้สองอย่างคือ ทักษะการรับเข้าคือการอ่านและการฟังกับทักษะการแสดงออก คือ การพูดและการเขียนทักษะทั้งสองอย่างนี้เป็นปัจจัยส่งเสริมซึ่งกันและกัน โดยมีความคิดและสติปัญญาเป็นแกนกลางในการสอนเขียนนั้นครูผู้สอนจะต้องตระหนักถึงข้อเท็จจริงสามประการ คือ ประการแรก การอ่านและการเขียน เป็นปัจจัย

เสริมซึ่งกันและกัน ประการที่สอง การที่จะส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนได้ก็โดยการฝึกฝน หรือให้โอกาสนักเรียนได้มีการทำแบบฝึกหัดหัดมาก ๆ ประการที่ 3 ไม่ว่าจะเป็นทักษะการแสดงออกแบบใด ๆ ก็ตาม จะต้องมียุคมุ่งหมายอย่างใดอย่างหนึ่งโดยเฉพาะ

กมล คิชรู์กมล (2509 : 16) ได้กล่าวถึงกลวิธีการสอนวิชาทักษะไว้ว่า หัวใจของการสอนวิชาทักษะอยู่ที่การฝึก (Drill) การฝึกอย่างถูกต้องเท่านั้นจะทำให้เกิดความชำนาญทักษะทางด้านภาษา เป็นสิ่งจำเป็นจะต้องฝึกให้แก่นักเรียน เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการติดต่อสื่อสารความหมายอันเป็นวัตถุประสงค์ของการสอนภาษา ลำดับขั้นของการฝึกทักษะมีดังนี้

1. ให้นักเรียนเข้าใจวิธีการเสียก่อน เช่น วิธีออกเสียง "ร" "ล" เป็นต้น
2. เมื่อนักเรียนเข้าใจวิธีการแล้ว จึงลงมือฝึกโดยการให้ทำแบบฝึกหัด

หรือกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะที่ต้องการ

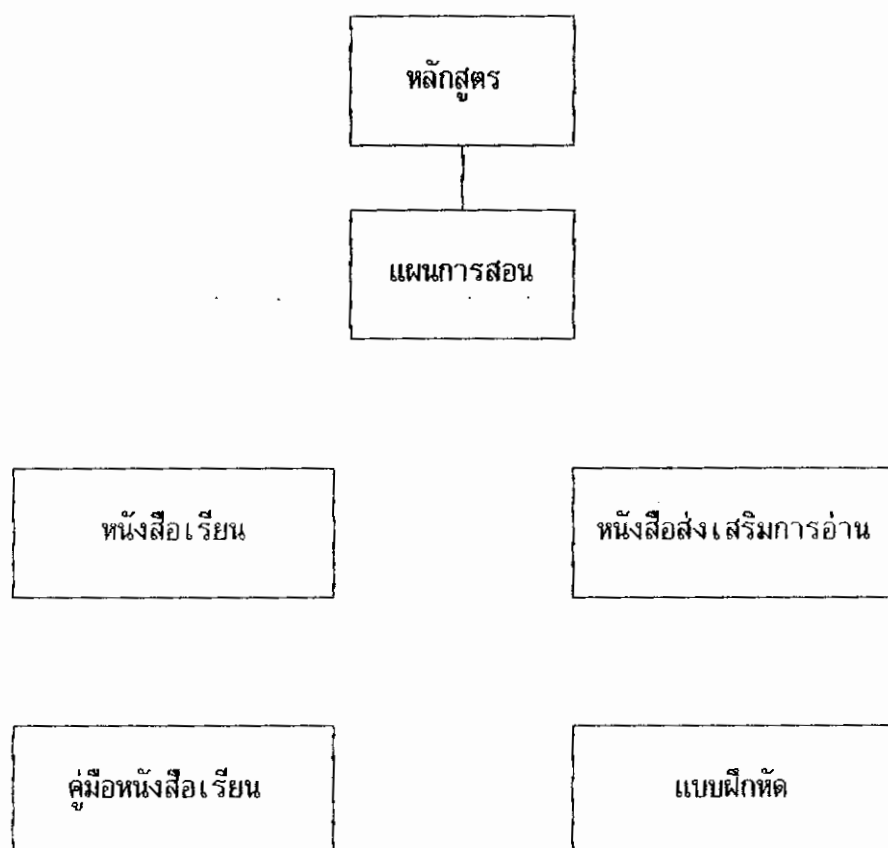
3. ฝึกบ่อย ๆ อย่างสม่ำเสมอ ไม่ทิ้งระยะนานจนนักเรียนลืม
4. แบบฝึกหัดหรือกิจกรรมฝึกทักษะจำเป็นจะต้องทำซ้ำ ๆ กันแต่ทั้งนี้ ครูควร

พลิกแพลง ให้แบบฝึกหัดหรือกิจกรรมมาในรูปแบบต่าง ๆ กัน เพื่อให้นักเรียนจะได้ไม่เบื่อหน่ายต่อการฝึกนั้น ๆ

5. ติดตามผลเพื่อสังเกตความก้าวหน้าของนักเรียนภายหลังการฝึกไปแล้ว ในระยะเวลาหนึ่ง การติดตามผลจะช่วยให้ครูทราบว่านักเรียนคนไหนมีทักษะเกิดขึ้นมากน้อยเพียงใด และจะได้ช่วยแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนเป็นรายบุคคล ซึ่งไม่เหมือนกัน อย่างปล่อยให้ข้อบกพร่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ผ่านไปโดยถือว่าไม่สำคัญ เพราะนานไปนักเรียนจะติดเป็นนิสัย นอกจากนี้ ยังรวมถึงการเอาใจใส่ของครูในการควบคุมการฝึกให้ได้ผลอีกด้วย

แบบฝึกหัดเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะช่วยเพิ่มพูนทักษะให้แก่นักเรียนและ เป็นส่วนสำคัญอย่างหนึ่งของหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (กรมวิชาการ. 2521 : 6)

กลุ่มทักษะภาษาไทย

ภาพประกอบ 1 แสดงการใช้เอกสารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521

ลักษณะของแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา มีผู้เสนอแนะแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำไว้หลายท่าน ดังเช่น บิลโลว์ (Billons. 1962 : 87) ได้กล่าวถึงลักษณะแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำไว้หลายท่านว่า แบบฝึกหัดที่ดีจะต้องดึงดูดความสนใจและสมาธิของนักเรียนโดยเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกทักษะเฉพาะอย่าง ให้ภาษาเหมาะสมกับวัย วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิหลังทางภาษาของนักเรียน แบบฝึกหัดที่ดีควรมีหลายลักษณะ และควรมีความหมายต่อนักเรียนด้วย

แดคคาเนย์ (Daccanay. 1963 : 306) ได้แนะนำแบบฝึกหัดสำหรับทักษะการเขียนไว้ดังนี้

1. แบบฝึกหัดให้เขียนตามแบบ (Copy Exercise)
2. แบบให้นักเรียนเลือกคำที่กำหนดให้มาเติมในช่องว่างให้เหมาะสม

3. แบบจับคู่ โดยจับคู่ข้อความ 2 ข้อความให้เรียงเป็นเนื้อเรื่องเดียวกัน
4. แบบฝึกแบบสร้าง หรือให้ประโยชนมาแล้ว ให้นำคำในวงเล็บท้ายประโยค มาใส่ลงในตำแหน่งที่ถูกต้องในประโยคเดิม

5. แบบให้สร้างประโยคจากคำที่กำหนดให้

เอมเมอร์ลด์ (Emerald. 1964 : 133 - 135) ได้ให้ความเห็นว่า ควรแนะนำให้นักเรียนรู้ความหมายของคำโดยใช้รูปภาพ หนังสือสำหรับนักเรียนควรมีรูปภาพเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนมีประสบการณ์ในเรื่องความหมายของคำ ดังนั้นแบบฝึกหัดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาควรจะมีรูปภาพ เพื่อให้นักเรียนได้รู้คำศัพท์พร้อมกับความหมายของคำ

ลอเรนซ์ และเฮเดน (Lowrence an Hayden. 1972 : 62 - 72) เสนอแนะว่า การใช้ภาพที่เป็นสิ่งของหรือภาพที่นักเรียนเคยเห็น เพื่อนำไปสู่พยัญชนะ นอกจากจะใช้รูปภาพช่วยในการสอนเขียนสะกดคำแล้ว ครูควรใช้การทายปัญหาเข้ามาช่วยในการสอนเขียน สะกดคำ เช่น ให้นักเรียนทายสิ่งที่ครูบอกลักษณะให้ ทายปัญหาเกี่ยวกับคำ ความหมายของคำ ทายตัวพยัญชนะและสระต่าง ๆ

รัชนี ศรีไพรวรรณ (2517 : 412 - 413) ได้กล่าวถึง หลักในการจัดทำแบบฝึกหัดสำหรับนักเรียนไว้ดังนี้

1. ให้สอดคล้องกับหลักจิตวิทยาและพัฒนาการของเด็ก และลำดับขั้นของการเรียนรู้แบบฝึกหัด ต้องอาศัยรูปภาพจูงใจนักเรียนและเป็นไปตามลำดับความยากง่าย เพื่อให้ นักเรียนมีกำลังใจทำ
2. มีจุดมุ่งหมายว่าจะฝึกหัดในด้านใด และจัดเนื้อหาให้ตรงกับความรู้ความเข้าใจที่วางไว้
3. ต้องคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียน ถ้าสามารถแบ่งนักเรียนตามความสามารถ แล้วจัดทำแบบฝึกหัดเพื่อส่งเสริมนักเรียนแต่ละกลุ่มได้ก็ยิ่งดี
4. ในแบบฝึกหัดต้องมีคำที่แจ่มง่าย ๆ สั้น ๆ เพื่อให้นักเรียนเข้าใจ
5. แบบฝึกหัดต้องมีความถูกต้อง ครูต้องพิจารณาถี่ถ้วนถี่ อย่าให้มีข้อผิดพลาด
6. การให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดแต่ละครั้ง ต้องให้เหมาะสมกับเวลาและความสนใจของนักเรียน
7. ควรทำแบบฝึกหัดหลาย ๆ แบบ เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้อย่างกว้างขวาง และส่งเสริมให้เกิดความคิด

8. กระดาษที่ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดต้องเหนียวและทนทานพอสมควร

นอกจากนี้ ละออง การฉีดยา และคนอื่น ๆ (2517 : 137 - 138) ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับทักษะและวิธีการฝึกทักษะไว้ดังนี้

1. ใช้หลักการเรียนรู้ เช่น นักเรียนต้องเข้าใจเป้าหมายที่ฝึกนักเรียนฝึกด้วยความตั้งใจและสนใจอยากทำ
  2. การฝึกหัดต้องทำโดยจำเพาะเจาะจงเฉพาะอย่าง ถ้ามีแบบไว้จะทำได้ง่ายครูต้องเป็นแบบอย่างที่ต้องทำตาม
  3. ไม่ควรใช้เวลานานเกินไปจนนักเรียนเบื่อ ถ้าใช้เกมหรืออุปกรณ์ช่วยนักเรียนจะตั้งใจอยู่ได้นาน
  4. วิธีที่ให้นักเรียนฝึกควรใช้วิธีที่เป็นระเบียบ รวดเร็ว ย่นย่อ ครูควรตื่นตัวจับใจ ให้นักเรียนพร้อมที่จะทำ ขจัดสิ่งที่ไม่เข้าต่าง ๆ
  5. ระดับความง่ายของแบบฝึกหัดต้องเหมาะสมกับนักเรียน
  6. เวลาที่ใช้ในการฝึกหัดในระยะแรก ควรสั้นก่อนแล้วจึงค่อยขยายเวลาให้มากขึ้น
  7. ต้องมีการฝึกหัดเป็นรายบุคคลหรือเฉพาะกลุ่มด้วย เพราะแต่ละคนย่อมมีจุดอ่อนต่างกัน
  8. ครูควรให้นักเรียนทราบผลความก้าวหน้าของการทำแบบฝึกหัด ซึ่งจะเป็นการจูงใจที่ดียิ่ง
  9. เมื่อนักเรียนฝึกหัดแล้ว ต้องให้นำไปใช้และมีการติดตามผล
- จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำที่กล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่าแบบฝึกหัดทักษะการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ควรจะมีลักษณะซึ่งอาจจะเป็นการเติมพยัญชนะ ตัวสะกด การทายปัญหา หรือ การเติมคำจากรูปภาพ แบบฝึกหัดเป็นสิ่งช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน ดังนั้นแบบฝึกหัดควรมีลักษณะก่อให้เกิดความสนุกสนานและพอใจในการเรียนให้กับนักเรียน

4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ

นิภา ชวนะพานิช (2518 : 61 - 62) ได้สร้างแบบฝึกหัดทักษะภาษาไทย เกี่ยวกับการใช้สระเสียงยาวสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น โดยให้อาจารย์ในสังกัด กรมสามัญศึกษาจำนวน 50 คน และอาจารย์ในโรงเรียนสาธิตในกรุงเทพฯ จำนวน 50 คน แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นแล้วนามาวิเคราะห์ หาค่าเฉลี่ยของแบบฝึกหัด และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของอาจารย์ในโรงเรียนสังกัดทั้งสองสังกัด ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกหัดทักษะภาษาไทย เรื่องสระเสียงยาวที่สร้างขึ้นเป็นแบบฝึกหัดที่ใช้ได้ และความคิดเห็นของอาจารย์โรงเรียนทั้งสองสังกัดเกี่ยวกับลักษณะของแบบฝึกหัดไม่แตกต่างกัน คือ มีความเห็นว่าลักษณะของแบบฝึกหัดใช้ได้และเหมาะสมกับนักเรียนในระดับประถมศึกษาตอนต้น

ต่อมาในปี พ.ศ. 2519 ศิรินาถ เพชรทองคำ (2520 : 57 - 58) ได้สร้าง แบบฝึกหัดทักษะภาษาไทย เรื่องสระเสียงสั้นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2 ได้ใช้ แบบสำรวจความคิดเห็นสอบถามอาจารย์ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา 6 แห่ง จำนวน 50 คน และคณะอาจารย์ในโรงเรียนสาธิต 5 แห่ง ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 40 คน รวม 90 คน แล้วนามาแบบสอบถามมาวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย ปรากฏค่าเฉลี่ยของคะแนน ความคิดเห็นของอาจารย์โรงเรียนสาธิตเท่ากับ 4.136 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .727 และค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นของอาจารย์ใน สังกัดกรมสามัญศึกษาเท่ากับ 3.975 ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .666 จากค่าเฉลี่ย คะแนนความคิดเห็นของอาจารย์โรงเรียนสาธิตทั้ง 5 แห่ง และอาจารย์โรงเรียนสังกัด กรมสามัญศึกษาทั้ง 6 แห่งดังกล่าว แสดงว่าแบบฝึกหัดทักษะภาษาไทย เรื่องสระเสียงสั้นสำหรับ ชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่งและสอง อยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสมที่จะนำไปให้นักเรียนใช้เป็นแบบฝึกหัด เสริมทักษะเกี่ยวกับสระเสียงสั้นเป็นอย่างมาก

ในปีเดียวกัน สมศรี เพ็ชรยิ้ม (2520 : 137 - 138) ได้สร้างแบบฝึกหัดทักษะ ภาษาไทย เรื่องตัวสะกดมาตราแม่กด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สี่ โดยนำไปทดลองกับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลการวิจัยสรุปว่า แบบฝึกหัดทักษะภาษาไทย เรื่องตัวสะกดมาตราแม่กด มีประสิทธิภาพ 92.73 - 84.00 หมายถึง นักเรียนสามารถทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้องโดยเฉลี่ยร้อยละ 92.73 และสามารถทำข้อสอบหลังจาก การทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้องร้อยละ 84.00 แบบฝึกหัดนี้มีประสิทธิภาพต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

แต่คะแนนเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบภายหลังจากการทำแบบฝึกหัดมากกว่าคะแนนก่อนทำแบบฝึกหัด อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น .01 แสดงว่านักเรียนทำแบบฝึกหัดนี้แล้วมีความรู้เพิ่มขึ้น

ในปี พ.ศ. 2522 ยุกา ยัมพงษ์ (2522 : 40 - 42) ได้สร้างแบบฝึกหัดการเขียนคำที่ใช้อักษรควบ "ร" "ล" และ "ว" สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สี่ นำไปฝึกกับนักเรียนจังหวัดทหารบกบุรีรัมย์ จำนวน 70 คน ผลการวิจัยพบว่า หลังการทำแบบฝึกหัดนักเรียนสามารถเขียนคำที่ใช้อักษรควบกล้ำได้ถูกต้องมากขึ้น ผลการเปรียบเทียบผลการทดสอบหลังทำแบบฝึกหัดและก่อนทำแบบฝึกหัดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ชเวนดินเกอร์ (Schwandinger, 1977 : 51) ได้ศึกษาผลการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 503 คน โดยใช้แบบฝึกหัดที่มีรูปภาพของจริงแบบเขียนตามคำบอกและแบบทดสอบการเขียนสะกดคำ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกหัดที่มีรูปภาพของจริง มีผลการเรียนการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนไม่ได้ใช้รูปภาพของจริง ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ ชวอร์ทซ์ (Schwartz, 1977 : 55) ได้ศึกษาความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 60 คน โดยใช้รูปภาพที่มีความหมายและแบบทดสอบการเขียนสะกดคำแบบเลือกตอบและแบบทดสอบการเขียนตามคำบอกปรากฏว่ากลุ่มนักเรียนที่เรียนโดยการใช้รูปภาพที่มีความหมายมีแนวโน้มของการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนการเขียนสะกดคำแบบธรรมดา ลอเรย์ (Lowrey, 1978 : 817 - A) ได้ศึกษาผลในการใช้แบบฝึกหัดทักษะกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวนนักเรียนทั้งหมด 87 คน สรุปผลได้ดังนี้

1. แบบฝึกหัดเป็นเครื่องมือที่ช่วยนักเรียนในการเรียนรู้
2. นักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกหัดทักษะมีคะแนนการทดสอบหลังทำ

แบบฝึกหัดมากกว่าคะแนนก่อนแบบฝึกหัด และนักเรียนสามารถทำข้อทดสอบหลังจากการทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้องเฉลี่ยถึงร้อยละ 98.8

3. แบบฝึกหัดช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากนักเรียนมีความสามารถทางด้านภาษาแตกต่างกัน การนำแบบฝึกหัดมาใช้จึงเป็นการช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนเพิ่มขึ้น

จากผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำดังกล่าวสรุปได้ว่า
แบบฝึกหัดเป็นเครื่องมือที่ช่วยนักเรียนในการเรียนรู้ และช่วยนักเรียนประสบความสำเร็จในการ
เรียน โดยเฉพาะแบบฝึกหัดที่มีรูปภาพที่มีความหมาย รูปภาพของจริง จะช่วยนักเรียนในการเขียน
สะกดคำได้มาก และมีผลสัมฤทธิ์สูง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคงทนในการจำ

การดำเนินชีวิตของคนตามปกติต้องอาศัยการจำมากพอ ๆ กับการเรียนหนังสือ ดังนั้น
ความจำจึงเป็นกระบวนการทางจิตใจที่สำคัญได้รับการเอาใจใส่จากครูและนักการศึกษา
(สรวงศ์ จันทน์เอม. 2514 : 25) ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ เสาวนีย์ คุณาวัฒนาวุฒิ
ที่ว่า การจดจำเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เรารับรู้หรือเรียนรู้มีความสำคัญยิ่งต่อการดำรงชีวิตและปรับ
ตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมในการเรียนการสอน ควรต้องสนใจสอนให้นักเรียนรู้จักจำเนื้อหาที่
เรียนอย่างถูกต้อง ซึ่งช่วยให้การเรียนการสอนในโรงเรียนได้ผลดียิ่งขึ้น (เสาวนีย์
คุณาวัฒนาวุฒิ. 2517 : 74)

ความคงทนในการจำ (Retention) คือการคงไว้ซึ่งการเรียนหรือความสามารถที่จะ
ระลึกได้ต่อสิ่งที่เคยเรียนหรือเคยมีประสบการณ์การรับรู้มาแล้ว หลังจากที่ได้ทิ้งระยะไว้ระยะ
เวลาหนึ่ง (Adam. 1969 : 9) ความจำได้แก่ความรู้เดิมซึ่งสะสมไว้ในระบบประสาท
โดยระบบประสาทได้ทำให้กลมกลืนกับความรู้เก่าเรียบร้อยแล้วหรืออาจกล่าวได้ว่า ความจำนั้น
ได้แก่ การสร้างระบบความรู้ขึ้นใหม่ หลังจากที่ได้เรียนรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่งไปแล้ว ซึ่งการที่จะ
จำสิ่งที่เรียนไปแล้วได้มากน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบที่น่าสนใจก็คือ องค์ประกอบ
การเรียนรู้ซึ่งประกอบด้วย ความพร้อม การสนใจ ทักษะ การจำการลืม ผู้เรียนผู้สอน สิ่งแวดล้อม
(สรวงศ์ จันทน์เอม. 2514 : 10 - 25) และในเรื่องของกระบวนการเรียนรู้ กาเย
(Gagne. 1970 : 70 - 71) ได้อธิบายขั้นตอนของกระบวนการเรียนรู้และการจำไว้ ดังนี้

1. ขั้นสร้างความเข้าใจ เป็นขั้นที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจสถานการณ์ที่เป็นสิ่งเร้า
2. ขั้นการเรียนรู้ ในขั้นนี้จะมีการเปลี่ยนแปลงเป็นความสามารถอย่างหนึ่งขึ้น
3. ขั้นเก็บไว้ในความทรงจำ คือการนำเอาสิ่งที่เรียนรู้ไปเก็บไว้ในส่วนของความจำ
เป็นช่วงเวลาหนึ่ง
4. ขั้นการรื้อฟื้น คือการเอาสิ่งที่เรียนไปแล้วและเก็บเอาไว้ได้ออกมาใช้ ในลักษณะ
ของการกระทำที่สังเกตได้

ขั้นตอนเหล่านี้จะมีช่วงการเกิดใกล้เคียงกัน ชั้นที่ 1 และชั้นที่ 2 อาจจะรวมกันเป็นสภาพการเรียนรู้ ส่วนชั้นที่ 3 และชั้นที่ 4 เป็นสภาพของการจำ

ชัยพร วิชชาวุธ (2520 : 20) กล่าวว่าลำดับขั้นของการจำแบ่งเป็น 3 ขั้น ดังนี้

1. ขั้นการเสนอสิ่งเร้า คือการเสนอสิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนจำได้ ถ้าสิ่งเร้าที่เสนอนั้นเป็นสิ่งที่ยาก จะต้องให้ผู้เรียนเรียนรู้และเข้าใจเสียก่อน
  2. ขั้นกิจกรรมแทรก คือการให้ผู้เรียนทำกิจกรรมอื่นที่สอดแทรกระหว่างขั้นเสนอสิ่งเร้าและขั้นการทดสอบ
  3. ขั้นการทดสอบ คือการที่จะชี้แจงว่าผู้เรียนจำสิ่งที่เรียนไปได้มากน้อยเพียงใด
- วิธีทดสอบความจำมี 3 วิธี คือการจำได้ การระลึกได้ และการเรียนรู้ซ้ำ

การเรียนรู้และความจำไม่อาจแยกออกจากกันได้ เพราะการเรียนรู้ทุกเรื่องจะต้องอาศัยความจำเป็นพื้นฐานจึงจะนำไปสู่ความสามารถทางสมองให้สูงขึ้นได้ ดังนั้นถ้าจะทดสอบว่าผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้หรือยัง หรือทดสอบผลการเรียนจึงมีความจำเป็นสำคัญรวมอยู่ด้วย หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง การทดสอบความจำก็คือการทดสอบว่าผลของการเรียนรู้อยู่หรือไม่ (ชัยพร วิชชาวุธ, 2520 : 37)

ระบบความจำของคน แยกออกเป็น 3 ระบบ คือ

1. ระบบความจำการรู้สึกสัมผัส (Sensory Memory)
2. ระบบความจำระยะสั้น (Short - Term Memory)
3. ระบบความจำระยะยาว (Long - Term Memory)

ความจำระยะสั้นเป็นความจำชั่วคราว ความจำระยะยาวเป็นความจำเป็นที่คงทนกว่าความจำระยะสั้น เราอาจจะไม่รู้สึกละเอียดในสิ่งที่จำอยู่ในความจำระยะยาว แต่เมื่อต้องการใช้หรือมีสิ่งหนึ่งสิ่งใดมาสะกิดใจก็สามารถรู้ฟื้นขึ้นมาได้ ความจำระยะยาวเป็นสิ่งที่จำเป็นมีคุณค่าอย่างยิ่ง เป็นความหมายหรือความเข้าใจในสิ่งที่ตนรู้สึก เป็นการตีความซึ่งขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิม ความสนใจ และความเชื่อมั่นของแต่ละคน สิ่งสำคัญที่จะช่วยให้เกิดความคงทนในการจำอาจสรุปได้เป็นสองประการ ประการแรก ได้แก่ลักษณะของความต่อเนื่องหรือความสัมพันธ์ของประสบการณ์ที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ ประการที่สองได้แก่การทบทวนสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปแล้วอยู่เสมอ ซึ่งการศึกษาทบทวน เป็นสิ่งจำเป็นอยู่แล้วที่จะช่วยให้ความจำถาวรมากยิ่งขึ้น ถ้าได้

บททวนอยู่เสมอแล้วช่วงระยะเวลาที่ความจำระยะสั้นจะฝังตัวกลายเป็นความจำระยะยาวหรือความคงทนในการจำ ประมาณ 14 วัน หลังจากที่ผ่านมาการเรียนรู้ไปแล้ว (ชัยพร วิชชาวุธ. 2520 : 118)

ส่วนประกอบที่ทำให้คนจำได้

สรวงศ์ จันทน์เอม (2514 : 30) ได้สรุปว่าในการเรียนการสอนนั้นมีส่วนเกี่ยวข้องกับ ความจำอย่างมาก ส่วนประกอบที่ทำให้คนจำได้มี ดังนี้

1. เนื้อหาที่มีความหมาย เด็กจะท่องจำเนื้อหาที่มีความหมายได้มากที่สุด
2. การจัดระบบความรู้เข้าเป็นหลักการ เป็นหมวดหมู่ ซึ่งสะดวกแก่การจำ
3. วิธีเรียนที่ดี จะช่วยให้เด็กจดจำเรื่องที่เรียนได้เร็วและลืมยากวิธีเรียนที่ดีเป็นที่ยอมรับ ได้แก่ การศึกษาเพื่อให้เกิดความเข้าใจ การเปรียบเทียบกับเรื่องที่เรียนมาแล้ว การย่อ การฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ และการทบทวนในเวลาอันเหมาะสม เป็นต้น
4. การเรียนให้รู้แจ้งเห็นจริง ได้แก่การสอนให้นักเรียนมองเห็นและเข้าใจปัญหาเดียวกันในมุมต่าง ๆ กัน โดยจัดประสบการณ์ต่าง ๆ ในการเรียนให้เด็ก
5. การทบทวน การทบทวนจะช่วยให้เด็กจำเรื่องที่เรียนได้มาก และจำได้นาน
6. ความสนใจ การให้ความสนใจในสิ่งใดจะช่วยให้จำในเรื่องนั้น ๆ ได้ดีขึ้น
7. เครื่องช่วยความจำต่าง ๆ เช่น โน้ตย่อ จะเป็นเครื่องช่วยความจำของเด็กได้มาก

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคงทนในการจำดังกล่าว สรุปได้ว่า ความจำเป็นองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งของการเรียนรู้ ไม่ว่าจะเป็นเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งใดจะต้องอาศัยความจำเป็นบันไดขั้นต้นจึงจะก้าวไปสู่ความสามารถทางการเรียนรู้ขั้นอื่น ๆ ต่อไปได้ คนเราจะเกิดการเรียนรู้ ความเข้าใจ แยกแยะ เปรียบเทียบประเมินค่าสิ่งใดได้ ต้องผ่านความสามารถทางสมองในระดับความจำมาก่อนและในขั้นตอนนี้ต้องอาศัยความจำในระยะยาว คือสามารถระลึกได้ถึงแม้ว่าช่วงเวลาจะผ่านไปนานแล้วช่วงหนึ่ง ซึ่งหมายถึงมีความคงทนในการจำ ดังได้กล่าวแล้วว่าความจำเป็นสิ่งที่ไม่สามารถแยกออกจากการเรียนรู้ได้ จึงสมควรที่จะส่งเสริมให้เด็กได้เกิดความจำในระยะยาว เพื่อประโยชน์ต่อการเรียนการสอน ด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การทบทวน การทำซ้ำ การฝึกฝน โดยเฉพาะในสิ่งที่ต้องการให้เกิดทักษะ โดยเฉพาะในการเรียนภาษา

เช่น ทักษะในการเขียน เป็นต้นจำเป็นต้องให้มีการฝึกฝนด้วยกลวิธีต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนจำได้คงทน และสามารถนำมาใช้ได้อย่างคล่องแคล่ว

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคงทนในการจำ

คอร์รี่ และมิเชล (Corry and Micheal. 1973 : 17 - 19) ได้ทดลองเปรียบเทียบการใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองกับการสอนแบบปกติเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนและความคงทนในการจำ พบว่ากลุ่มที่เรียนด้วยตนเอง มีความคงทนในการจำดีกว่าการเรียนการสอนแบบปกติ

โจเบส (Jobes. 1976 : 5197 - A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความคงทนในการสะกดคำโดยวิธีฝึกด้วยการเรียนแบบและการสังเกต ซึ่งให้ทราบผลและไม่ทราบผลการเรียน ใช้กลุ่มคนตัวอย่าง 12 คน แบ่งเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละ 3 คน ในสามคนนั้นให้คนหนึ่งฝึกด้วยการเลื่อนแบบอีก 2 คนฝึกให้เป็นคนสังเกต หลังจากการฝึกมีการทดสอบโดยการถาม พบว่าการฝึกสะกดคำโดยการเรียนแบบได้รับความสำเร็จในการเขียนสะกดคำแลมีความคงทนในการจำได้ดีกว่าการสอนโดยให้การสังเกต

พินเตอร์ (Pinter. 1977 : 710 -A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการสะกดคำที่สอนโดยใช้เกมการศึกษาและสอนโดยตัวรากับนักเรียนระดับ 3 จำนวน 94 คน โดยการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง ภายหลังการทดลอง 3 สัปดาห์ทำการทดสอบอีกครั้งที่ 3 เพื่อเปรียบเทียบความคงทนในการสะกดคำผลการทดลองปรากฏว่า กลุ่มที่ใช้เกมการศึกษามีความคงทนในการจำสูงกว่ากลุ่มที่สอนตามตัวรา

ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคงทนในการเขียนสะกดคำภายหลังการเรียนจากแบบฝึกในประเทศไทย ยังไม่มีผู้ใดท้าววิจัยไว้ แต่มีผู้ศึกษาเกี่ยวกับความคงทนในการใช้สื่อการสอนที่มีลักษณะและวิธีใกล้เคียงกัน อาทิเช่น อัศวิน พรหมโสภ (2519 : 48 - 49) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการจำระหว่างการให้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองกับการสอนตามปกติ ในวิชาเทคโนโลยีทางการสอน พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการจำจากการให้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองสูงกว่าการสอนปกติ

ในปีเดียวกันนี้ ศิริพงษ์ พยอมแย้ม (2519 : 34 - 37) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการจำโดยใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองในวิชาสังคมศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปทุมเจดีย์ จังหวัดนครปฐม จำนวน 70 คน ผลการทดลองปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน แต่สำหรับความคงทนปรากฏว่านักเรียนที่เรียนจากชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองมีความคงทนในการจำสูงกว่านักเรียนที่เรียนจากครูตามปกติ

ปี พ.ศ. 2521 พงศ์ประเสริฐ ทกสุวรรณ (2521 : 30 - 31) ได้ศึกษาผลการเรียนรู้และความคงทนในการเรียนรู้โดยการใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองในวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดลาดขาว เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร พบว่านักเรียนที่เรียนโดยการใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองมีความคงทนในการเรียนรู้สูงกว่ากลุ่มที่เรียนจากการสอนตามปกติ

ปี พ.ศ. 2522 จรูญ สุปัทน์ (2522 : 35) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้เรื่องสิ่งมีชีวิตและสิ่งแวดล้อมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปกับการสอนปกติพบว่านักเรียนที่ใช้บทเรียนสำเร็จรูปมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติ

พยนต์ แสงเดช (2525 : 68) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้วิชาวิทยาศาสตร์ของกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยวิธีสอนแบบแก้ปัญหา กับแบบศูนย์การเรียนกับนักเรียนโรงเรียนสายน้ำทิพย์และโรงเรียนวัดใหม่ช่องลม กรุงเทพมหานคร ผลปรากฏว่า ความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบแก้ปัญหาสูงกว่าความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบศูนย์การเรียน

จากการศึกษาผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สื่อต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นแบบใดก็ตาม เช่น บทเรียนสำเร็จรูป ศูนย์การเรียน ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เข้าช่วยในการสอนจะทำให้นักเรียนมีความคงทนในการจำสูงกว่าการสอนของครูตามปกติ จึงสมควรที่จะคิดหาสื่อการสอนอย่างอื่น ๆ เช่น แบบฝึกหัด แบบฝึกทักษะ ต่าง ๆ เป็นเครื่องมือช่วยครูในการสอนเพื่อให้ นักเรียนมีความคงทนในการเรียนรู้ต่อไป

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำกับนักเรียนที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึกตามข้อเสนอนี้ของกรมวิชาการแตกต่างกัน
2. จำนวนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนสะกดคำผ่านเกณฑ์ที่เรียนซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำกับนักเรียนที่เรียนซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึกตามข้อเสนอนี้ของกรมวิชาการ แตกต่างกัน
3. ความคงทนในการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่เรียนซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำกับนักเรียนที่เรียนซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึกตามข้อเสนอนี้ของกรมวิชาการ แตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง
3. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ
4. การดำเนินการทดลอง
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากร เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2537 ของโรงเรียนน้ำพอง อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น จำนวน 3 ห้องเรียน มีนักเรียน 64 คน โดยมีเหตุผลในการเลือกโรงเรียนนี้เนื่องจากผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนต่ำมาก คือต่ำกว่านักเรียนโรงเรียนอื่นในอำเภอดีวกัน ผู้วิจัยจึงเลือกที่จะทำวิจัยเพื่อแก้ปัญหา

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 โรงเรียนน้ำพอง สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น จำนวน 28 คน ซึ่งได้มาตามลำดับชั้นตอนดังนี้

1. ทางโรงเรียนจัดคณะนักเรียนโดยใช้คะแนนผลสัมฤทธิ์ปลายปีของชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งจะได้นักเรียนที่มีระดับผลการเรียนเท่า ๆ กันทั้ง 2 ห้องเรียน
2. ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบวินิจฉัยทางด้านการเขียนสะกดคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปทดสอบนักเรียนทั้ง 2 ห้องเรียน ได้นักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 จำนวน 28 คน นำคะแนนของนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์นี้ทั้ง 28 คน มาเรียงคะแนนจากน้อยไปหามาก แล้วแยกนักเรียนที่ได้คะแนนเท่ากันหรือใกล้เคียงกันออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 14 คน

3. ใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย เพื่อเลือกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
 กลุ่มทดลอง สอนซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
 กลุ่มควบคุม สอนซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึกตามข้อเสนอแนะของกรมวิชาการ

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. แบบฝึกการเขียนสะกดคำ
2. แบบฝึกตามข้อเสนอแนะของกรมวิชาการ
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ
4. แผนการสอนซ่อมเสริม

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบฝึกการเขียนสะกดคำ ได้ดำเนินการสร้างดังนี้
  - 1.1 ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำและแบบฝึกการเขียนสะกดคำ
  - 1.2 ศึกษาหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533)

ในด้านความคิดรวบยอด จุดมุ่งหมาย และเนื้อหา

- 1.3 ศึกษาวิธีสร้างแบบฝึกจากงานวิจัย และหนังสือที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก
- 1.4 นำคำใหม่ จำนวน 176 คำ จากบทเรียนที่ 6, 7, 8 ในคู่มือการสอน

ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มาสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำ จำนวน 10 ชุด ชุดละ 10 - 15 คำ ในหนึ่งชุดประกอบด้วย 7 แบบฝึก รวมแบบฝึกทั้งหมด 70 แบบฝึก ในแบบฝึกแต่ละชุดประกอบด้วยกิจกรรมดังต่อไปนี้

1. การโยงคำกับความหมาย
2. การเติมความหมาย
3. การเขียนสะกดคำจากภาพ
4. การเติมอักษรที่หายไปให้ได้ความหมาย
5. การเติมคำเขียนให้ตรงกับคำอ่าน
6. แก้วคำที่สะกดผิด
7. เขียนตามคำบอก

1.5 นำแบบฝึกการเขียนสะกดคำที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญในด้านเนื้อหาและ
คณะกรรมการควบคุมปริญญาบัตร ตรวจสอบพิจารณาให้ข้อเสนอแนะแล้วนำมาแก้ไข

1.6 นำแบบฝึกการเขียนสะกดคำที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2537 โรงเรียนชุมชนหนองกุงวิทยา สำนักงาน
การประถมศึกษาอำเภอไผ่พอง จังหวัดขอนแก่น เพื่อปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง โดยทดลอง
ตามขั้นตอนตามลำดับดังนี้

ครั้งที่ 1 ทดลองหนึ่งต่อหนึ่ง ผู้วิจัยได้นำแบบฝึกที่สร้างขึ้นไปทดลองกับ
นักเรียนเป็นรายบุคคล ให้นักเรียนจำนวน 10 คน โดยให้นักเรียนทำแบบฝึกคนละชุด เพื่อศึกษา
ความยากง่ายของภาษา ความเหมาะสมของรูปแบบ และเวลา นำข้อบกพร่องต่าง ๆ มาปรับปรุง
แก้ไข

ครั้งที่ 2 ทดลองกลุ่มย่อย ผู้วิจัยนำแบบฝึกการเขียนสะกดคำไปทดลองกับ
นักเรียน 10 กลุ่ม กลุ่มละ 3 คน โดยทำแบบฝึกหัดกลุ่มละชุด จัดบันทึกและซักถามแล้วนำข้อ
บกพร่องมาปรับปรุงแก้ไข

ครั้งที่ 3 การทดลองภาคสนาม ผู้วิจัยได้นำแบบฝึกการเขียนสะกดคำ
ไปทดลองกับนักเรียน 1 ห้องเรียน มีนักเรียน 30 คน แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง
อีกครั้งก่อนที่จะนำไปทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง และหาความเหมาะสมของเวลาที่นักเรียน
ทำแบบฝึกแต่ละชุด เพื่อกำหนดเวลาในการทดลอง

2. แบบฝึกตามข้อเสนอแนะของกรมวิชาการ ได้ดำเนินการสร้างดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารคู่มือการสอนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และแบบฝึกหัด
การเขียนสะกดคำ

2.2 ศึกษาหลักสูตรประถมศึกษา 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในด้าน
ความคิดรวบยอดจุดมุ่งหมาย และเนื้อหา

2.3 ศึกษาวิธีสร้างแบบฝึกจากงานวิจัยและหนังสือเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึก

2.4 นำคำใหม่จำนวน 176 คำ จากบทที่ 6, 7, 8 ในคู่มือการสอนภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มาสร้างแบบฝึกตามข้อเสนอแนะของกรมวิชาการ แบบฝึกละ 10 - 15 คำ
จำนวน 70 แบบฝึก เป็นแบบฝึกที่ฝึกการเขียนสะกดคำศัพท์ตามข้อเสนอแนะของกรมวิชาการที่
เสนอแนะวิธีการสอนในคู่มือครูและแบบฝึกหัดภาษาไทย ซึ่งต่างจากแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นคือ
แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีรูปภาพประกอบและฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้ง จากง่ายไปหายาก

2.5 นำแบบฝึกการเขียนสะกดคำที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญในด้านเนื้อหา และ
คณะกรรมการที่ควบคุมปริญาพนธ์ พิจารณาให้ข้อเสนอแนะแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.6 นำแบบฝึกที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียน
ที่ 2 ปีการศึกษา 2537 โรงเรียนชุมชนหนองกุงวิทยา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ
น้ำพอง จังหวัดขอนแก่น เพื่อปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง โดยทดลองดังนี้

ครั้งที่ 1 ทดลองหนึ่งต่อหนึ่ง ผู้วิจัยนำแบบฝึกที่สร้างขึ้นไปทดลองกับ
นักเรียนเป็นรายบุคคล ใช้นักเรียน 1 คน ต่อ 1 แบบฝึก เพื่อศึกษาความยากง่ายของภาษา
ความเหมาะสมกับเวลา แล้วนำข้อบกพร่องต่าง ๆ มาปรับปรุงแก้ไข

ครั้งที่ 2 ทดลองกลุ่มย่อย ผู้วิจัยนำแบบฝึกไปทดลองกับกลุ่ม โดยให้
นักเรียนทำแบบฝึก จดบันทึกและซักถามปัญหาแล้วนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไข

ครั้งที่ 3 การทดลองภาคสนาม ผู้วิจัยนำแบบฝึกไปทดลองกับนักเรียน
1 ห้องเรียน แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องอีกครั้งก่อนที่จะนำไปทดลองกับนักเรียนกลุ่ม
ตัวอย่าง และหาความเหมาะสมกับเวลาที่นักเรียนทำแบบฝึกหัด เพื่อกำหนดเวลาในการดำเนินการ
ทดลอง

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ ได้ดำเนินการสร้างดังนี้

ในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ ผู้วิจัยได้ศึกษาวิธีสร้าง
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เทคนิคการวิเคราะห์ข้อสอบจากหนังสือเทคนิคการวัดผล
(ขวาล แพร์ตกุล. 2518 : 135 - 247) และหนังสือเทคนิคการเขียนข้อสอบ (ขวาล
แพร์ตกุล. 2520 : 1 - 402) มีขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ
ดังนี้

3.1 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำโดยใช้คำในบทที่ 6, 7,
8 จำนวน 176 คำ นำมาสร้างเป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบแบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ

3.2 นำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางการสอนภาษาไทย และ
ทางการสร้างแบบทดสอบตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาแบบทดสอบ และให้ข้อเสนอแนะ
เกี่ยวกับความเหมาะสมที่จะนำไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ผู้เชี่ยวชาญ
ทางการสอนภาษาไทย 3 ท่าน โดยกำหนดคะแนนความคิดเห็นไว้ดังนี้ (บุญเชิด
ภิญโญนันตพงษ์. 2526 : 90)

- + 1   แน่ใจว่าข้อความนั้นเป็นตัวแทนลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรมนั้น
- 0   เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อความนั้นเป็นตัวแทนลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรมนั้นหรือไม่
- 1   เมื่อแน่ใจว่าข้อความนั้นไม่เป็นตัวแทนลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรมนั้น

โดยคะแนนที่ได้มาแทนค่าในสูตร ดังนี้ ค่า IC

$$IC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IC หมายถึง คำนวณความสอดคล้องระหว่างข้อความกับลักษณะพฤติกรรม

R หมายถึง ผลของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาทั้งหมด

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ถ้าค่าดัชนี IC ที่คำนวณได้มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ข้อความนั้นเป็นตัวแทนลักษณะเฉพาะของกลุ่มพฤติกรรมนั้น ถ้าค่าของข้อความใดต่ำกว่า 0.5 ข้อความนั้นก็ถูกตัดออกไป หรือต้องนำมาปรับปรุงแก้ไขใหม่ให้ดีขึ้น

3.3 นำแบบทดสอบที่ได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้วไปหาคุณภาพกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนหนองกุงวิทยา สำนักงานการศึกษาจังหวัดขอนแก่น เพื่อหาอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ

3.4 นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความยากง่ายของข้อสอบแต่ละข้อโดยใช้เทคนิค 27% ของ จุง เต ฟาน (Fan, 1952 : 32)

3.5 ข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ใช้ได้จะต้องมีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป และค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง .20 ถึง .80 ข้อที่ได้ค่าไม่ถึงกำหนดนำมาปรับปรุงแก้ไขตัวเลือกใหม่อีกครั้งหนึ่ง

3.6 นำข้อสอบที่คัดเลือกแล้วซึ่งมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์ใช้ได้แล้วไปหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการเขียนสะกดคำกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตร คูเดอร์-ริชาร์ดสัน 20 (Kuder Richardson 20) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำเท่ากับ 0.819

4. แผนการสอนซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำ

แผนการสอนวิชาภาษาไทยเรื่องการเขียนคำที่มีอักษรนำ การเขียนคำที่มีตัวการันต์ การเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา การเขียนคำพ้องเสียง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ใช้สำหรับกลุ่มทดลองโดยการสอนซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำขึ้นตอนในการสร้างดังนี้

4.1 ศึกษาหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 และคู่มือการสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และแบบเรียนภาษาไทยและแบบฝึกหัดภาษาไทย

4.2 วิเคราะห์จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมสำหรับเนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

4.3 จัดแบ่งเนื้อหาที่สอนโดยกำหนดเป็นแผนการสอนย่อย

4.4 เขียนกิจกรรมการเรียนการสอนตามชุดแบบฝึกการสอนซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำ

4.5 นำแผนการสอนที่สร้างเสร็จแล้วเสนอคณะกรรมการควบคุมปริิฤณานิพนธ์เพื่อตรวจแก้ไขแล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย ตรวจสอบความเหมาะสมอีกครั้งเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

4.6 นำแผนการสอนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนหนองกุ้งวิทยา จำนวน 25 คน ซึ่งมีสภาพใกล้เคียงกับกลุ่มทดลอง เพื่อหาข้อบกพร่องสำหรับที่จะนำมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งก่อนที่จะนำไปใช้จริงกับกลุ่มทดลอง

4.7 นำแผนการสอนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เขียนเป็นฉบับจริงเพื่อนำไปใช้กับกลุ่มทดลอง คือนักเรียนโรงเรียนน้ำพอง สังกัดสำนักงานการศึกษาอำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น

วิธีดำเนินการทดลอง

1. แบบแผนการทดลอง

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ใช้แบบแผนการวิจัยแบบ Randomized Control Group Posttest-only Design (ลัวัน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2524 : 229) ซึ่งมีแผนการวิจัยดังตาราง 1

ตาราง 1 แสดงแบบแผนการวิจัย

กลุ่ม	ทดสอบก่อน	ทดลอง	ทดสอบหลัง
RE	-	X	T ₂
RC	-	-	T ₂

ความหมายของสัญลักษณ์

R แทน การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม (Random Assigned)

E แทน กลุ่มทดลอง (Experimental Group)

C แทน กลุ่มควบคุม (Control Group)

T₂ แทน การทดสอบหลังการทดลอง (Posttest)

X แทน การจัดกระทำ

2. ระยะเวลาในการทดลอง

ใช้เวลาในการทดลอง 30 ครั้ง ครั้งละ 30 นาที สอนสัปดาห์ละ 5 ครั้ง

เป็นเวลา 6 สัปดาห์ ผู้วิจัยเป็นผู้สอนเองทั้งกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง โดยจัดคาบเวลาในการสอนดังรายละเอียดในตาราง 2 โดยไม่ใช้เวลาเรียนตามปกติ

ตาราง 2 การจัดเวลาสอนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในหนึ่งสัปดาห์

วัน เวลา	11.30 - 12.00	14.30 -15.00
จันทร์	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
อังคาร	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง
พุธ	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
พฤหัสบดี	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง
ศุกร์	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม

วิธีดำเนินการทดลอง

1. ก่อนดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยได้ใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย เพื่อแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม
2. ดำเนินการทดลอง โดยผู้วิจัยดำเนินการสอนทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้เนื้อหาที่สอนเหมือนกัน เวลาเท่ากัน และกิจกรรมการเรียนรู้เหมือนกันแต่ใช้แบบฝึกต่างกัน คือ กลุ่มทดลองใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำ กลุ่มควบคุมใช้แบบฝึกตามข้อเสนอแนะของกรมวิชาการ
3. เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ผู้วิจัยทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนสะกดคำของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสะกดคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
4. หลังสิ้นสุดการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำแล้วเป็นเวลา 2 สัปดาห์ ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบวัดความคงทนในการเรียนรู้โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสะกดคำแบบเดิมไปทดสอบซ้ำกับนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมอีกครั้งหนึ่ง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้ t-test แบบ Independent

2. เปรียบเทียบจำนวนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้โดยใช้ χ^2 - test แบบ The 2 x 2 Contingency table

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตร (Ferguson. 1971 : 45)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

2. หาค่าความแปรปรวนของคะแนน (Variance) ใช้สูตร (Ferguson. 197 : 62)

$$s^2 = \frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N - 1)}$$

เมื่อ s^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนน

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

3. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้การเขียนสะกดคำโดยใช้สูตร
คูเดอร์ริชาร์ดสัน 20 (Kuder - Richardson. K - R 20) (Thondike and Hagen.
1977 : 82)

$$r_{tt} = \left[\frac{n}{n-1} \right] \left[1 - \frac{\sum p_i^2}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ r_{tt} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

n แทน จำนวนข้อของแบบทดสอบ

p แทน อัตราส่วนของนักเรียนที่ทำถูกแต่ละข้อ

q แทน อัตราส่วนของนักเรียนที่ทำผิดในแต่ละข้อหรือ q แทน $1 - p$

s_t^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนที่สอบได้

4. เปรียบเทียบจำนวนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้การเขียนสะกดคำของกลุ่ม
ทดลองและกลุ่มควบคุมตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ โดยใช้สูตรการทดสอบค่า χ^2 (Daniel. 1978 : 35)

$$\chi^2_{\text{Corrected}} = \frac{n(|ad - be| - .5n)^2}{(a+c)(b+d)(a+b)(c+d)}$$

เมื่อ n แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

a แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ผ่านเกณฑ์

b แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ไม่ผ่านเกณฑ์

c แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มควบคุมที่ผ่านเกณฑ์

d แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มควบคุมที่ไม่ผ่านเกณฑ์

5. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของความแตกต่างระหว่างกลุ่มของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง โดยใช้ t-test แบบ Independent (Ferguson, 1971 : 152)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)s_1^2 + (n_2 - 1)s_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left[\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right]}}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ t แทน ค่าอัตราส่วนนัยสำคัญทางสถิติ

$\bar{X}_1$ แทน คะแนนเฉลี่ยของความแตกต่างของกลุ่มที่ 1

$\bar{X}_2$ แทน คะแนนเฉลี่ยความแตกต่างของกลุ่มที่ 2

s_1^2 แทน ความแปรปรวนของความแตกต่างของกลุ่มที่ 1

s_2^2 แทน ความแปรปรวนของความแตกต่างของกลุ่มที่ 2

n_1 แทน จำนวนนักเรียนของกลุ่มที่ 1

n_2 แทน จำนวนนักเรียนของกลุ่มที่ 2

df แทน degree of freedom แทน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากผลการทดลองและการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูลนั้น เพื่อให้เข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

- N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
- X แทน ผลรวมของคะแนนความแตกต่าง
- X^2 แทน ผลรวมของคะแนนความแตกต่างยกกำลังสอง
- $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ยของคะแนนความแตกต่าง
- S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนความแตกต่าง
- X^2 แทน การเปรียบเทียบเกี่ยวกับจำนวนหรือความถี่
- t แทน ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำของนักเรียนที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมโดยแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำกับการสอนซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึกหัดตามข้อเสนอแนะของกรมวิชาการ
2. เปรียบเทียบจำนวนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ที่เรียนซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำกับการสอนซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึกหัดตามข้อเสนอแนะของกรมวิชาการ
3. เปรียบเทียบความคงทนในการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมโดยแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำกับการสอนซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึกหัดตามข้อเสนอแนะของกรมวิชาการ

ตาราง 3 แสดงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำของนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S ²	t
กลุ่มทดลอง	14	41.4285	3.857	2.1407*
กลุ่มควบคุม	14	36.2142	8.257	

$$t_{.05} (df = 26) = 2.056$$

จากตาราง 3 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำแตกต่างกันกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึกหัดตามข้อเสนอแนะของกรมวิชาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือนักเรียนที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำมีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำแตกต่างกันกับนักเรียนที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึกหัดตามข้อเสนอแนะของกรมวิชาการ ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 1

ตาราง 4 แสดงการเปรียบเทียบจำนวนนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ที่เรียน ซ้อมเสริมโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำกับแบบฝึกตามข้อเสนอแนะของกรมวิชาการ

กลุ่มตัวอย่าง	ผ่านเกณฑ์	ไม่ผ่านเกณฑ์	χ^2
กลุ่มทดลอง	13	1	1.6000
กลุ่มควบคุม	10	4	

$$\chi^2 = .05 \cdot 1 = 3.84 \quad *ระดับนัยสำคัญ$$

จากตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า จำนวนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซ้อมเสริมของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

ตาราง 5 แสดงการเปรียบเทียบความคงทนในการเขียนสะกดคำของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2	t
กลุ่มทดลอง	14	41.7142	4.428	2.1556*
กลุ่มควบคุม	14	36.3571	8.177	

$$\text{ค่า } t \text{ ที่ } .05 \text{ (df } 26 = 2.056)$$

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่าความคงทนในการเขียนสะกดคำของนักเรียน
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือการเรียน
ซ่อมเสริมการเขียนสะกดคำโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นกับการเรียน
ซ่อมเสริมตามแบบฝึกการเขียนสะกดคำตามข้อเสนอแนะของกรมวิชาการของนักเรียน
แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ต้องการศึกษาผลของการใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งพอสรุปลำดับขั้นตอนและผลของการศึกษาค้นคว้า ได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำของนักเรียนที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมโดยแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำกับการสอนซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึกตามข้อเสนอแนะของกรมวิชาการ
2. เพื่อเปรียบเทียบจำนวนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ที่เรียนซ่อมเสริม โดยแบบฝึกการเขียนสะกดคำกับการสอนซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึกตามข้อเสนอแนะของกรมวิชาการ
3. เพื่อเปรียบเทียบความคงทนในการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมโดยทำแบบฝึกการเขียนสะกดคำกับการสอนซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึกตามข้อเสนอแนะของกรมวิชาการ

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำกับซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึกตามข้อเสนอแนะของกรมวิชาการแตกต่างกัน
2. จำนวนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนสะกดคำผ่านเกณฑ์ที่เรียนซ่อมเสริมโดยแบบฝึกการเขียนสะกดคำกับการสอนซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึกตามข้อเสนอแนะของกรมวิชาการแตกต่างกัน
3. ความคงทนในการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่เรียนซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำกับซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึกตามข้อเสนอแนะของกรมวิชาการแตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากร เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2537 ของโรงเรียนน้ำพอง อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น จำนวน 2 ห้องเรียน มีนักเรียน 64 คน

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 โรงเรียนน้ำพอง สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น จำนวน 28 คน ซึ่งได้มาตามลำดับชั้นตอนดังนี้

1. ทางโรงเรียนจัดละนักเรียนโดยใช้คะแนนผลสัมฤทธิ์ปลายปีของชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งจะได้นักเรียนที่มีระดับผลการเรียนเท่า ๆ กันทั้ง 2 ห้องเรียน
2. ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปทดสอบนักเรียนทั้ง 2 ห้องเรียน จะได้นักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 นำคะแนนนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์มาเรียงคะแนนจากมากไปหาน้อย แล้วแยกนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 14 คน ทั้งหมด 28 คน
3. ทำการสุ่มตัวอย่างเพื่อเลือกเป็นกลุ่มทดสอบและกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำ กลุ่มควบคุมสอนโดยแบบฝึกตามข้อเสนอนะของกรมวิชาการ

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. แบบฝึกการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 10 ชุด ชุดละ 7 แบบฝึก รวมแบบฝึกทั้งหมด 70 แบบฝึก
2. แบบฝึกตามข้อเสนอนะของกรมวิชาการ 10 ชุด ๆ ละ 7 แบบฝึก รวม 70 แบบฝึก
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำจำนวน 60 ข้อ มีค่า ความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.819

วิธีดำเนินการทดลอง

1. ก่อนดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยได้ใช้วิธีสุ่มอย่างง่ายเพื่อแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม
2. ดำเนินการทดลอง โดยผู้วิจัยดำเนินการสอนทั้ง 2 กลุ่มโดยใช้เนื้อหาที่สอนเหมือนกัน เวลาเท่ากัน และกิจกรรมการเรียนรู้การสอนเหมือนกันแต่ใช้แบบฝึกต่างกันคือกลุ่มทดลองใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำ กลุ่มควบคุมใช้แบบฝึกตามข้อเสนอแนะของกรมวิชาการ ใช้เวลาในการทดลอง 6 สัปดาห์
3. เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ผู้วิจัยทำการสอบวัดผลทางการเรียนการเขียนสะกดคำของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
4. หลังสิ้นสุดการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำแล้วเป็นเวลา 2 สัปดาห์ ผู้วิจัยนำควาฉบับเดิมไปทดลองซ้ำกับนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมอีกครั้งหนึ่ง เพื่อหาความคงทนในการเรียนรู้

วิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t - test แบบ Independent
2. เปรียบจำนวนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ผ่านเกณฑ์ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ χ^2
3. เปรียบเทียบความคงทนในการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t - test

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำกับนักเรียนที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึกตามข้อเสนอแนะของกรมวิชาการมีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. จำนวนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเขียนสะกดคำผ่านเกณฑ์ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำกับนักเรียนที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึกตามข้อเสนอแนะของกรมวิชาการมีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำกับนักเรียนที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึกตามข้อเสนอแนะของกรมวิชาการมีความคงทนในการเขียนสะกดคำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการทดลองเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคงทน และจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำกับแบบฝึกตามข้อเสนอแนะของกรมวิชาการ ในวิชาภาษาไทย เนื้อหาที่นำมาใช้ในการทดลองเป็นเรื่องเกี่ยวกับการเขียนสะกดคำในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งอภิปรายผลดังนี้

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำกับนักเรียนที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกตามข้อเสนอแนะของกรมวิชาการมีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะเห็นได้ว่าผลการวิจัยนี้เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าการสอนซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำได้ผลสัมฤทธิ์สูงกว่าการสอนซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึกตามข้อเสนอแนะของกรมวิชาการ สาเหตุประการหนึ่งที่ทำให้นักเรียนกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำสูงกว่ากลุ่มควบคุม นอกเหนือไปจากการฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้งแล้ว อาจเนื่องมาจากแบบฝึกการเขียนสะกดคำที่นักเรียนกลุ่มทดลองได้ใช้เรียนนั้น เป็นแบบฝึกที่รูปภาพหลาย ๆ ลักษณะดึงดูดความสนใจให้นักเรียนตั้งใจเรียนมากขึ้น ซึ่งรูปภาพเหล่านั้นมีส่วนช่วยการจดจำของนักเรียนได้อีกด้วย ซึ่งการทำแบบฝึกมาใช้ในการเรียนการสอนสะกดคำนั้น เป็นวิธีการหนึ่งซึ่งทำให้ผู้เรียนรู้สึกตื่นเต้น อยากเรียน เพลิดเพลิน อยากติดตาม และตั้งใจทำแบบฝึก จากเหตุผลดังกล่าวย่อมเป็นผลสนับสนุนให้นักเรียนที่เรียนซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำมีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกตามข้อเสนอแนะของกรมวิชาการ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชเวนดินเจอร์ (Schwendingen, 1977 : 55) ที่พบว่า นักเรียน

ที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกหัดที่มีรูปภาพของจริงมีผลการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียน โดยไม่ได้ใช้รูปภาพของจริง และสอดคล้องกับ ชวอร์ทซ์ (Schwartz. 1977 : 55) ที่พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยการใช้รูปภาพที่มีความหมายมีแนวโน้มของผลการเขียนสะกดคำ สูงกว่านักเรียนที่เรียนการเขียนสะกดคำแบบธรรมดา ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ยุพดี พูลเวชประชาสุข (ยุพดี พูลเวชประชาสุข. 2525 : 57 - 61) ที่พบว่านักเรียนที่เรียน โดยการใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำมีผลการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการ เขียนตามคำบอกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ มาสวิมล รักบานเกิด (2526 : 80) ที่พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำยากกับ นักเรียนที่ได้รับการสอนตามกิจกรรมในแผนการสอนมีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนคำยากแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกการเขียนสะกดคำกับนักเรียนที่ ได้รับการสอนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกตามข้อเสนอแนะของกรมวิชาการ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับผลงาน วิจัยของ จันทนา เลิศวิริยพงศ์ (จันทนา เลิศวิริยพงศ์. 2527 : 46) พบว่า การสอนทั้ง 2 วิธี ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

สาเหตุที่ทำให้ให้นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกการเขียนสะกดคำกับ วิธีการสอนซ่อมเสริมตามข้อเสนอแนะของกรมวิชาการ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ ไม่แตกต่างกัน เนื่องจากระยะเวลาในการทดลองน้อยเกินไปจึงทำให้คะแนนของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มได้พอ ๆ กัน อย่างไรก็ตามถ้าหากพิจารณา จำนวนนักเรียนว่าผ่านเกณฑ์ตามที่ตั้งไว้หากได้ เพิ่มเวลาในการฝึกทำแบบฝึกหัดแล้ว คิดว่าจำนวนนักเรียนก็อาจมีแนวโน้มทำให้นักเรียนที่ได้รับการ สอนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกการเขียนสะกดคำมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการสอน ซ่อมเสริมตามข้อเสนอแนะของกรมวิชาการ

3. นักเรียนที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำกับนักเรียนที่ ได้รับการสอนซ่อมเสริมโดยแบบฝึกตามข้อเสนอแนะของกรมวิชาการ มีความคงทนในการ เขียนสะกดคำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ แสดงให้ เห็นว่าการสอนซ่อมเสริมการเขียนสะกดคำโดยการใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำกับการสอนซ่อม

เสริมตามข้อเสนอแนะของกรมวิชาการทำให้เด็กเรียนมีความคงทนในการเรียนรู้การเขียน สะกดคำแตกต่างกัน แบบฝึกการเขียนสะกดคำเป็นสื่อการสอนที่ให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยสื่อการสอนชนิดอื่นเช่น ศิริพงศ์ พยอมแย้ม (2519 : 34 - 37) ที่วิจัยพบว่าการใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองในวิชาสังคมศึกษา มีความคงทนกว่านักเรียนที่เรียนจากครูตามปกติ และพงศ์ประเสริฐ หกสุวรรณ (2521 : 30 - 31) ที่พบว่า นักเรียนที่เรียนวิชาภาษาไทยด้วยชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองมีความคงทนในการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่เรียนจากการสอนตามปกติ

สาเหตุที่สำคัญที่ทำให้ความคงทนในการเขียนสะกดคำของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันเพราะ กลุ่มทดลองใช้แบบฝึกการเขียนสะกดมีรูปภาพประกอบทำให้เด็กเรียนอยากเรียน อยากเขียน และแบบฝึกซ้ำ ๆ จากง่ายไปหายากต่อเนื่องกัน จึงทำให้เด็กเรียนสามารถจำได้ดียิ่งขึ้น กว่าการทำงานเพียงครั้งเดียว

ข้อสังเกตเกี่ยวกับการศึกษาครั้งนี้

1. การสอนซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดนี้เป็นการสอนโดยให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเองหลังจากครูสอนเนื้อหาแล้ว เป็นแบบฝึกที่ฝึกเป็นรายบุคคล แต่นักเรียนที่เรียนบางคนกลับมีความเบื่อเพื่อ คนที่ทำเสร็จเร็วก็จะช่วยบอกเพื่อนคนที่เสร็จช้า และช่วยแก้ไขถ้าเพื่อนแปลภาพผิดไปจากจุดมุ่งหมายของภาพ ต่างจากกลุ่มควบคุมเพราะลักษณะแบบฝึกหัดเป็นการเติมคำ ต่างคนต่างทำของตนเอง ทำให้เห็นว่าการใช้แบบฝึกช่วยทำให้เด็กในด้านการพัฒนาด้านคุณธรรมประจำตัวของเด็กและนอกจากนั้นยังช่วยเด็กให้รู้จักสังเกตคำและรูปภาพ
2. การใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำในขณะที่ทดลองสอนผู้เรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียน เพราะรูปภาพช่วยทำให้เด็กเกิดความสนใจ อยากเล่นอยากลองเขียน ขณะที่เรียนจะรู้สึกเพลิดเพลินอยากทำต่อไปอีกเมื่อหมดเวลา เมื่อทำเสร็จแล้วก็อยากระบายสีรูปภาพอีก
3. ในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักเรียนที่ซ่อมเสริมครั้งนี้ นักเรียนที่เรียนช้ามากก็ยังคงมีความมานะพยายาม ฝึกสะกดคำจากรูปภาพ แม้ว่าจะทำงานช้าบ้างก็ตาม จนในที่สุดก็สามารถอ่านสะกดออกเสียงได้ และเขียนตามแบบฝึกที่ทำได้

4. นักเรียนในกลุ่มทดลองจะไม่ขาดเรียนเลยในช่วงที่ทำการทดลองเพราะกลัวจะไม่ได้ทำแบบฝึกเหมือนเพื่อนเพราะอยากเห็นรูปภาพและฝึกสะกดคำจากรูปภาพและฝึกสะกดคำในแบบฝึก

5. การเรียนจากแบบฝึกการเขียนสะกดคำนี้ ผู้วิจัยสังเกตพบว่าขณะที่ทำการทดลองนักเรียนรู้จักสังเกตความแตกต่าง ตัวอักษร และรูปภาพที่อยู่ในแบบฝึก ทำให้นักเรียนรอบคอบที่จะพยายามเขียนคำศัพท์เหล่านั้นให้ได้ นักเรียนบางคนสนใจกับรูปภาพมากเกินไป ทำให้ทำงานช้า ทำงานไม่ทันเวลาที่กำหนด

ข้อเสนอแนะ

จากข้อค้นพบและผลการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอแนวคิดว่าอันจะเป็นประโยชน์ในด้านการเรียนการสอน และการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในด้านการเรียนการสอน

1.1 จากผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกการเขียนสะกดคำที่เปิดโอกาสให้นักเรียนศึกษาด้วยตนเองและยังมีรูปภาพประกอบทำให้นักเรียนที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น จึงควรได้รับการส่งเสริมให้ทำแบบฝึกการเขียนสะกดคำเพื่อใช้เข้าช่วยการสอนสะกดคำของครู เพื่อสอนนักเรียนที่ขาดทักษะในการเขียนสะกดคำ เพราะแบบฝึกเหล่านั้นใช้สอนนอกเวลาและใช้สอนเป็นรายบุคคลได้อีกด้วย

1.2 การสอนสะกดคำ เป็นวิชาที่มีปัญหามากในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และปีที่ 2 โดยเฉพาะเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนจะเกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายและเกิดความวิตกกังวลทุกครั้งที่จะต้องอ่านและเขียนสะกดคำ ดังนั้นครูจึงจำเป็นต้องหาวิธีการที่จะทำให้เนื้อหาที่เรียนน่าสนใจ โดยหาแบบฝึกหลายอย่างมาประกอบการสอนเสมอ จะช่วยทำให้สามารถแก้ปัญหาคำความแตกต่างระหว่างบุคคลในเรื่องนี้ได้ การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำเป็นวิธีหนึ่งที่จะสามารถแก้ปัญหานี้ได้

1.3 ในการสอนการเขียนสะกดคำสำหรับซ่อมเสริมเด็กเรียนช้าหรือมีปัญหาในการเขียนสะกดคำครูควรสอนคำศัพท์และความหมาย เพราะความหมายของคำจะช่วยให้นักเรียนสามารถเขียนสะกดคำได้มากขึ้น โดยเฉพาะคำพ้องเสียง ถ้านักเรียนทราบความหมายของคำศัพท์ จะทำให้สามารถเขียนคำศัพท์ถูกต้อง

1.4 ครูที่สอนภาษาไทยควรร่วมมือกัน สร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำในแต่ละบทเรียน เพื่อให้สอนซ่อมเสริมนักเรียนที่ขาดทักษะในการเขียนสะกดคำแบบฝึกควรแยกทำเป็นชุด แต่ละชุดไม่ควรมีความซับซ้อนมากเกินไป เพราะจะทำให้เด็กเบื่อหน่ายที่จะทำแบบฝึก

1.5 ในการทำแบบฝึกแต่ละครั้ง ครูจะต้องเฉลยแบบฝึกที่นักเรียนทำเสร็จแล้วทันที และชี้แจงข้อบกพร่อง ข้อสังเกตในการแก้ไขและจดจำ เพื่อให้นักเรียนทราบความหมายและเกิดแรงจูงใจในการทำแบบฝึกชุดต่อไป จะได้พัฒนาความสามารถในการเขียนสะกดคำของตนเองให้ดียิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนที่เกิดจากการเรียนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกการเขียนสะกดคำ

2.2 ควรศึกษาผลของการใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำสอนซ่อมเสริมนักเรียนที่มีปัญหาด้านการเขียนสะกดคำกับการใช้เกมหรือกิจกรรมอื่น ๆ ในการสอนเขียนสะกดคำ ที่ส่งผลต่อการเขียนสะกดคำ

2.3 ควรศึกษาผลการใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำกับนักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2

2.4 ควรศึกษาเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่ได้รับการซ่อมเสริมจากแบบฝึกที่สร้างขึ้นกับทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำของนักเรียน เป็นรายบุคคล

บรรณาธิการ

บรรณานุกรม

- กมล ศิษฐ์กมล. "กลวิธีการสอนวิชาทักษะ," ศูนย์ศึกษา. 1 : 14 - 17 ; มกราคม, 2509.
- กมล ภูประเสริฐ. "การวิจัยเกี่ยวกับคุณภาพการประถมศึกษา," จุลสารการประถมศึกษา. 1 - 6 ; มีนาคม 2523.
- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. จิตวิทยาการศึกษา (ฉบับปรับปรุง). พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดศรีเดชา, 2528.
- ก่อ สวัสดิพานิชย์. "แนวการสอนภาษาไทย," คู่มือครูสอนภาษาไทย. หน้า 1 - 15. เอกสารนิเทศการศึกษา กรมการฝึกหัดครู, 2514.
- กฤติยา ไชยธีระนุวัติศิริ. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษาไทยของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนซ่อมเสริมโดยการทำแบบฝึกหัดด้วยตนเอง ให้เพื่อนช่วยสอน และครูเป็นผู้สอน. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.
- กรรณิการ์ พวงเกษม. การเขียนแบบสร้างสรรค์ระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.
- _____. ปัญหาและกลวิธีการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน รายงานการวิจัยประสิทธิภาพโรงเรียนประถมศึกษา : จุดอ่อนด้านทักษะเบื้องต้นทางการเรียนของนักเรียนประถมศึกษา. สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี, 2519.
- จินนาภา สัตบุตร์. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซ่อมเสริมคณิตศาสตร์วิธีหาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีและไม่มี การสอบย่อย. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2521. อัดสำเนา.
- เจือ สะตะเวทิน. "วิธีสอนภาษาไทยในชั้นประถมศึกษาว่าด้วยอะไรเอ่ย," ประถมศึกษา. 10 : 4 - 8 ; พฤษภาคม 2516.

- ชวาล แพ้ตกุล. เทคนิคการเขียนข้อทดสอบ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2522.
- ชวาล แพ้ตกุล. เทคนิคการวัดผล. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2516.
- ชัยพร วิชชาวุธ. ความจำมนุษย์. กรุงเทพฯ : ชวนพิมพ์, 2520.
- ชูศักดิ์ บุษราคัม. "สอนอ่านเขียนแบบปฏิบัติการ," ประชาศึกษา. 1 : 2 - 6 ; สิงหาคม 2521.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ม.ป.ป., 2523.
- เชิดศักดิ์ ไชวาสินธุ์. การวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ : สำนักงานทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520.
- ดวงเดือน สุกักิตย์. ความยากง่ายในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2522. อัดสำเนา.
- ศรีศิลป์ บุญจรร. "ฝึกทักษะการใช้ภาษาไทย," การใช้ภาษา. หน้า 329 - 335. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์รุ่งเรืองรัตน์, 2517.
- นิตยา ฤทธิโยธี. "หาอย่างไรจึงจะสอนเด็กให้สะกดคำได้ดี," ประชาศึกษา. 7 : 402 - 411, 9 : 528 - 537 ; เมษายน 2507.
- นิภา ชวนะพานิช. การสร้างแบบฝึกหัดภาษาไทยเรื่องสระเสียงยาวสำหรับชั้นประถมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ วศ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518. อัดสำเนา.
- ประเทิน มหาพันธ์. "สอนเขียนไทย," ประชาศึกษา. 10 : 604 - 616 ; พฤษภาคม 2519.
- พยุ่ง ญาณโกมุท. วิธีสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แสงสุทธิ, 2518.
- พยนต์ แสงเดช. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้ วิชาวิทยาศาสตร์ ของกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยวิธีสอนแบบแก้ปัญหากับแบบศูนย์การเรียน. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อัดสำเนา.

มังกร ชัยชนะดารา. "ความเห็นเรื่องการสอนอ่านและสอนเขียน," วารสารครุศาสตร์.

6 : 36 - 47, 1 - 2 : 40 - 59 ; มีนาคม 2515.

มาสวิมล รักบ้านเกิด. การทดลองสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำยากในวิชาภาษาไทย
กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.

ยง อิงคเวทย์. "การสอนแจกลูกและสะกดคำในชั้นประถมศึกษาตอนต้น," ศูนย์ศึกษา.

11 : 35 - 44 ; พฤศจิกายน 2508.

ยุพดี พูลเวชประชาสุข. การเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำและทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ
กับการเขียนตามคำบอก. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อัดสำเนา.

ยุพา ยิ้มพงษ์. การสร้างแบบฝึกการเขียนคำที่ใช้อักษรควบ ร ล และ ว สำหรับชั้นประถม
ศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,
2522. อัดสำเนา.

ยุพา สังศิริ. "การสอนเขียน," คู่มือครูภาษาไทย. หน้า 392 - 393.

เอกสารนิตเทศการศึกษา กรมการฝึกหัดครู, 2521.

ระวีวรรณ อุ่มชัย. วิธีสอนคณิตศาสตร์ระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534.

รองรัตน์ อัครภักดี และเทือกกุสุมา ณ อยุธยา. ภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์คุรุสภา, 2516.

รัชณี วิเศษสังข์. "การสอนซ่อมเสริมที่โรงเรียนสุโขทัย," สารพัฒนาหลักสูตร. 31 :
31 - 33 ; สิงหาคม 2526.

รัชณี ศรีไพรวรรณ. "แบบฝึกหัดทักษะภาษาไทยสำหรับเด็กแรกเรียน," คู่มือครูแนวความคิด
และทักษะบางประการเกี่ยวกับกลยุทธ์การสอนเด็กเริ่มเรียนพูดสองภาษา.
หน้า 189 - 196. สำนักงานการศึกษาเขต 11, 2517.

ละออ การุณยวนิช และคนอื่น ๆ. วิธีสอนทั่วไป. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์รุ่งเรือง, 2517.

ล้วน สายยศ และอังณา สายยศ. สถิติทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :

วัฒนาพานิช, 2522.

วรรณิ์ โสမ်ประยูร. ความยากง่ายในการเขียนพยางค์ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.

วิทยานิพนธ์ วค.บ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2515. อัดสำเนา.

วรรณิ์ โสမ်ประยูร. การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534.

วิชาการ, กรม. คู่มือการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533).

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรมศาสนา, 2533.

_____. หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533). กรุงเทพฯ :

โรงพิมพ์กรมศาสนา, 2532.

_____. คู่มือการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521

(ฉบับปรับปรุง 2533). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2533.

_____. คู่มือการสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เล่ม 1, 2. กรุงเทพฯ :

โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2535.

_____. แบบฝึกหัดภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เล่ม 1, 2. กรุงเทพฯ :

โรงพิมพ์กรมศาสนา, 2535.

_____. แบบเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์

คุรุสภาลาดพร้าว, 2535.

_____. "การประเมินความสามารถทางภาษาของนักเรียนชั้น ป.1 - 6 ปีการศึกษา

2534," รายงานการประเมินคุณภาพนักเรียนระดับประเทศ. ม.ป.ท., 2535.

วิเชียร เกตุสิงห์. สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย. กรุงเทพฯ : กองวิจัยการศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2521.

วาทีณี อีระตะกุล. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ และความคงทนในการเรียนรู้โจทย์ปัญหา

คณิตศาสตร์ในการสอนซ่อมเสริมเรื่องเวลาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยให้ชุด

การสอนซ่อมเสริมกับการสอนซ่อมเสริมตามปกติ. ปรินุณพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.

- ศศิธร สุทธิแพทย์. แบบฝึกหัดสำหรับสอนเรื่องวลีในภาษาไทยระดับประกาศนียบัตร
วิชาการศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517.
 อัดสำเนา.
- ศิริกาญจน์ โกสุมา. "การสอนซ่อมเสริมไม่ใช่การสอนพิเศษ," ประชาศึกษา.
 8 : 10 - 12 ; มีนาคม 2522.
- ศรินาก เพชรทองคำ. การสร้างแบบฝึกหัดทักษะเรื่องสระเสียงสั้นสำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2520. อัดสำเนา.
- เศรษฐศักดิ์ หนูทอง. การศึกษาผลสัมฤทธิ์และความอดทนในการเรียนซ่อมเสริมเรื่องเศษส่วน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้บทเรียนโปรแกรม และแบบฝึกหัด.
 ปรินุญานันท์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
 2527. อัดสำเนา.
- สมถวิล วิจิตรวรรณ. การสร้างแบบทดสอบอิงเกณฑ์คณิตศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.
 ปรินุญานันท์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
 2525. อัดสำเนา.
- สมบูรณ์ สีนถาวร. ผลการทบทวนแบบฝึกหัด การทดสอบย่อย และการสอนสิ่งที่บกพร่องที่มีต่อ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคณิตศาสตร์. ปรินุญานันท์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2521. อัดสำเนา.
- สมประสงค์ สถานิตานนท์. การสร้างแบบทดสอบการเขียนสะกดคำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ
ศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำใน 11 โรงเรียน ในภาคศึกษา 1. ปรินุญานันท์
กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยการศึกษา ประสานมิตร, 2507. อัดสำเนา.
- สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์. "การสอนซ่อมเสริม," มิตรครู. 8 : 24 - 25 เมษายน 2533.
- สมศรี เพ็ชรยิ้ม. การสร้างแบบฝึกหัดทักษะวิชาภาษาไทย เรื่องตัวสะกดมาตราแม่กด สำหรับ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2520. อัดสำเนา.

- สาร แก่นเมธี. การทดลองเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทัศนคติและความสนใจในการเรียนจากการซ่อมเสริม 3 วิธี ในทฤษฎีเพื่อการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์เรื่อง
โพลีโนเมียลในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ปรินุณานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อัดสำเนา.
- สามัญศึกษา, กรม หน่วยศึกษานิเทศประจำเขตการศึกษา 12. ข้อเสนอแนะในการจัดซ่อมเสริม
และสอบแก้ตัว. 2528. อัดสำเนา.
- ลีปนพนธ์ เกตุทัต. การปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2518.
- สุกัณ เทียนทอง. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซ่อมเสริมคณิตศาสตร์ เรื่องทศนิยมของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยครู กลุ่มเพื่อน และศึกษาค้นด้วยตนเอง.
ปรินุณานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2527. อัดสำเนา.
- สุกันทา ไสร์จัจ. การศึกษาความสามารถทางการเขียนสะกดการันต์ และการศึกษาทามูลเหตุ
แห่งการเขียนสะกดการันต์ผิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดพระนครศรี
ปรินุณานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2511.
อัดสำเนา.
- สุพจน์ แก้วกล้า. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน
จิตคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอน
มินิคอร์สกับการสอนตามปกติ. ม.ป.ท., 2534. อัดสำเนา.
- สุรางค์ จันทน์เอม. เอกสารประกอบการเรียนวิชาการศึกษา 3 : จิตวิทยาการศึกษา.
กรุงเทพฯ : วิทยาลัยครูจันทระเกษม โรงพิมพ์คุรุสภา, 2514.
- อารี สัยทนต์. การศึกษาเกี่ยวกับความสามารถทางการฟัง การอ่าน การเขียนสะกดคำ
และการแต่งความของนักเรียนที่สำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนประถมศึกษา
6 แห่ง ในจังหวัดนครราชสีมา. ปรินุณานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัย
วิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2507. อัดสำเนา.
- _____. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีการใช้
แบบทดสอบวินิจฉัยและแบบฝึกหัดซ่อมเสริม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526.
- อาไพ สุจริตกุล. "การสอนซ่อมเสริม," วิทยาสาร. 24 : 46 ; กุมภาพันธ์ 2516.

- Adams, G.S. and T.L. Torgerson Measurement and Evaluation in Education Psychology and Guidance. New York : Holt Rinehart and Winston, 1964.
- Billows, F.D. "Essential Qualities of an Exerciser," in The Technique of Language Teaching. p. 87. London : Longmans Green and Co. Ltd., 1962.
- Blair, G.M. Diagnostic and Remedial Teaching Guide to Practice in Elementary and Secondary School. New York : MacMillan, 1955.
- Bloom, B.S. Handbook on Formative and Summative Evaluation of Student Learning. New York : McGraw-Hill, 1971.
- _____. Human Characteristics and School Learning. New York : McGraw-Hill, 1976.
- Collins, K.H. An Investigation of the Variables of Bloom's Mastery Learning Model for Teaching Junior High School Mathematics. Doctor's Thesis, Purdue University, Ann Arbor Michigan, 1971. Microfilm.
- Daccanary, F.R. and J. Donald. Techniques and Procedures in Second Language Teaching. Quezon City, Alemar Phoenix Publishing House, 1963..
- Emerald, V.D. "Learning to Read Picture," in Improving the Teaching and Reading. p. 133 - 135. New York : Prentice - Hall, 1964.
- Fan, Chung Teh. Item Analysis Table. New Jersey : Education Testing Service Princeton, 1952.
- Ferguson, George A. Statistical Analysis in Psychology and Education. New York : McGraw-Hill Book Company, 1971.
- Gagne R.M. Domain of Learning. New York : Paper Presented at the American Educational Research Association Annual Meeting, 1971.
- Harless, J.H. "The Two Meanings of Mathematics," in Handbook of Programmed Learning. p. 93 - 94. India : Anand Press, n.d.
- Hogwan, Kim. "A Study of the Bloom Strategies for Mastery Learning", in Mastery Learning Theory and Practice. p. 122 - 126. Holt, Rinehart and Winston 1969.
- Jobes, Nancy Kay. "The Acquisition and Retention of Spelling Thought Imitation Training and Observational Learning with and without Feedback," Dissertation Abstracts International. 8 : 5197 - A ; February, 1976.
- John, Dennis B. "Crost - Effectiveness of Three Methods of Remedial Instruction in Mastery Learning and the Relationship Between Aptitude and Achievement," Dissertation Abstracts International. 33 : 3475 - A ; January, 1973.

- Kersh, M.E. "A Strategy for Mastery Learning in Fifth Grade Arithmetics," in Mastery Learning: Theory and Practice. ed. by J.H. Block, New York : Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1971.
- Lawrence, E. Hafner and Hayden B. Lolly. "Association of the Printed Word with a Picture," in Pattern of Teaching Reading the Elementary School. p. 62 - 77. New York : The Macmillan Company, 1972.
- Lawrey, Eleanor Blodwyn Lane. "The Effects of Four Drill and Practice Time Unit on the Decoding Performances of Students with Specific Learning Disabilities," Dissertation Abstracts International. 39 : 817 - A ; 1987.
- Lincoln, Eugene A. "Parents Make Difference in Teaching in Urban School," Arithmetic Teacher. 22 : 460 - 463 ; 1975.
- Lowery, E.B. "The Effects of Four Drill and Practice Time Unit on the Decoding Performance of Students With Specific Learning Disabilities," Dissertation Abstracts International. 39 : 817 - A ; 1987.
- Norman, Sheha Jean. "A Comparison of an Audio - Tutorial Approach and the Traditional Lecture - Discussion Approach to the Teaching of Remedial Algebra in a Junior College Setting," Dissertation Abstracts. 32 : 5673 - 5675-A ; April, 1971.
- Petty, G. "Language Workbooks and Practice Materials," in Developing Language Skills in the Elementary Schools. New York : Allyn and Bacon, 1963.
- Pinter, D.K. "The Effects of an Academic Game on the Spelling Achievement of Third Graders," Dissertation Abstracts International. 2 : 710 - A ; 1977.
- Peterson, Dorothy G. and Velma D. Hayden. Teaching Learning in the Elementary School. New York : Appleton Century Crofts., 1961.
- Randall, John Dinglar. "The Effectiveness of Remedial Arithmetic Courses in Three Selected California Community Colleges as Measured by Improvement in Arithmetic Skills and Attitudes Toward Mathematics," Dissertation Abstracts. 33 : 1422-A ; October, 1972.
- Rosenbaum, P.S. "Language Instruction and the School", in Report of the 20th Annual Round Table Meeting on Linguistic and Language Studies. p. 112 - 115. Washington D.C. : George - town University Press, 1969.
- Schwartz, S. "A Development Study of Children's Ability to Acquire Knowledge of Spelling Patterns," Dissertation Abstracts International. 12 : 8020 - A ; 1976.

- Schwendinger, James Rea. "A Study of Modality of Inferences and Their Relationship to Spelling Achievement of Sixth Grade Students," Resources in Education. 12 : 51 ; December, 1977.
- Thomson, A.N. "The Development and Validation of a Remedial Program for Upward Bound Students Based Upon the Identification of Difficient in Aural - Oral Communication," Dissertation Abstracts International. 35(2) : 178 - 179-A ; 1975.
- Thorndike, R.L. and E. Hagan. Measurement and Evaluation in Psychology and Education. New York : John Wiley, 1969.

ภาคผนวก

คำศัพท์ในแบบฝึก

1. คำที่ใช้อักษรนำ

เกษตร	ขะมักเขม้น	แหวน	กษัตริย์	ตลอด	ตลาด
สถาน	สมุด	สนาม	คลัง	ขยาย	ขยัน
สมัคร	ฉลาด	เจลียง	อรร้อย	ถนน	สลาย
สนม	เสวย	แสง	สมัย	ขม	ฉลอง
อยาก	ขมาน	ขนาด	สบาย	สมร	สยาม

2. คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา

ต้องการ	ธนาคาร	นุ่นนวล	ประวัติ	เพียร	รัฐบาล
ละคร	บรรพบุรุษ	อุทยาน	โบราณ	ปราสาท	ภาคเรียน
ราชวัง	วัฒนธรรม	วิหาร	ศิลปกรรม	สมบัติ	อนุญาต
บริสุทธิ์	ปฏิบูล	พลาสติก	การโรง	ราคาญ	ฤดูกาล
สมัยศ	สราญ	อากาศ	กระดาษ	ไพศาล	ลาธาร

3. คำที่ใช้ตัวการันต์

วันจันทร์	เหตุการณ์	หลักเกณฑ์	สร้างสรรค์	อุโมงค์	ประสบการณ์
ประโยชน์	ทุกข	กษัตริย์	โบสถ์	ประวัติศาสตร์	เจดีย์
พระปรารักษ์	การันต์	สุขสันต์	ศูนย์กลาง	อนุรักษ์	ประสงค์
สัมพันธ์	คำศัพท์	โทรศัพท์	โทรทัศน์	วันเสาร์	อาทิตย์
วันศุกร์	บริสุทธิ์	สัมฤทธิ์	การุณ	ทรัพย์สิน	การพิมพ์

4. คำควบกล้ำ

คล้องแคล้ว	โคลง	แปลกใจ	เฟลิดเฟลิน	คลอง	พลัด
กระเบื้อง	กรุง	แกว่ง	ครีม	โครง	ปกครอง
ประทับ	เปลี่ยนแปลง	พระปรารค์	ร้อยกรอง	กลับกลาย	เกื่อนกลาด
คลอດ	คล้า	ใจความ	พร้อมพริก	พลาสติก	ความข้าง
สกปรก	คากลอน	ปลอดภัย	กว้างขวาง	แมงกว้าง	ข้าวคราว

5. คำพ้องเสียง

สะเค็ด	เสด็จ	วันจันทร์	ต้นจันทร์	ต้องการ	ต้องการ
การ้ดา	กาญจนบุรี	นุ่งนวล	คำนวน	ข้าศึก	สีพระ
นัดหมาย	ยานัสถ์	อนุญาต	ญาติ	ประณม	นครปฐม
รัฐบาล	บานชื่น	ลดราคา	รดน้ำ	โครง	โคลง
ข้าวสาร	ศาล	โอกาส	อากาศ	อาหาร	กล้าหาญ

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การ เขียนสะกดคำ

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้มี 60 ข้อ ใช้เวลาทำ 60 นาที
2. ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X ทับตัวพยัญชนะ ก, ข, ค, หรือ ง
หน้าคำตอบที่ถูกต้องที่สุดลงในกระดาษคำตอบ

ตอนที่ 1 ให้นักเรียนเลือกคำที่เขียนสะกดผิด

1. ก. เขมร	5. ก. สุก
ข. เข้มกะเข้มน	ข. สมอง
ค. ขยุกขยิก	ค. สนิม
ง. ขโมย	ง. สนิต
2. ก. สรูป	6. ก. อร่อย
ข. สมร	ข. ถนน
ค. สฐาน	ค. อหัง
ง. สมุค	ง. สลาย
3. ก. ขนุน	7. ก. ลหนม
ข. เขะหยาย	ข. เสวย
ค. ขยัน	ค. แลวง
ง. เขะบวน	ง. สัมย
4. ก. ตลาด	8. ก. เฉลียง
ข. ตะหลิว	ข. ฉลอง
ค. ตลาด	ค. ฉลุ
ง. ตะลึง	ง. ฉลาด

9. ก. ขนาด	15. ก. สุขภาพ
ข. จะหนาบ	ข. มงคล
ค. ขนาด	ค. กลัวยบวชชี
ง. แขนง	ง. ผงชูรส
10. ก. สะหยาบ	16. ก. สมบัติ
ข. สยาย	ข. อนุญาต
ค. สัมคร	ค. อุทยาน
ง. สมาน	ง. บริสุทธิ
11. ก. ต้องการ	17. ก. ปฏิกุล
ข. นุ่มนวล	ข. พลาดตึก
ค. ทนาคาร	ค. ภารโรง
ง. ประวัติ	ง. ราคานุ
12. ก. เพียร	18. ก. ฤดูกาล
ข. รัฐบาล	ข. สมยศ
ค. ละคร	ค. สราญ
ง. บรรพบุรุษ	ง. ลำธาร
13. ก. โบราณ	19. ก. อาภาส
ข. ปราสาท	ข. โอกาส
ค. ภาคเรียน	ค. กระดาษ
ง. ราชวัง	ง. อาชีพ
14. ก. วิหาร	20. ก. ธรรมชาติ
ข. วัฒนธรรม	ข. มีตร
ค. ศิลปกรรม	ค. เกษร
ง. กระบวนการ	ง. สามารถ

21. ก. วันจันทร์
ข. เหตุการณ์
ค. หลักเกณฑ์
ง. สร้างสรร
22. ก. อุโมงค์
ข. ประสพการณ์
ค. ประโยชน์
ง. โบสถ์
23. ก. ทุ๊กซ์
ข. กระษัตริย์
ค. ประวัติศาสตร์
ง. เจตีย์
24. ก. การ์นต์
ข. สุขสันต์
ค. พระปรารักษ์
ง. หนังสือพิมพ์
25. ก. ไทรทัศน์
ข. ไปรษณีย์
ค. วิเศษณ์
ง. ขยายพันธ์
26. ก. ศูนย์กลาง
ข. อนุรักษ์
ค. ประสงค์
ง. สัมพันธ์
27. ก. คำศัพท์
ข. ไทรศัพท์
ค. วันเสาร์
ง. วันอาทิตย์
28. ก. วันศุกร์
ข. บริสุทธ์
ค. สัมฤทธิ์
ง. การ์ตูน
29. ก. ทรัพย์
ข. ประดิษฐ์
ค. การพิมพ์
ง. ภาพยนตร์
30. ก. พระขรรค์
ข. บัลลังก์
ค. ศิลป์ชัย
ง. มนุษย์
31. ก. คล่องแคล่ว
ข. กลอง
ค. แปรงใจ
ง. เหล็กเหล็น
32. ก. กลอง
ข. พลัด
ค. กระเบื้อง
ง. กราบ

33. ก. แกว่ง

ข. ครั้ม

ค. ครอบคั่ว

ง. เครื่องหมาย

37. ก. คล้า

ข. ใจความ

ค. พร้อมพัก

ง. พลาสติก

34. ก. เปลี่ยนแปรง

ข. ประทับ

ค. ประณม

ง. ชี้อตรง

38. ก. ความซ้าง

ข. สกปรก

ค. คำกอน

ง. ปลอตภัย

35. ก. ปรกติ

ข. ปลื้มใจ

ค. บกพร่อง

ง. เปรงเสียง

39. ก. กว้างขวาง

ข. แมงกว่าง

ค. ลูกกวาง

ง. ข้าวขาว

36. ก. ร้อยกลอง

ข. กลับกลาย

ค. เคลื่อนกลาด

ง. คลอด

40. ก. กระแด

ข. กะทัดรัด

ค. กระรอก

ง. กระทบ

ตอนที่ 2 คำในข้อใดเขียนสะกดได้ถูกต้อง

ตามคำที่กำหนดให้ จากข้อ 41-60

41. พลาด-สะ-ติก	45. ประ-สบ-กาน
ก. พาสติก	ก. ประสบการ
ข. ปลาสติก	ข. ประสบกรรม
ค. พลาดสะติก	ค. ประสบกาน
ง. พลาสติก	ง. ประสบการณ
42. อะ-นุ-รัก	46. ล้าง-ล้น
ก. อนุรักณ	ก. สร้างสน
ข. อนุรักษ	ข. สร้างสรรค์
ค. อนุลักษณ	ค. สร้างสร
ง. อะนุรักษ	ง. ล้างล้น
43. สุน-กลาง	47. อุ-ทะ-ยาน
ก. ศูนย์กลาง	ก. อุทยาน
ข. ศูนย์กลาง	ข. อุทยาน
ค. ศูนย์กลาง	ค. อุทยาน
ง. ศูนย์กลาง	ง. อุทยาน
44. ล้า-ริค	48. อะ-นุ-บาด
ก. ล้าฤทธิ	ก. อนุบาด
ข. ล้าริค	ข. อนุบาติ
ค. ลัมฤทธิ	ค. อนุบาด
ง. ลัมริค	ง. อนุบาด

49. วัด-ทะ-นะ-ท่า

- ก. วัด ธรรม
- ข. วัดนท่า
- ค. วัดทะนะท่า
- ง. วัดนธรรม

50. ทะ-นา-คาน

- ก. ทนาคาร
- ข. ทนาคาน
- ค. ธนาคาร
- ง. ธนาคาณ

51. อัด-ทะ-จัน

- ก. อรรถจันทร
- ข. อัดจันทร
- ค. อัดถจันทร
- ง. อัดจัน

52. กาน-จะ-นะ-บุ-รี

- ก. กานจนบุรี
- ข. กานจนบุรี
- ค. การจนบุรี
- ง. กานจนบุรี

53. วัด-ทะ-ปาน

- ก. รัฐบาฬ
- ข. รัฐบาล
- ค. รัฐบาล
- ง. รัฐปาน

54. กล้า-ห่าน

- ก. กล้าห่าน
- ข. หล้าห่าย
- ค. กล้าหาญ
- ง. กล้าหาณ

55. คำ-นวน

- ก. คำนวล
- ข. คำนวน
- ค. คำนวนุ
- ง. คำนวน

56. ลาน (ที่ตัดลินคตี่ผู้ทำความผิด)

- ก. ลาน
- ข. ลาล
- ค. ลาร
- ด. ลาน

57. บาท (ภาชนะที่พระเจ้าใช้รับบิณฑบาต)

- ก. บาท
- ข. บาท
- ค. บาท
- ง. บาท

58. พัก (คนที่รวมกันเป็นพวก)

- ก. พัก
- ข. พักตร์
- ค. พัก
- ง. พัก

59. ปราบ (หมายถึงผู้มีความรู้)

ก. ปราช

ข. ปราชณ์

ค. ปราชย์

ง. ปราศ

60. พาก-เรียน

ก. พากเรียน

ข. ภาคเรียน

ค. ภาคเรียน

ง. พากเรียน

ภาคผนวก ๕.

ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเขียน
สะกดคำ จำนวน 60 ข้อ

ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r
1	.50	.20	23	.60	.20
2	.50	.33	24	.20	.20
3	.60	.26	25	.40	.20
4	.60	.53	26	.60	.26
5	.50	.20	27	.50	.20
6	.70	.33	28	.70	.20
7	.60	.26	29	.50	.33
8	.70	.20	30	.60	.26
9	.60	.20	31	.60	.20
10	.60	.46	32	.70	.20
11	.70	.20	33	.50	.26
12	.70	.26	34	.60	.60
13	.70	.20	35	.20	.26
14	.60	.20	36	.20	.20
15	.60	.20	37	.30	.33
16	.70	.20	38	.50	.20
17	.70	.20	39	.40	.20
18	.60	.20	40	.40	.26
19	.50	.26	41	.60	.40
20	.70	.46	42	.30	.26
21	.20	.20	43	.80	.20
22	.60	.26	44	.60	.46

ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r
45	.80	.26	53	.50	.46
46	.60	.26	54	.70	.33
47	.40	.20	55	.20	.33
48	.60	.33	56	.70	.40
49	.20	.20	57	.70	.60
50	.80	.26	58	.50	.26
51	.40	.20	59	.40	.20
52	.50	.46	60	.80	.26

การหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำ การหาค่าความ
เชื่อมั่นของแบบทดสอบใช้สูตร คูเดอร์-ริชาร์ดสัน 20 (KR-20)

$$r_{tt} = \left[\frac{n}{n-1} \right] \left[1 - \frac{\sum pq}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ r_{tt} = ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

$$n = 30$$

$$p = 12.98$$

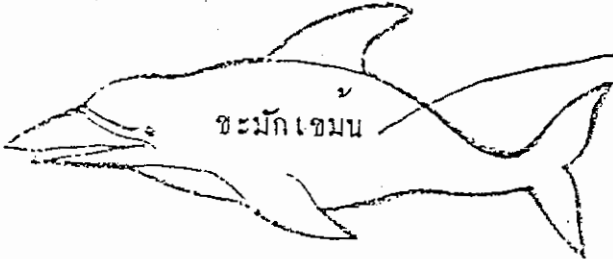
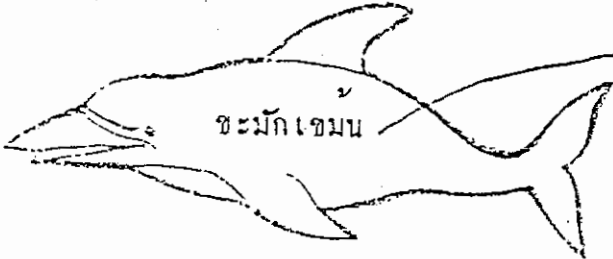
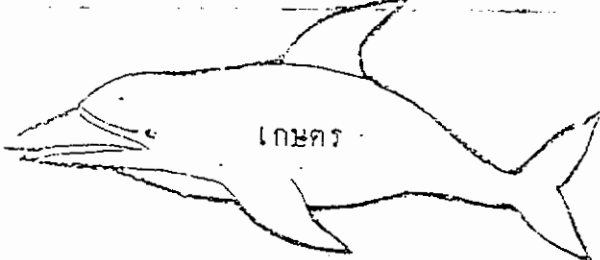
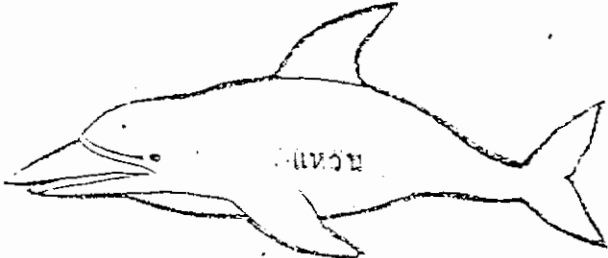
$$q = 62.50$$

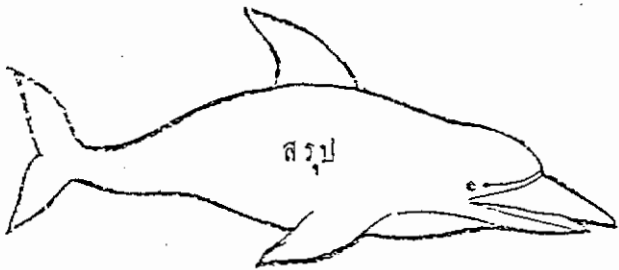
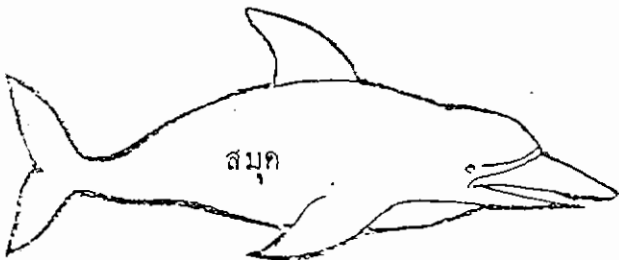
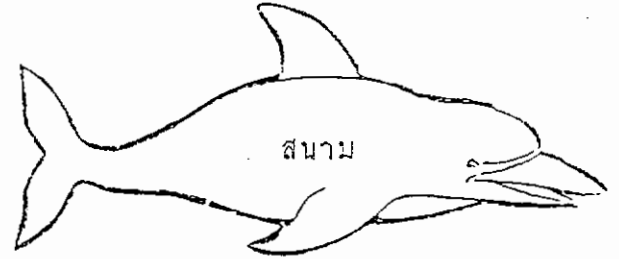
$$s_t^2 = .8190$$

ภาคผนวก ค.

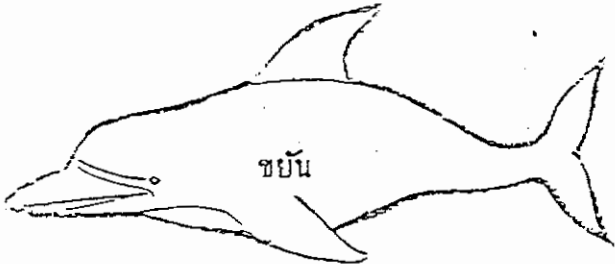
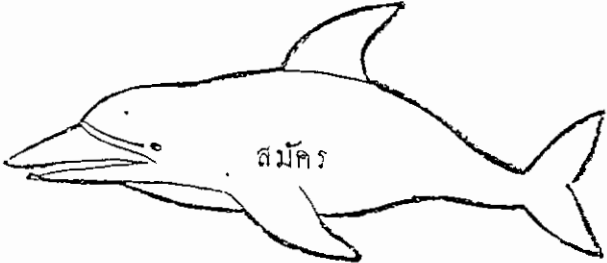
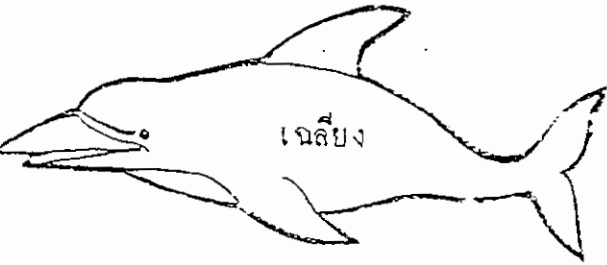
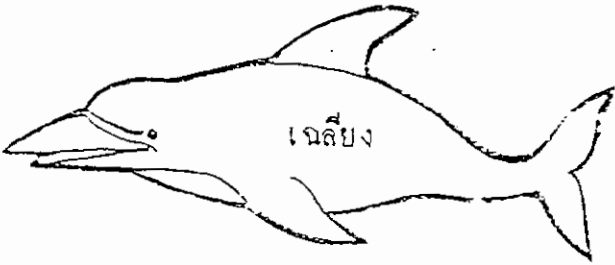
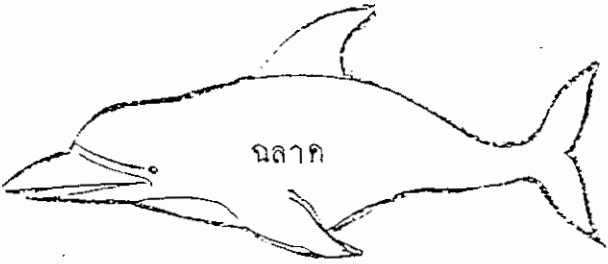
แบบฝึกหัดที่ 1

1. จงชี้เส้นโยงคำในรูปปลาไปมาต่อไปนี้ให้ตรงกับความหมายของคำในช่องทางด้านขวามือ
ของนักเรียน

คำศัพท์	ความหมาย
	กังใจทำ รีบเร่ง
	ที่กิน หุง นารี
	พระราชาหรือผู้ครองนคร
	เครื่องประดับที่ใช้ส่วนนิ้วมือ
	สถานที่แลกขายสินค้า

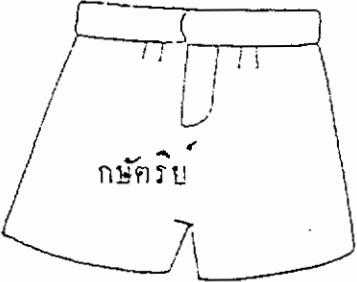
คำศัพท์	ความหมาย
	บริเวณที่โล่งกว้างใช้แข่งขันกีฬา
	การบ่งชี้ความสำคัญ
	บริเวณ สถานที่
	อุปกรณ์ที่ใช้สำหรับใช้เขียนหนังสือเป็นเล่ม
	ทำให้ใหญ่ กว้างออก

แบบฝึกหัดที่ 1 หน้า 3

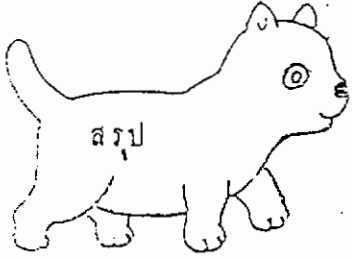
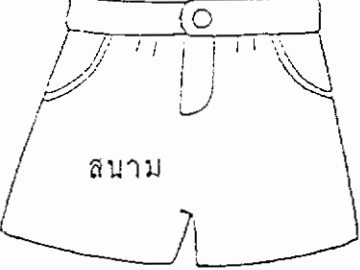
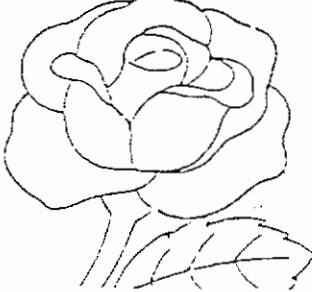
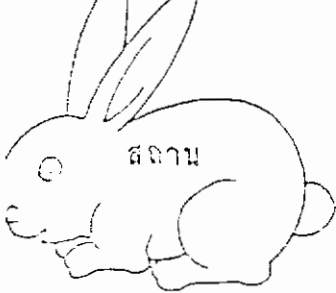
คำศัพท์	ความหมาย
	ส่วนหนึ่งของบ้านที่ยื่นออกไป
	รีบท่ำ มีความมานะพยายาม
	เก้ง รอบคอบ
	ตั้งริมแม่น้ำที่ลาคัน
	ตกลงใจทำ

1.2 ให้นักเรียนนำความหมายของคำในแบบฝึกข้อ 1. ไปเติมในช่องว่างทางขวามือให้ตรง

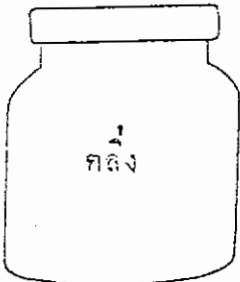
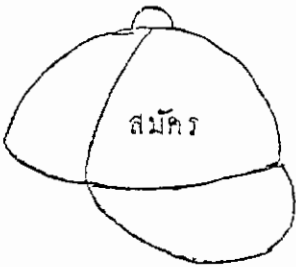
กับคำศัพท์ในรูปภาพ

คำศัพท์	ความหมาย
เอกสาร	หมายถึง .....
จะมก เชม	หมายถึง .....
กษัตริย์	หมายถึง .....
กลาก	หมายถึง .....
แหวน	หมายถึง .....

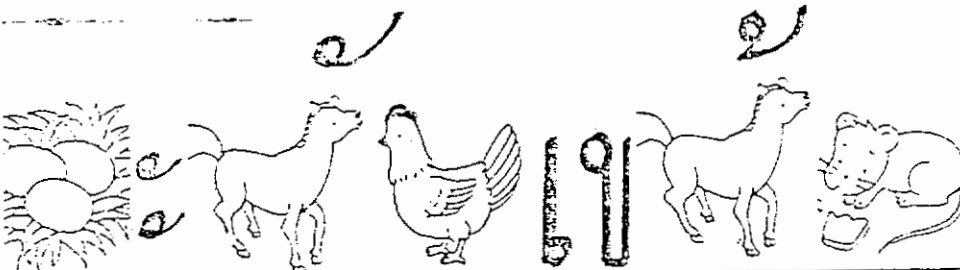
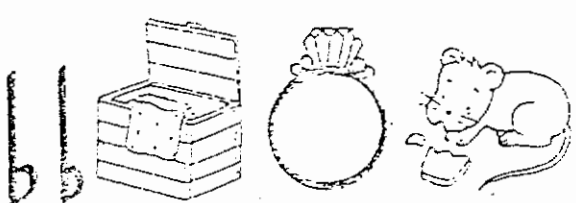
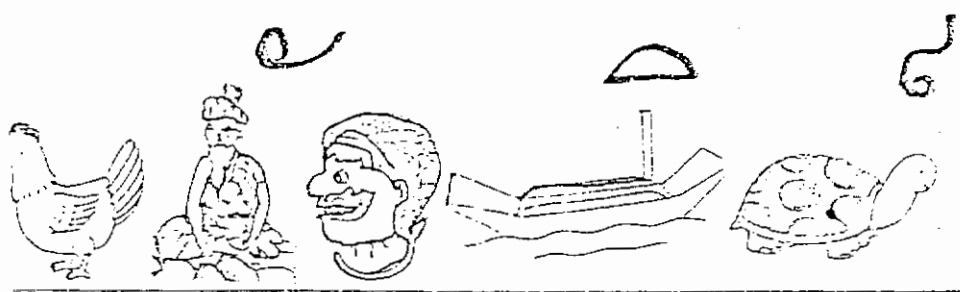
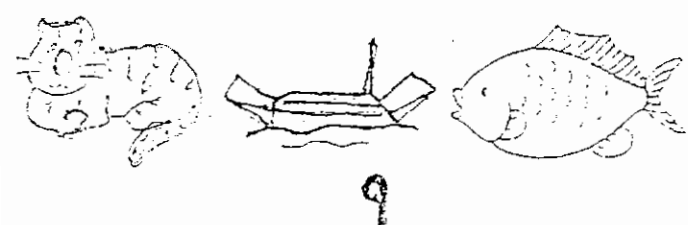
แบบฝึกหัดที่ 1.2 หน้า 2

คำศัพท์	ความหมาย
	หมายถึง..... .....
	หมายถึง..... .....
	หมายถึง..... .....
	หมายถึง..... .....
	หมายถึง..... .....

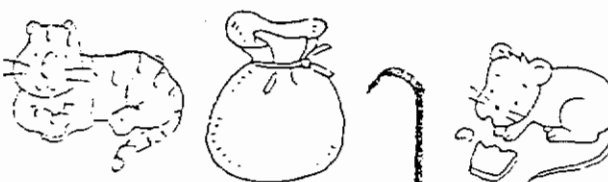
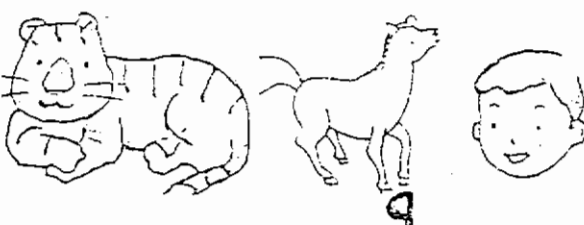
แบบฝึกหัดที่ 1.2 หน้า 3

คำศัพท์	ความหมาย
	หมายถึง .....
	หมายถึง .....
	หมายถึง .....
	หมายถึง .....
	หมายถึง .....

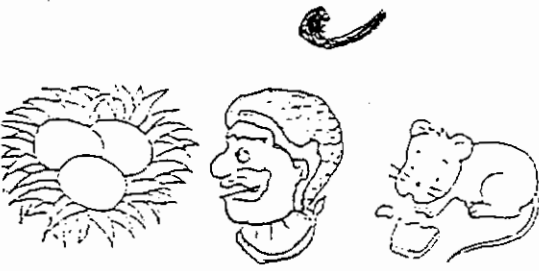
1.3 ให้นักเรียนทุกคนนำ พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และภาพที่กำหนดให้มาประสมกัน
แล้วเขียนคำนั้นลงในช่องว่างในคำขวัญมือของนักเรียน

พยัญชนะ สระประสมรูปภาพ	คำที่เขียน
	เกษตร .....
	.....
	.....
	.....
	.....

แบบฝึกหัดที่ ๑.๓ หน้า ๒

พยัญชนะ สระ ประสมรูปภาพ	คำศัพท์
	.....
	.....
	.....
	.....
	.....

แบบฝึกชุดที่ ๑.๘ หน้า 3

พยัญชนะ สระ ประสมรูปภาพ	คำที่เขียน
	.....
	.....
	.....
	.....
	.....

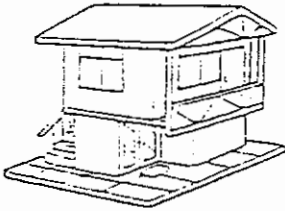
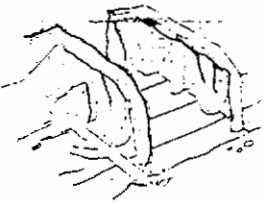
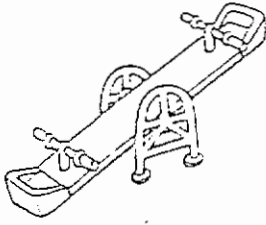
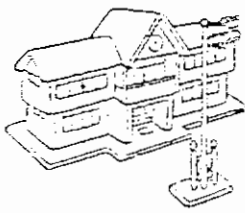
1.4. ให้นักเรียนนำพยัญชนะ ที่เขียนไว้ในภาพมาเติมในช่องว่างให้ได้ความหมาย

คำศัพท์	คำศัพท์
เ ก ____ ค ____ ร	ชะ นั ____ เมน
น ____ แห ____	กั ____ ย ____
ป ____ ล ____	ก ____ กล ____
ก ____ ส ____	ม ____ ส ____
ย ____ ข ____	น ____ ล ____

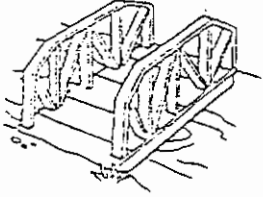
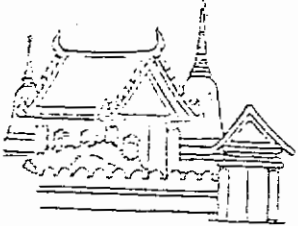
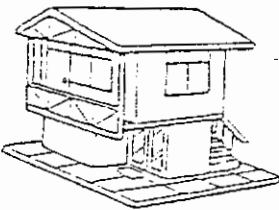
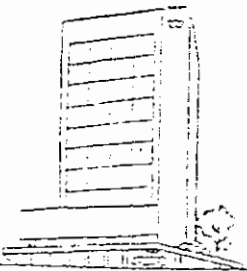
แบบฝึกที่ 1.6 หน้า 2

คำศัพท์	คำศัพท์
น ขยั _____	ศร สปั _____
นรา _____	ศติ _____
ล เณ _____ บง	ศร เกษ _____

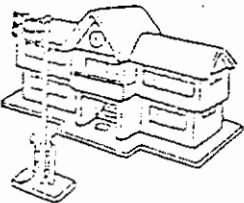
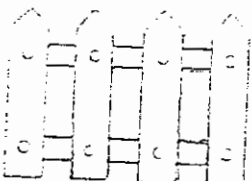
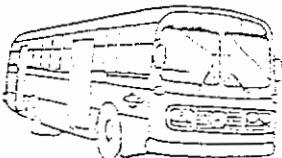
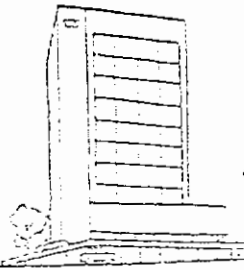
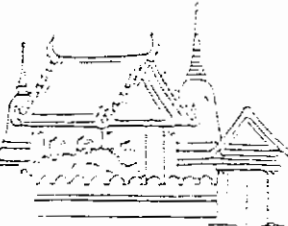
1.5 ให้นักเรียนเขียนคำที่ถูกต้องในช่องว่างด้านขวามือให้ตรงกับภาพและคำอ่าน
ด้านซ้ายของนักเรียน

คำอ่าน	คำที่เขียนถูกต้อง
กะ-เสก	เกษตร .....
ชะ-มุก-ชะ-เมน	.....
แหวน	.....
กร-สัค	.....
สละ-รูป	.....

แบบฝึกที่ 1.5 หน้า 2

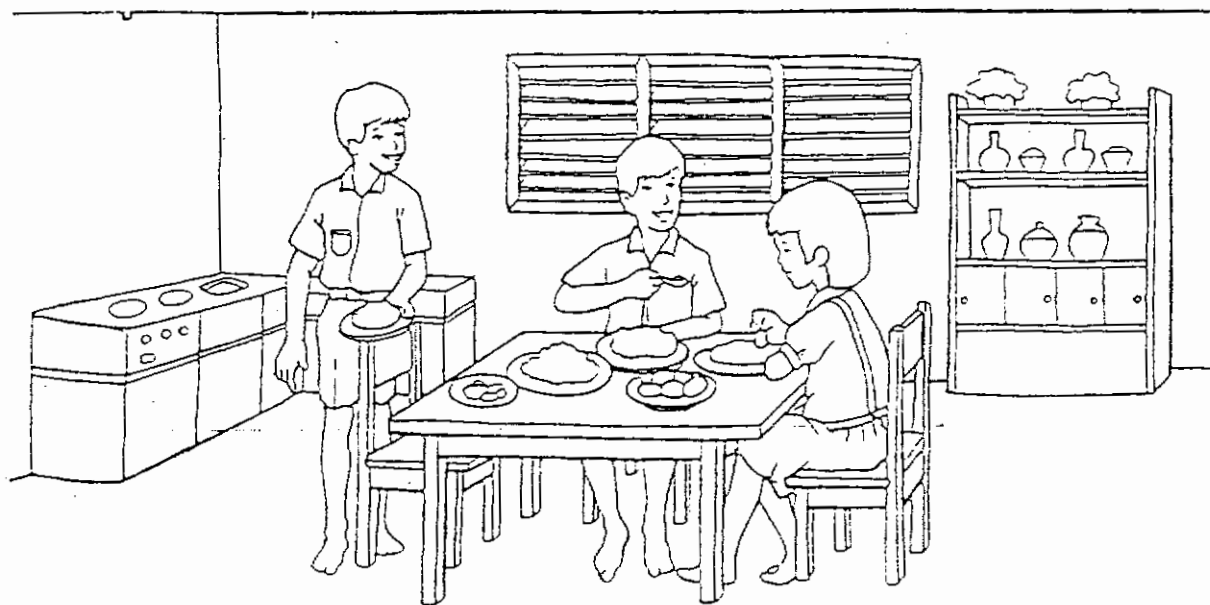
คำอ่าน	คำที่เขียนถูกต้อง
ตะ-หลาก	.....
ตะ-ฉาน	.....
ตะ-หมก	.....
ตะ-หนาม	.....
อะ-หบาย	.....

แบบฝึกที่ 1.5 หน้า 3

คำอ่าน	คำที่ใช้บนลูกตอง
จะ-หยัง	.....
ละ - หมัก	.....
ละ-หลาก	.....
คำ-หล่ง	.....
ละ-เหลียง	.....

1.6 ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย หน้า คำที่ถูกต้องและเขียนเครื่องหมาย X หน้าคำที่เขียน

ผิดและเขียนคำที่ถูกต้อง ลงไว้ที่นั่น

เคสตร

อะมิกเวมน

แหวน

กษัตริย์

สรุป

ตลาด

สะพาน

สมุด

สหนาม

ชบาย

ชยัน

ชยัน

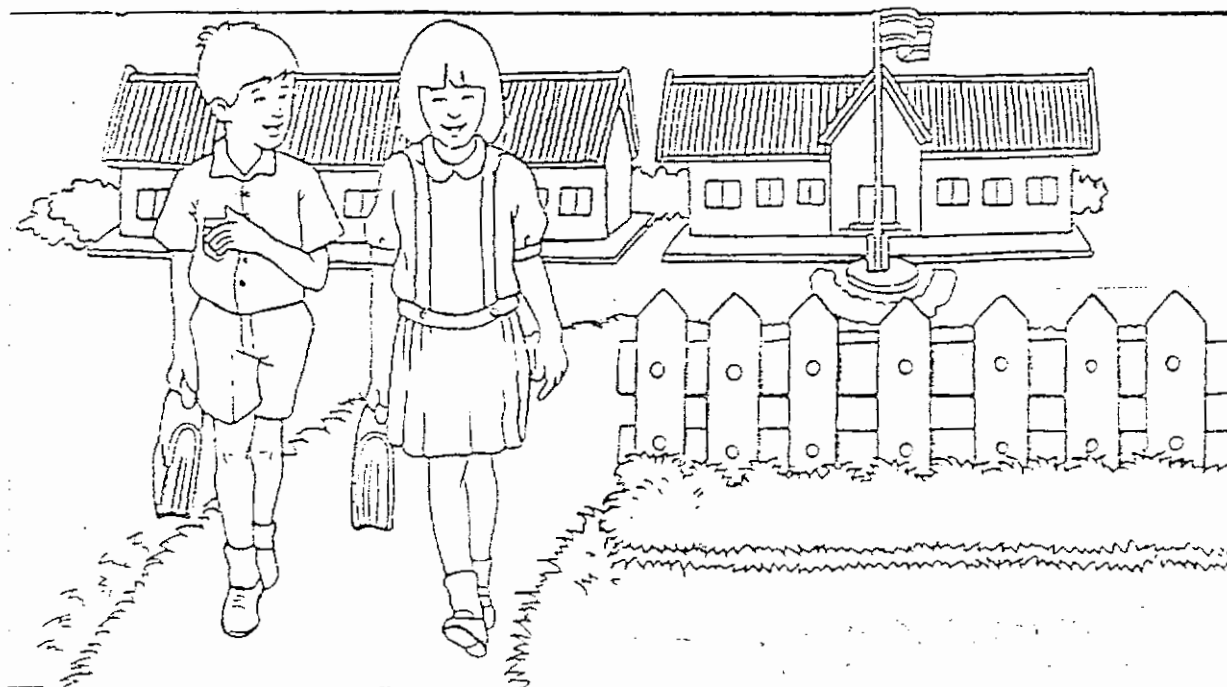
สมัคร

ฉลาด

ตะลึง

เจริ่ง

1.7.ให้นักเรียนเขียนตามคำบอกลงในกระดาษใบรูปภาพต่อไปนี้

1. _____ 2. _____ 3. _____ 4. _____

5. _____ 6. _____ 7. _____ 8. _____

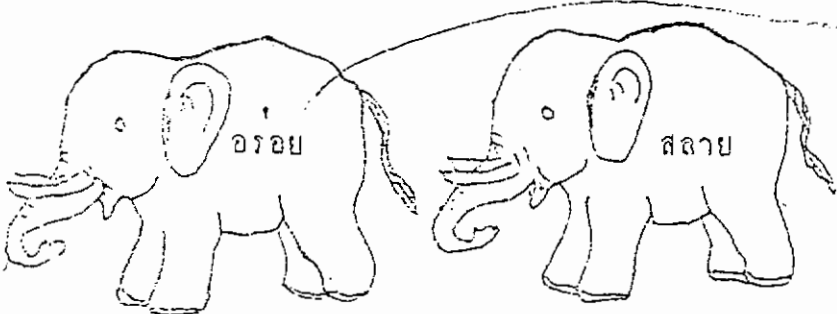
9. _____ 10. _____ 11. _____ 12. _____

13. _____ 14. _____ 15. _____ 16. _____

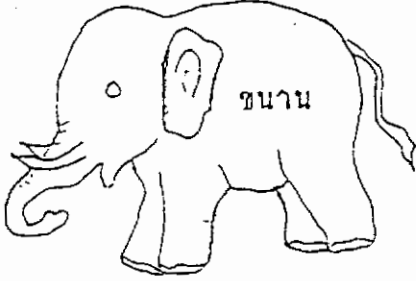
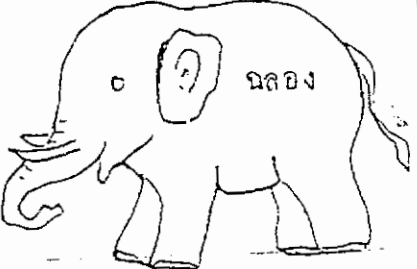
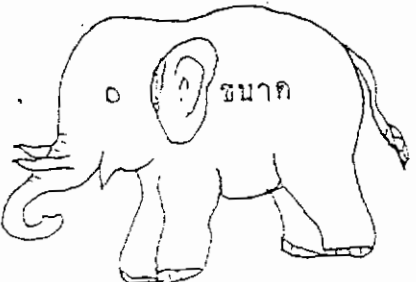
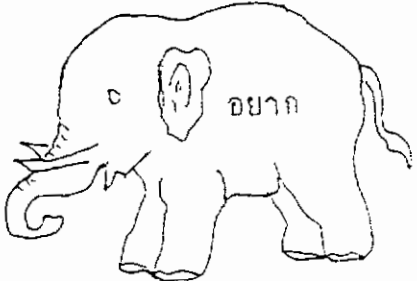
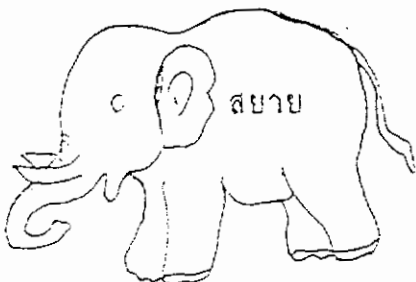
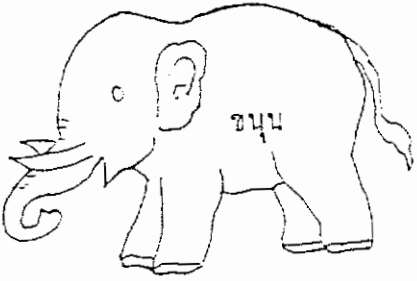
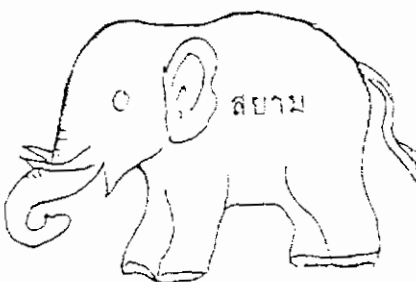
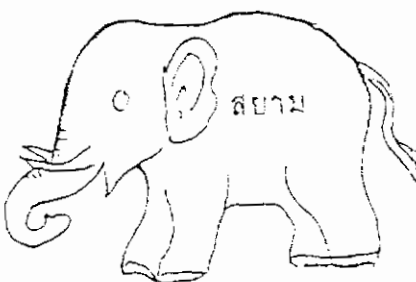
แบบฝึกหัดที่ 2

2. จงชี้เส้นโยงคำในรูปภาพต่อไปนี้ให้ตรงกับความหมายของคำในช่องว่างทางข้าง

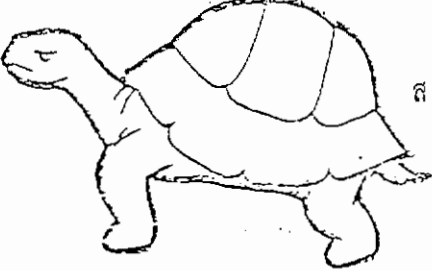
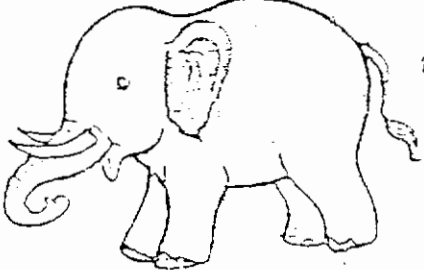
ตัวมื่อของนักเรียน

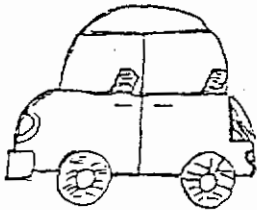
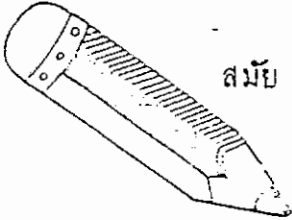
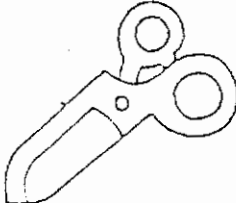
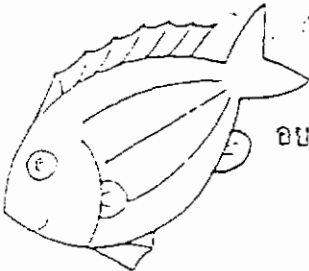
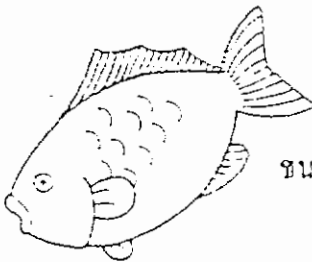
คำศัพท์	ความหมาย
	ลักษณะที่บอกถึงรสชาติของอาหาร
	ทาง
	หมดไป ไม่เหลืออะไร
	ภรรยาของพระราชา
	หา
	อาหารชนิดหนึ่งมีหลายชนิด
	ช่วงเวลา ระยะเวลาดั้ง
	คำราชาศัพท์หมายถึงกิน

แบบฝึกหัดที่ 2 หน้า 2

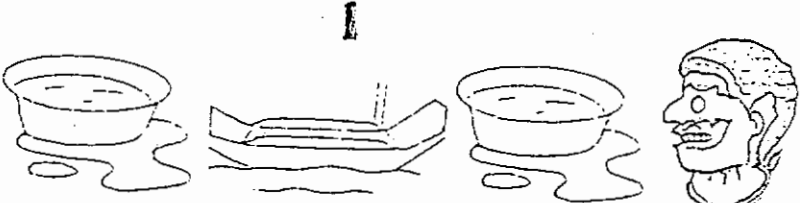
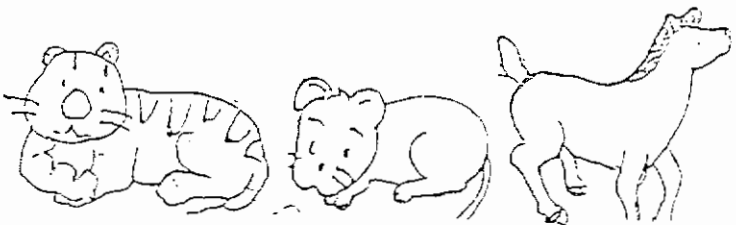
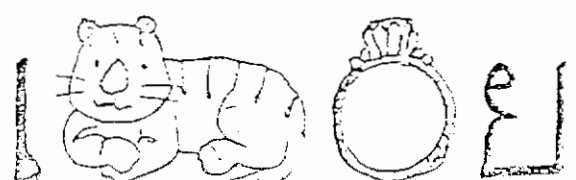
คำศัพท์	ความหมาย
	จักจายรันเร้ง
	อากการที่แสดงออกอยากเป็นเจ้ ของ
	คุ้ ครง เป็นแนว เกียวกัน
	มอกถึงความใหญ่เล็ก
	แฉออก กวางออก
	ไม่บียัคนชนิดหนึ่งมดมีขนานแหลม
	ชื่อเคิมของประเทศไทย

1.2 ให้นักเรียนนำความหมายของคำในแบบฝึกข้อ 1. ไปเติมในช่องว่างทางคันขวมือ ให้ตรงกับคำศัพท์
ทางคันขวมือ

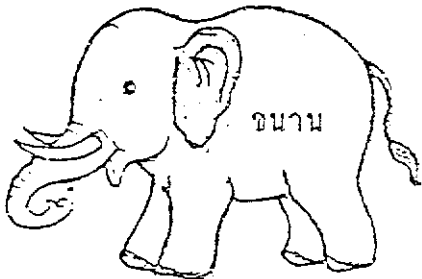
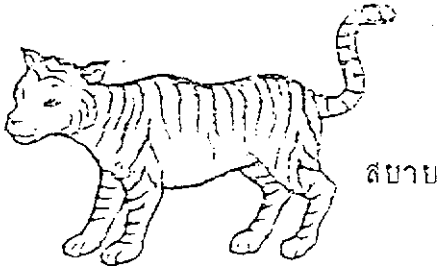
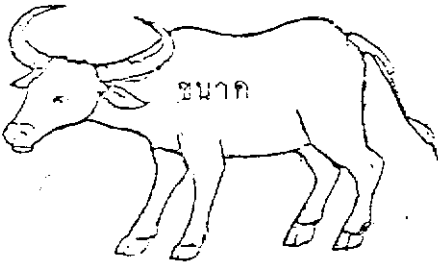
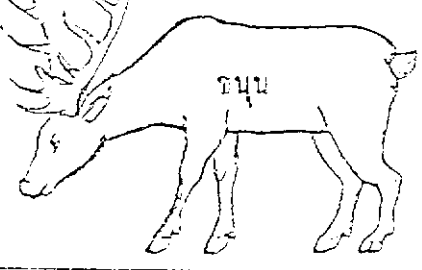
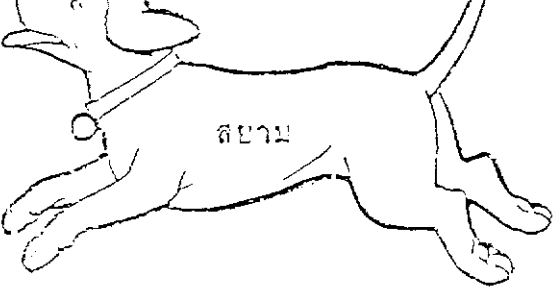
คำศัพท์	ความหมาย
	หมายถึง ....
	หมายถึง ....
	หมายถึง ....
	หมายถึง ....
	หมายถึง ....

คำศัพท์	ความหมาย
แสง	หมายถึง..... .....
สมัย	หมายถึง..... .....
ฉลอง	หมายถึง..... .....
อซาก	หมายถึง..... .....
ชนม	หมายถึง..... .....

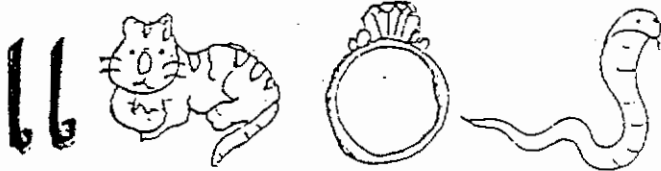
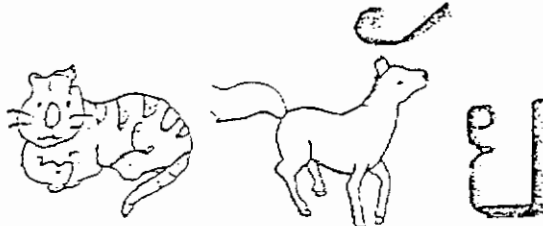
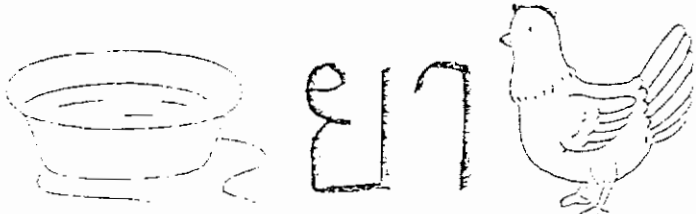
2.3 ให้นักเรียนทุกคน... นำพญานาค สระ วรรณยุกต์ และภาพที่กำหนดให้มาประสมกันเป็น
คำแล้ว เขียนคำที่ลงในช่องว่างทางขวามือของนักเรียน

พญานาค สระ วรรณยุกต์ประสมรูปภาพ	คำที่เขียน
	.....
	.....
	.....
	.....
	.....

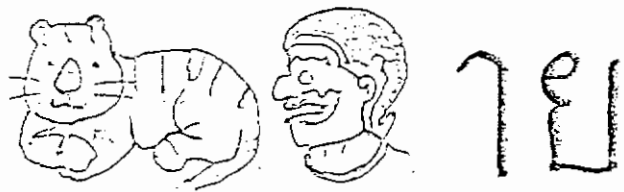
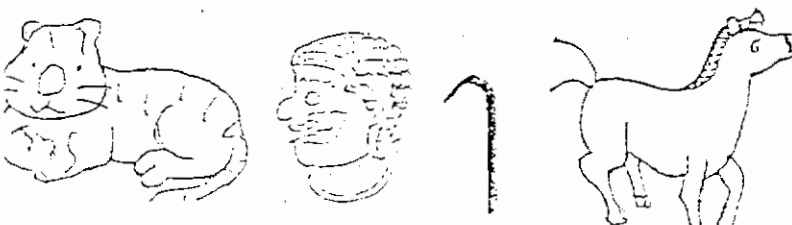
แบบฝึกหัดที่ 2 หน้า 3

คำศัพท์	ความหมาย
	หมายถึง..... .....
	หมายถึง..... .....
	หมายถึง..... .....
	หมายถึง..... .....
	หมายถึง..... .....

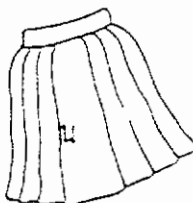
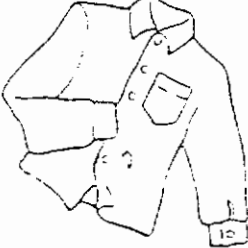
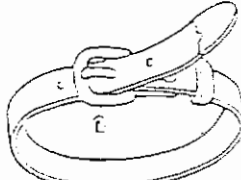
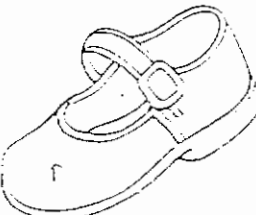
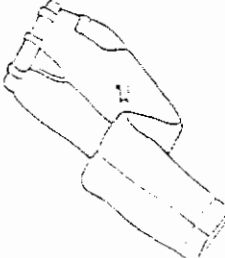
แบบฝึกที่ 2.3 หน้า 2

พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ประกอบรูปภาพ	คำที่เขียน
	.....
	.....
	.....
	.....
	.....

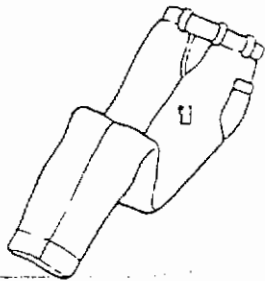
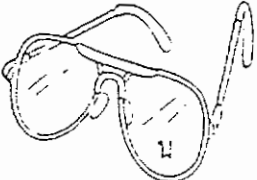
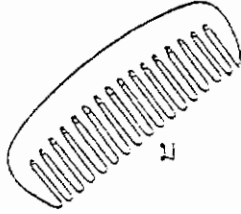
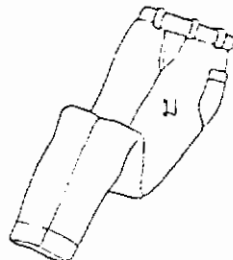
แบบฝึกหัดที่ 2.3 หน้า 3

พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ประกอบรูปภาพ	คำที่เขียน
	.....
	.....
	.....
	.....
	.....

2.4 ให้นักเรียนนำพจนานุกรมที่เขียนไว้ภาพมาเติมลงในช่องว่างให้ได้ความหมาย

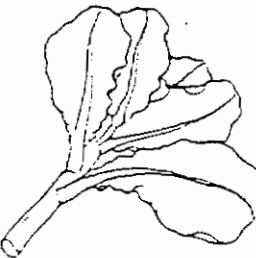
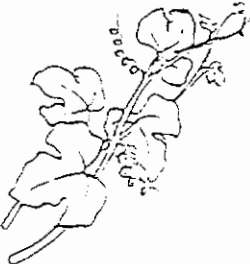
คำศัพท์	คำศัพท์
อริ _____	ถนน _____
สถานี _____	ต้นไม้ _____
เสื้อ _____	เสื้อ _____
กระเป๋า _____	กระเป๋า _____
รองเท้า _____	กางเกง _____

แบบฝึกที่ 2.4 หน้า 2

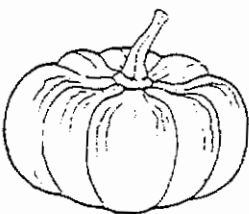
คำศัพท์	คำศัพท์
ค ชญา _____	บ สยา _____
น ชญา _____	ม สยา _____
บ ชญา _____	จ _____ ลอง

2.5 ให้นักเรียนเขียนคำที่ถูกต้องในช่องว่างด้านขวามือ ให้ตรงกับภาพและคำอ่าน

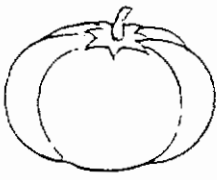
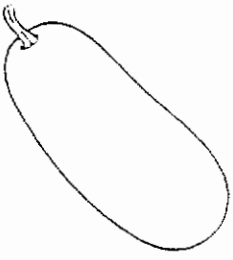
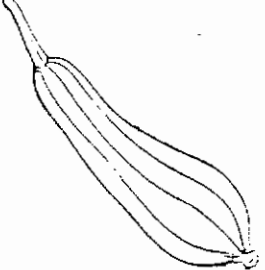
ด้านซ้าย มือของนักเรียน

คำอ่าน	คำที่เขียนถูกต้อง
อะ-หฺร็อย	อรร็อย .....
อะ-หฺนณ	.....
อะ-หฺลลย	.....
อะ-หฺนณ	.....
อะ-หฺนวง	.....

แบบฝึกที่ 2.5 หน้า 2

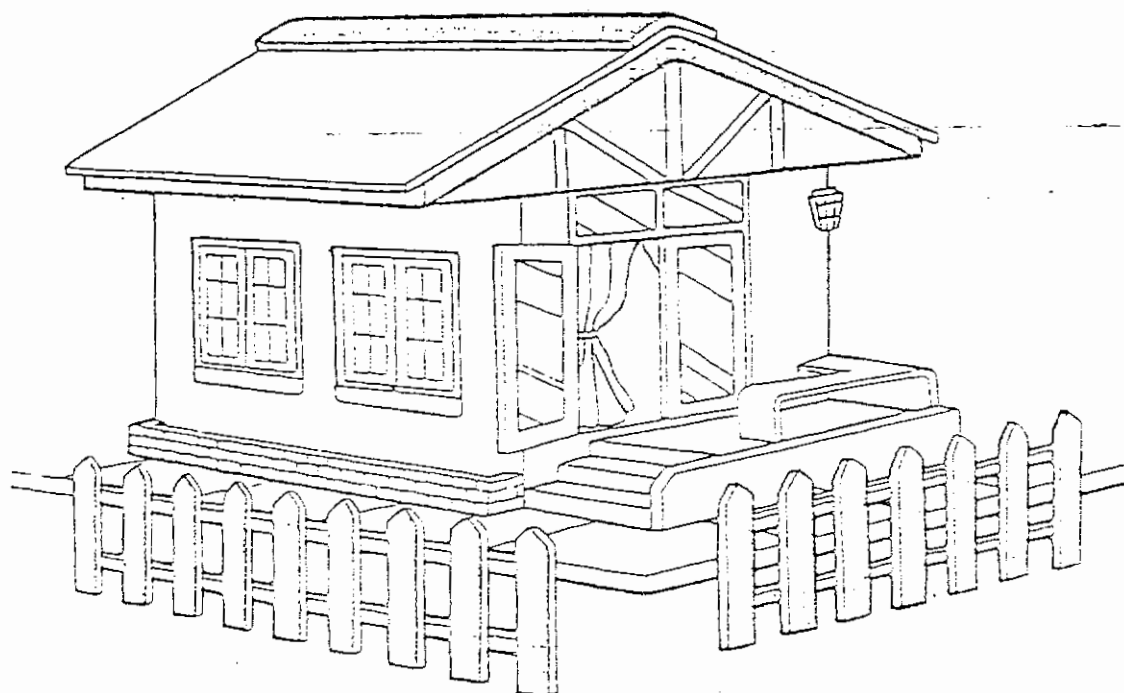
คำอ่าน	คำที่ใช้บนฉลาก
ตะ-เหว่ย	.....
ตะ-หับ	.....
ตะ-หนม	.....
ตะ-หลอง	.....
อียาก	.....

แบบฝึกที่ 2.5 หน้า 3

คำอ่าน	คำที่เขียนถูกต้อง
ระ-หนาน	.....
ระ-หนาก	.....
ระ-หนาบ	.....
ระ-หนูน	.....
ระ-หนาม	.....

2.6 ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย ✓ หน้าคำที่เขียนถูกต้องและเขียนเครื่องหมาย X

หน้าคำที่เขียนผิดและแก้ไขให้ถูกต้อง

1
อรอบ

ถนน

สหลาย

สพนม

เลวบ

ดะแพง

สโหม

รพนม

ฉลอง

พยาก

ชนาน

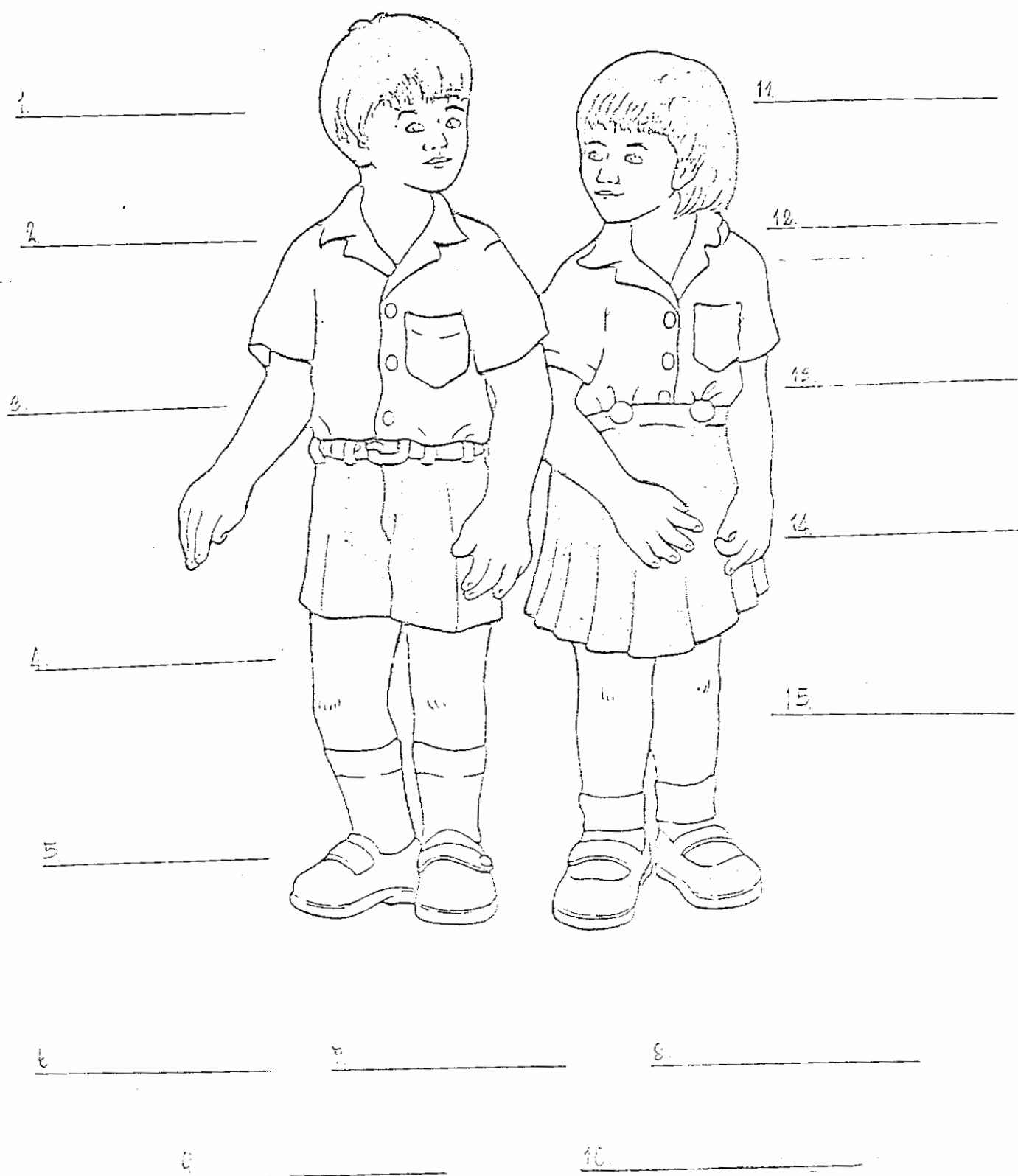
ชะนาค

สยาย

รพน

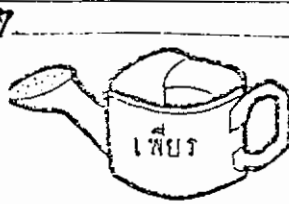
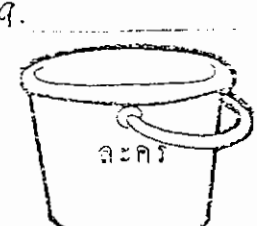
สระวาม

2.7 ให้นักเรียนเขียนคำตามคำบอกลงในกระดาษโครงภาพนี้

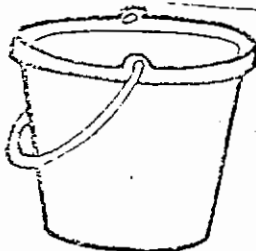

แบบฝึกหัดที่ 3

3. จงเลือก ตัว - เลขจากคำศัพท์ต่อไปนี้ มาเติมในช่องว่างให้ตรงกับความหมายทางคันชาวมือ

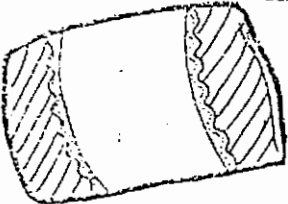
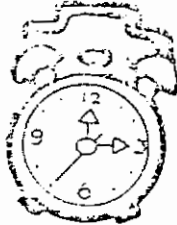
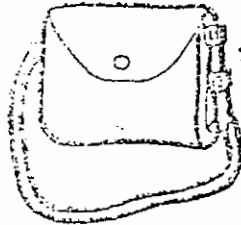
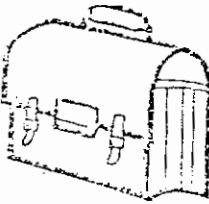
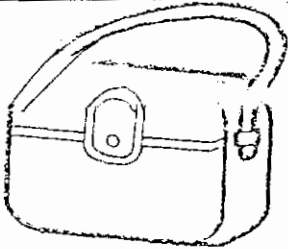
คำศัพท์	ตัว เลข	ความหมาย
1.	3	ละมุนละมัย
6.		อาการที่แสดงถึงการอยากโต
2.		สถานที่ฝากเงิน
7.		รายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งนั้น
3.		พยายาม
8.		คณะที่ทำหน้าที่บริหารประเทศ
4.		สถานที่ปฏิบัติงานของพระสงฆ์
9.		คนตระกูล
5.		เก่าแก่
10.		การแสดงอย่างหนึ่งของคนไทย

แบบฝึกที่ 3.1 หน้า 2

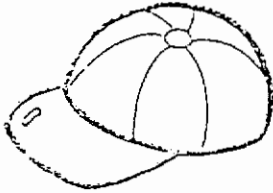
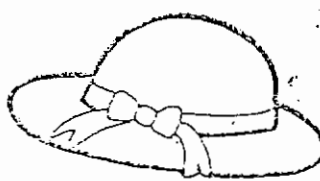
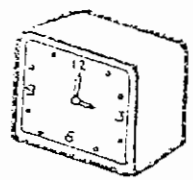
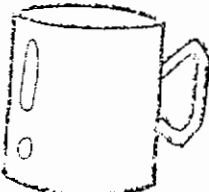
คำศัพท์	ตัวเลข	ความหมาย
11. ถาดเวียน		สิ่งที่แสดงถึงความเป็นเอกลักษณ์แห่งชาติ
12. ปราสาท		สถานที่พำนักของพระมหากษัตริย์
13. ราชวัง		สิ่งก่อสร้างเป็นอาคารที่อยู่ของพระมหากษัตริย์
14. ศิลปกรรม		ช่วงระยะเวลาระหว่างโคโคโค เวียน
15. วัฒนธรรม		สิ่งที่บ่งชี้อุปนิสัยคึกคักอันมาช้านาน

3.2 ให้นักเรียนนำความหมายของคำจากแบบฝึกข้อ 1. ไปเติมในช่องว่างทางคำขวัญให้ตรงกับคำศัพท์ทางคำขวัญ

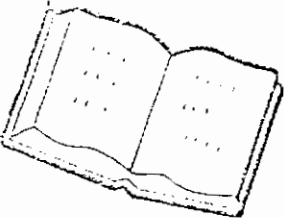
กับคำ ศัพท์ทางคำขวัญ

คำศัพท์	ความหมาย
1. กล่อง	1. หมายถึง.....
2. นาฬิกา	2. หมายถึง.....
3. กระเป๋า	3. หมายถึง.....
4. กระเป๋า	4. หมายถึง.....
5. กระเป๋า	5. หมายถึง.....
6. กระเป๋า	6. หมายถึง.....

แบบฝึกที่ 3.2 หน้า 2

คำศัพท์	ความหมาย
ขรภพบุษ _____	ข. หมายถึง ....
โบราณ _____	ข. หมายถึง ....
ปราสาท _____	ข. หมายถึง ....
ภาคเรียน _____	ข. หมายถึง ....
ราชวัง _____	ข. หมายถึง ....

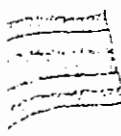
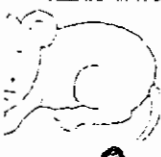
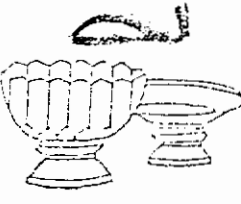
แบบฝึกที่ 3.2 หน้า 3

คำศัพท์	ความหมาย
ราชวัง _____	หมายถึง..... .....
วัฒนธรรม _____	หมายถึง..... .....
วิหาร _____	หมายถึง..... .....
ศิลปกรรม _____	หมายถึง..... .....

3.3 ให้นักเรียน

นำพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และภาพที่กำหนดให้มาประสมกัน

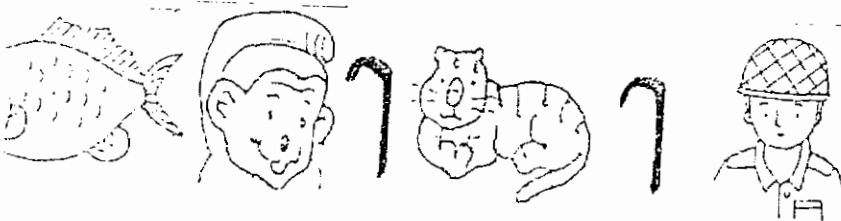
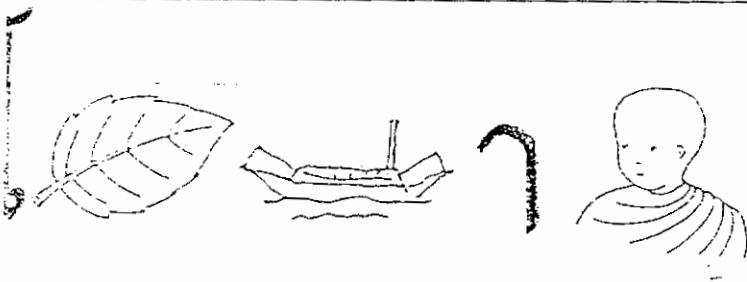
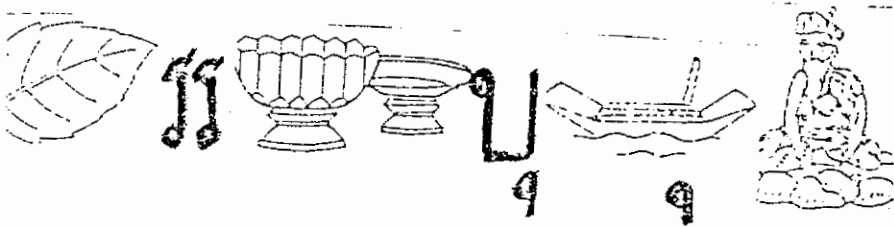
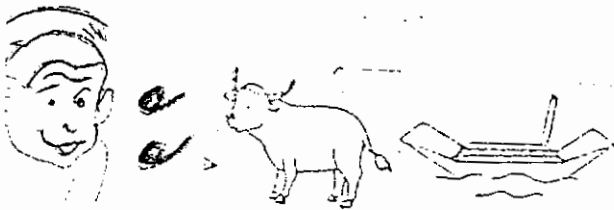
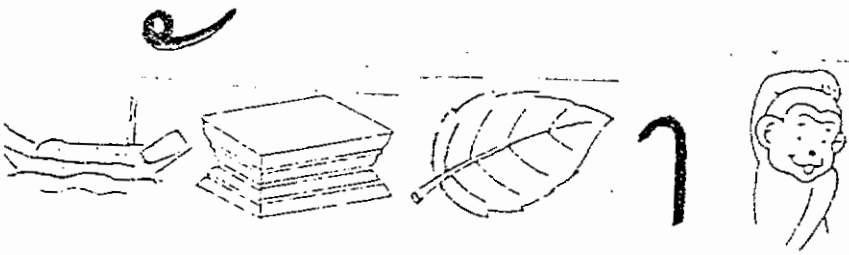
แล้วเขียนคำนั้นลงในช่องว่างในคำขวัญมือของนักเรียน

พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ประสมรูปภาพ	คำที่เขียน
	.....
	.....
	.....
	.....
	.....

แบบฝึกที่ 3.3 หน้า 2

หน้าชนะ สระ ประสมรูปภาพ

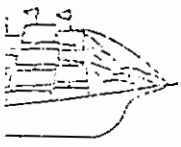
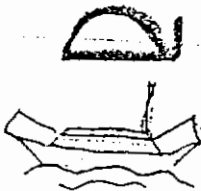
คำที่เขียน

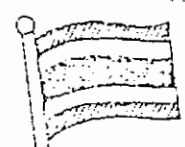
แบบฝึกที่ 3.3 หน้า 3

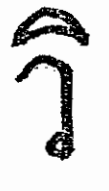
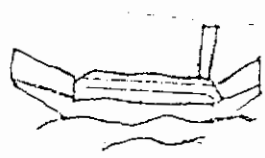
พยัญชนะ สระ ประสมวรรณยุกต์

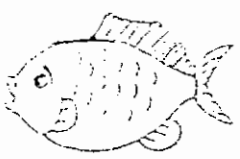
คำที่เขียน

 ำ

 เ

 ยพ

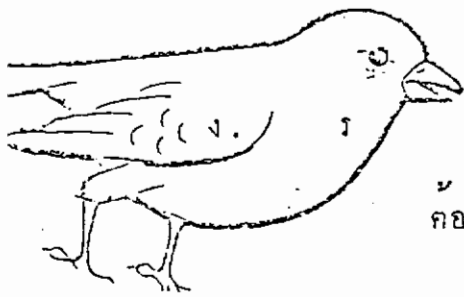

 ำ

 อ

 ะ

 อ

 น

 รรม

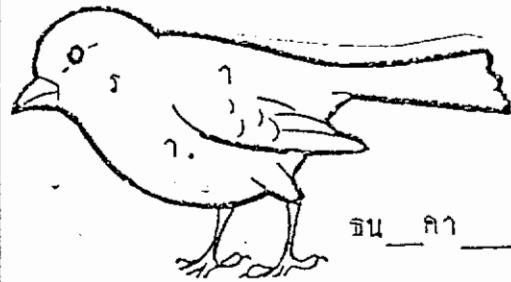

 วิ

 ำ

 ด

 ล

 รรม

3.4 ให้นักเรียนนำพยัญชนะที่เขียนไว้ภาพมาเติมในช่องว่างให้ได้ความหมาย

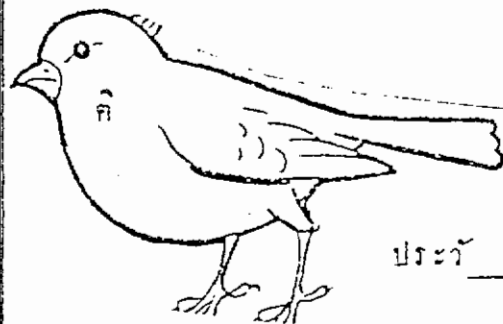
ก อ _ น ำ _

ร ิ น _ ค ำ _

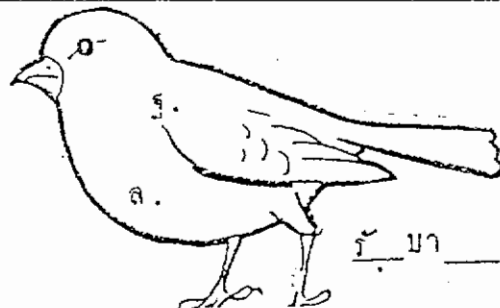
น ู น ำ _

ป ะ ร ำ _

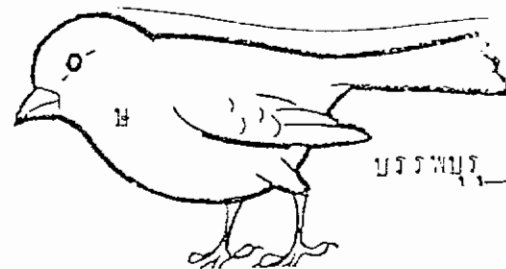
เ พื ย _

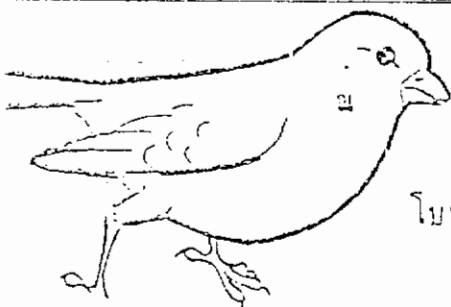
ร ำ _ บ ำ _

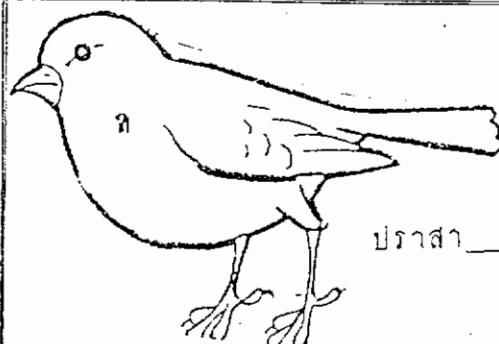
ล ะ ค _

บ ร ร พ ุ ร _

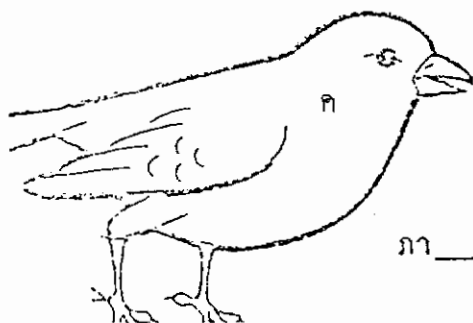

โ บ ร ำ _

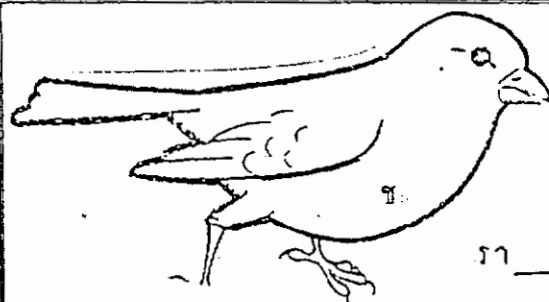

ป ะ ร ำ ส ำ _

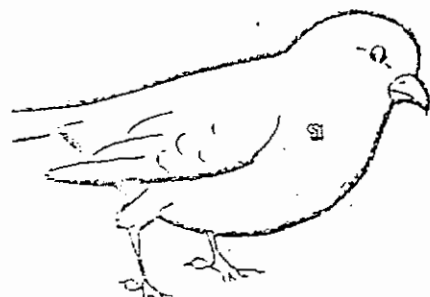
แบบฝึกที่ 3.4 หน้า 2

กา__เรียน

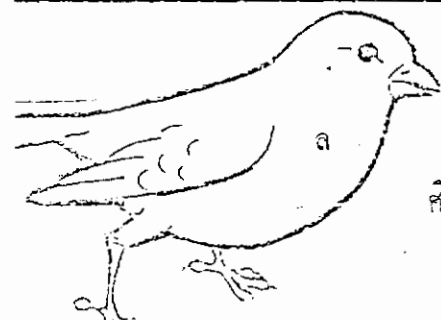
กา__วัง

ว__นธรรม

วิหา__

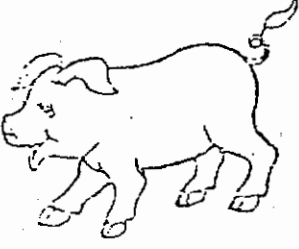
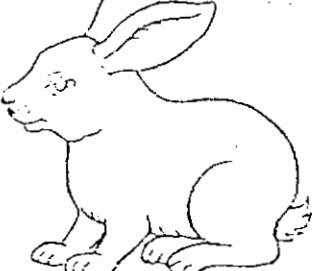
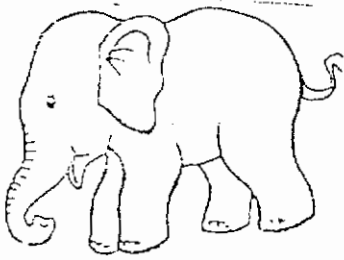

สี__ปกรรณ

วันธรรม__

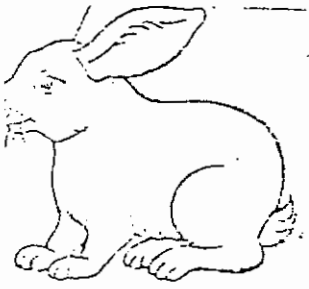
3.5 ให้นักเรียนเขียนคำที่ถูกต้องในช่องว่างด้านขวามือ ให้ตรงกับภาพและคำอ่าน
 ด้านซ้ายของนักเรียน

คำอ่าน	คำที่เขียนถูกต้อง
ก่อง-กาศ	.....
ทะ-นา-คาน	.....
ประ-หวัค	.....
เพียบ	.....
นูน-นวน	.....

คำอ่าน	คำที่ใช้เขียนถูกต้อง
รัก-กะ-มาน	.....
ละ-คอน	.....
บัน-พะ-บุ-หฺรฺก	.....
โบ -ราน	.....
ปรา-สาก	.....

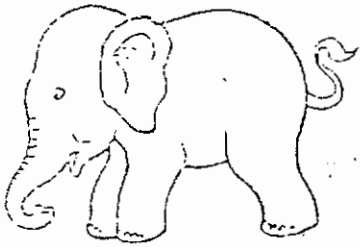
คำอ่าน

คำที่เขียนถูกต้อง

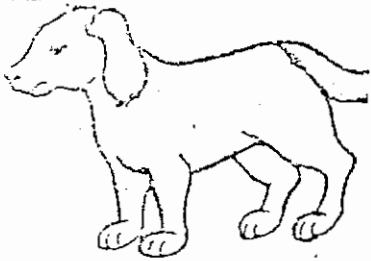
พาก-เวียน

.....

ปาก-ฐะ-วัง

.....

วกั-ทะ-นะ-ท่า

.....

วิ-ทาน

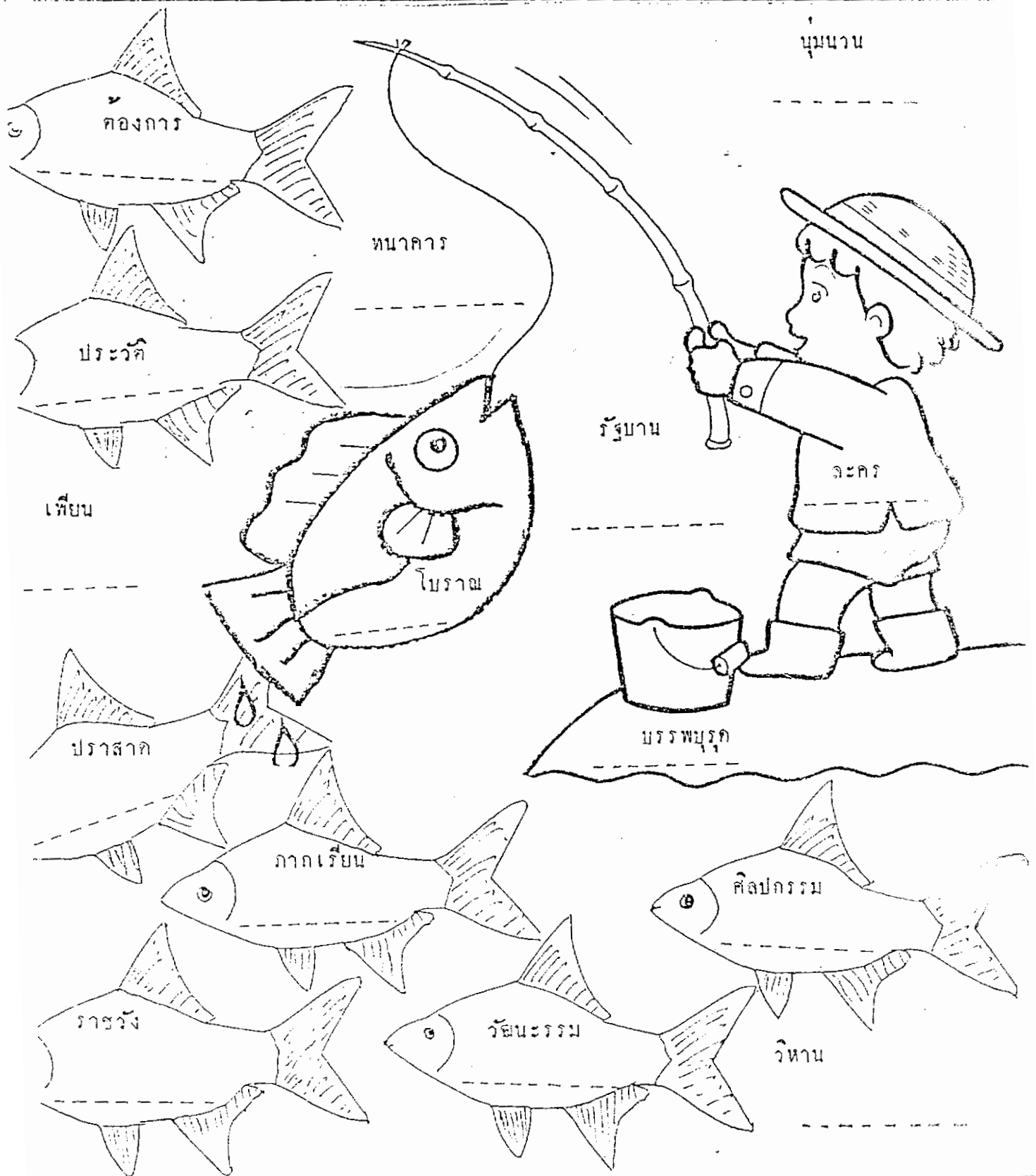
.....

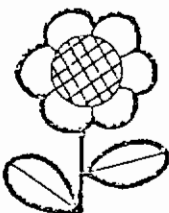
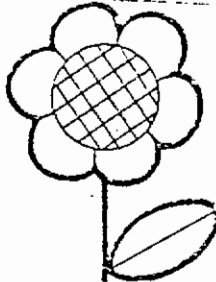
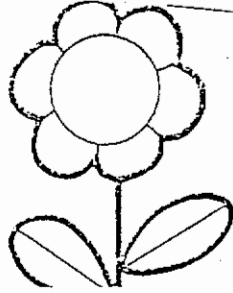
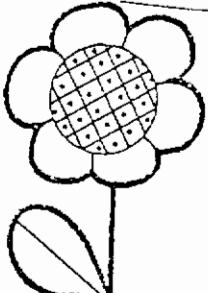
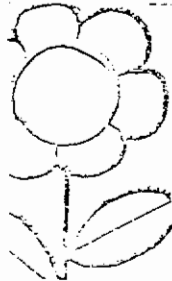
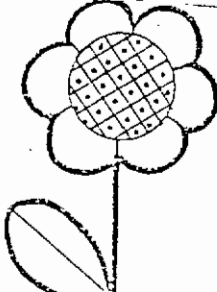
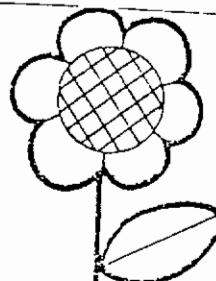
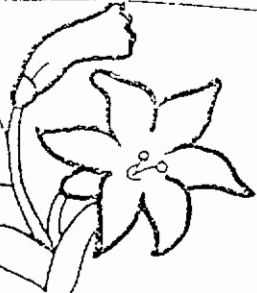
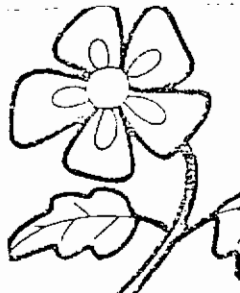
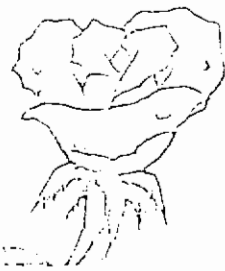
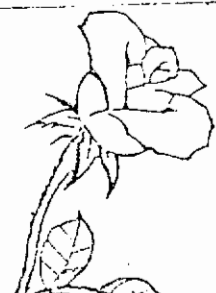
สิน-ละ-ปะ-ก่า

.....

3.6 ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย/หน้าคำที่ถูกทอและเขียนเครื่องหมายX คำที่
เขียนผิดและแก้ไขให้ถูกต้อง

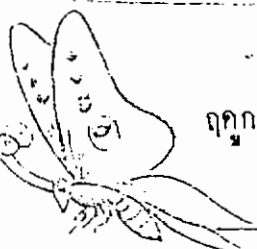
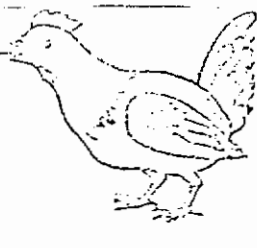
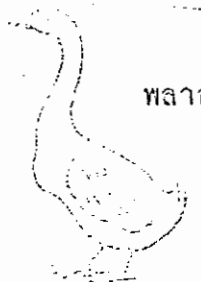
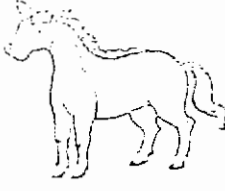
1.7 ให้นักเรียนเขียนคำตามคำบอกลงในกระดาษตามรูปภาพต่อไปนี้

 1. _____	 2. _____	 3. _____
 4. _____	 5. _____	 6. _____
 7. _____	 8. _____	 9. _____
 10. _____	 11. _____	 12. _____
 13. _____	 14. _____	 15. _____

แบบฝึกหัดที่ 4

4. จงเลือก ตัว เลขจากคำศัพท์ทางภาษาซ้ายมือ. ไป เติมทางคำขวัญมือให้ตรงกับ

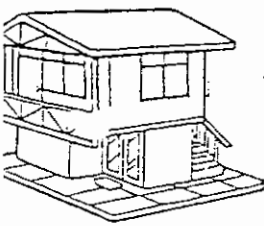
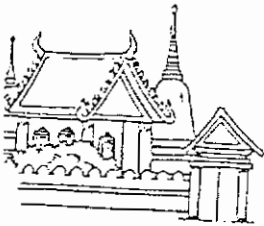
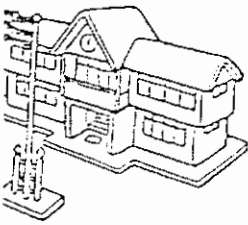
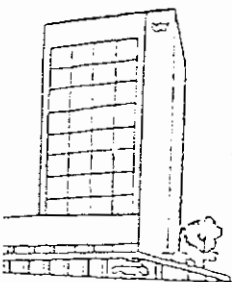
ความหมาย

คำศัพท์	ความหมาย
1. สมบัติ 2. ฤดูกาล	1. รongมีคำที่ควรแก่การรักษ ให้ ยินยอมหรือตกลงให้ทำ
3. อทยานิ 4. อนุญาติ	ส่วนอันรื่นรม ส่วนที่หักเสียด พออนใจที่ รื่นรม ไม่มีสิ่งอื่นเจือปน
5. พลาสติค 6. ปฏิกูล	สิ่งสกปรก สารชนิดหนึ่งให้ทำภาชนะแ อุปกรณ์ต่างๆ
7. ราคายู 8. การโรง	ผู้ที่ทำหน้าที่ดูแลและรักษา ความสะอาดในโรงเรียน เบื่อ ลวนใจ
9. บริสุทธิ 10. สมยศ	ช่วงเวลาอากาศ รู้รอบ

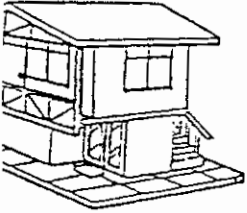
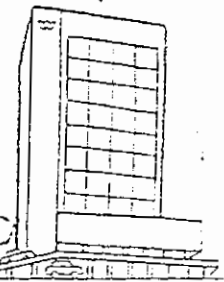
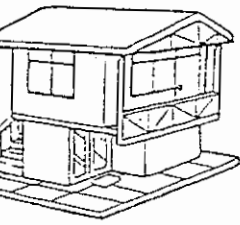
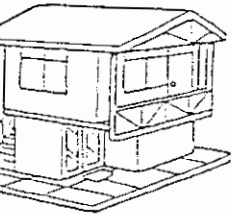
แบบฝึกที่ ๑. / หน้า 2

คำศัพท์	ตัว เลข	ความหมาย
11. โอกาส		ความสุข
12. อากาศ		สสารที่อยู่รอบๆตัวเราไว้สำหรับหายใจหรืออุณหภูมิ
13. สราญ		วัสดุสำหรับใช้เขียนหนังสือ
14. ลำธาร		แม่น้ำสายเล็กๆ
15. กระกาช		ช่วงเวลาที่เหมาะสม

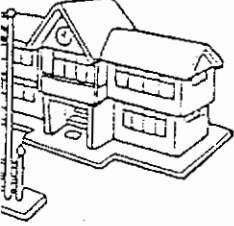
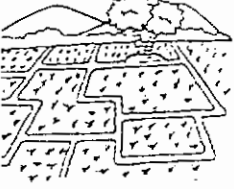
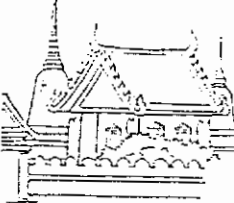
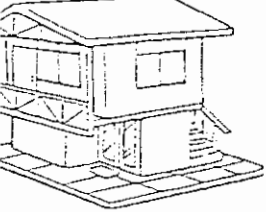
4.2 ให้นักเรียนนำความหมายของคำจาก แบบฝึกที่ 1. ไปเติมในช่องว่างทางคำขวัญมือให้ตรงกับคำศัพท์ทางคำขวัญมือ

คำศัพท์	ความหมาย
สมบัติ	หมายถึง ....
อนุสาวรีย์	หมายถึง ....
บริสุทธิ์	หมายถึง ....
ปฏิรูป	หมายถึง ....
พลาสติก	หมายถึง ....

แบบฝึกที่ 4.2 หน้า 2

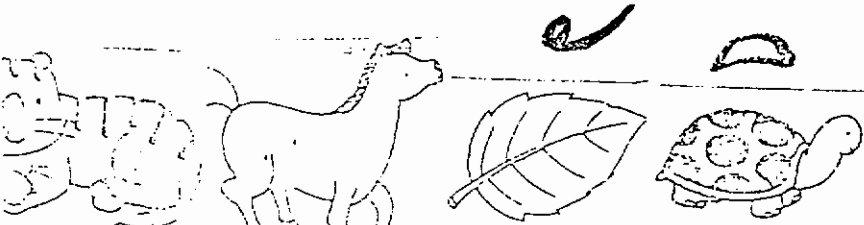
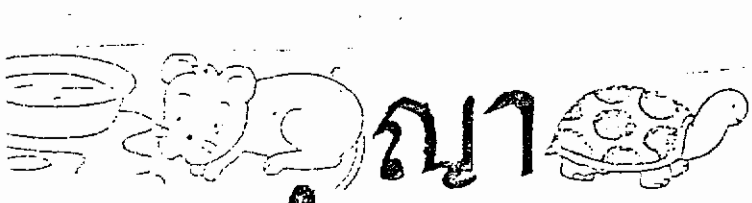
คำศัพท์	ความหมาย
การโรง	หมายถึง..... .....
ราคาคาญ	หมายถึง..... .....
ฤกกกาล	หมายถึง..... .....
สมยศ	หมายถึง..... .....
อุทยาน	หมายถึง..... .....

แบบฝึกที่ 4.2 หน้า 3

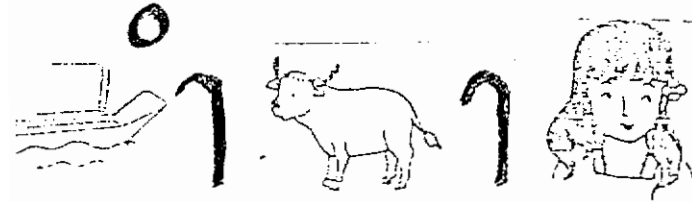
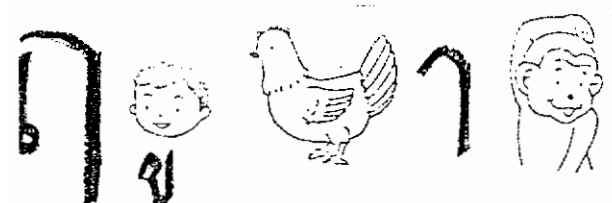
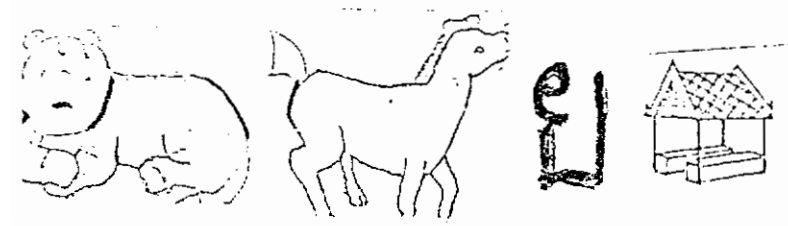
คำศัพท์	ความหมาย
อากาศ	หมายถึง ....
กระดาน	หมายถึง ....
ลำธาร	หมายถึง ....
โอกาส	หมายถึง ....
สราญ	หมายถึง ....

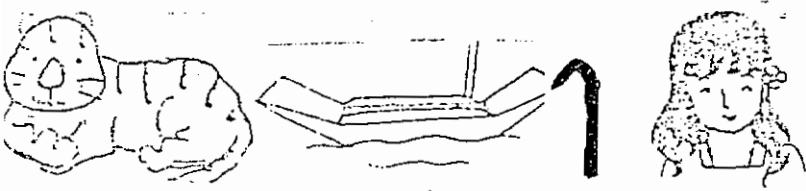
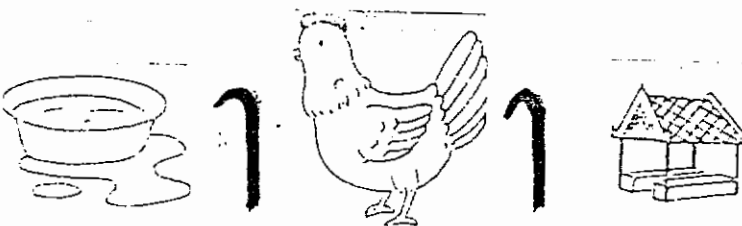
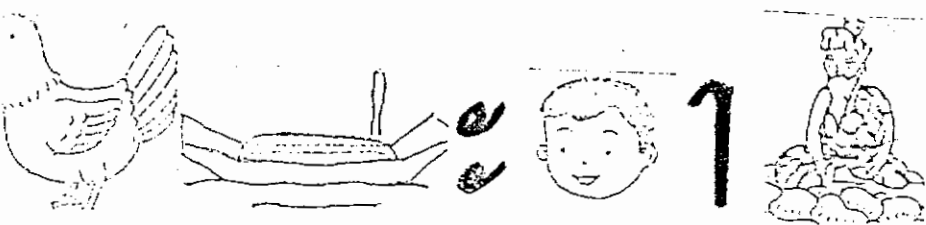
4.3 ให้นักเรียน นำพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และภาพที่กำหนดให้มาประสมกัน

แล้วเขียนคำนั้นลงในช่องว่างในคำขวัญมือของนักเรียน

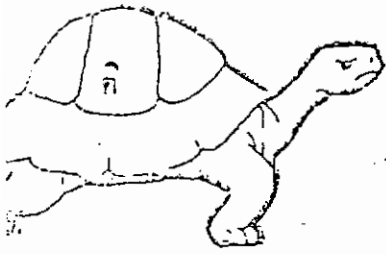
พยัญชนะสระ วรรณยุกต์ ประสมรูปภาพ	คำที่เขียน
	.....
	.....
	.....
	.....
	.....

แบบฝึกที่ 4.3 หน้า 2

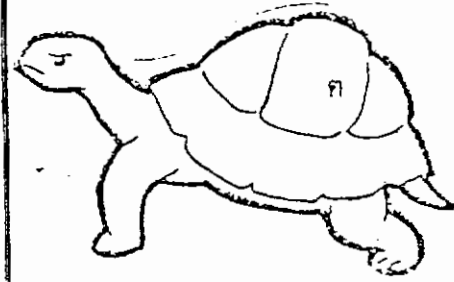
พยัญชนะ สระ ที่ประสมรูปภาพ	คำที่เขียน
	.....
	.....
	.....
	.....
	.....

พยัญชนะ สระ ประสมรูปภาพ	คำที่เขียน
	.....
	.....
	.....
	.....
	.....

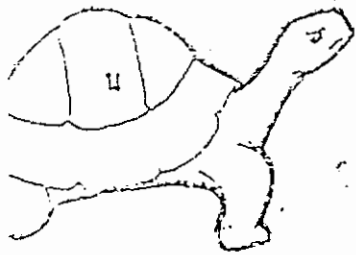
4.4 ให้นักเรียนนำพยัญชนะ ที่เขียนไว้ในภาพมาเติมในช่องว่างให้ได้ความหมาย

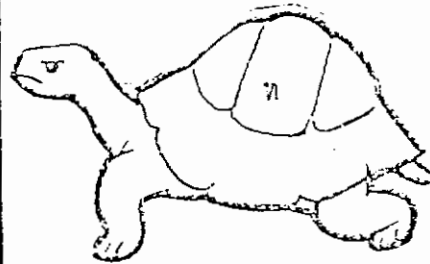
สมบ_____

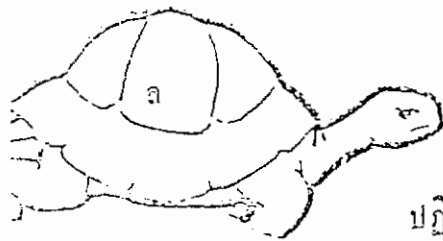
อนูชา_____

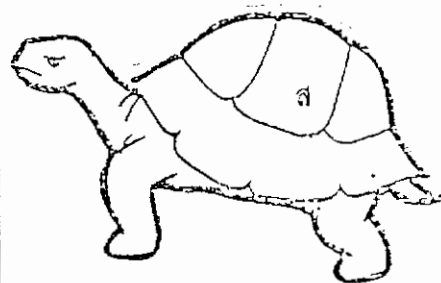
อุทยา_____

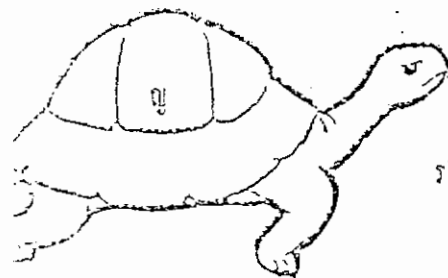
บริส_____

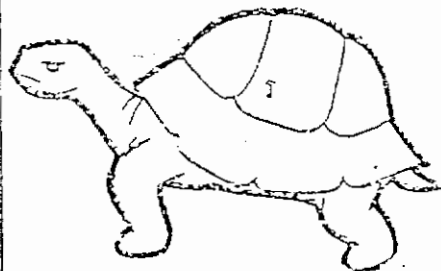
ปฏิกุ_____

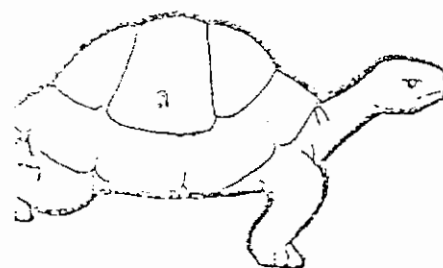
พลา_____คิก

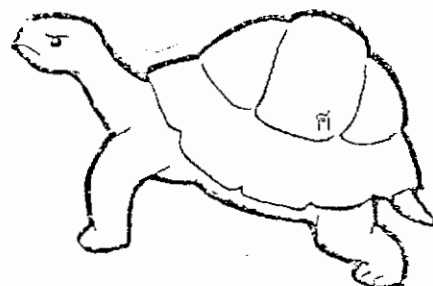
ร่าคา_____

ภา_____โรง

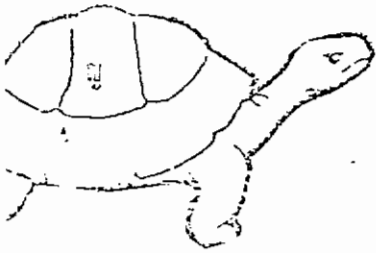

อุกกา_____

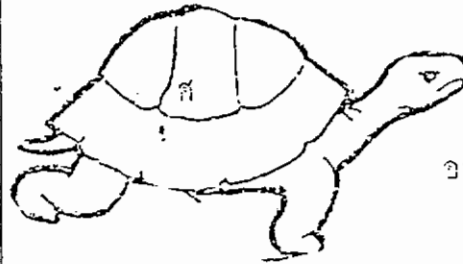

สมบ_____

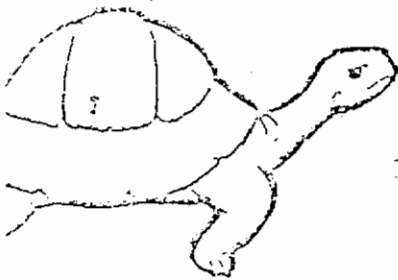
แบบฝึกที่ 4.4 หน้า 2

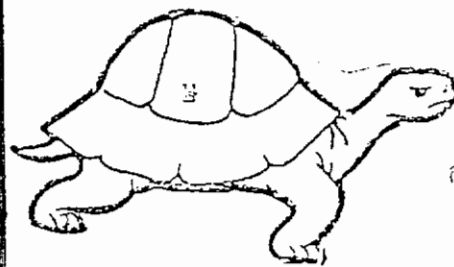
สรา _____

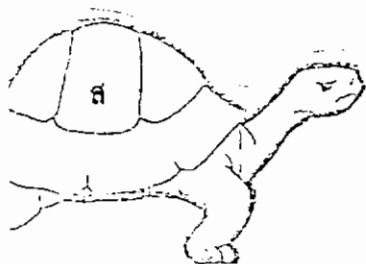
จกา _____

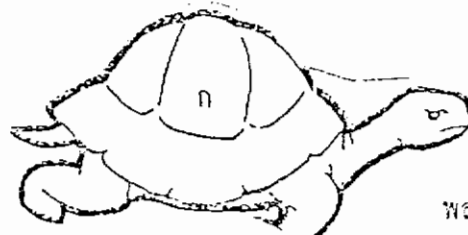
รชา _____

กระกา _____

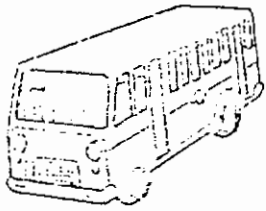

โสกา _____

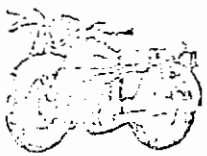
พลาสกี _____

4.5 ให้นักเรียนเขียนคำที่ถูกต้องในช่องว่างด้านขวามือ ให้ตรงกับภาพและคำอ่าน
ด้านซ้ายมือของนักเรียน

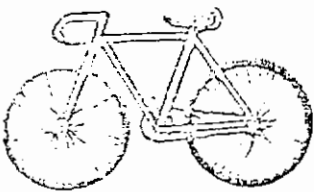
สม-บัค

.....

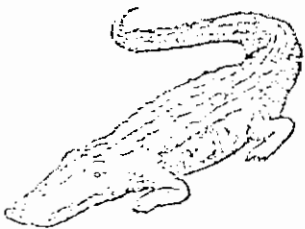
อะ-นุ-ปาก

.....

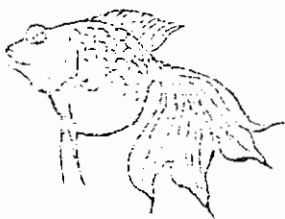
อก-ทะ-ยาน

.....

บอ-ริ-สก

.....

ปะ-ลิ-กน

.....

แบบฝึกที่ 4.5 หน้า 2

พลาต-สะ-ทิก

.....

ฟาน-โรง

.....

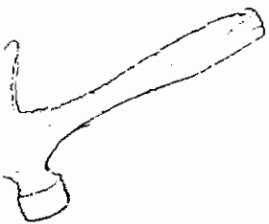
รา-คาน

.....

รี-กู-กาน

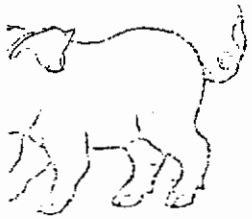
.....

สม-ยติ

.....

แบบฝึกที่ 4.5 หน้า 3

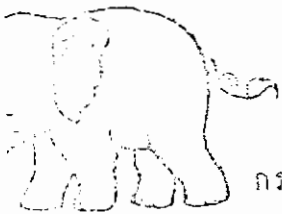
สละ-ราน

.....

อา-กาท

.....

กระ-คาก

.....

ล่า-ทาน

.....

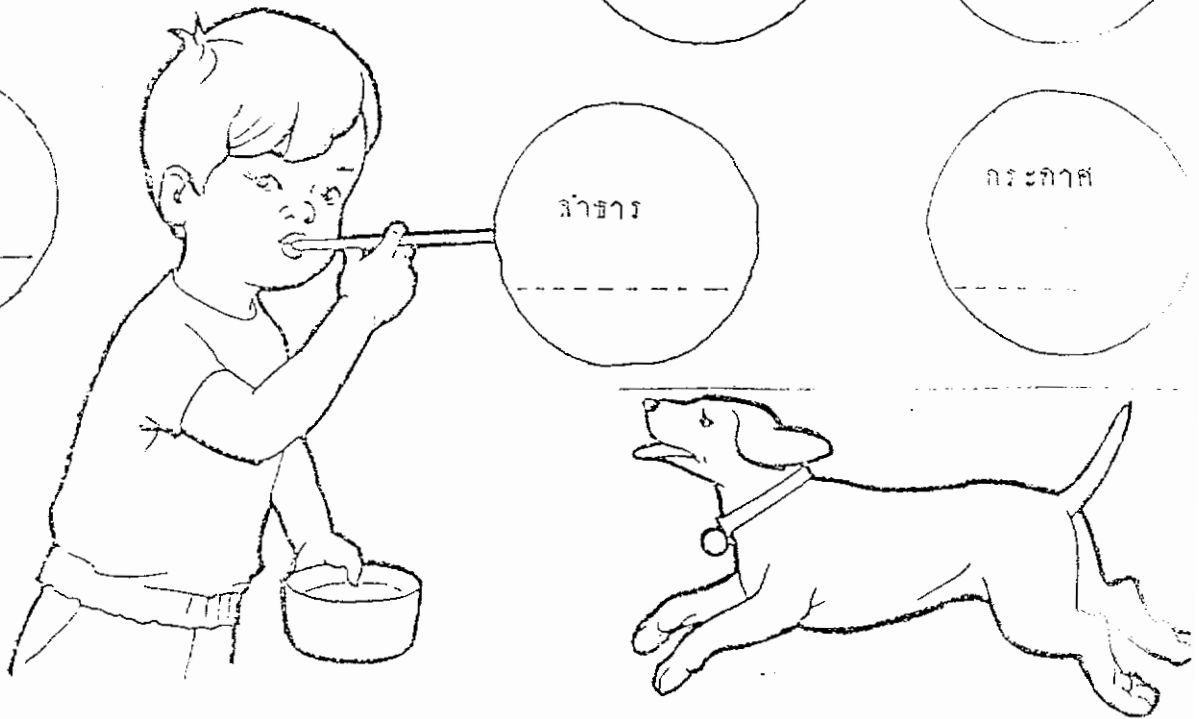

โอ-กาท

.....

4.6 ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย ✓ คำที่เขียนถูกต้อง และเขียนเครื่องหมาย ✗ คำที่
เขียนผิดและแก้ไขให้ถูกต้อง

สมบัติ	อนุชาติ	อุทยา	บริษัท
ปฏิทิน	พลาสติก	ถาวร	ราคา
ฤดูกาล	สมยศ	สรวง	อากาศ
โอกาส	ลำธาร	กระป๋อง	

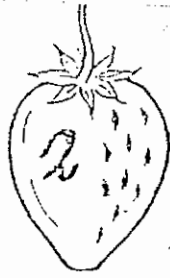

แบบฝึกที่ 4.7

4.7 ให้นักเรียนเขียนเส้นแนวความโค้งลงในกระดาษตามรูปภาพต่อไปนี้

1.

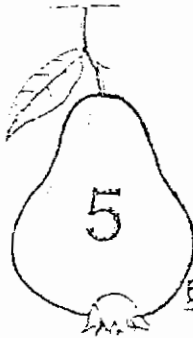
2.

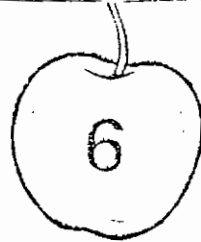
3.

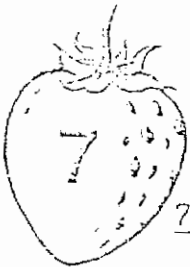
4.

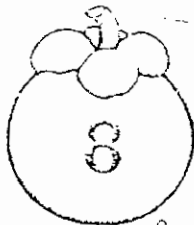
5.

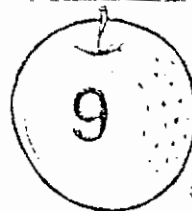
6.

7.

8.

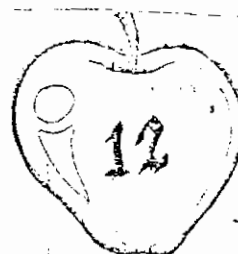
9.

10.

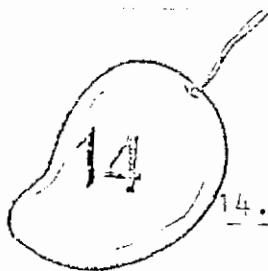
11.

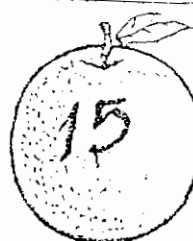
12.

13.

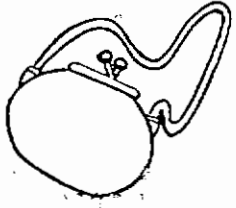
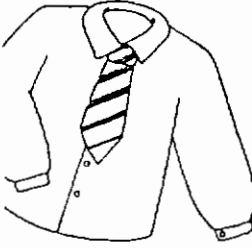
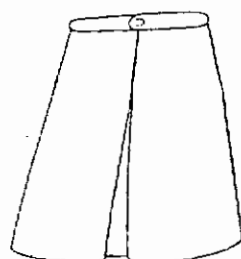
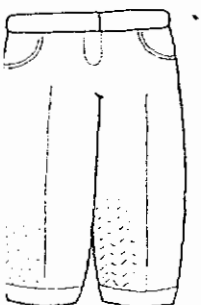
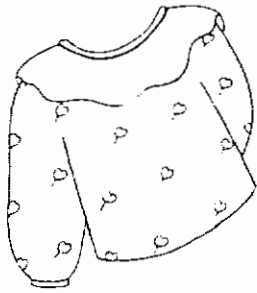
14.

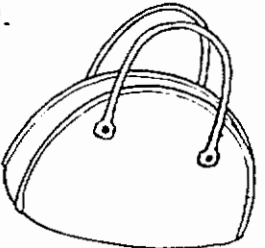
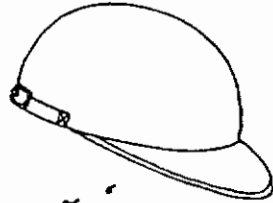
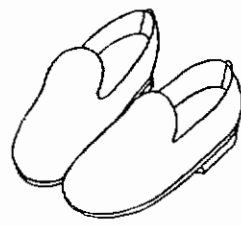
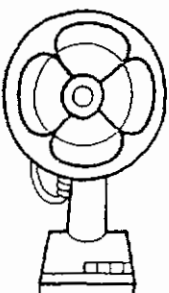
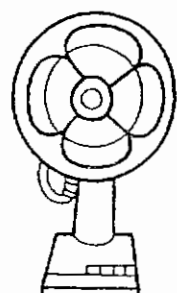
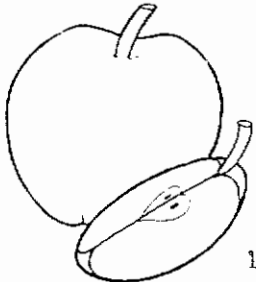
15.

แบบฝึกหัดที่ 5

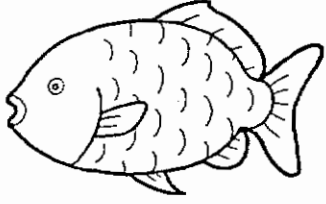
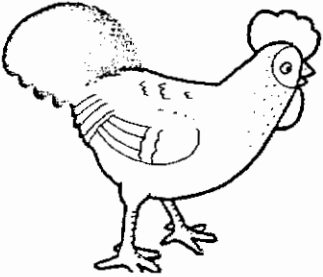
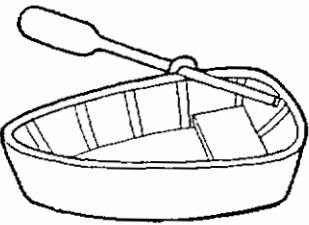
1. จงเลือก คำ : ลงจากคำศัพท์ต่อไปนี้ ไปเติมในช่องว่างให้ตรงกับความหมายทางคำขวัญ

คำศัพท์		คำ ศัพท์	ความหมาย
 เหตุการณ์	 วันจันทร์	2.	วันที่สองของสัปดาห์
			สิ่งที่เกิดขึ้น
 สร้างสรรค์	 หลักเกณฑ์		ข้อกำหนดที่ชัดเจน
			สิ่งที่ดี แปลกใหม่ และมีประโยชน์
 ทุก	 ประโยชน์		ต้องที่เป็นโพรงลึกใต้ดิน
			สิ่งที่สะสมมานาน
 อุโมงค์	 ประสิทธิภาพ		คุณค่าที่ได้รับ
			ความเคียดแค้นหรือไม่สบายใจ

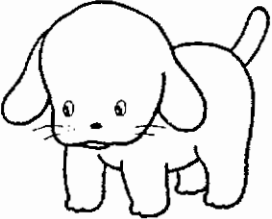
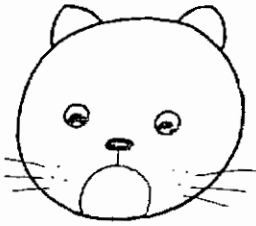
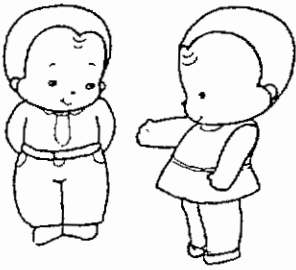
แบบฝึกที่ 5.1 หน้า 2

คำศัพท์	ตัว เลข	ความหมาย
9. สบสันต์	10. กาวันค	ผู้ปกครองประเทศ
11. พระปรางค	12. เจกีย	ที่ปฏิบัติกิจของสงฆ์
13. โบลด์	14. กษัตริย์	เหตุการณ์ในอดีตที่ผ่านมา
15. ประวัติศาสตร์	สิ่งก่อสร้างยอดแหลมที่เก็บบรรจุสิ่ง ของพระพุทธเจ้า	สิ่งก่อสร้างขลุ่ยอิฐหรือปูนสำหรับเก็บ สิ่งเคารพบูชา
	เครื่องหมายที่เขียนไว้ไม่ให้ยานออก เสียง	ความสุข

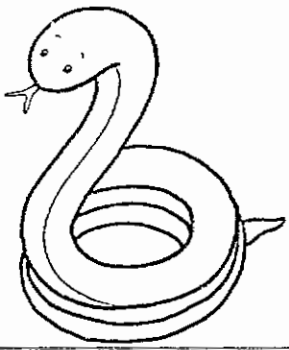
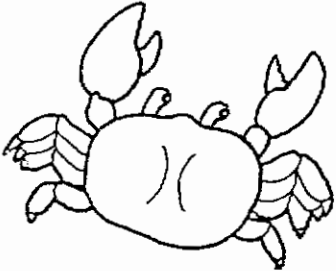
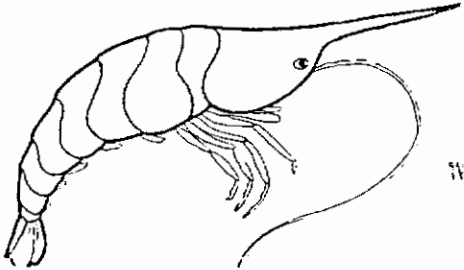
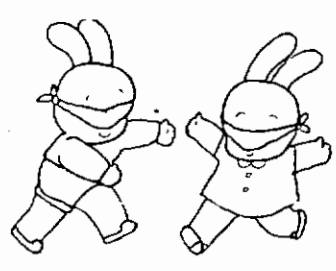
5.2 ให้นักเรียนนำความหมายของคำจาก แบบข้อ 5.1. ไปเติมในช่องว่างด้านขวามือให้ตรงกับคำศัพท์ ทางด้านซ้ายมือของนักเรียน

คำศัพท์	ความหมาย
วันจันทร์	หมายถึง..... .....
เหตุการณ์	หมายถึง..... .....
หลักเกณฑ์	หมายถึง..... .....
สร้างสรรค	หมายถึง..... .....
อุโมงค์	หมายถึง..... .....

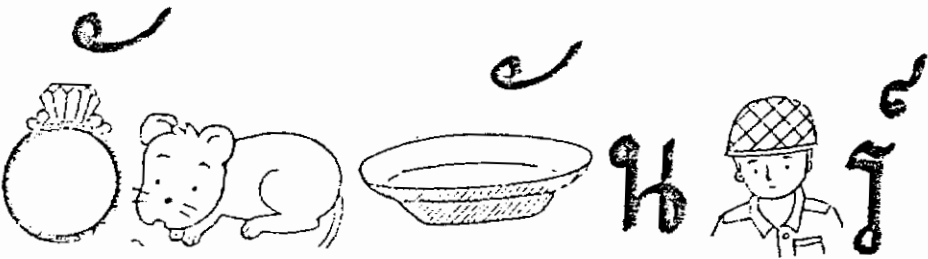
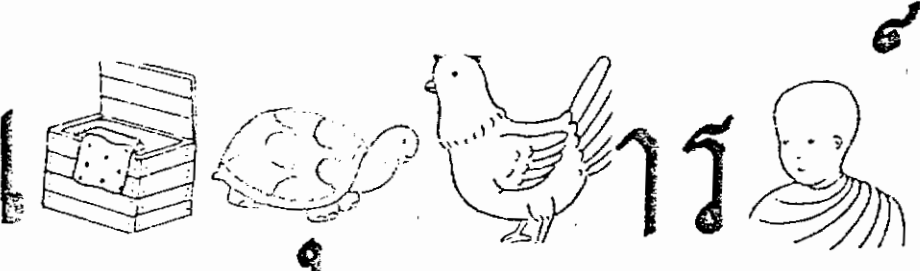
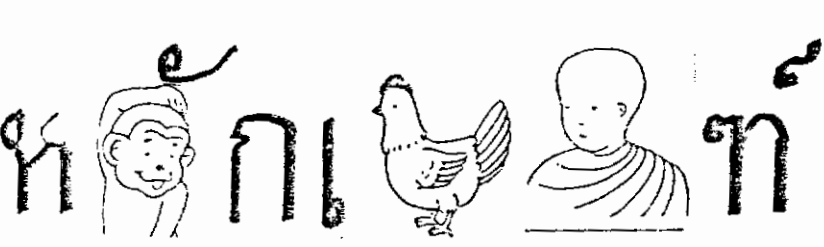
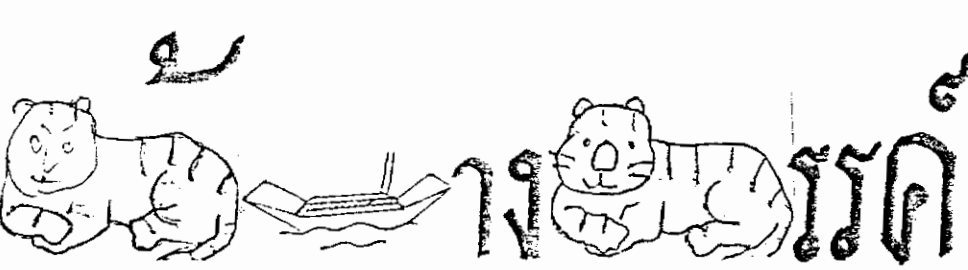
แบบฝึกที่ 5.2 หน้า 2

คำศัพท์	ความหมาย
ประสบการณ์	หมายถึง..... .....
ประโยชน์	หมายถึง..... .....
ทุกข์	หมายถึง..... .....
กษัตริย์	หมายถึง..... .....
โสด	หมายถึง..... .....

แบบฝึกที่ 5.2 หน้า 3

คำศัพท์	ความหมาย
ประวัติศาสตร์	หมายถึง..... .....
เจกีย	หมายถึง..... .....
พระปรางค์	หมายถึง..... .....
การ์ตูน	หมายถึง..... .....
คู่ต่อสู้	หมายถึง..... .....

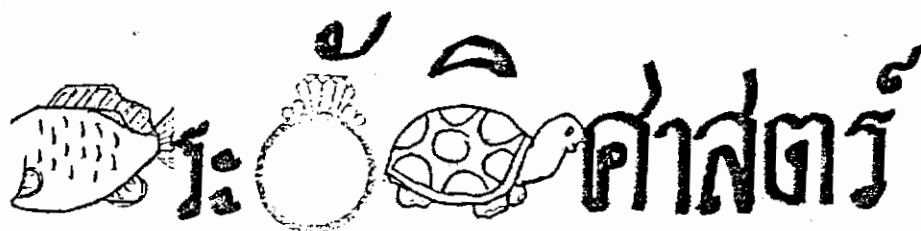
5.3 ให้นักเรียน นำพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และภาพที่กำหนดให้มาประสมกัน
แล้วเขียนคำนั้นลงในช่องว่างในคำนิยามมือของนักเรียน

พยัญชนะ สระ ประสมรูปภาพ	คำที่เขียน
	.....
	.....
	.....
	.....
	.....

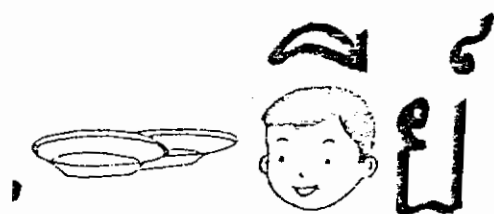
แบบฝึกที่ 5.3 หน้า 2

พยัญชนะ สระประสมรูปภาพ

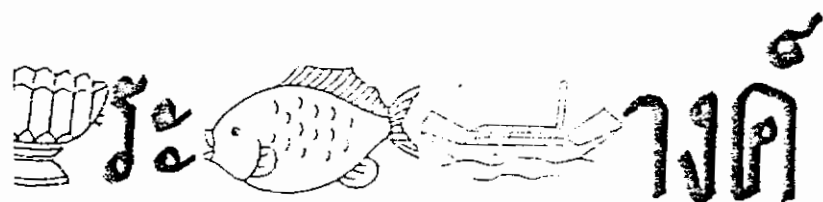
คำที่เขียน

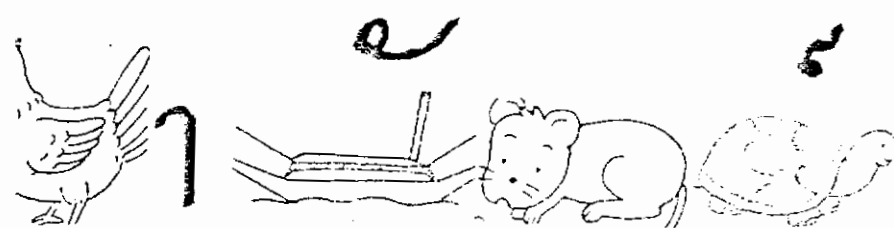
.....

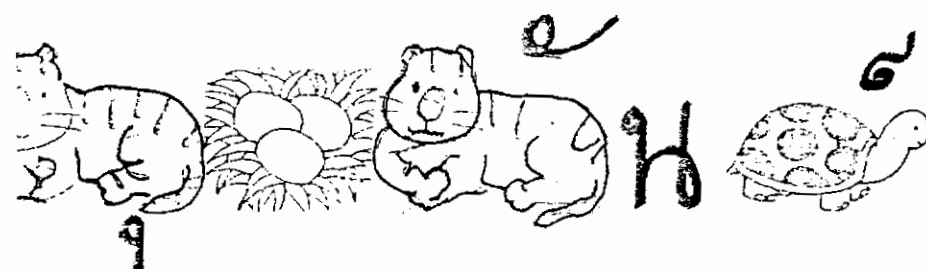
.....

.....

.....

.....

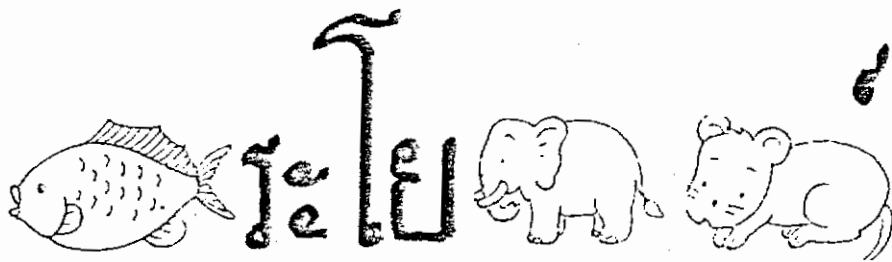
แบบฝึกที่ 5.3 หน้า 3

พยัญชนะ สระ ประสมรูปภาพ

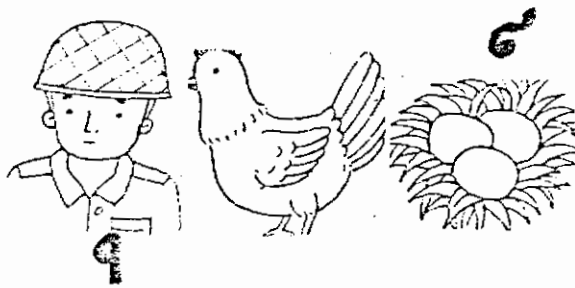
คำที่เขียน

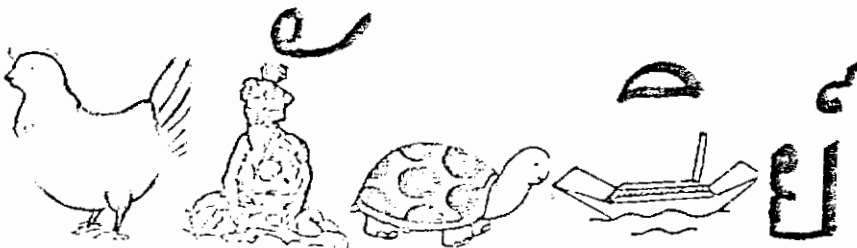
.....

.....

.....

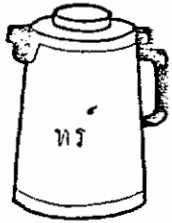
.....

.....

5.4 ให้นักเรียนนำพยัญชนะ ที่เขียนไว้ในภาพมาเติมในช่องว่างให้ได้ความหมาย

คำศัพท์

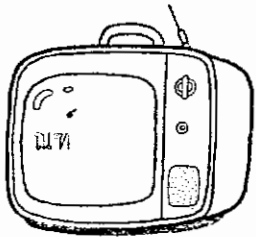

วันจัน ____

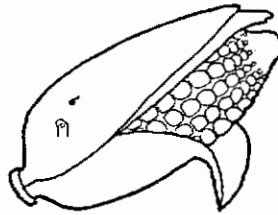
คำศัพท์

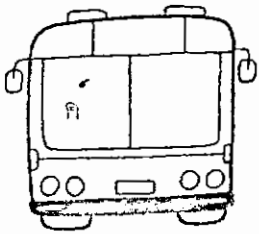
เหตุกา ____

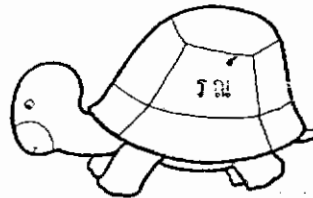
หลักเก ____

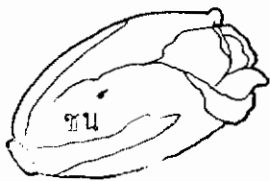
สร้างสรร ____

อุโมง ____

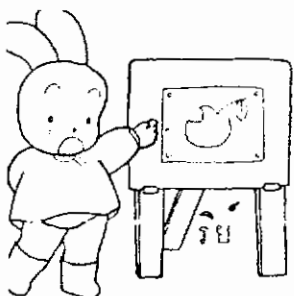
ประสบกา ____

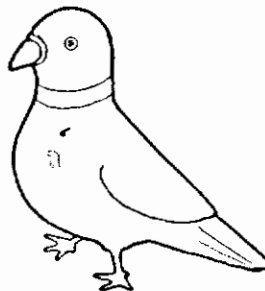
ประโย ____

ทุก ____

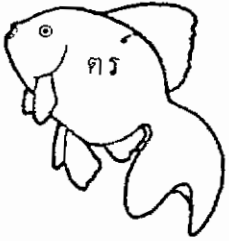
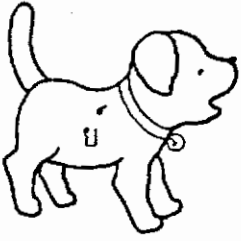

กษัต ____

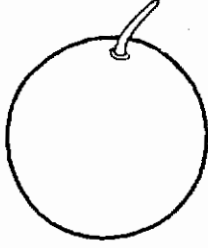
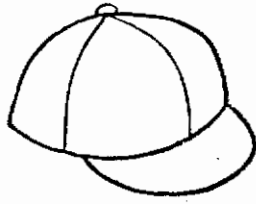
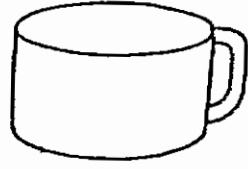
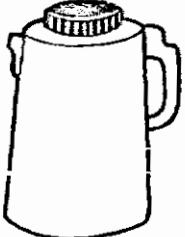

โบส ____

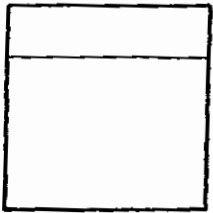
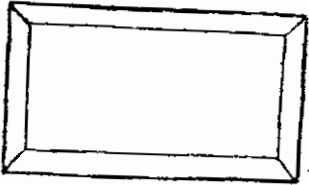
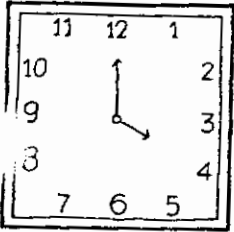
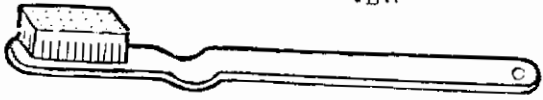
แบบฝึกที่ 5.4 หน้า 2

คำศัพท์	คำศัพท์
ประวัติศาส _____	เจค _____
พระปราง _____	การัน _____
สุธสัน _____	โทรคัพ _____

๕.๕ ให้นักเรียนเขียนคำที่ถูกต้องในช่องว่างด้านขวามือให้ตรงกับภาพและคำอ่าน
 ด้านซ้ายมือของนักเรียน

คำอ่าน	คำที่เขียนถูกต้อง
วัน-จัน	.....
เทค-กาน	.....
พลัก-เกน	.....
ส้าง-สัน	.....
อุ-โมง	.....

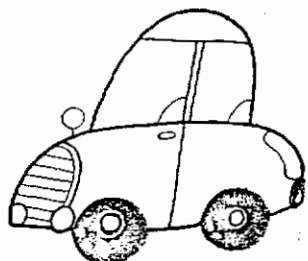
แบบฝึกที่ 5.5 หน้า 2

คำอ่าน	คำที่เขียนถูกต้อง
ประ-สบ-กาน	.....
ประ-โหยก	.....
ทุก	.....
กะ-ลัด	.....
โบก	.....

แบบฝึกที่ 5.5 หน้า 3

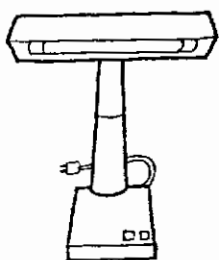
คำอ่าน

คำที่เขียนถูกต้อง

ประ-หวัค-คิ-สาค

.....

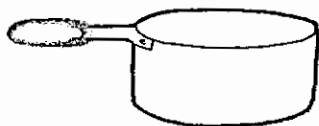
เจ-คิ

.....

พร-ปราง

.....

กา-รัน

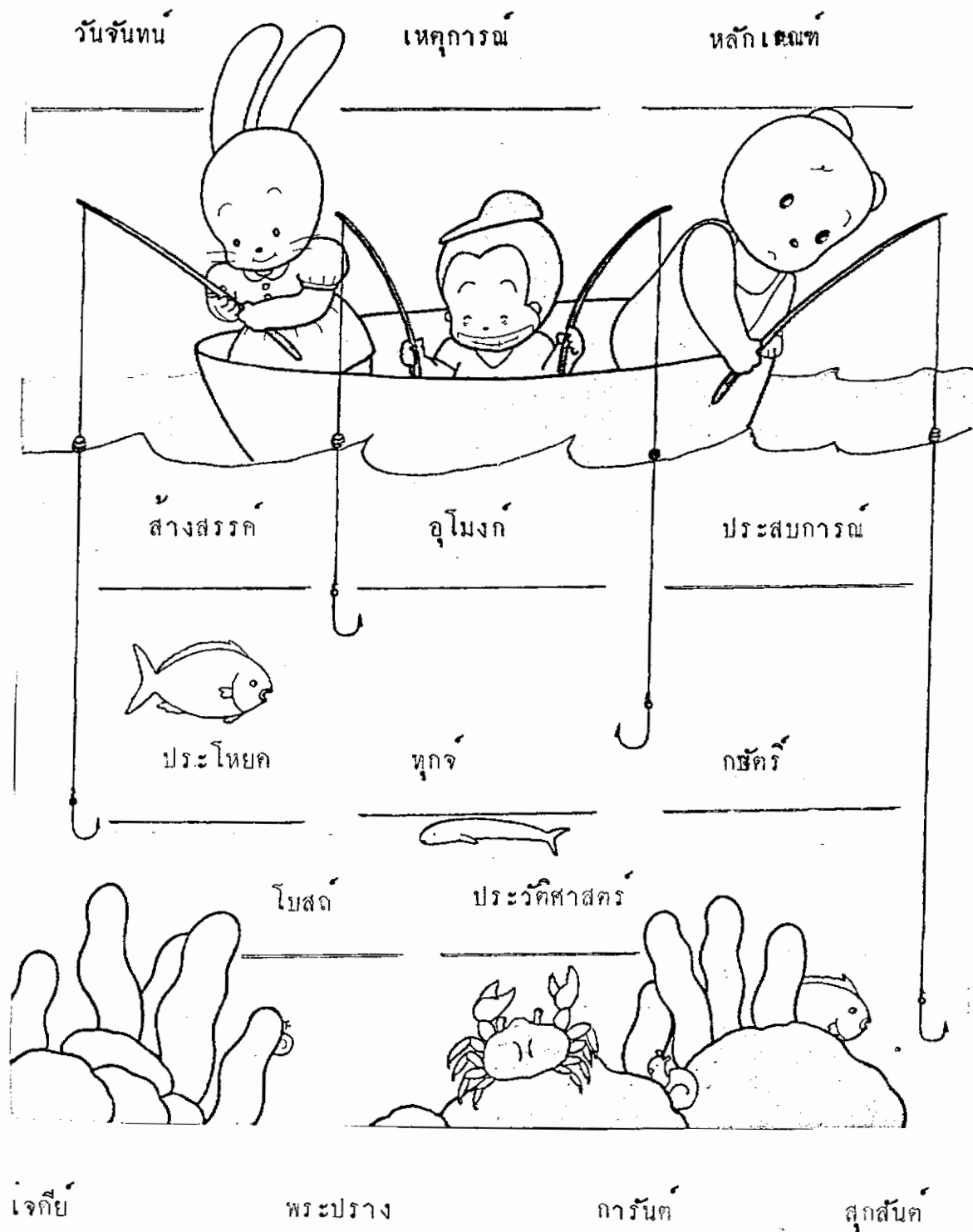
.....

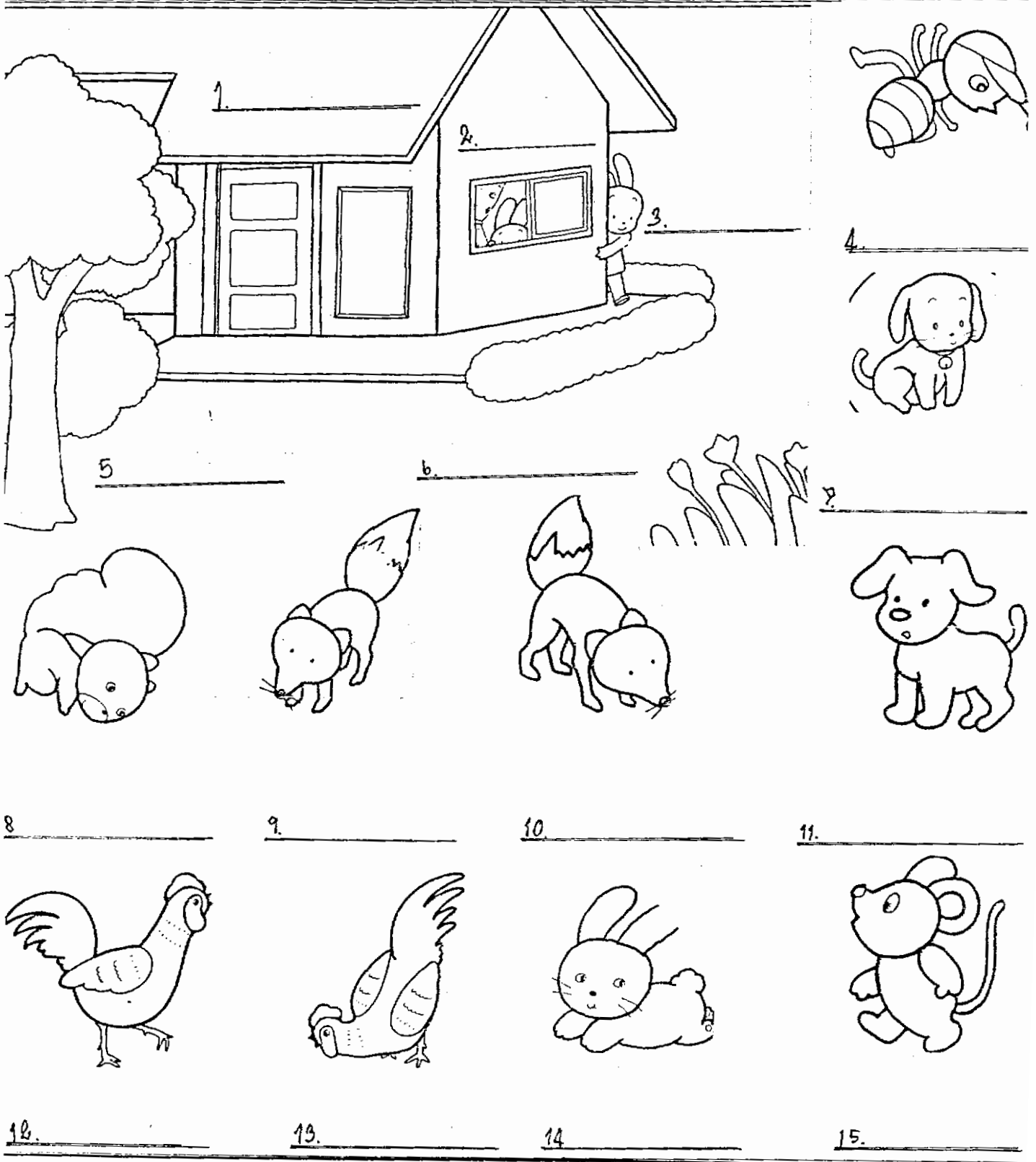
สุก-สัน

.....

5.6 ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย/หน้า คำที่ถูกคองและเขียนเครื่องหมาย X หน้าคำที่
เขียนผิดและแก้ไขให้ถูกต้องดังต่อไปนี้

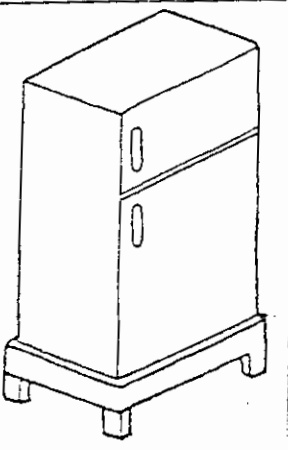
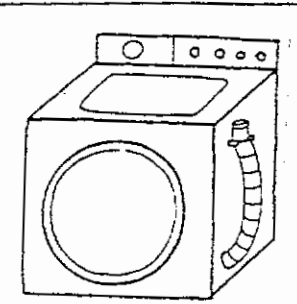
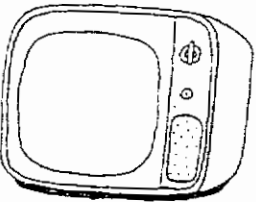
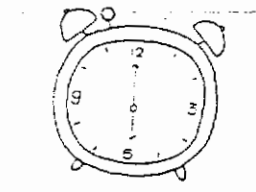
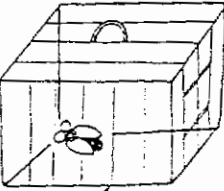

5.7 ให้นักเรียนเขียนคำตามคำบอกลงในกระดาษตามหมายเลขในรูปภาพต่อไปนี้

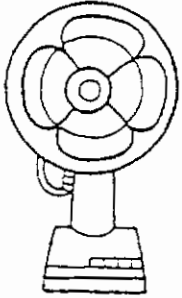
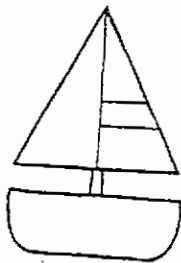
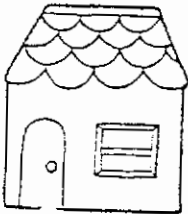
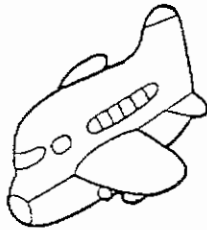
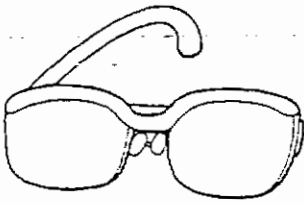
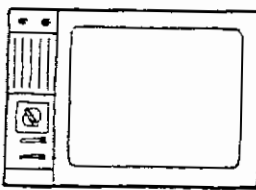
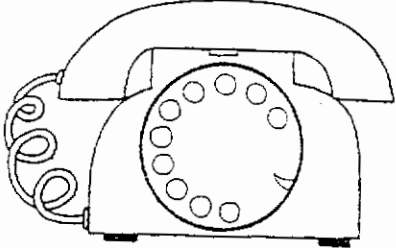

แบบฝึกหัดที่ 6

1. จงเลือก ตัว เลขจากคำศัพท์ ต่อไปนี้ ไปเติมในช่องว่างให้ตรงกับความหมาย
ทางคำขวัญของนักเรียน

คำศัพท์	ตัว เลข	ความหมาย
 1. อนุรักษ	2.	จุกรวมจุกกึ่งกลาง
 2. สุนัขกลาง		รักษาไว้
 3. คำศัพท์		ต้องการ
 4. ประสงค์		เกี่ยวข้อง
 5. วันเสาร์		คำต่างๆ
 6. โทรศัพท์		อุปกรณ์ที่ใช้สำหรับพูดคุยกัน
 7. อาทิกย		วัน แรกของสัปดาห์
 8. วันศุกร์		วันที่หก ของสัปดาห์
 9. สัมพันธ์		

แบบฝึกที่ 6.1 หน้า 2

คำศัพท์	ตัว เลข	ความหมาย
 0. บริลท์		วันสุดท้ายของสัปดาห์
 14. สัมฤทธิ์		ไม่มีสิ่งอื่นเจือปน
 5. ทรัพย์		ผลรวม
 12. การคูณ		ภาพวาดที่ล้อเลียนของจริง
 4. การพิมพ์		สิ่งของที่มีค่า
 15 ประกัน		การเขียนตัวอักษรลงบนกระดาษ
 1.6		ทำขึ้นหรือตกแต่ง

2. ให้นักเรียนนำความหมายของคำจาก แบบฝึกข้อ 1. ไปเติมในช่องว่างทางด้านขวามือให้ตรงกับคำศัพท์ทางภาษามือของนักเรียน

ศูนย์กลาง

หมายถึง .....

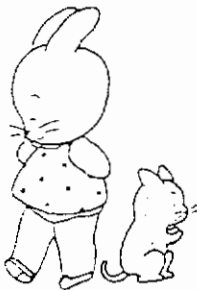
.....

อนุรักษ

หมายถึง .....

.....

ประสงค์

หมายถึง .....

.....

สัมผัส

หมายถึง .....

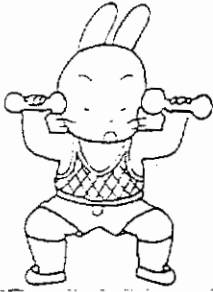
.....

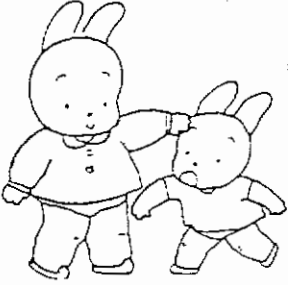

คำศัพท์

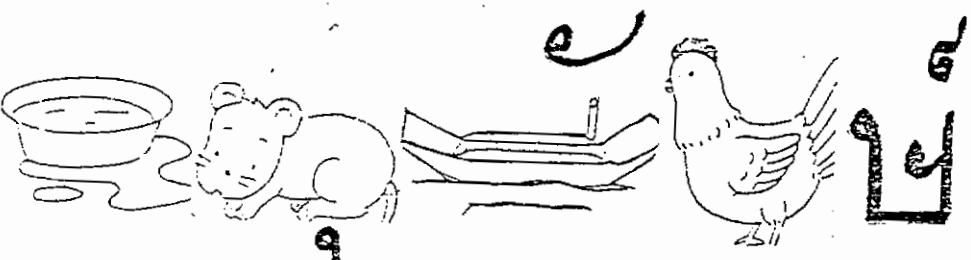
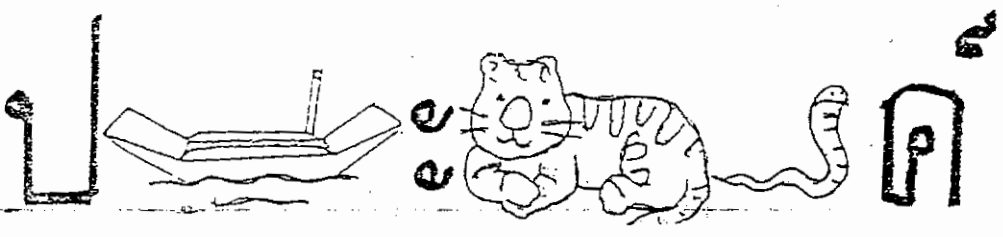
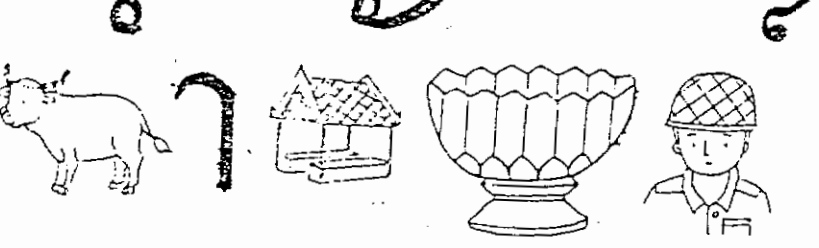
หมายถึง .....

.....

คำศัพท์	ความหมาย
โทรศัพท	หมายถึง..... .....
วันเสาร์	หมายถึง..... .....
อาทิตย	หมายถึง..... .....
วันศุกร์	หมายถึง..... .....
บริสุท	หมายถึง..... .....

คำศัพท์	ความหมาย
สวัสดี	หมายถึง ....
การคูน	หมายถึง ....
หิ้ว	หมายถึง ....
การพึมพำ	หมายถึง ....
ประชันรู้	หมายถึง ....

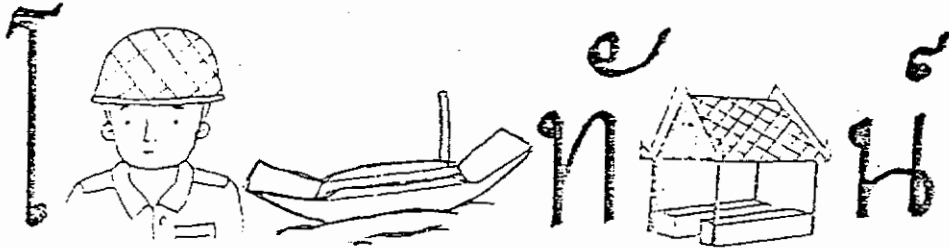
3. ให้นักเรียน นำพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และภาพที่กำหนดมาให้มาประสมกัน
แล้วเขียนคำนั้นลงในช่องว่างในคำขวัญมือของนักเรียน

พยัญชนะ สระ ประสมรูปภาพ	คำที่เขียน
	.....
	.....
	.....
	.....
	.....

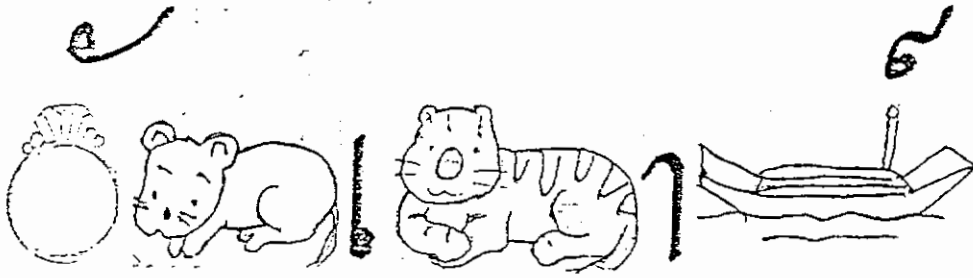
แบบฝึกที่ 6.3 หน้า 2

พยัญชนะ สระ ประสมรูปภาพ

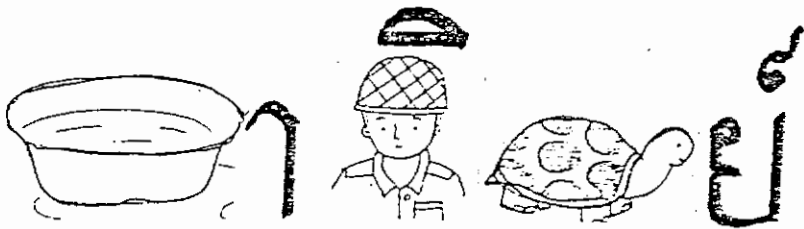
คำที่เขียน

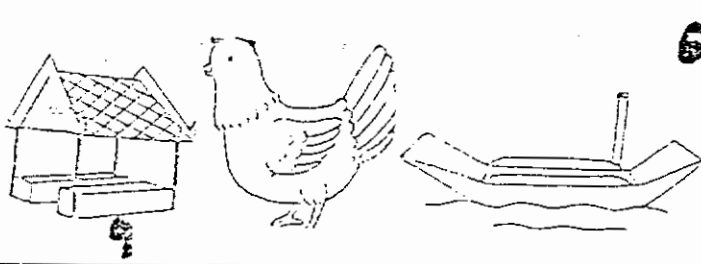
.....

.....

.....

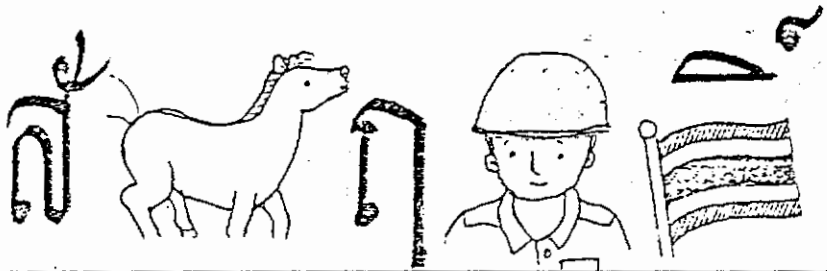
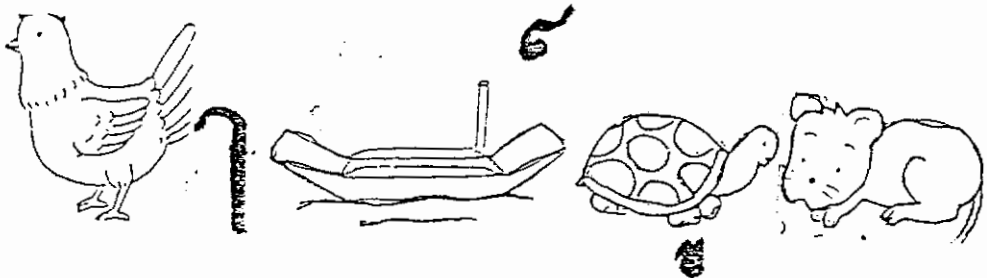
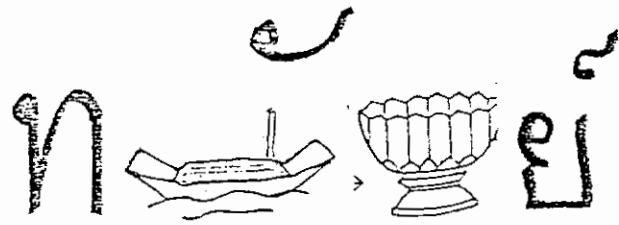

.....

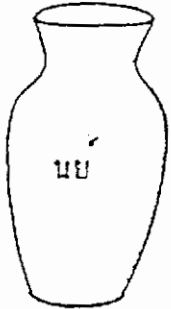

.....

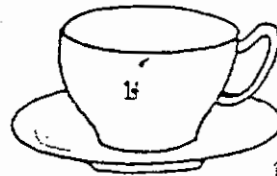
แบบฝึกที่ 6.3 หน้า 3

พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ประกอบรูปภาพ	คำที่เขียน
	.....
	.....
	.....
	.....
	.....

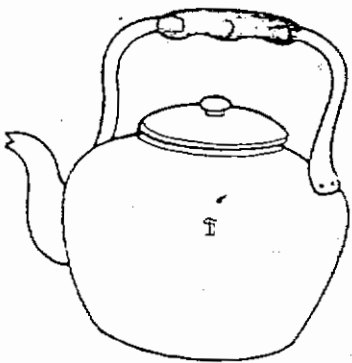
4. ให้นักเรียนนำพยัญชนะที่เขียนไว้ในภาพมาเติมในช่องว่างให้ได้ความหมายและถูกต้อง

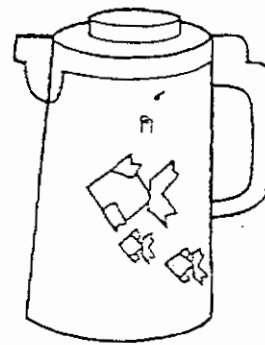
น _____ กลาง

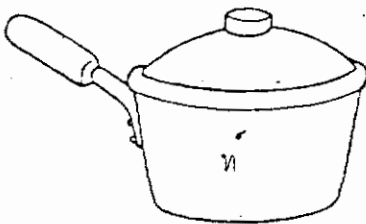
อ _____ รัก _____

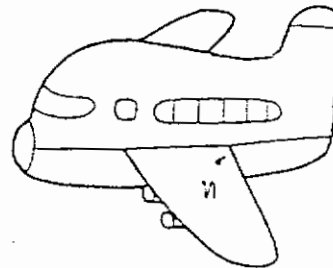
ส _____ พับ _____

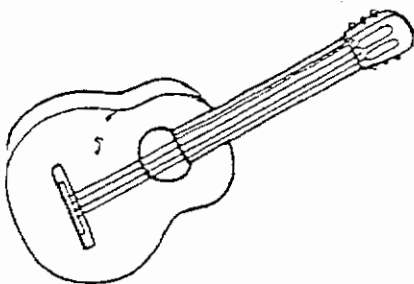
ค _____ ประ _____

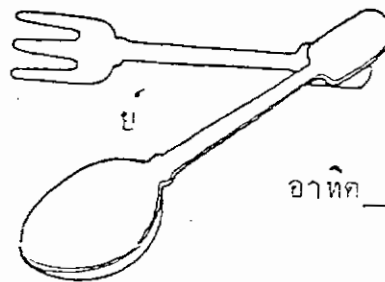
ท _____ คำศัพท์ _____

ท _____ โทรศัพท์ _____

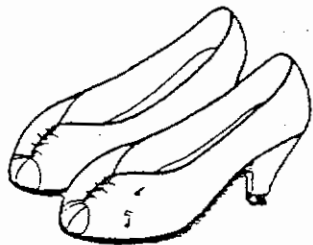
ร _____ วันเสาร์ _____

ย _____ อาทิตย์ _____

แบบฝึกที่ 6 หน้า 2

คำศัพท์

วันศุกร์ _____

คำศัพท์

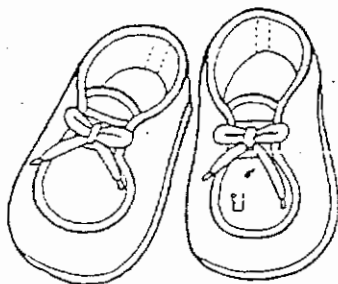
บริสุทธิ์ _____

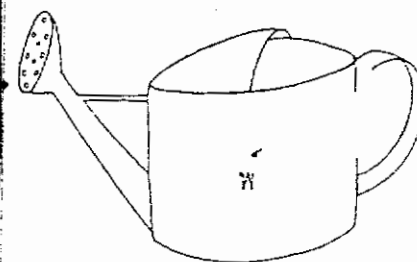
กา _____ คน _____

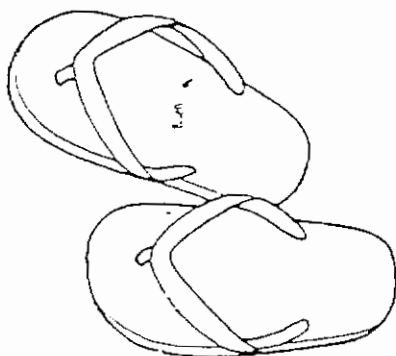
สัมผัส _____

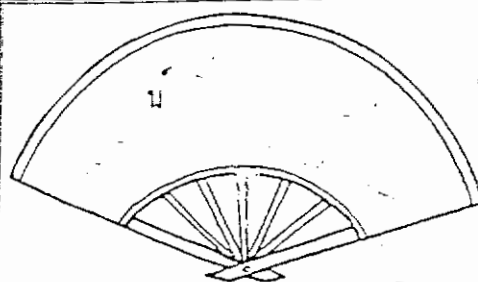
ทวีป _____

การพิมพ์ _____

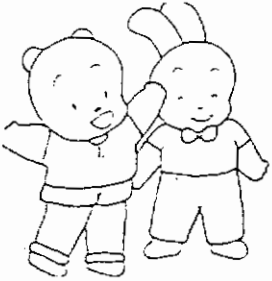

ประเพณี _____

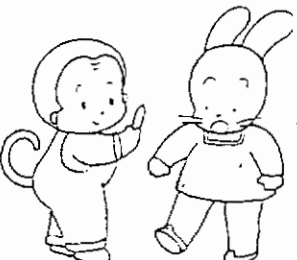
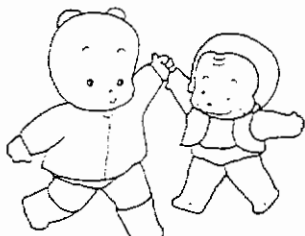

โทรทัศน์ _____

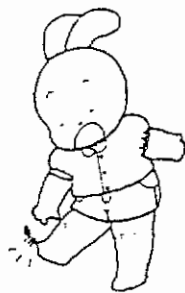
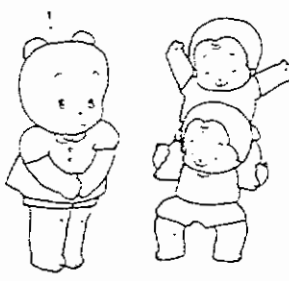
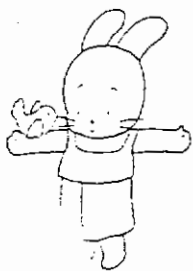
5. ให้นักเรียนเขียนคำที่ถูกต้องในช่องว่างด้านขวามือให้ตรงกับภาพและคำอ่าน
ซ้ายมือของนักเรียน

คำอ่าน	คำที่เขียนถูกต้อง
สุม-กลาง	.....
อะ-นุ-รัก	.....
ประ-สง	.....
ส่า-พัน	.....
คำ-สับ	.....

แบบฝึกที่ 6.5 หน้า 2

คำอ่าน	คำที่ใช้เขียนถูกต้อง
วัน - เส้า	.....
อา-หัด	.....
วัน - ลุก	.....
บอ-ริ-ลุก	.....
ล้า-รัก	.....

แบบฝึกที่ 6.5 หน้า 3

คำอ่าน	คำที่เขียนถูกต้อง
โท - ระ - ลับ	.....
กา - คน	.....
ทับ	.....
กาน - พิม	.....
ประ - คิค	.....

๕. ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย ✓ หน้าคำที่ถูกต้องและเขียนเครื่องหมาย ✗ หน้าคำที่
เขียนผิดและแก้ไขให้ถูกต้อง ลงใจาคำนั้

ศูนย์กาง

อนุรักษ

ประสงฆ์

สัมพันธ

คำศัพท์

โทรลัษ

วันเสาร์

อาทิตย์

วันศุกร์

บริสุทธิ์

สัมฤทธิ์

การคูณ

ทวีป

การพิมพ์

ประภัสร์

๗. ให้นักเรียนเขียนคำตามคำบอกลงในกระดาษตามหมายเลขในรูปภาพต่อไปนี้

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

6. _____

7. _____

8. _____

9. _____

10. _____

11. _____

12. _____

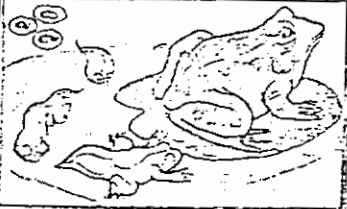
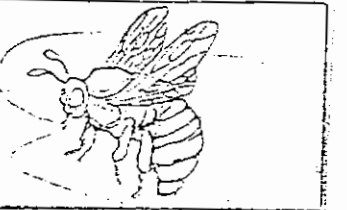
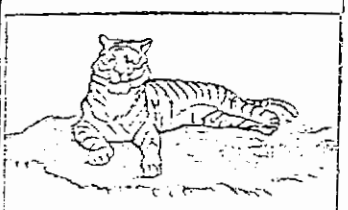
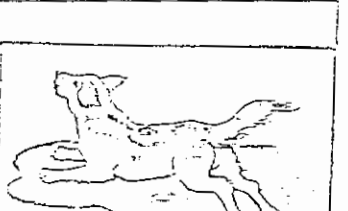
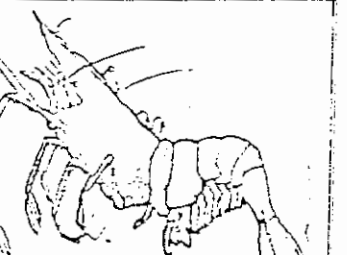
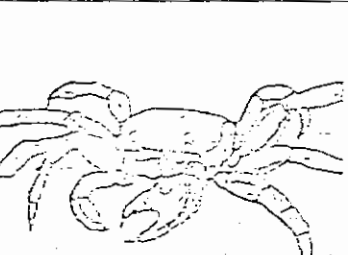
13. _____

14. _____

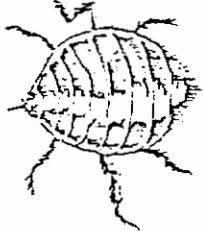
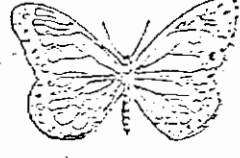
15. _____

แบบฝึกที่ 7

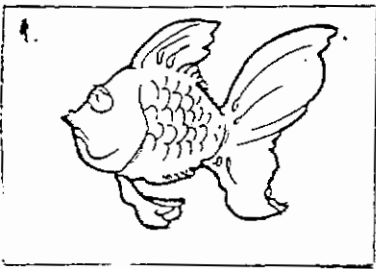
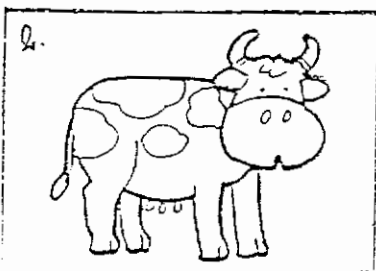
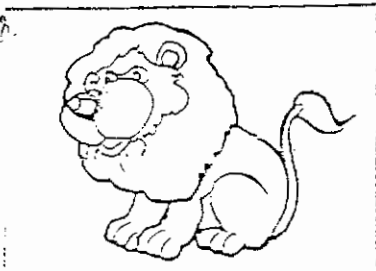
1. จงเลือกตัว เลขจาก คำศัพท์ต่อไปนี้ ไปเติมในช่องว่างให้ตรงกับความหมาย
ทางคานขวามือของนักเรียน

คำศัพท์		ตัว เลข	ความหมาย
 8. คราบ	 9. แปลกใจ	10.	ว่องไว รวดเร็ว
			เครื่องดนตรีเคาะให้จังหวะ
 10. คล่องแคล่ว	 11. กลอง		มีคปคิไม่เหมือนเดิม
			สนุกสนาน
 12. เพลิดเพลิน	 13. คลอง		ที่ระบายน้ำหรือลงน้ำ
			เปลี่ยน
 14. ผัด	 15. กระเบื้อง		วัตถุเป็นแผ่นใ้ปูผนังถ้ง
			รอบแป้นคิกแน่น

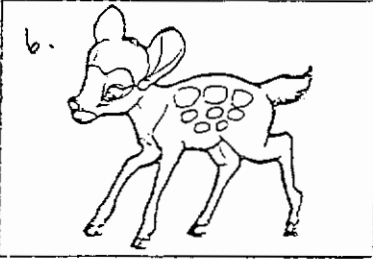
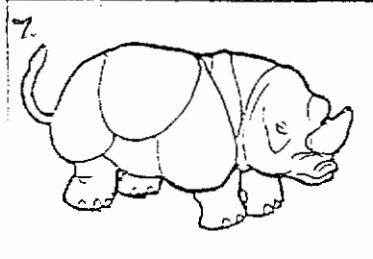
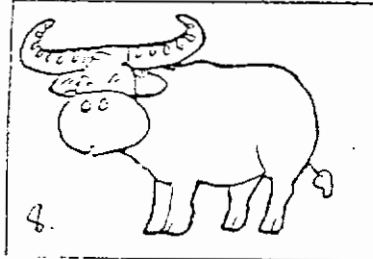
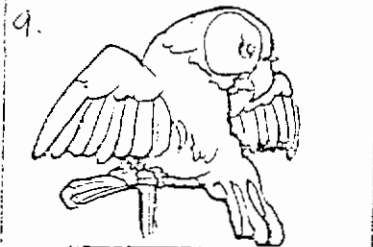
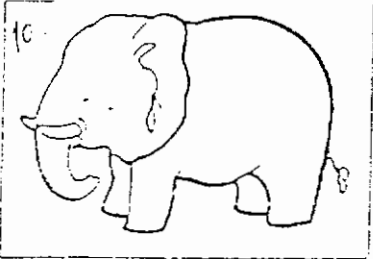
แบบฝึกที่ 7 หน้า 2

คำศัพท์	ตัวเลข	ความหมาย
1. ชื่อจริง		จริง ความจริงไม่เปลี่ยนแปลง
2. เปลี่ยนแปลง		อยู่ พักอยู่ต้น
3. ประหลาด		เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม
4. ครอบครวั		อยู่รวมกันพ่อแม่ลูก
5. เรื่องหมาย		ลักษณะต่าง
6. ดริฟ		มีคไม่วาง
7. แกว่ง		ลักษณะโคจรไปมาไม่หยุด

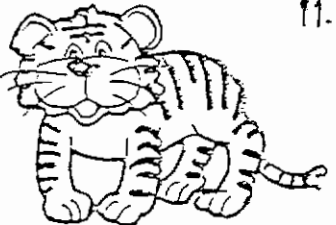
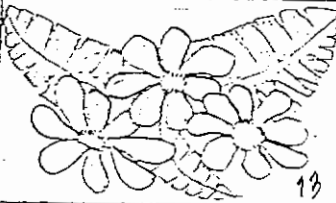
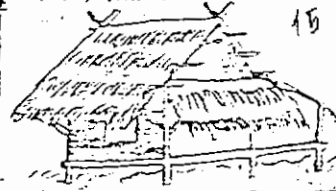
2. ให้นักเรียนนำความหมายของคำจากแบบฝึกข้อ 1. ไปเติมในช่องว่างทางคำขวัญให้ตรงกับคำศัพท์ทางคำขวัญมือของนักเรียน

	คำศัพท์	ความหมาย
	คิลอง แคลว	หมายถึง ....
	กลอง	หมายถึง ....
	แปลจใจ	หมายถึง ....
	เพอิกเพอีน	หมายถึง ....
	คิลอง	หมายถึง ....

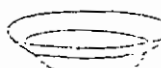
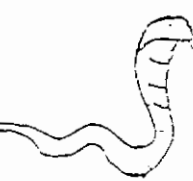
แบบฝึกที่ 7.2 หน้า 2

คำศัพท์	ความหมาย
มดลูก	หมายถึง ....
กระเบื้อง	หมายถึง ....
กรวย	หมายถึง ....
แก้ว	หมายถึง ....
ควม	หมายถึง ....

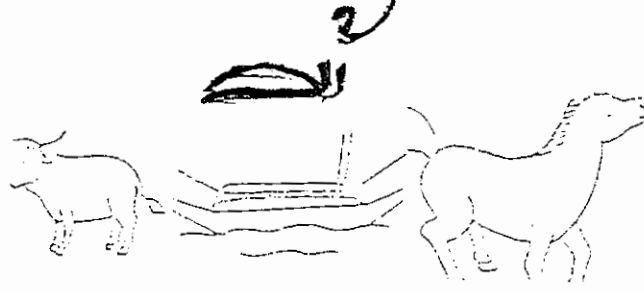
แบบฝึกหัดที่ 7.2 หน้า 3

คำศัพท์	ความหมาย
11. เครื่องหมาย	หมายถึง..... .....
12. ครอบครว	หมายถึง..... .....
13. ประพ	หมายถึง..... .....
14. เขื่อนข	หมายถึง..... .....
15. ชอ	หมายถึง..... .....

3. ให้นักเรียน นำพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และรูปภาพที่กำหนดให้มาประสมกัน แล้วเขียนคำนั้นลงในช่องว่างในคำขวัญมือของนักเรียน

พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ประสมรูปภาพ	คำที่เขียน
อ ว	.....
	.....
แ ไ	.....
ด น	.....
	.....

แบบฝึกหัดที่ 7.3 หน้า 2

พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ประสมรูปภาพ	คำที่เขียน
	.....
	.....
	.....
	.....
	.....

แบบฝึกชุดที่ 7.3 หน้า 3

พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ประสมรูปภาพ

คำที่เขียน

เ รื่อง ำ

เ รื่อ รื่อ

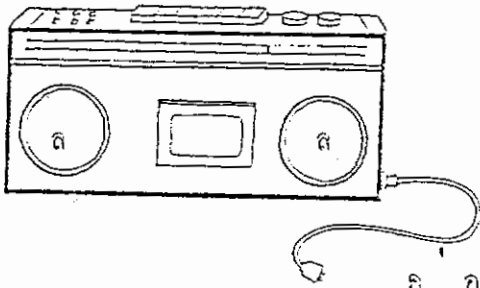
เ รื่อ

เ รื่อ แ ลิง

เ รื่อ ง

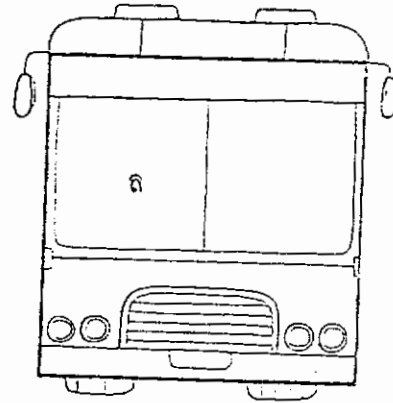
4. ให้นักเรียนนำพยัญชนะ ที่เขียนไว้ในภาพ ไปเติมในช่องว่างให้ได้ความหมาย และถูกต้อง

คำศัพท์

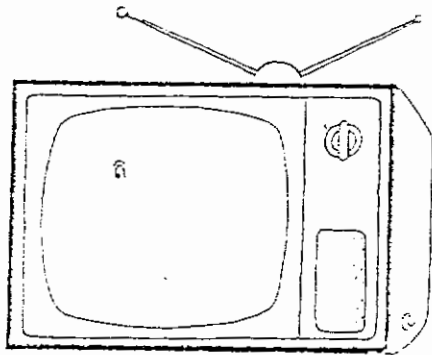

ค_อง แค_ว

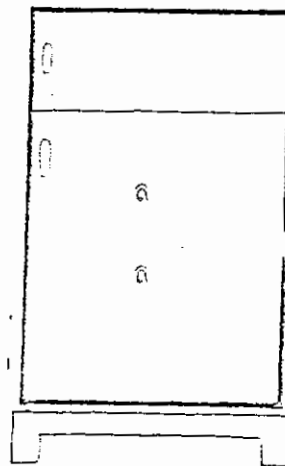
คำศัพท์

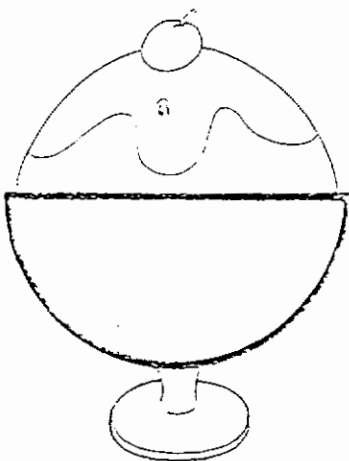
ก_อง

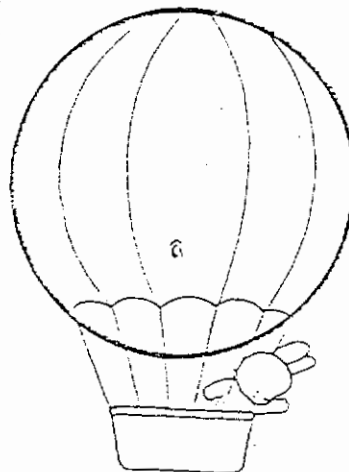
แป_กใจ

เพ_ดเพ_บ

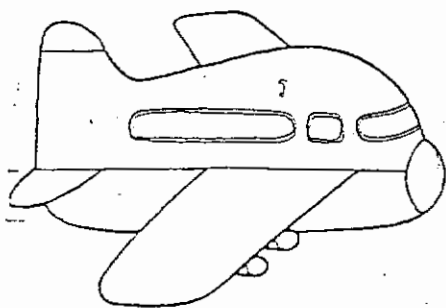

ค_อง

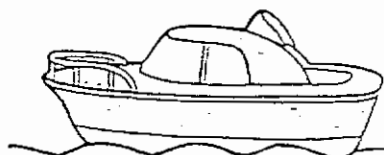

ค_ด

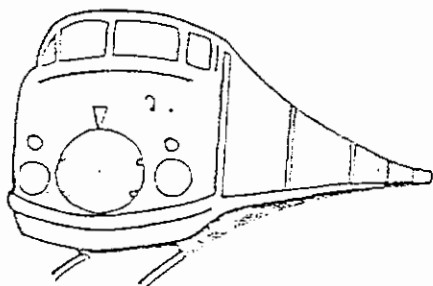
แบบฝึกที่ 7.4 หน้า 2

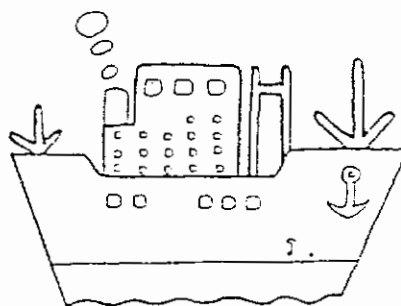
ก. เครื่องบิน

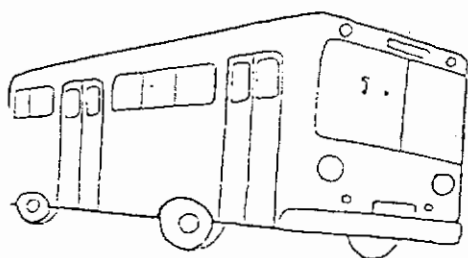
ค. เรือ

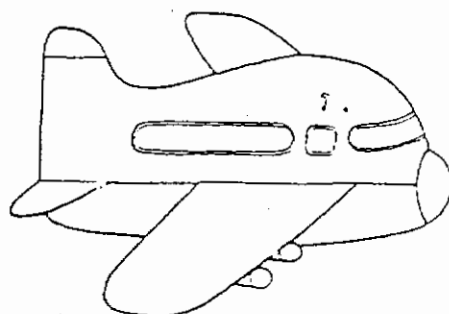
ข. รถไฟ

ง. เรือบรรทุก

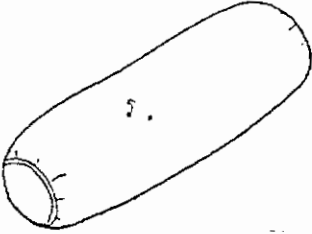
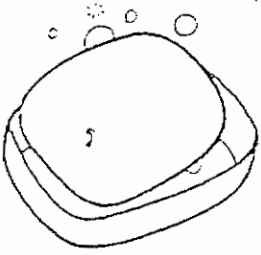
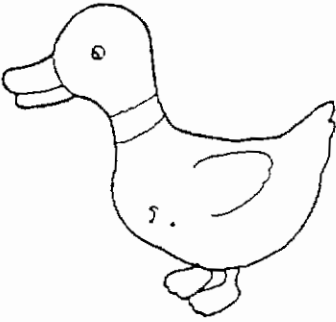

ด. รถโดยสาร

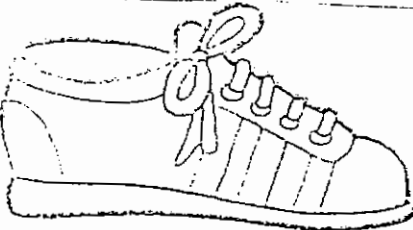
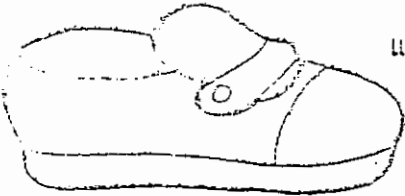
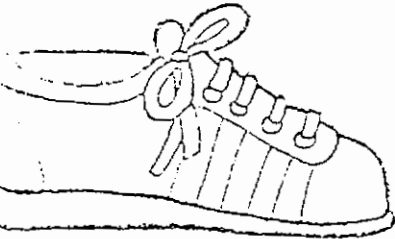

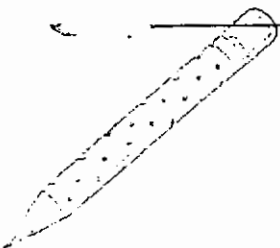
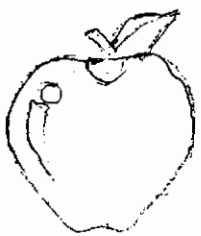
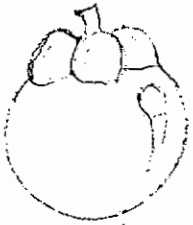
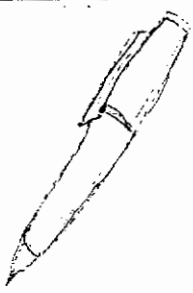
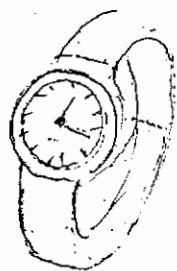
จ. เครื่องบิน

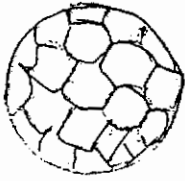
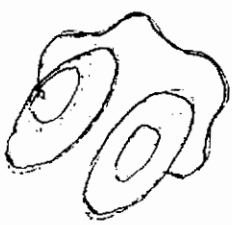
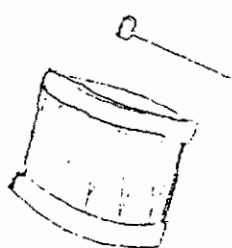
แบบฝึกหัดที่ 7.4 หน้า 3

คำศัพท์	คำศัพท์
ค__อบค__ว	เป่__บนแป__ง
ป__บป__ง	ช่อด__ง
ก__ะคาบ	แถ__ย

5. ให้นักเรียนเขียนคำที่ถูกต้องในช่องว่างด้านขวามือ ให้ตรงกับภาพและคำอ่าน
ด้านซ้ายมือของนักเรียน

คำอ่าน	คำที่เขียนถูกต้อง
คล่อง-แคล่ว	.....
คล่อง	.....
แปลก-ใจ	.....
เพี้ยน-เพี้ยน	.....
คล่อง	.....

คำอ่าน.	คำที่ถูกต้อง.
มัลลิก	.....
กระ-เป๋อง	.....
คฺราบ	.....
แกว่ง	.....
ควม	.....

คำศัพท์	คำที่เขียน
เครื่อง-หมาย	.....
กรอบ-ครัว	.....
ประ-ทับ	.....
เปลี่ยน-แปลง	.....
ตี-ตรง	.....

6. ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย / หน้าคำที่ถูกตองและเขียนเครื่องหมาย x หน้าคำที่
เขียนผิดและแก้ไขให้ถูกตองลงในที่นี้

คลองแคว

กลอง

แปลกใจ

เพ็ดดิเพลิน

คลอง

กริม

มดัก

เคื่องหมาย

คอมกรัง

กระเบื้อง

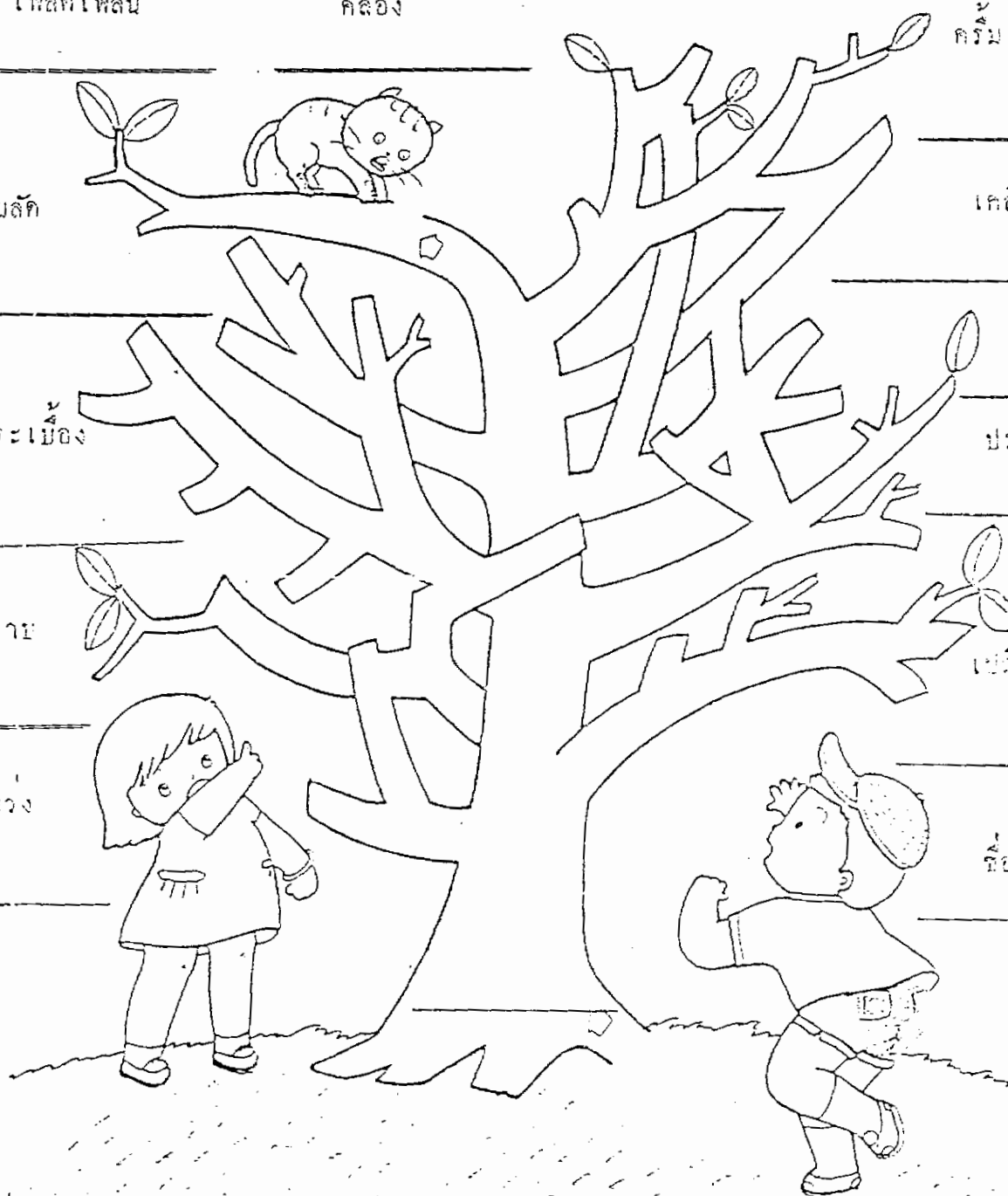
ประทัย

ควาย

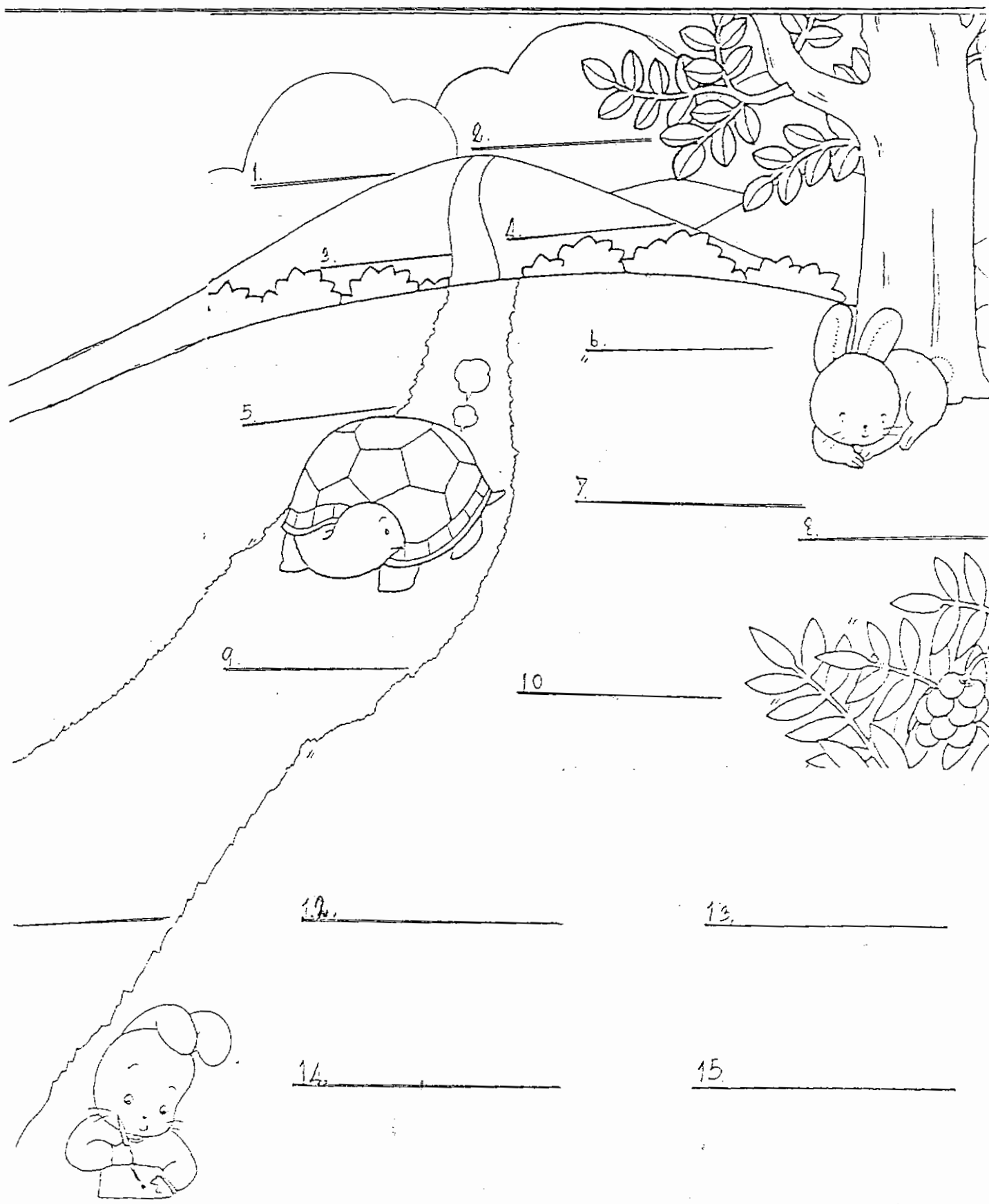
เปลี่ยนแปลง

แควง

ชื่อง

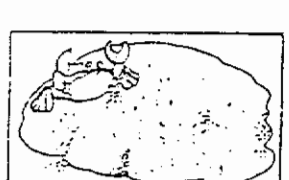
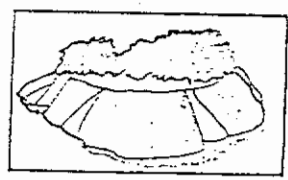
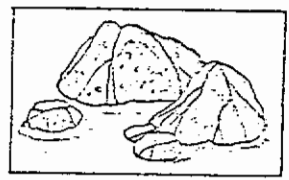
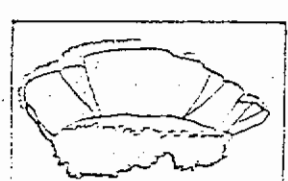
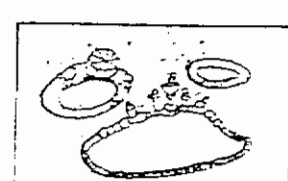

7. ให้นักเรียนเขียนคำตามคำบอกลงในกระดาษตามหมายเลขในรูปภาพต่อไปนี้

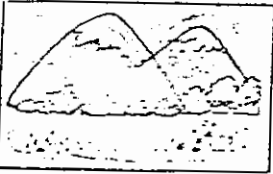
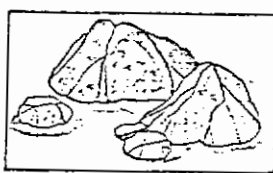
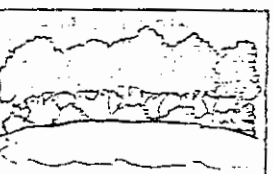
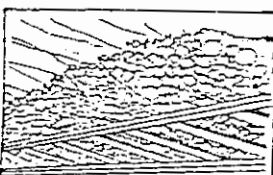

แบบฝึกหัดที่ 8

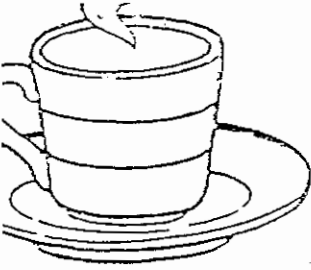
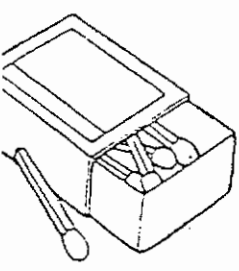
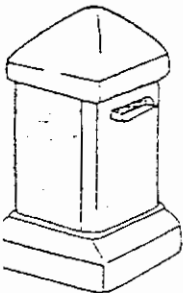
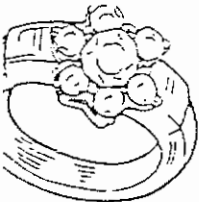
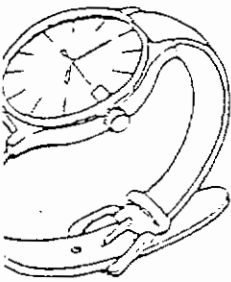
1. จงเลือกคำ เลขจากคำศัพท์ ทางด้านซ้ายมือต่อไปนี้ ไปเติมในช่องว่างให้ตรงกับ
ความหมายทางด้านขวามือของนักเรียน

คำศัพท์	คำ เลข ความหมาย
 1. รอยกรong	คำประพันธ์ที่เขียนสัมผัสและ คล้องจองกัน
 2. กลับกลาย	เปลี่ยนไปไม่เหมือนเดิม
 3. เกลื่อนกลาด	มากมาย
 4. คลอกล	การให้กำหนัดลูก
 5. กล้า	ลี้ออกคำ
 6. ใจความ	ส่วนสำคัญ
 7. พร้อมพริก	พร้อมเพรียงกัน
 8. พลาตลิก	สารชนิดหนึ่งใช้ทำภาชนะและ อุปกรณ์ต่างๆ

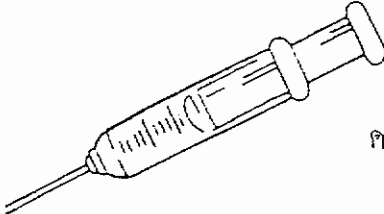
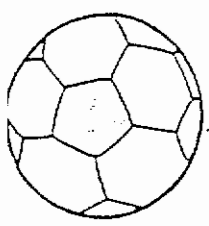
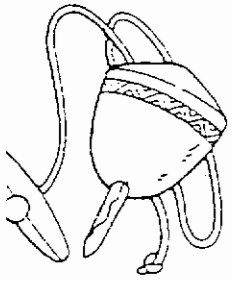
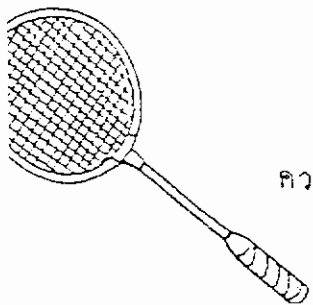
แบบฝึกหัดที่ 8.1 หน้า 2

คำศัพท์	ตัวเลข	ความหมาย
		คนที่ทำหน้าที่เลี้ยงช้าง
9. แมงกว้าง		ไม่สะอาด
10. สกปรก		คำประพันธ์ชนิดหนึ่ง
11. ปลอกก๊วย		ไม้ไผ่รับอันตราย
12. คำกลอน		ใหญ่มาก
13. ขาวคราว		แมลงชนิดหนึ่ง เปลือกแข็ง
14. กวางขวาง		ข้าว ความเคลื่อนไหว
15. ความขวาง		

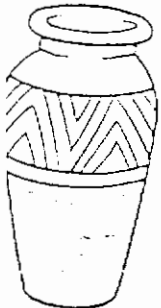
2. ให้นักเรียนนำความหมายของคำจาก แบบฝึกข้อ 1. ไปเติมในช่องว่างทางคำขวัญมือให้ตรงกับ
คำศัพท์ทางคำขวัญมือของนักเรียน

คำศัพท์	ความหมาย
รอยกร่อง	หมายถึง..... .....
กลับกลาย	หมายถึง..... .....
เกลื่อนกลาด	หมายถึง..... .....
คลอคล	หมายถึง..... .....
ชาวคราว	หมายถึง..... .....

แบบฝึกหัดที่ 8 หน้า 2

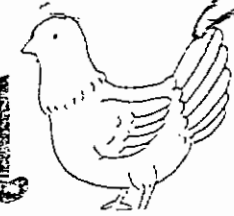
คำศัพท์	ความหมาย
คล่า	หมายถึง..... .....
ใจความ	หมายถึง..... .....
พร้อมพรัก	หมายถึง..... .....
พลาสติก	หมายถึง..... .....
ควาเฐาง	หมายถึง..... .....

แบบฝึกหัดที่ 8 หน้า 3

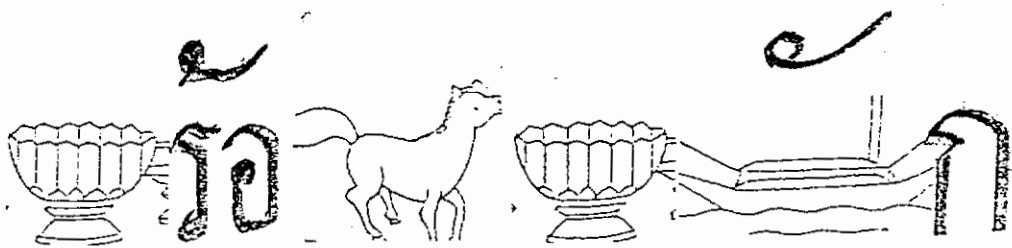
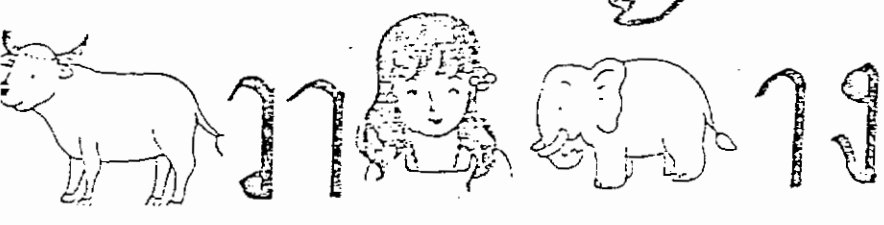
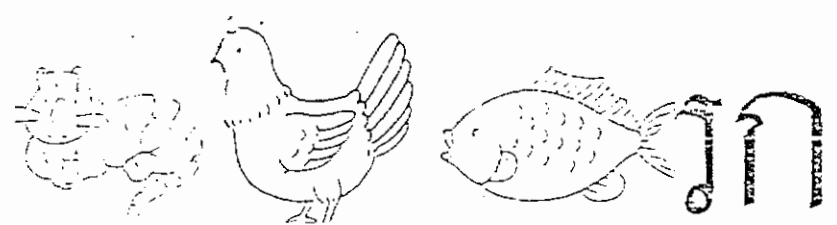
คำศัพท์	ความหมาย
สกลปรก	หมายถึง..... .....
คำกลอน	หมายถึง..... .....
ปลอกกล้วย	หมายถึง..... .....
กว้างขวาง	หมายถึง..... .....
แมงกวา	หมายถึง..... .....

3. ให้นักเรียน

นำพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และรูปภาพที่กำหนดมาให้มาประสม
กันแล้ว เขียนคำนั้นลงในช่องว่างทางด้านขวามือของนักเรียน

พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ประสมรูปภาพ	คำที่เขียน
ย ร ง	.....
ล ลาย	.....
ล่อ กลาอ	.....
อ	.....
า	.....

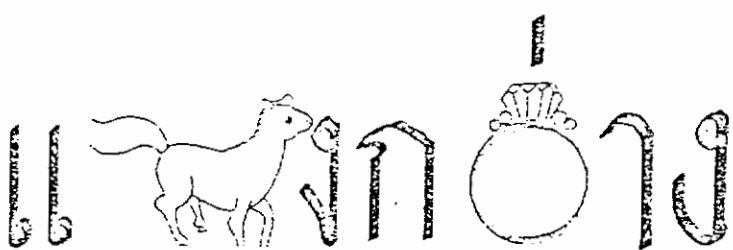
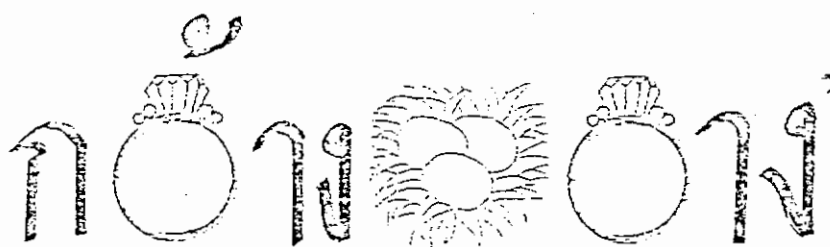
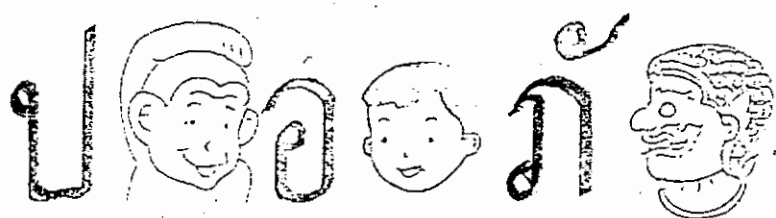
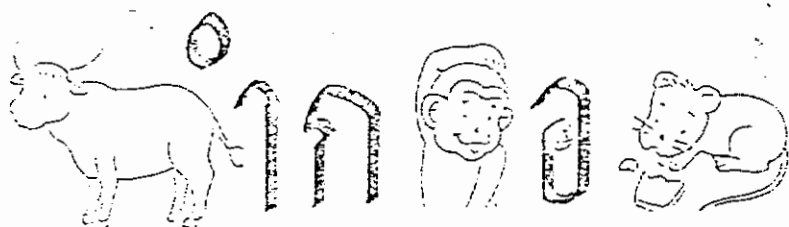
แบบฝึกหัด 8.3 หน้า 2

พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ประสมรูปภาพ	คำที่เขียน
	.....
	.....
	.....
	.....
	.....

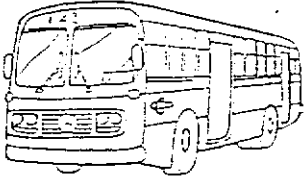
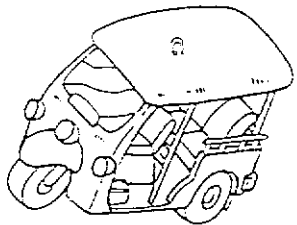
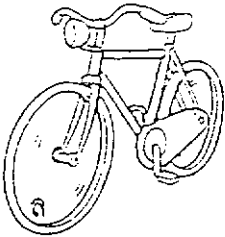
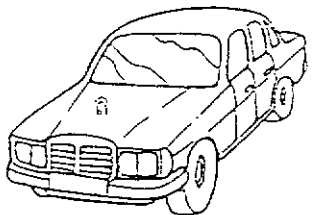
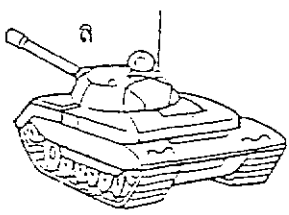
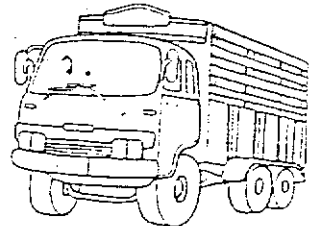
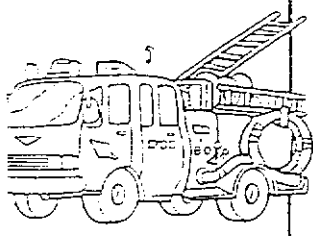
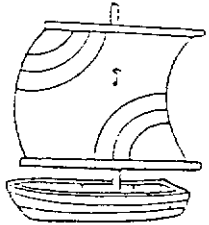
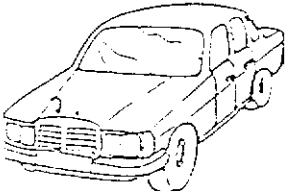
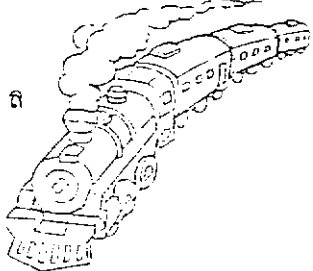
แบบฝึกหัดที่ 8. 3 หน้า 3

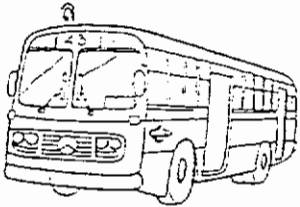
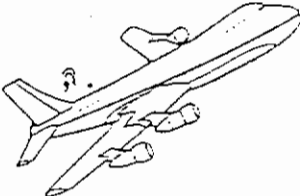
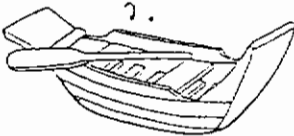
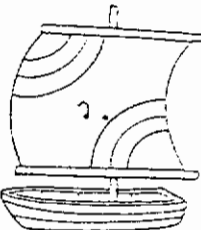
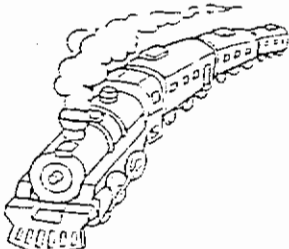
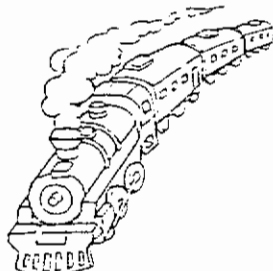
พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ประสมรูปภาพ

คำที่เขียน

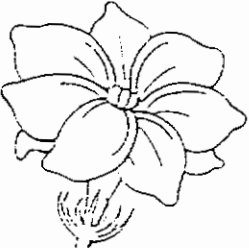
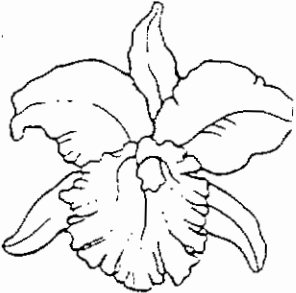
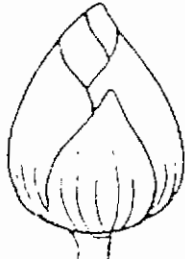

4. ให้นักเรียนนำพยัญชนะ ที่เขียนไว้ในภาพไปเติมในช่องว่างให้ได้ความหมายและถูกต้อง

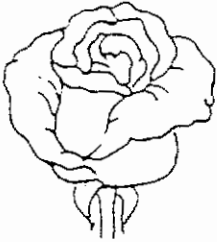
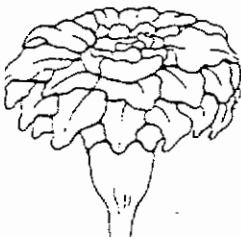
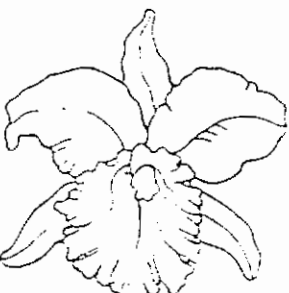
คำศัพท์	คำศัพท์
ร . รอยบ__อง	ล ก__บ__าย
เก__อนกลาค	ค__อก
ต ค__่า	ว . ใจค__าม
ร สภป__ก	ร พวอมพ__ก
ว ค__าฐาง	ต พ__าสถิก

คำศัพท์	คำศัพท์
คำก__อน	ป__อกภัย
แมงก__ว	ถ__างขวาง
ชาวค__าว	ก__าย

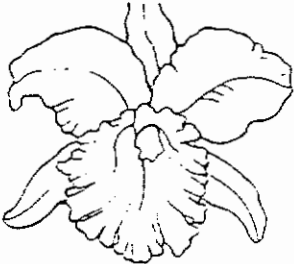
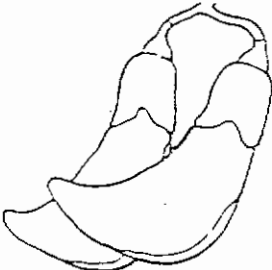
5. ให้นักเรียนเขียนคำที่ถูกต้องในช่องว่างด้านขวามือ ให้ตรงกับภาพและคำอ่านด้าน
ซ้ายมือของนักเรียน

คำอ่าน	คำที่ถูกต้อง
รอย-กรอง	.....
กลั๊-กลาย	.....
เกลื่อน-กลาก	.....
กลอดก	.....
กลั่ว	.....

แบบฝึกหัดที่ 8.5 หน้า 2

คำอ่าน	คำที่ใช้บนฉลาก
ใจ-ความ	.....
พรอม-พริก	.....
พลาต- สะ-คิก	.....
ควาญ-ช้าง	.....
สก- กระ-ปรก	.....

แบบฝึกหัดที่ 8.5 หน้า 3

คำศัพท์	คำที่เขียนถูกต้อง
คำ-กลอน	.....
กว้าง-ขวาง	.....
แมง-กว้าง	.....
ขาว-ครว	.....
ปลอก-ภัย	.....

6. ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย ✓ หน้าคำที่ถูกต้องและเขียนเครื่องหมาย ✕ หน้าคำที่
เขียนผิดและแก้ไขให้ถูกต้องดังต่อไปนี้

รอยกลอง

กรับกราย

เกลื่อนกลาด

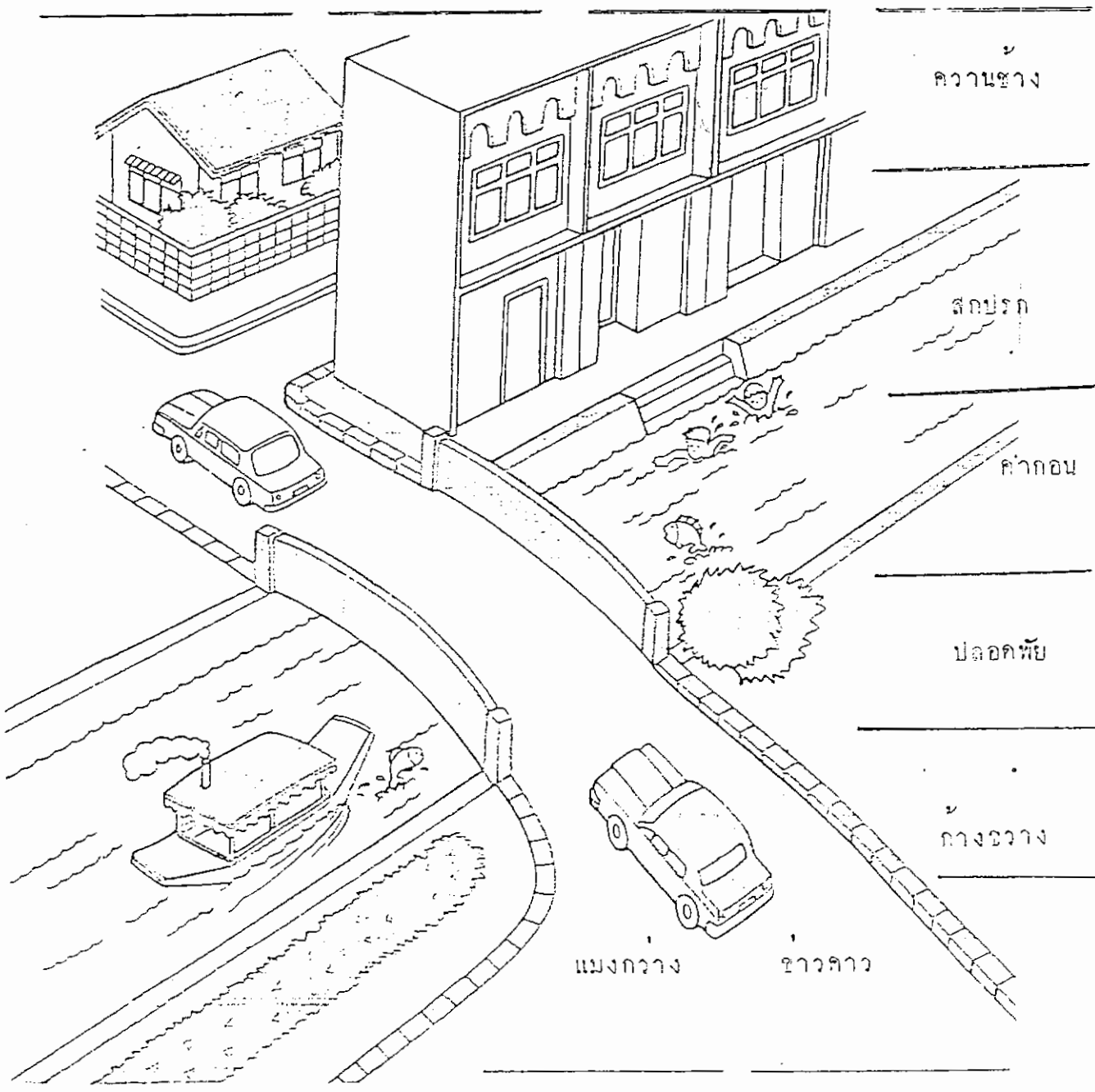
คลอก

คลำ

ใจความ

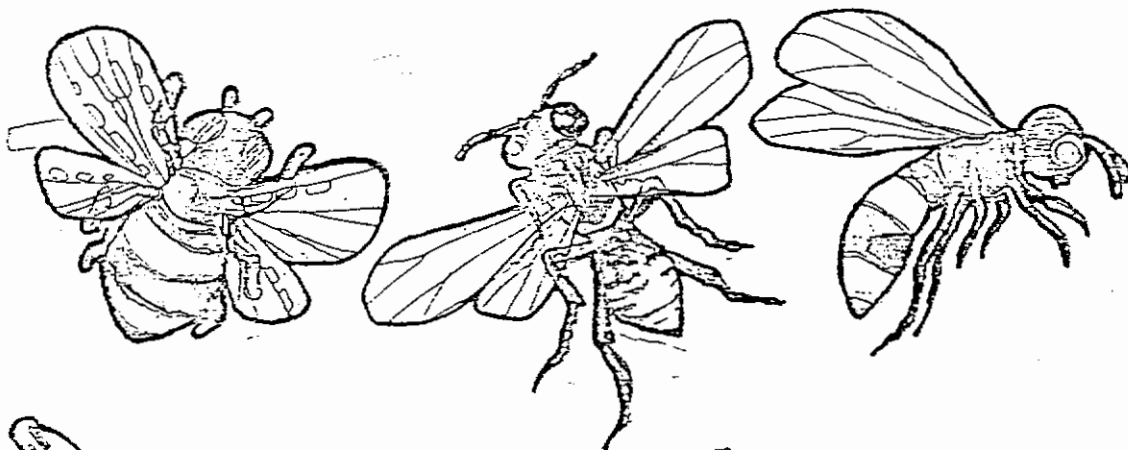
พลอมพลัด

พลากสะตึก

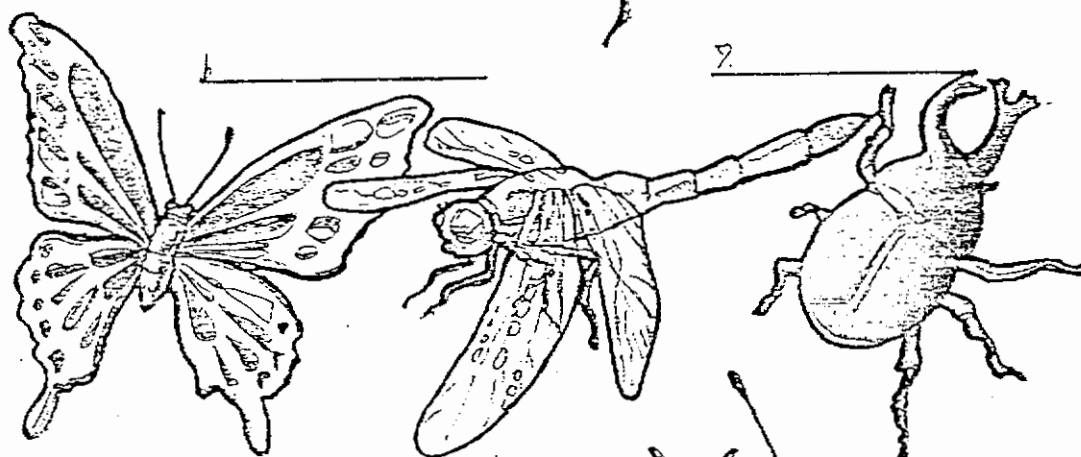

7. ให้นักเรียนคำตามคำบอกลงในกระดาษตามหมายเลขในรูปภาพต่อไปนี้

1. _____ 2. _____ 3. _____ 4. _____

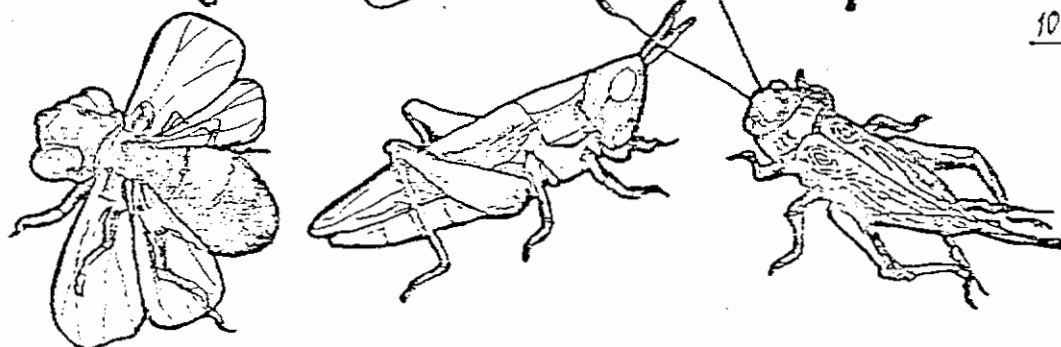

5. _____

8. _____

9. _____

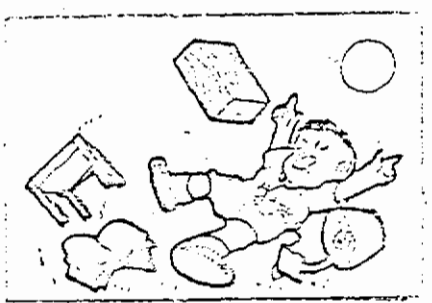
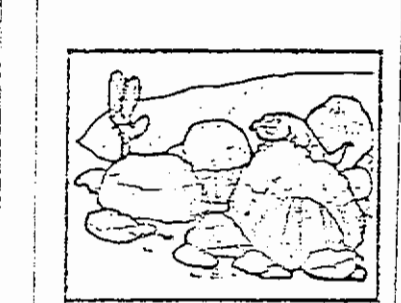
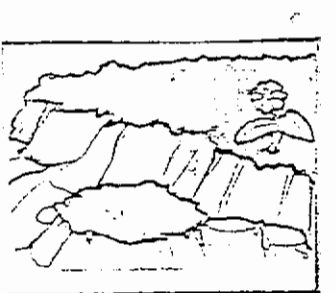
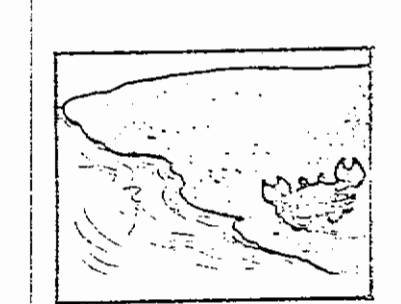
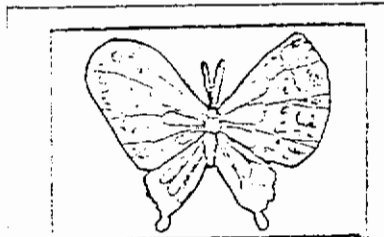
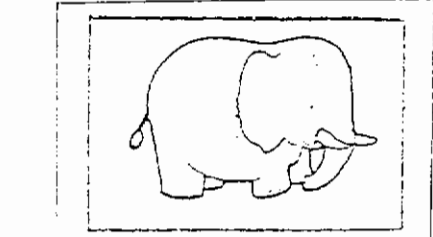
10. _____

11. _____

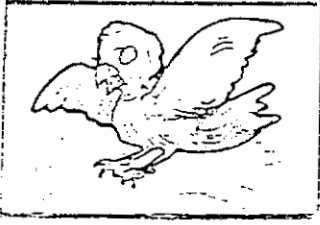
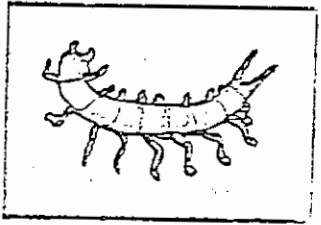
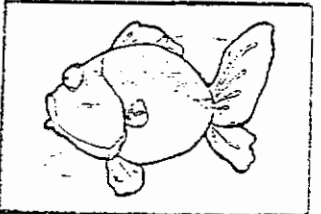
12. _____ 13. _____ 14. _____ 15. _____

แบบฝึกชุดที่ 9.

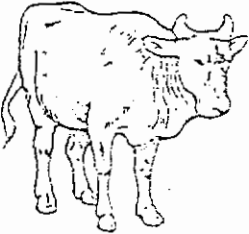
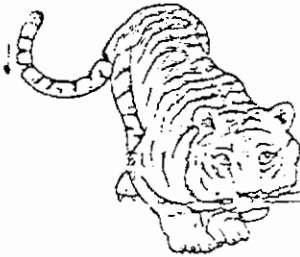
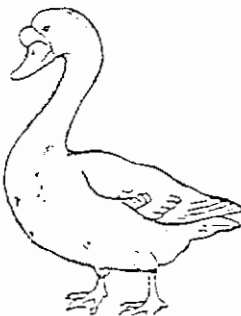
1. จงเลือก คำ เลखาคำศัพท์ต่อไปนี้ ไปเติมในช่องว่างให้ตรงกับความหมาย
ทางคานขวามือของนักเรียน

คำศัพท์	ตัว เลข	ความหมาย
1. คนจันทน	7	แห้ง ไม่มีน้ำ
2. อธิจันทร	8	ไป
3. ภาณุจันบุรี		ที่นั่งครึ่งวงกลม
4. ต้องการ		คนไม่ชนิดหนึ่ง เปลือกมีกลิ่นหอม
5. นวลนาง		อยากได้
6. คำนวณ		ชื่อจังหวัดหนึ่งของประเทศไทย
7. สะเก็ด		ผู้หญิง
8. เสือ		การคิดหาคำเลข

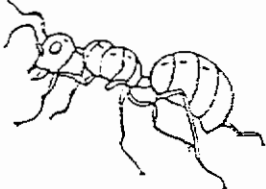
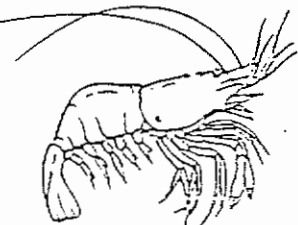
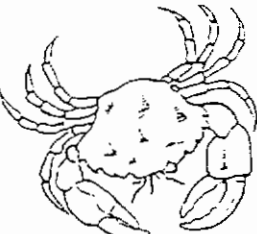
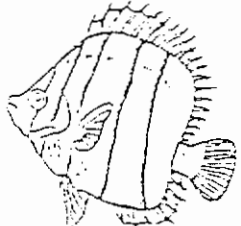
แบบฝึกที่ 9.1 หน้า 2

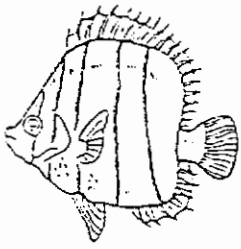
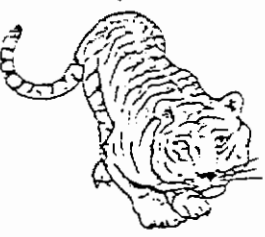
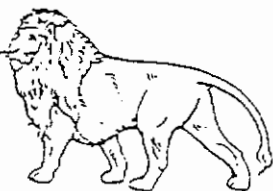
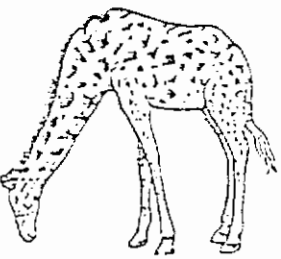
คำศัพท์		คว เลข	ความหมาย
 9. อนุชาค	 10. ญาติพี่น้อง		ช่อต้น
			ศัตรู ฝ่ายตรงข้าม
 11. ขานัสถ์	 12. นกหมาย		การลาสิกขาบทของพระ
			นักพบกัน
 13. ซาศัก	 14. ลีภพระ		ขานึกหนึ่งใช้เป่าเข้าทางหู
			ให้ ขอมให้ทำ
 15. กานคา			พี่น้องรวมตระกูลเกิดร่วมกัน

2. ให้นักเรียนนำความหมายของคำจากแบบฝึกข้อ 1. ไปเติมในช่องว่างทางคำขวัญให้ตรงกับ
 ทางคำขวัญของนักเรียน

คำศัพท์	ความหมาย
วัว	หมายถึง..... .....
แมว	หมายถึง..... .....
เสือ	หมายถึง..... .....
ไก่	หมายถึง..... .....
เป็ด	หมายถึง..... .....

แบบฝึกหัดที่ 9.2 หน้า 2

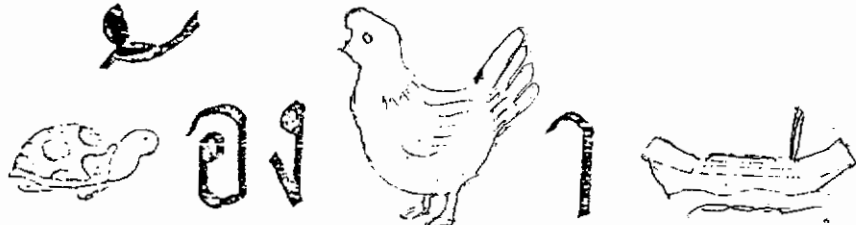
คำศัพท์	ความหมาย
กาอูจนบุรี	หมายถึง..... .....
การคา	หมายถึง.....
นวลนาง	หมายถึง..... .....
ค่านวล	หมายถึง..... .....
วาศึก	หมายถึง..... .....

คำศัพท์	ความหมาย
ลิ้นพระ	หมายถึง ....
นั้คหมาย	หมายถึง ....
ขานั้ล	หมายถึง ....
อนุชาค	หมายถึง ....
ชูาคีฟั้นอ้	หมายถึง ....

3.ให้นักเรียน

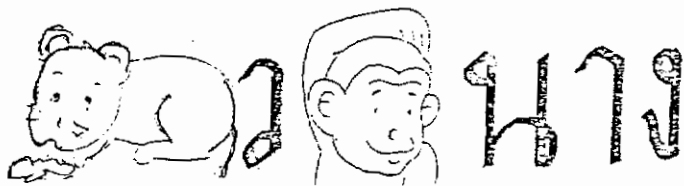
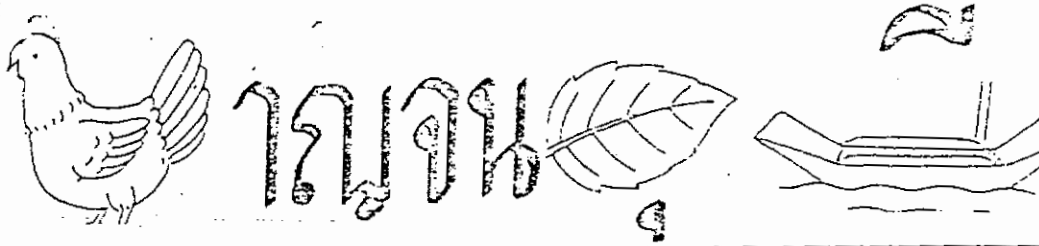
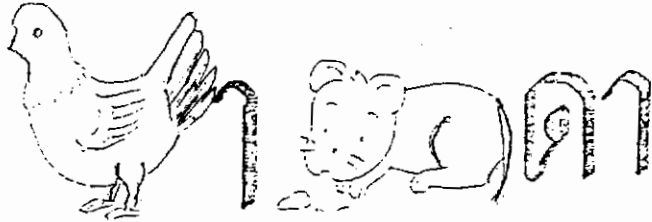
นำพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และรูปภาพที่กำหนดให้มาประสมกัน

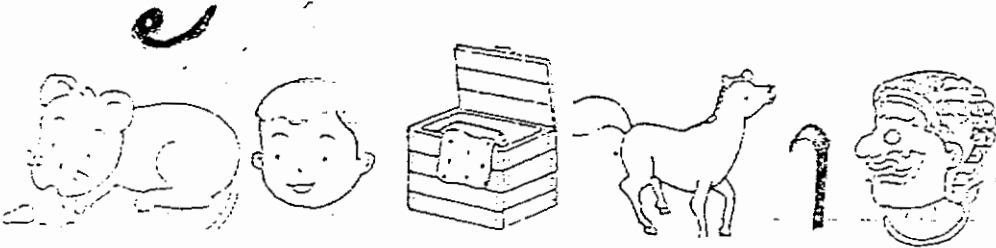
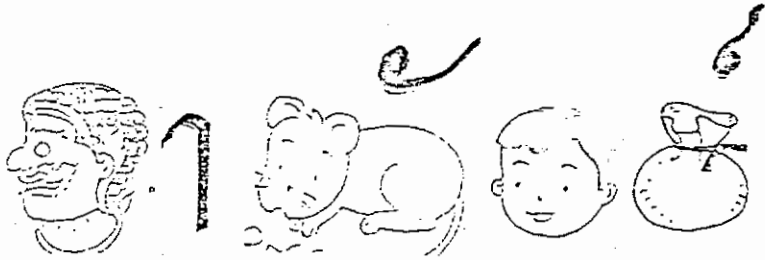
แล้วเขียนคำนั้นลงในช่องว่างทางคานขวามือของนักเรียน

พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ประสมรูปภาพ	คำที่เขียน
	.....
	.....
	.....
	.....
	.....

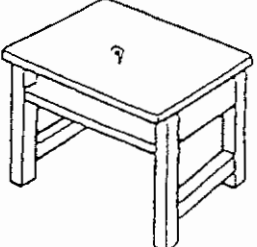
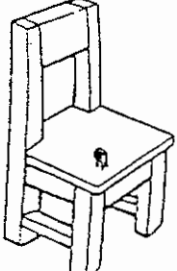
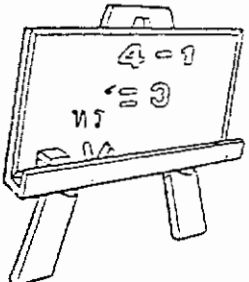
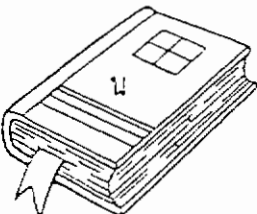
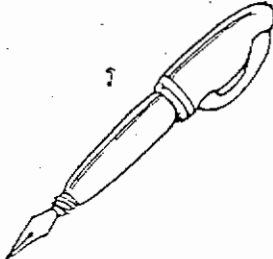
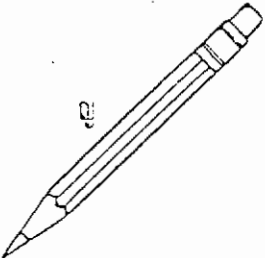
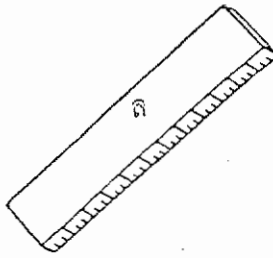
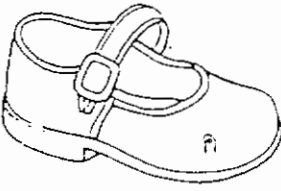
พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์

คำที่เขียน

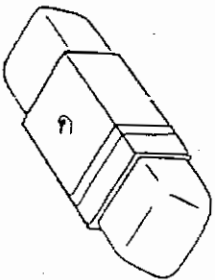
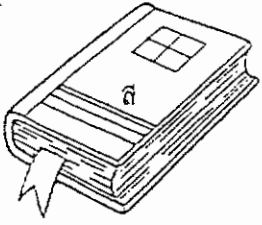
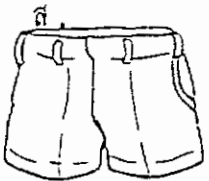
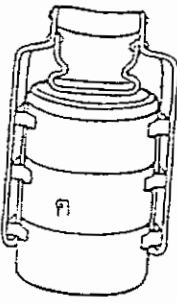
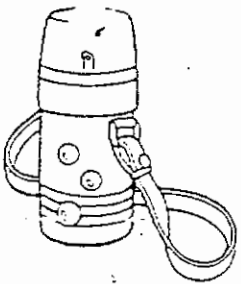
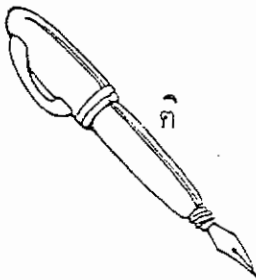

พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ รูปภาพ	คำที่เขียน
	.....
	.....
	.....
	.....
	.....

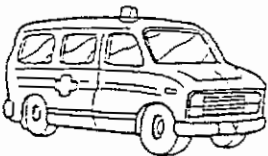
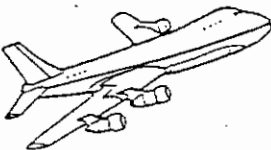
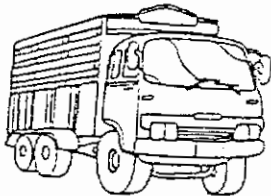
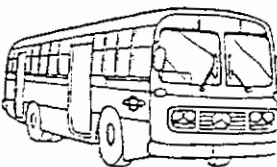
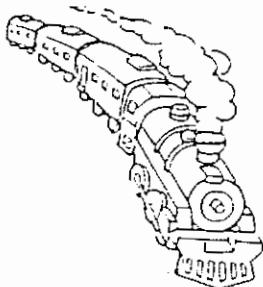
4. ให้นักเรียนนำพยัญชนะ ที่เขียนไว้บนภาพไปเติมลงในช่องว่างให้ได้ความหมาย
และถูกต้อง

คำศัพท์	คำศัพท์
เส้<u>จ</u>	ส่<u>ค</u>
อ้<u>อ</u>	กั<u>น</u>
ก<u>า</u>	ค<u>อ</u>
ก<u>า</u>	น<u>ว</u>
ช<u>า</u>	ค<u>า</u>

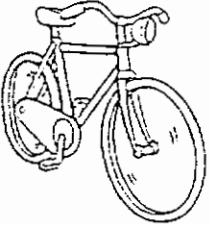
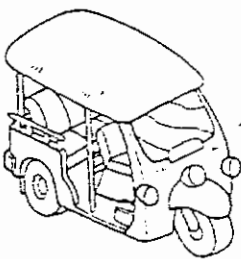
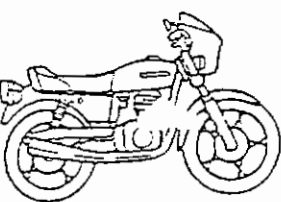
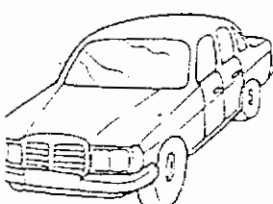
แบบฝึกหัดที่ ๔.๔ หน้า 2

คำศัพท์	คำศัพท์
น้_หมาย	_กพระ
ขาน้_	อนญา_
พระชร_	ญา_สิ่ง

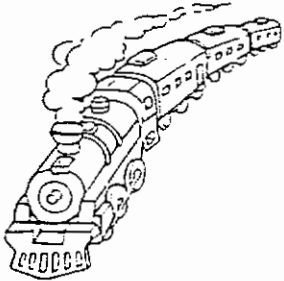
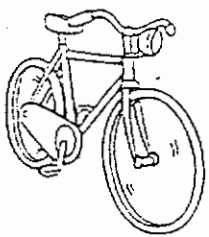
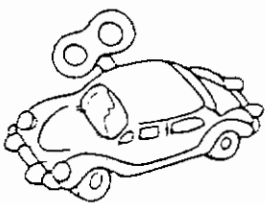
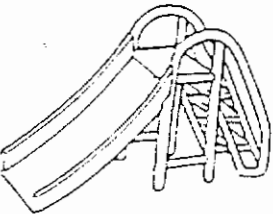
5. ให้นักเรียนเขียนคำที่ถูกต้องในช่องว่างทางคำอ่านให้ตรงกับภาพและคำอ่าน
 คำอ่านของนักเรียน

คำอ่าน	คำที่ใช้บนรถของ
ตะ-เกี๋ย	.....
เสก-คิต	.....
อึก-ดะ-จัน	.....
คน-จัน	.....
ทอง-ถาน	.....

แบบฝึกหัด 9.5 หน้า 2

คำอ่าน	คำที่ใช้บนรถของ
กาน-กา	.....
กาน-จะ-นะ-บุ-ริ	.....
นวน-นาง	.....
คา-นวน	.....
ชา-ดัก	.....

แบบฝึกหัดที่ 9.5 หน้า 3

คำอ่าน	คำที่เขียนถูกต้อง
ลืก-พระ	.....
นัค-หมาย	.....
ยา-นัลล	.....
อะ-นุ-ปาก	.....
ปาก-ฬ-นอง	.....

6. ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย ✓ หน้าคำที่ถูกต้องและเขียนเครื่องหมาย ✕ หน้าคำที่เขียนผิดและแก้ไขให้ถูกต้อง

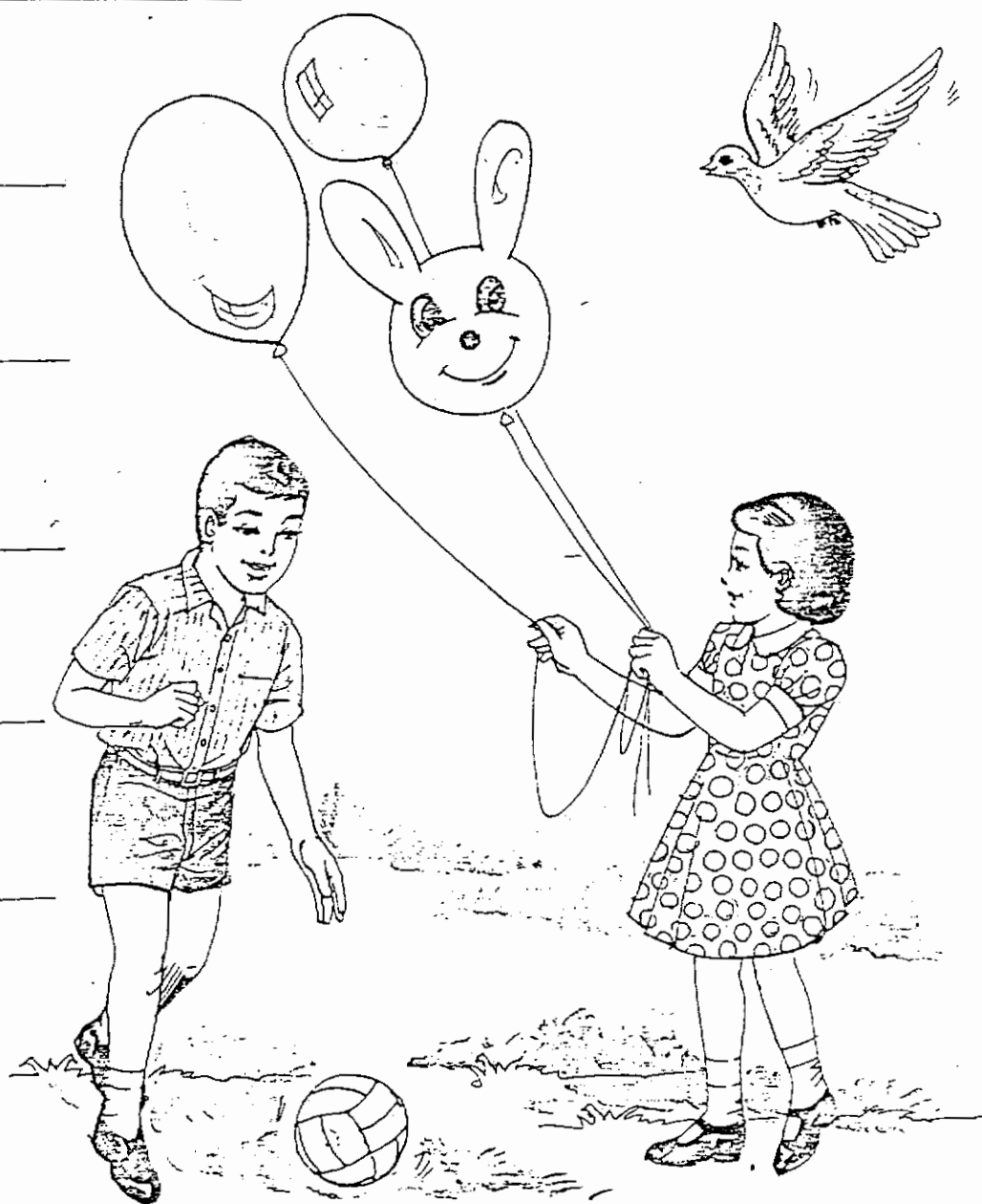
สะก๊ึก

เสก๊ึก

อ๊ฉจรรบ

ก๊นจันทร

ก๊องการณ

การกา

การนจนบุรี

นาณูนาง

ค่านวล

ฆาตัก

คักพระ

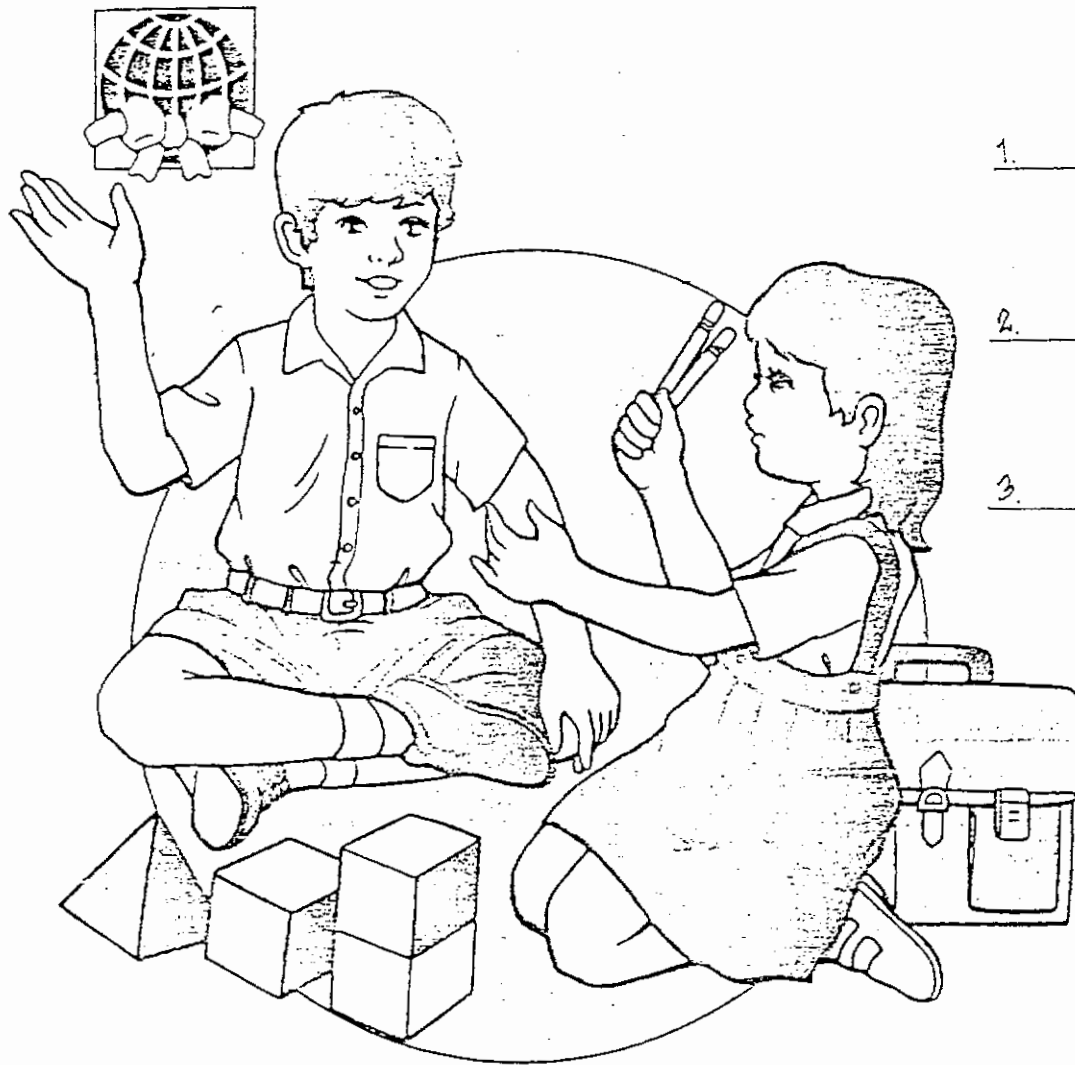
นัสหมาย

ขานัสถ์

อนุชาติ

ภูาคีพี่น้อง

7. ให้นักเรียนเขียนคำตามคำบอกลงในกระดาษ ตามหมายเลขในรูปภาพต่อไปนี้

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

6. _____

7. _____

8. _____

9. _____

10. _____

11. _____

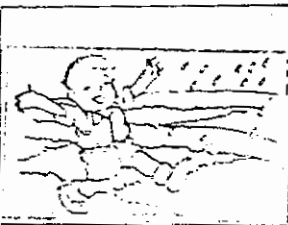
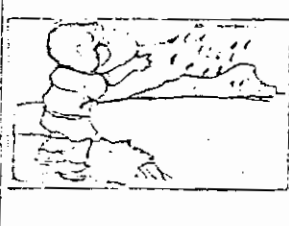
12. _____

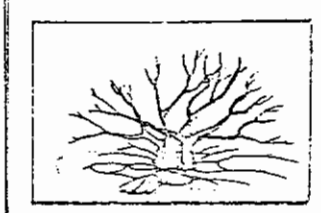
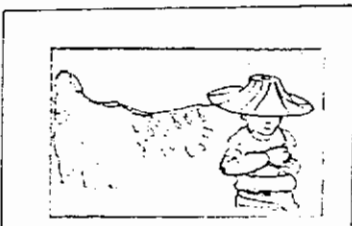
13. _____

14. _____

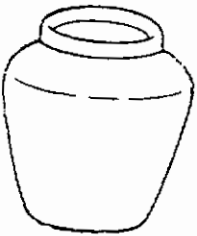
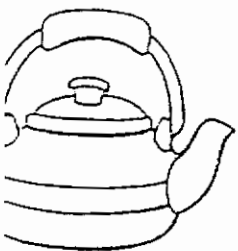
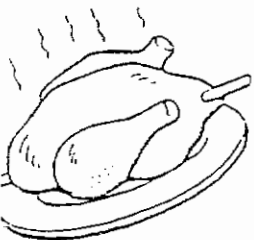
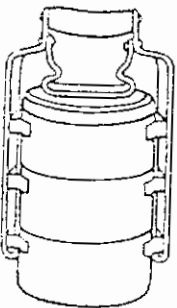
15. _____

1. จงเลือก ตัว เดิมจากคำศัพท์ ต่อไปนี้ ไปเติมในช่องว่างให้ตรงกับความหมาย
ทางคำสมาธิของนักเรียน

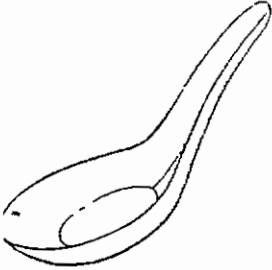
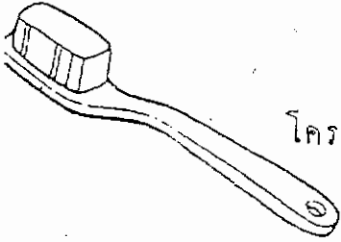
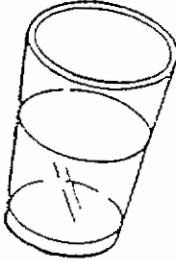
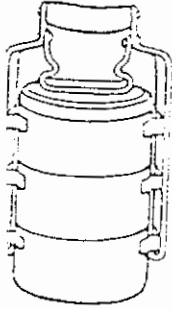
คำศัพท์		ตัว เลข	ความหมาย
 1. โคลง	 2. โครง		การศึกษาท่อน. ระคับมชเ
			ชื่อจังหวัดหนึ่งของไทย
 3. นาดก	 4. รกน้า		ผู้บริหารประเทศ
			ชื่อดอกไม้ชนิดหนึ่ง
 5. รัฐบาล	 6. บ้านชั้น		ลักษณะที่แสดงว่าน้ำแห้งลงหรือ ลดลง
			ตักน้ำแล้ว เเทลงไป
 7. ประถม	 8. นครปฐม		คำประพันธ์ชนิดหนึ่ง
			โครงร่าง

คำศัพท์	คว เลข	ความหมาย
 9. กลาหาญ		เมื่อก้าวที่แกะเปลือกออกแ
 10. อาหาร		ที่คิดสิ่งต่างๆ
 11. บาท		ครองเงินไทย
 12. ปาทร		ภาชนะที่ใส่อาหารของพระ
 13. ศาด		สิ่งจำเป็นสำหรับร่างกาย
 14. ขาวสาร		เก่ง ไม่กลัว
 15. มังกร		สัตว์ชนิดหนึ่งในนิยายจีน

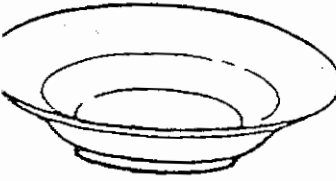
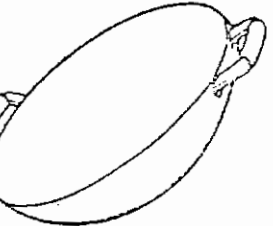
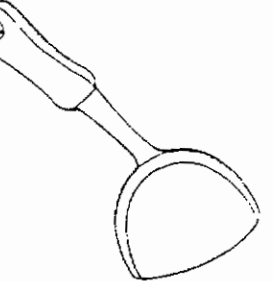
2. ให้นักเรียนนำความหมายของคำจากแบบฝึกข้อ 1. ไปเติมในช่องว่างทางคำขวัญให้ตรงกับ
ทางคำขวัญมือของนักเรียน

คำศัพท์	ความหมาย
ประดม	หมายถึง..... .....
นคปรม	หมายถึง..... .....
ริบด	หมายถึง..... .....
บันฉน	หมายถึง..... .....
น้ลค	หมายถึง..... .....

แบบฝึกหัดที่ 10.2 หน้า 2

คำศัพท์	ความหมาย
ร่อนน้ำ	หมายถึง..... .....
โคลง	หมายถึง..... .....
โครง	หมายถึง..... .....
ขาวสาร	หมายถึง..... .....
ศาล	หมายถึง..... .....

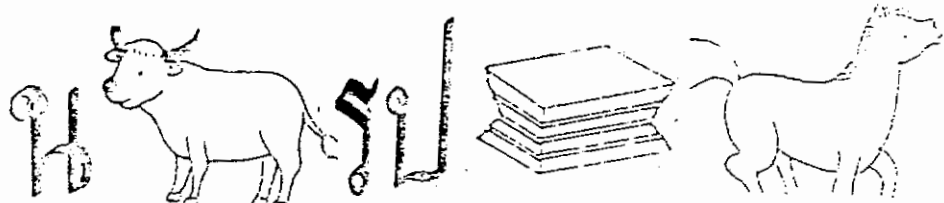
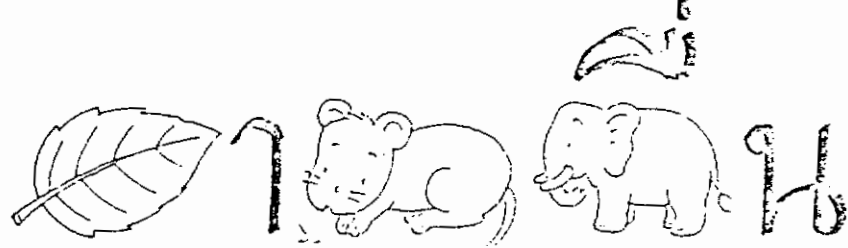
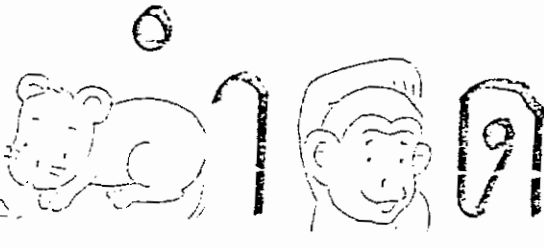
แบบฝึกหัดที่ 10.2 หน้า 3

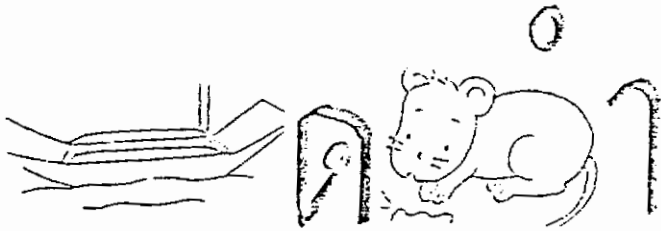
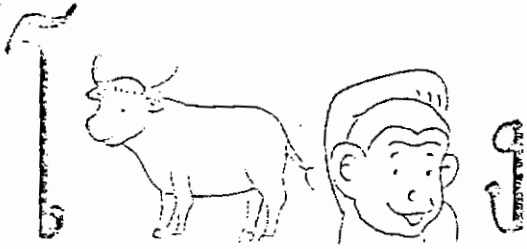
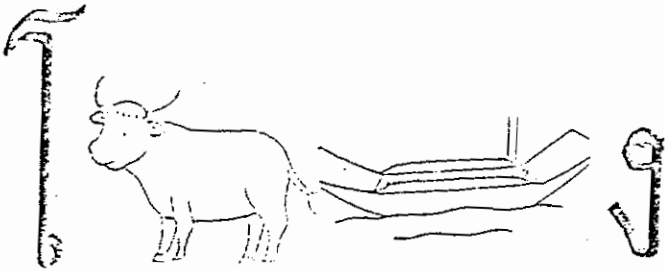
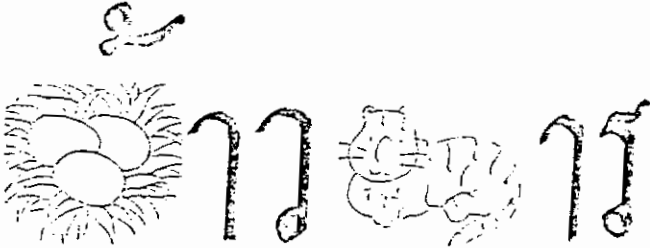
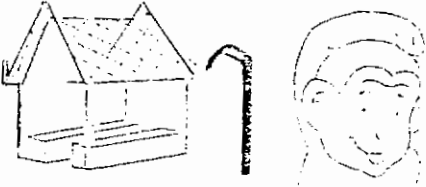
คำศัพท์	ความหมาย
บาต	หมายถึง..... .....
บาตร	หมายถึง..... .....
อาหาร	หมายถึง..... .....
กตาทา	หมายถึง..... .....
มังกร	หมายถึง..... .....

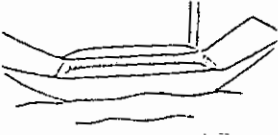
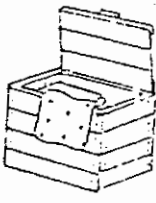
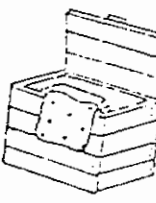
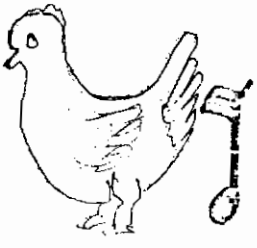
3. ให้นักเรียน

นำพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และรูปภาพที่กำหนดให้ มาประสมกัน

แล้วเขียนคำนั้นลงในช่องว่างทางซ้ายมือของนักเรียน

พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ประสมรูปภาพ	คำที่เขียน
	.....
	.....
	.....
	.....
	.....

พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ประสมรูปภาพ	คำที่เขียน
	.....
	.....
	.....
	.....
	.....

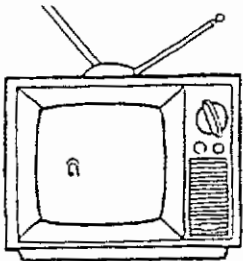
พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ประสมรูปภาพ	คำที่เขียน
บา	.....
บา	.....
ำ ำ	.....
ก ำ ำ ำ	.....
ำ ำ	.....

๕. ให้นักเรียนนำพยัญชนะที่เขียนไว้บนภาพไปเติมลงในช่องว่างให้ได้ความหมาย
และถูกต้อง

คำศัพท์

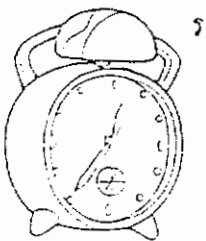
ประ__ม

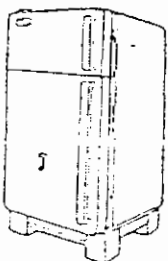
รับ__

น้ำ__ก

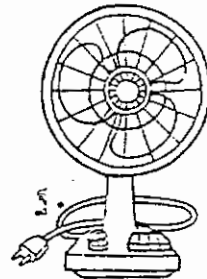

โค__ง

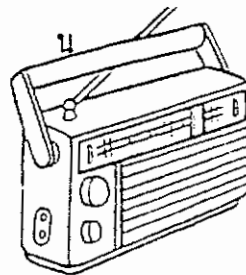

ขาว__

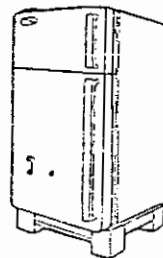
คำศัพท์

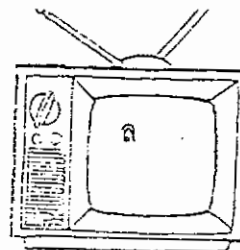
นครป__ม

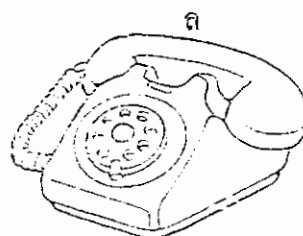
บา__เ็น

__คนน้ำ

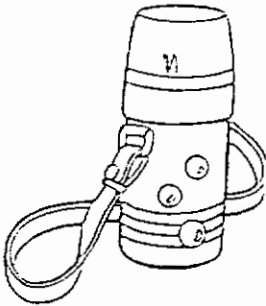
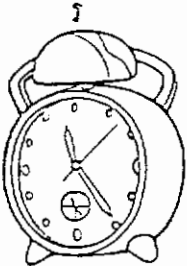
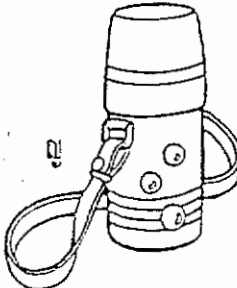
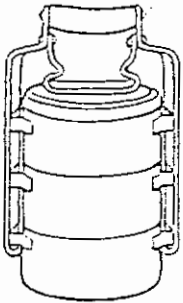
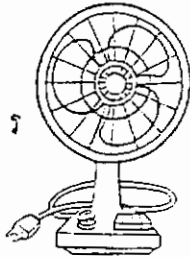

น้ำ__ก

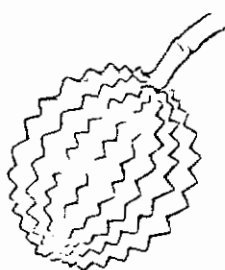
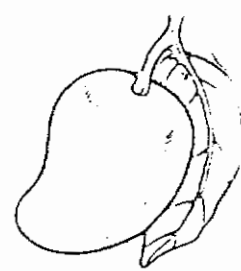
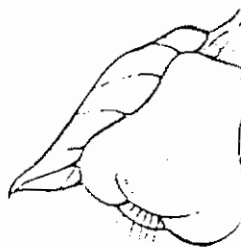
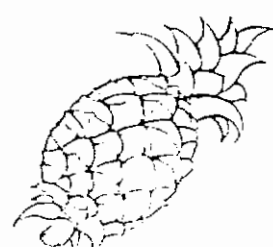

ศา__

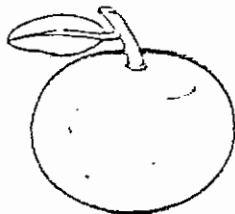
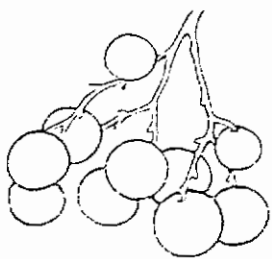
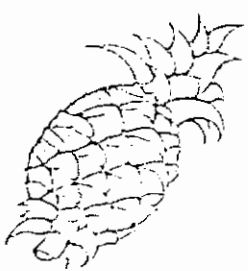
แบบฝึกหัดที่ 10.4

คำศัพท์	คำศัพท์
บา _____	บา _____
อาหา _____	กลาหา _____
อุปก _____	มังก _____

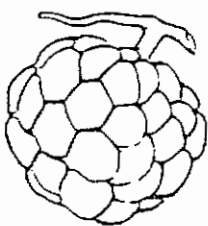
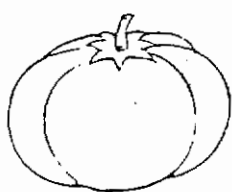
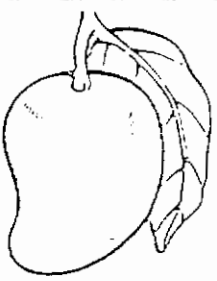
5. ให้นักเรียนเขียนคำที่ถูกต้องในช่องว่างทางขวามือ ให้ตรงกับภาพและคำอ่าน
 คำอ่าน
 คำที่เขียนถูกต้อง

คำอ่าน	คำที่เขียนถูกต้อง
ประ-ถม	.....
นะ-คอน-ประ-ถม	.....
รัก-ละ-มาน	.....
มาน-อัน	.....
น้ำ-ลค	.....

แบบฝึกหัดที่ 10.5 หน้า 2

คำอ่าน	คำที่ใช้บนลูกทอง
รค-น้ำ	.....
โคง	.....
โคง	.....
ขาว-सान	.....
सान	.....

แบบฝึกหัดที่ 10.5 หน้า 3

คำอ่าน	คำที่เขียน
เงิน-ปาก	.....
ปาก-พระ	.....
อา-ทาน	.....
กลา-ทาน	.....
มัง-กอน	.....

6. ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย/หน้าคำที่เขียนถูกต้องและเขียนเครื่องหมาย×หน้าคำที่เขียนผิดและแก้ไขให้ถูกต้อง ลงใ้ภาพนั้น

ประณม

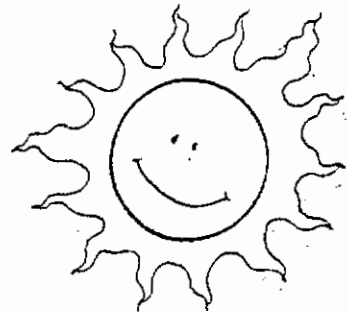
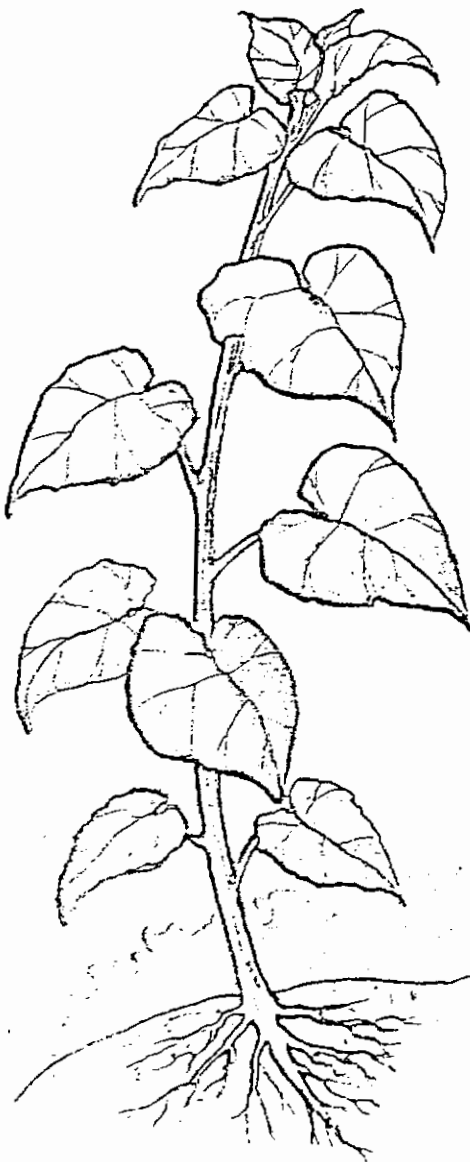
นครปฐม

ร็คัดบาล

บานชื่น

น้ำลค

รค่น้ำ

โครง

โคลง

ชาวสาน

ศาล

บาท

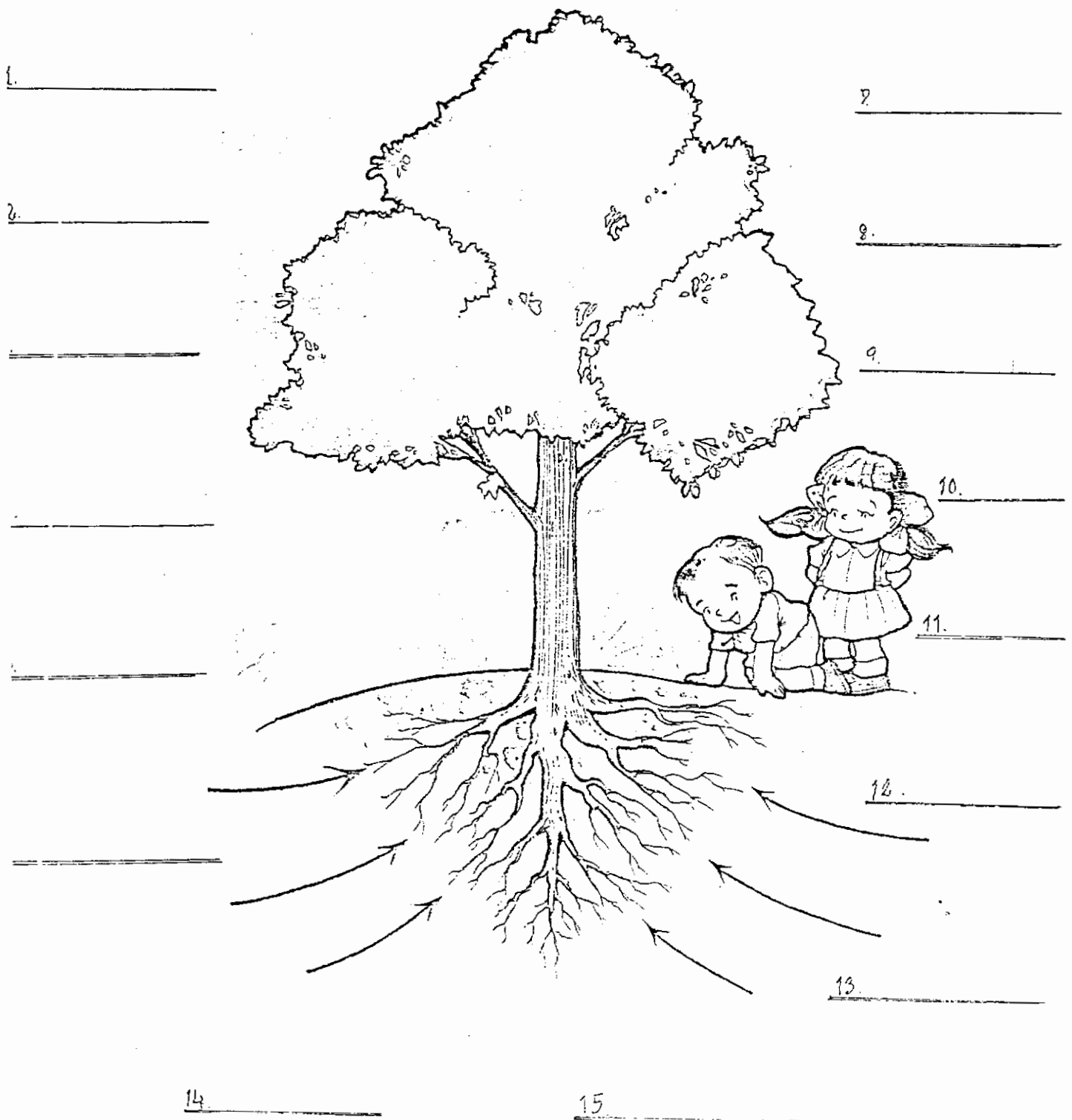
บาร

อาหวน

กล่าหวน

มั่งกอน

๗. ให้นักเรียนเขียนคำตามคำบอกลงในกระดาษ ตามหมายเลขในรูปภาพต่อไปนี้

แบบฝึกหัดชุดที่ 1

1. ให้นักเรียนเลือกคำพ้องชนะที่อยู่ทางขวามือ มาเติมหน้าข้อทางซ้ายมือที่เห็นว่ามีความหมายตรงกัน

_____ 1. เกษตร	ก. ที่ดิน ท่ง นาไร่
_____ 2. จะมก เจม้น	จ. ค้งใจท่า ธิบท่า
_____ 3. แหวน	ค. เครื่องประดับที่ใช้สวมนิ้วมือ
_____ 4. กษัตริย์	ง. พระราชาหรือปกครองนคร
_____ 5. สรุปร	จ. การย่อใจความสำคัญ
_____ 6. ตลาด	ฉ. สถานที่แลกขายสินค้า
_____ 7. สถานที่	ช. บริเวณ สถานที่
_____ 8. สมุด	ซ. อุปกรณ์สำหรับเขียนหนังสือ
_____ 9. สนาม	ฌ. บริเวณที่โล่งกว้างใช้แข่งขันกีฬา
_____ 10. ขยาย	ญ. ทำให้ใหญ่กว้างออก
_____ 11. ขยัน	ฎ. ธิบท่ามานะพยายาม
_____ 12. ส้มคร	ฏ. ตกลงใจท่า
_____ 13. ฉลาด	จ. เก่ง รอบคอบ
_____ 14. คลั่ง	ท. ฝ้งริมแม่น้ำ
_____ 15. เฉลียง	ฌ. ส่วนของบ้านที่ยื่นออกไป

2. ให้นักเรียนคัดตัวบรรจงครึ่งบรรทัดคำที่กำหนดให้ต่อไปนี้

เกษตร			
จะมก เข้ม			
แหวน			
กษัตริย์			
สรุป			
ตลาด			
สถาน			
สมุด			
สนาม			
ขยาย			
ขยับ			
สมัคร			
ฉลาด			
คลัง			
เลี้ยง			

3. ให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ที่กำหนดคำอ่านและสลับอักษรไว้ลงในช่องว่าง

คำอ่าน	อักษรที่สลับไว้	คำที่เขียนถูก
1. กะ-เสด	ก เซคร	_____
2. จะ-มัก-จะ-เม้น	จะมักจะ เม้น	_____
3. แหวน	แหวน	_____
4. กะ-สัด	กษัตริย์	_____
5. สะ-หฺรฺบ	สปรุ	_____
6. ตะ-หลาด	คคาล	_____
7. สะ-ถาน	สนาด	_____
8. สะ-หมุด	สคฺม	_____
9. สะ-หนาม	สมาน	_____
10. จะ-หยาย	ขายย	_____
11. จะ-หย้น	ยจ้ย	_____
12. สะ-หมัก	สคฺมร	_____
13. ฉะ-หลาด	ฉลดา	_____
14. ตะ-หลิ่ง	ลคฺง	_____
15. ฉะ-เหลียง	เลบียง	_____

4. จง เติมตัวสะกดของคำที่กำหนดให้แล้ว เขียนคำอ่านลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

1. เกษ <u>คร</u>	อ่านว่า	กะ - เสด
2. จะ <u>ม้</u> - เจ <u>ม้</u>	อ่านว่า	_____
3. แห <u>ว</u>	อ่านว่า	_____
4. กั <u>ย</u> - ยั <u>ย</u>	อ่านว่า	_____
5. ส <u>ร</u>	อ่านว่า	_____
6. ต <u>ล</u>	อ่านว่า	_____
7. ส <u>ถ</u>	อ่านว่า	_____
8. ส <u>ม</u>	อ่านว่า	_____
9. ส <u>น</u>	อ่านว่า	_____
10. ข <u>ย</u>	อ่านว่า	_____
11. ข <u>ย</u>	อ่านว่า	_____
12. ส <u>ม</u>	อ่านว่า	_____
13. จ <u>ล</u>	อ่านว่า	_____
14. ค <u>ล</u>	อ่านว่า	_____
15. เ <u>ล</u>	อ่านว่า	_____

แบบฝึกหัดชุดที่ 2

1. ให้นักเรียนเลือกคำที่มีความหมายตรงกับข้อความที่กำหนดให้แล้ว เขียนลงในช่องว่างให้เหมาะสม

อร่อย	ถนน	สลาย	สนม	เสวย
แสบ	สมัย	จนม	ฉลอง	อยาก
ขนาน	ขนาด	สยาย	ขนุน	สยาม

ตัวอย่าง ความชั่ว ความมัวหมอง

บาป

1. ลักษณะที่บอกถึงรสชาติอาหาร
2. ทางหรือที่สำหรับเดิน
3. หมคไป ไม่เหลืออะไรเลย
4. ชื่อเดิมของประเทศไทย
5. ไม่นับต้นชนิดหนึ่งผิวของลูกขรุขระ
6. แผ่นออก กระจายออก
7. บอกถึงความใหญ่, เล็ก
8. ภรรยาของพระราชา
9. คำราชาศัพท์หมายถึงกิน
10. หา
11. ช่วงเวลา ระยะเวลานึง
12. อาหารชนิดหนึ่งมีหลายชนิด
13. จัดงานสมโภชรื่นเริง
14. คู่ตรงกันไป
15. อาการที่แสดงออกออยา เป็นเจ้าของ

2. ให้นักเรียนคัดตัวบรรจงครึ่งบรรทัดคำที่กำหนดให้ต่อไปนี้

1. อร่อย	_____	_____	_____
2. ถนน	_____	_____	_____
3. สลาย	_____	_____	_____
4. สนม	_____	_____	_____
5. เสวย	_____	_____	_____
6. แสง	_____	_____	_____
7. สมัย	_____	_____	_____
8. จน	_____	_____	_____
9. จลอง	_____	_____	_____
10. อยากร	_____	_____	_____
11. จนาน	_____	_____	_____
12. ขนาด	_____	_____	_____
13. สยาย	_____	_____	_____
14. จน	_____	_____	_____
15. สยาม	_____	_____	_____

3. ให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ที่กำหนดคำอ่านและ เขียนสลับอักษรไว้ลงในช่องว่าง

คำอ่าน	อักษรที่สลับไว้	คำที่ เขียนถูก
1. อะ-หฺร่อย	ออยร	_____
2. ทะ-หนน	นถน	_____
3. สะ-หลาย	ลสาย	_____
4. สะ-หนม	สมน	_____
5. สะ-เหวย	สเวย	_____
6. สะ-ไหม	สยม	_____
7. จะ-หนม	ขมน	_____
8. ฉะ-หลอง	ฉงลอ	_____
9. อยาก	กอยา	_____
10. จะ-หนาค	ขดาน	_____
11. สะ-หยาย	ยสาย	_____
12. จะ-หนาน	นขาน	_____
13. จะ-หนน	นขุ	_____
14. สะ-หฺยาม	สมาย	_____
15. สะ-แหวง	แสวง	_____

4. จงเติมตัวสะกดของคำต่อไปนี้แล้ว เขียนคำอ่านให้ถูกต้อง

1. อร่อย_	อ่านว่า	อะ-หร่อย
2. ถน_	อ่านว่า	_____
3. สลา_	อ่านว่า	_____
4. สน_	อ่านว่า	_____
5. เสว_	อ่านว่า	_____
6. แสว_	อ่านว่า	_____
7. สม่_	อ่านว่า	_____
8. ขน_	อ่านว่า	_____
9. จลอ_	อ่านว่า	_____
10. อยา_	อ่านว่า	_____
11. ขนา_	อ่านว่า	_____
12. ขนา_	อ่านว่า	_____
13. สยา_	อ่านว่า	_____
14. ขนุ_	อ่านว่า	_____
15. สยา_	อ่านว่า	_____

แบบฝึกหัดชุดที่ 3

1. ให้นักเรียนนำคำศัพท์ที่กำหนดมาให้ เขียนจับคู่ให้ตรงกับความหมาย

ต้องการ	ธนาคาร	นุ่มนวล	ประวัติ	เพียร
รัฐบาล	ละคร	บรรพบุรุษ	โบราณ	ปราสาท
ภาคเรียน	ราชวัง	วัฒนธรรม	วิหาร	ศิลปกรรม

1. _____ การแสดงอย่างหนึ่งของไทย
2. _____ คณะผู้ที่ทำหน้าที่บริหารประเทศ
3. _____ มานะ พยายาม
4. _____ รายละเอียดและความ เป็นมา เกี่ยวกับสิ่งนั้น
5. _____ ละมุน ละม้าย อ่อนหวาน
6. _____ สถานที่สำหรับฝากเงิน
7. _____ อาคารที่แสดงออกอย่างได้ด้อยาก เป็นเจ้าของ
8. _____ เก่าแก่ อุดม
9. _____ สิ่งก่อสร้าง เป็นอาคารของพระเจ้าแผ่นดิน
10. _____ ช่วงระยะ เวลาระหว่างปิด เปิดภาค เรียน
11. _____ สถานที่ใช้ปฏิบัติกิจของพระสงฆ์
12. _____ สิ่งที่แสดงออกถึงศิลปกรรมของชาติ
13. _____ สถานที่ใช้ปฏิบัติกิจของพระสงฆ์
14. _____ สิ่งที่ยึดถือปฏิบัติติดต่อกันมาช้านาน
15. _____ สถานที่พำนักของพระมหากษัตริย์

2. ให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำที่เขียนผิดแล้วแก้ไขใหม่ให้ถูกต้อง

1. ต้องการ   ทนาคาร   นุ่มนวน   ประวัติ
.....

2. เขียน   รัฐบาล   ละคร   บรรพบุรุษ
.....

3. โบราณ   ปราสาท   ราดชะวัง   ภาคเรียน
.....

4. ภาคเรียน   วัฒนทำ   วิหาร   สิ้นละปะกำ
.....

5. คื่องาน   นุ่มนวล   ธนาคาร   ประวัติ
.....

6. เพียร   บรรพบุรุษ   ปราสาท   โบราณ
.....

7. วิหาน   รัฐบาล   วัฒนธรรม   ศิลปกรรม
.....

3. ให้นักเรียนเขียนคำศัพท์จากคำอ่านต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. ต้อง-กาน	เขียนว่า	ต้องการ
2. ทะ-นา-คาน	เขียนว่า	_____
3. นุ่ม-นวน	เขียนว่า	_____
4. ประ-หวัค	เขียนว่า	_____
5. รัต-ทะ-ขาน	เขียนว่า	_____
6. ละ-คอน	เขียนว่า	_____
7. บัน-พะ-บุ-หรุค	เขียนว่า	_____
8. โป-ราน	เขียนว่า	_____
9. ปรา-สาด	เขียนว่า	_____
10. พาก-เรียน	เขียนว่า	_____
11. ราค-ชะ-วัง	เขียนว่า	_____
12. วัค-ทะ-นะ-ท่า	เขียนว่า	_____
13. วิ-หาน	เขียนว่า	_____
14. สิน-ละ-ปะ-กำ	เขียนว่า	_____
15. เพียน	เขียนว่า	_____

4. จงเติมตัวสะกดของคำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. ค้องกา_
2. ธนาคา_
3. นุ่มนา_
4. ประวั_
5. เพี้ย_
6. รัชบา_
7. ละค_
8. บรรพบุร_
9. โปรา_
10. ปราสา_
11. ภา_เรียน
12. รา_วัง
13. วั_นธรรม
14. วิหา_
15. ศิ_ปกรรม

แบบฝึกหัดชุดที่ 4

1. ให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ทางขวามือไป เติมลงในช่องว่างหน้าคำที่มีความหมายตรงกัน

_____	ผู้ที่ทำหน้าที่ดูแลรักษาความสะอาด	1. สมบัติ
_____	สารชนิดหนึ่งใช้ทำภาชนะและอุปกรณ์	2. อนุญาต
_____	เบื่อ กวนใจ	3. อุทยาน
_____	ช่วง เวลา	4. บริสุทธิ์
_____	ชื่อคน	5. ปฏิกุล
_____	ความสุข	6. พลาสติก
_____	ที่พักผ่อนหย่อนใจที่รื่นรม	7. ภารโรง
_____	อุปกรณ์ที่ใช้เขียนหนังสือ	8. ราชาญ
_____	แม่น้ำสาย เล็ก ๆ	9. ฤดูกาล
_____	ช่วงที่เหมาะสม เจาะพอดี	10. สมยศ
_____	ของมีค่าที่ควรแก่การรักษา	11. สราญ
_____	ลักษณะที่แสดงถึงการขอ	12. อากาศ
_____	อุณหภูมิ	13. กระดาษ
_____	ไม่มีสิ่งอื่นเจือปน	14. ลำธาร
_____	สิ่งสกปรก	15. โอกาส

2. ให้นักเรียนคัดตัวบรรจงครึ่งบรรทัดคำศัพท์ต่อไปนี้

1. สมบัติ	_____	_____	_____
2. อนุญาต	_____	_____	_____
3. อุทยาน	_____	_____	_____
4. บริสุทธิ์	_____	_____	_____
5. ปฏิกุล	_____	_____	_____
6. พลาสติก	_____	_____	_____
7. ภารโรง	_____	_____	_____
8. ราคานุ	_____	_____	_____
9. ฤดูกาล	_____	_____	_____
10. สมยศ	_____	_____	_____
11. สราญ	_____	_____	_____
12. อากาศ	_____	_____	_____
13. กระดาษ	_____	_____	_____
14. ลำธาร	_____	_____	_____
15. โอกาส	_____	_____	_____

3. ให้นักเรียนเขียนคำอ่านของคำศัพท์ต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. สมบัติ	อ่านว่า	สม-บัค
2. อนุญาต	อ่านว่า	_____
3. อุทยาน	อ่านว่า	_____
4. บริสุทธิ์	อ่านว่า	_____
5. ปฏิกุล	อ่านว่า	_____
6. พลาสติก	อ่านว่า	_____
7. ภารโรง	อ่านว่า	_____
8. ไร่คาญ	อ่านว่า	_____
9. ฤดูกาล	อ่านว่า	_____
10. สมยศ	อ่านว่า	_____
11. สราญ	อ่านว่า	_____
12. อากาศ	อ่านว่า	_____
13. กระดาษ	อ่านว่า	_____
14. ลำธาร	อ่านว่า	_____
15. โอกาส	อ่านว่า	_____

4. จงเติมตัวสะกดของคำศัพท์ต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. สมบั__
2. อนุญา__
3. อุ__ยาน
4. บริสุ__
5. ปฏิภู__
6. พลา__ติ__
7. ภา__โรง
8. ราคา__
9. ฤคภา__
10. สัม__
11. สรา__
12. อาภา__
13. กระดา__
14. ลำธา__
15. โือกา__

แบบฝึกหัดที่ 5

1. จง เลือกคำพ้องชนะที่อยู่ทางขวามือมา เติมหน้าข้อความทางซ้ายมือที่เห็นว่ามี

ความหมาย เหมือนกัน

_____ 1. วันจันทร์	ก. สิ่งที่สะสมมานานจน เก่ง
_____ 2. เหตุการณ์	ข. คุณค่าที่ได้รับ
_____ 3. หลัก เกณฑ์	ค. ความ เคียดร้อนไม่สบายใจ
_____ 4. สร้างสรรค์	ง. ผู้ปกครองประ เทศ
_____ 5. อุโมงค์	จ. ที่ปฏิบัติกิจของพระสงฆ์
_____ 6. ประสพการณ์	ฉ. สิ่ง เก่าแก่ในอดีตที่ผ่านมา
_____ 7. ประโยชน์	ช. สิ่งก่อสร้างยอดแหลมบรรจุอัฐิของ พระพุทธร เจ้า
_____ 8. ทุกข์	ซ. ความสุข
_____ 9. กษัตริย์	ฌ. วันที่สองของสัปดาห์
_____ 10. โปสณ	ญ. สิ่งที่เกิดขึ้น
_____ 11. ประวัติศาสตร์	ฎ. ข้อกำหนด ข้อตกลง
_____ 12. เจดีย์	ฏ. สิ่งใหม่แปลกใหม่และมีประโยชน์
_____ 13. พระปรารักษ์	ฐ. ช่องที่เป็นโพรงลึกใต้ดิน
_____ 14. การ์ด	ท. สิ่งก่อสร้างด้วยอิฐหรือปูนสำหรับ เก็บสิ่ง เคารพนับถือ
_____ 15. สุขสันต์	ฒ. เครื่องหมายที่เขียนไว้ไม่ให้ออก เสี่ยง

2. ให้นักเรียนคัดตัวบรรจงครึ่งบรรทัดคำศัพท์ต่อไปนี้

1. วันจันทร์	_____	_____	_____
2. เหตุการณ์	_____	_____	_____
3. หลักเกณฑ์	_____	_____	_____
4. สร้างสรรค์	_____	_____	_____
5. อุโมงค์	_____	_____	_____
6. ประสิทธิภาพ	_____	_____	_____
7. ประโยชน์	_____	_____	_____
8. ทุกข์	_____	_____	_____
9. กษัตริย์	_____	_____	_____
10. โปสท์	_____	_____	_____
11. ประวัติศาสตร์	_____	_____	_____
12. เจดีย์	_____	_____	_____
13. พระปรางค์	_____	_____	_____
14. การ์ตูน	_____	_____	_____
15. สุขสันต์	_____	_____	_____

3. ให้นักเรียนเขียนคำศัพท์จากคำอ่านของคำต่อไปนี้

1. วัน-จัน	เขียนว่า	_____
2. เหน-กาน	เขียนว่า	_____
3. หลัก-เกน	เขียนว่า	_____
4. ส้าง-สัน	เขียนว่า	_____
5. อุ-โมง	เขียนว่า	_____
6. ประ-สบ-กาน	เขียนว่า	_____
7. ประ-โหยด	เขียนว่า	_____
8. ทุก	เขียนว่า	_____
9. กะ-ลัด	เขียนว่า	_____
10. โยด	เขียนว่า	_____
11. ประ-หวัด-ติ-สาด	เขียนว่า	_____
12. เจ-คี่	เขียนว่า	_____
13. พระปราง	เขียนว่า	_____
14. กา-รัน	เขียนว่า	_____
15. สุก-สัน	เขียนว่า	_____

4. จงเติมตัวการันต์ของคำศัพท์ต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. วันจัน_
2. เหตุการ_
3. หลัก เณ_
4. สร้างสรร_
5. อุโมง_
6. ประสพการ_
7. ประโยช_
8. ทุก_
9. กษัตริ_
10. โปส_
11. ประวัติศาสต_
12. เจดีย์_
13. พระปราง_
14. การัน_
15. สุขสัน_

แบบฝึกหัดที่ 6

1. จงเลือกคำศัพท์ที่กำหนดให้ต่อไปนี้ไปเติมในช่องว่างให้ตรงกับความหมาย

ศูนย์กลาง	อนุรักษ์	ประสงค์	สัมพันธ์	คำศัพท์
โทรศัพท์	วันเสาร์	วันอาทิตย์	วันศุกร์	บริสุทธิ์
การคูณ	ทรัพย์	การพิมพ์	ประดิษฐ์	สัมฤทธิ์

- _____ 1. จุบรวม จุดกึ่งกลาง
- _____ 2. ทำขึ้นหรือตกแต่ง
- _____ 3. การเขียนอักษรต่าง ๆ ลงบนกระดาษ
- _____ 4. สิ่งของมีค่า
- _____ 5. ภาพวาดที่ล้อเลียนของจริง
- _____ 6. ผลที่ได้
- _____ 7. ไม่มีสิ่งอื่นเจือปน
- _____ 8. รักษาไว้
- _____ 9. ต้องการ
- _____ 10. เกี่ยวข้อง
- _____ 11. คำต่าง ๆ
- _____ 12. อุปกรณ์ที่ใช้ติดต่อสื่อสารถึงกัน
- _____ 13. วันที่เจ็ดของสัปดาห์
- _____ 14. วันแรกของสัปดาห์
- _____ 15. วันที่หกของสัปดาห์

2. จงขีดเส้นใต้คำที่เขียนผิดแล้วแก้ไขให้ถูกต้องได้คำที่เขียนผิดนั้น

1. ศูนย์กลาง	อนุลักษณ์	ประสงค์
.....	.....	.....
2. สำพันธ์	คำศัพท์	โทรศัพท์
.....	.....	.....
3. วันเสาร์	อาทิส	วันศุกร์
.....	.....	.....
4. บริสุทน์	สัมฤทธิ์	การ์ตูน
.....	.....	.....
5. ทรัพย์	การพิมพ์	ประดิษฐ์
.....	.....	.....
6. ศูนย์กลาง	อนุรักษ์	ประสงฆ์
.....	.....	.....
7. สัมพันธ์	คำศัพท์	โทรศัพท์
.....	.....	.....
8. บริสุทธิ	สาริด	อาทิตย์
.....	.....	.....

3. จง เขียนคำอ่านของคำต่อไปนี้

1. ศูนย์กลาง	อ่านว่า	_____
2. อนุรักษ์	อ่านว่า	_____
3. ประสงค์	อ่านว่า	_____
4. สัมพันธ์	อ่านว่า	_____
5. คำศัพท์	อ่านว่า	_____
6. โทรศัพท์	อ่านว่า	_____
7. วันเสาร์	อ่านว่า	_____
8. วันอาทิตย์	อ่านว่า	_____
9. วันศุกร์	อ่านว่า	_____
10. บริสุทธิ์	อ่านว่า	_____
11. การ์ตูน	อ่านว่า	_____
12. ทรัพย์	อ่านว่า	_____
13. การพิมพ์	อ่านว่า	_____
14. ประดิษฐ์	อ่านว่า	_____
15. สัมฤทธิ์	อ่านว่า	_____

4. จง เติมคำกริยารัณฑ์ของคำศัพท์ที่กำหนดให้ต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. ศูนย์กลาง
2. อนุรักษ์
3. ประสงค์
4. สัมพันธ์
5. คำศัพท์
6. โทรศัพ
7. วันเสา
8. วันอาทิตย์
9. วันศุกร์
10. บริสุทธิ
11. กา-คุณ
12. ทรัพย์
13. การพิมพ์
14. ประดิษ
15. สัมฤท

แบบฝึกชุดที่ 7

1. เลือกตัวเลขทางขวามือ ไปเติมลงในช่องว่างหน้าข้อความที่มีความหมายตรงกัน

_____ ความว่องไว รวดเร็ว	1.) ชื่อตรง
_____ เครื่องดนตรี เคาะจังหวะ	2.) คล่องแคล่ว
_____ ผิดปกติไม่เหมือนเดิม	3.) เปลี่ยนแปลง
_____ สนุก สนาน	4.) กลอง
_____ ที่ระบายน้ำหรือส่งน้ำ	5.) ประทับ
_____ เปลี่ยน	6.) แปลกใจ
_____ วัสดุเป็นแผ่นใช้ทำหลังคา	7.) ครอบคร้ว
_____ ร้อย เบือนคิคนั่นอยู่	8.) เพลินเพลิน
_____ ลักษณะ ไกวไปมาไม่อยู่นิ่ง	9.) เครื่องหมาย
_____ มืดไม่สว่าง	10.) คลอง
_____ สัญลักษณ์ต่าง ๆ	11.) ครั้ม
_____ อยู่ร่วมกันพ่อแม่ลูก	12.) แกว่ง
_____ อยู่	13.) ผลัด
_____ เปลี่ยนไปจาก เดิม	14.) กระ เบื่อง
_____ ไม่ เปลี่ยนยิคมั่นในสิ่งนั้น	15.) คราบ

2. จงคัดคำศัพท์ต่อไปนี้ด้วยบรรจงครึ่งบรรทัด

1. คล่องแคล่ว	_____	_____	_____
2. กลอง	_____	_____	_____
3. แปลกใจ	_____	_____	_____
4. เพลิดเพลิน	_____	_____	_____
5. คลอง	_____	_____	_____
6. ผลัด	_____	_____	_____
7. กระเบื้อง	_____	_____	_____
8. คราบ	_____	_____	_____
9. แกว่ง	_____	_____	_____
10. ครีม	_____	_____	_____
11. เครื่องหมาย	_____	_____	_____
12. ครอบครัว	_____	_____	_____
13. ประทับ	_____	_____	_____
14. เปลี่ยนแปลง	_____	_____	_____
15. ซื่อตรง	_____	_____	_____

3. จงเขียนคำอ่านของคำศัพท์ต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. คล่องแคล่ว	อ่านว่า	_____
2. กลอง	อ่านว่า	_____
3. แปลกใจ	อ่านว่า	_____
4. เพลิด เพลิน	อ่านว่า	_____
5. คลอง	อ่านว่า	_____
6. พลัด	อ่านว่า	_____
7. กระเบื้อง	อ่านว่า	_____
8. คราบ	อ่านว่า	_____
9. แกว่ง	อ่านว่า	_____
10. ครีม	อ่านว่า	_____
11. เครื่องหมาย	อ่านว่า	_____
12. ครอบครัว	อ่านว่า	_____
13. ประทับ	อ่านว่า	_____
14. เปลี่ยนแปลง	อ่านว่า	_____
15. รื้อตรง	อ่านว่า	_____

4. จงเติมพยัญชนะคำศัพท์ต่อไปนี้ให้สมบูรณ์และได้ความหมาย

1. ค ^อ งแคว	เขียนเป็น	คลองแคว
2. ก ^อ ง	เขียนเป็น	_____
3. แปร ^ก ใจ	เขียนเป็น	_____
4. เพ ^ค เพ ^น	เขียนเป็น	_____
5. ค ^อ ง	เขียนเป็น	_____
6. พ ^ด	เขียนเป็น	_____
7. ก ^ะ เบื้อง	เขียนเป็น	_____
8. ค ^า บ	เขียนเป็น	_____
9. แกร ^ง	เขียนเป็น	_____
10. ค ^ม	เขียนเป็น	_____
11. เค ^อ งหมาย	เขียนเป็น	_____
12. ค ^อ บค ^ว	เขียนเป็น	_____
13. ป ^ะ ทับ	เขียนเป็น	_____
14. เป ^ย นแป ^ง	เขียนเป็น	_____
15. ช้อ ^ค ง	เขียนเป็น	_____

แบบฝึกหัดที่ 8

1. เลือกคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกับข้อความที่กำหนดให้แล้ว เขียนลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

รื้อกรอง	กลับกลาย	เลื่อนกลาด	คลอດ	คล้า
ใจความ	พร้อมพรั่ง	พลาสติค	ความข้ง	สกปรก
คำกลอน	ปลอดภัย	กว้างขวาง	แมงกวาง	ข้าวคราว

1. _____ ข้าว ความเคลื่อนไหว
2. _____ คำประพันธ์ที่แต่งอย่างไพเราะมีเสียงคล้องจองกัน
3. _____ แมลงชนิดหนึ่งมีเขาและปีกแข็ง
4. _____ ใหญ่มาก
5. _____ ไม่ได้รับอันตราย
6. _____ คำประพันธ์ชนิดหนึ่ง
7. _____ เปลี่ยนไปไม่เหมือนเดิม
8. _____ มากมาย
9. _____ สีสอดคำ ๆ
10. _____ การให้กำเนิดลูก
11. _____ ส่วนที่สำคัญ
12. _____ สารชนิดหนึ่งใช้ทำภาชนะและอุปกรณ์ต่าง ๆ
13. _____ ผู้ที่ทำหน้าที่เลี้ยงช้าง
14. _____ ไม่สะอาด
15. _____ พร้อมเพรียงกัน

2. จงคัดคำศัพท์ต่อไปนี้ตัวบรรจงครึ่งบรรทัด

1. ร้อยกรอง	_____	_____	_____
2. กลับกลาย	_____	_____	_____
3. เปลี่ยนกลาต	_____	_____	_____
4. คลอด	_____	_____	_____
5. คล้า	_____	_____	_____
6. ใจความ	_____	_____	_____
7. พร้อมพรัก	_____	_____	_____
8. พลาสติก	_____	_____	_____
9. ความูซ้ำง	_____	_____	_____
10. สกปรก	_____	_____	_____
11. คำกลอน	_____	_____	_____
12. ปลอดภัย	_____	_____	_____
13. กว้างขวาง	_____	_____	_____
14. แมงกวาง	_____	_____	_____
15. ข้าวคราว	_____	_____	_____

3. จง เขียนคำศัพท์จากคำอ่านที่กำหนดให้ต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. ร้อย-กรอง	เขียนว่า	_____
2. กลับ-กลาย	เขียนว่า	_____
3. เปลี่ยน-กลาด	เขียนว่า	_____
4. คลอด	เขียนว่า	_____
5. คล้า	เขียนว่า	_____
6. ใจ-ความ	เขียนว่า	_____
7. พร้อม-พริก	เขียนว่า	_____
8. พลาด-สะ-ติง	เขียนว่า	_____
9. ความ-ข้าง	เขียนว่า	_____
10. สก-กะ-ปรก	เขียนว่า	_____
11. คำ-กลอน	เขียนว่า	_____
12. ปลอด-ไฟ	เขียนว่า	_____
13. กว้าง-ขวาง	เขียนว่า	_____
14. แมง-กว้าง	เขียนว่า	_____
15. ข้าว-คราว	เขียนว่า	_____

4. จง เขียนคำศัพท์ที่กำหนดให้ต่อไปนี้ให้สมบูรณ์และถูกต้อง

1. ร้อยก_อง	เขียนเป็น	ร้อยกรอง
2. ก_บ ^๗ ก_าย	เขียนเป็น	_____
3. เก ^๗ อนก_าด	เขียนเป็น	_____
4. ค_อด	เขียนเป็น	_____
5. ค_ำ ^๗	เขียนเป็น	_____
6. ใจค_าม	เขียนเป็น	_____
7. พ_อมพ_ก ^๗	เขียนเป็น	_____
8. พ_าสติ ^๗ ก	เขียนเป็น	_____
9. ค_าญ ^๗ ร้าง	เขียนเป็น	_____
10. สกป_ก	เขียนเป็น	_____
11. คำก_อน	เขียนเป็น	_____
12. ป_อด ^๗ ภัย	เขียนเป็น	_____
13. ก_าง ^๗ ข_าง	เขียนเป็น	_____
14. แมง ^๗ ก_าง	เขียนเป็น	_____
15. ข้าวค_าว	เขียนเป็น	_____

แบบฝึกหัดที่ 9

1. เลือกตัว เลขทางขวามือไป เติมในช่องว่างหน้าข้อที่มีความหมายตรงกัน

_____ อยากได้	1. สะ เค็ด
_____ รื้อคน	2. เส่คัจ
_____ ต้นไม้ชนิดหนึ่ง เปลือกมีกลิ่นหอม	3. อัฒจันทร์
_____ ที่นั่งครึ่งวงกลม	4. ต้นจันทน์
_____ ไป	5. ค้องการ
_____ แห้ง	6. กานดา
_____ จังหวัดหนึ่งของประ เทศไทย	7. กาญจนบุรี
_____ ผู้หญิง	8. นวลนาง
_____ การคิดหาค่า เลข	9. คำนวน
_____ ศัตรู ฝ่ายตรงข้าม	10. ข้ำศึก
_____ การลาสิกขาบทของพระ	11. ลีภพระ
_____ กำหนด เวลานั้นนอน	12. นัดหมาย
_____ การขอหรือให้	13. ขานฉ้อ
_____ พี่น้องร่วมตระกูล	14. อนุญาติ
_____ ยานชนิดหนึ่ง เสพ เข้าทางจมูกแก้หวัด	15. ญาติพี่น้อง

2. ให้นักเรียนคัดตัวบรรจงครึ่งบรรทัดคำศัพท์ต่อไปนี้

1. สะเด็ด	_____	_____	_____
2. เสด็จ	_____	_____	_____
3. อัจฉินทร์	_____	_____	_____
4. คັນจันทน์	_____	_____	_____
5. ต้องการ	_____	_____	_____
6. กานดา	_____	_____	_____
7. กาญจนบุรี	_____	_____	_____
8. นวลนาง	_____	_____	_____
9. คำนวณ	_____	_____	_____
10. จำศึก	_____	_____	_____
11. สักพระ	_____	_____	_____
12. นัคหมาย	_____	_____	_____
13. ยานันต์	_____	_____	_____
14. อนุญาต	_____	_____	_____
15. ญาติพี่น้อง	_____	_____	_____

3. จงเขียนคำอ่านของคำศัพท์ต่อไปนี้

1. สะ เค็ด	เขียนว่า	<u>สะ - เค็ด</u>
2. เส็จ	เขียนว่า	<u> </u>
3. อัฒจันทร์	เขียนว่า	<u> </u>
4. ดันจันทน์	เขียนว่า	<u> </u>
5. ค้องการ	เขียนว่า	<u> </u>
6. กานดา	เขียนว่า	<u> </u>
7. กาญจนบุรี	เขียนว่า	<u> </u>
8. นวลนาง	เขียนว่า	<u> </u>
9. คำนำณ	เขียนว่า	<u> </u>
10. ขำศึก	เขียนว่า	<u> </u>
11. สีกพระ	เขียนว่า	<u> </u>
12. นคหมาย	เขียนว่า	<u> </u>
13. ยานันต์	เขียนว่า	<u> </u>
14. อนุญาต	เขียนว่า	<u> </u>
15. ญาติพี่น้อง	เขียนว่า	<u> </u>

4. จงเติมตัวสะกดของคำศัพท์ต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. สะ_เค็_	หมายถึง	ทำให้แห้ง
2. เส็ค_	หมายถึง	ไป
3. อัฒจัน__	หมายถึง	ที่นั่งครึ่งวงกลม
4. ค็องกา_	หมายถึง	อยากได้
5. กา_คา	หมายถึง	ชื่อคน
6. กา_จนบุรี	หมายถึง	ชื่อจังหวัด
7. นว_นาง	หมายถึง	ผู้หญิง
8. คำนว_	หมายถึง	การคิดหาค่า เลข
9. ข้ำศี_	หมายถึง	ศัตรู ฝ่ายตรงข้าม
10. ภิ_พระ	หมายถึง	การลาสิกขาบทของพระสงฆ์
11. ุคหมาย	หมายถึง	กำหนดเวลาพบกัน
12. ยานั__ถ์	หมายถึง	ยานิคหนึ่ง เสพ เจ้าทางจุมกแก่หัวค
13. อนุญา_	หมายถึง	ขอ, ให้
14. ญา_พี่น้อง	หมายถึง	พี่น้องร่วมตระกูล เดียวกัน
15. คันจั_ทน	หมายถึง	คันไม้ชนิดหนึ่ง เปลือกมีกลิ่นหอม

แบบฝึกชุดที่ 10

1. จงนำคำศัพท์ที่กำหนดให้ต่อไปนี้ไปเติมในช่องว่างหน้าข้อความที่มีความหมายตรงกัน

ประณม	นครปฐม	รัฐบาล	บานชื่น	น้ำลัด
รดน้ำ	โคลง	โครง	ข้าวสาร	ศาล
บาท	บาตร	อาหาร	กล้าหาญ	มังกร

- _____ 1. สัตว์ชนิดหนึ่งคล้ายงูในนิยายจีน
- _____ 2. เก่ง ไม่กลัว
- _____ 3. สิ่งจำเป็นสำหรับร่างกาย
- _____ 4. การศึกษาที่ต่อจากระดับอนุบาล
- _____ 5. ชื่อจังหวัดหนึ่งของไทย
- _____ 6. ผู้ทำหน้าที่บริหารประเทศ
- _____ 7. ชื่อดอกไม้ชนิดหนึ่ง
- _____ 8. ลักษณะที่แสดงถึงน้ำใจหรือแห่งลง
- _____ 9. อาการที่แสดงถึงการดื่มน้ำแล้ว เกล่งไป
- _____ 10. คำประพันธ์ที่เป็นบทร้อยกรองชนิดหนึ่ง
- _____ 11. โครงร่าง
- _____ 12. เมล็ดข้าวที่เอาเปลือกออกแล้ว
- _____ 13. ค่าของเงินไทย
- _____ 14. ภาชนะที่ใช้รับบาตรของพระ
- _____ 15. ที่ตัดสินคำ เน้นคดีผู้ทำผิด

จ. จงคัดคำศัพท์ตัวไปนี้ตัวบรรจงครึ่งบรรทัด

1. ประถม	_____	_____	_____
2. นครปฐม	_____	_____	_____
3. รัฐบาล	_____	_____	_____
4. ขานขึ้น	_____	_____	_____
5. น้ำลด	_____	_____	_____
6. รดน้ำ	_____	_____	_____
7. โคลง	_____	_____	_____
8. โคร่ง	_____	_____	_____
9. ข้าวสาร	_____	_____	_____
10. ศาล	_____	_____	_____
11. ขาท	_____	_____	_____
12. ขาตร	_____	_____	_____
13. อาหาร	_____	_____	_____
14. กล้าหาญ	_____	_____	_____
15. มังกร	_____	_____	_____

3. จงเติมพยัญชนะที่หายไปของคำศัพท์ต่อไปนี้ให้สมบูรณ์

1. ประ_ม	หมายถึง	การศึกษาที่ต่อจากระดับอนุบาล
2. นครป_ม	"	ชื่อจังหวัดหนึ่งของไทย
3. ร้_บาล	"	ผู้บริหารประ เทศ
4. บา_ชื่น	"	ชื่อดอกไม้ชนิดหนึ่งของไทย
5. น้ำ_ค	"	ลักษณะที่แสดงถึงน้ำงามหรือแห้งลง
6. _คน้ำ	"	อาการที่คักน้ำแล้ว เทราดลงไป
7. โคร_ง	"	โครงร่าง
8. โคล_	"	ค่าประพันธ์ที่เป็นบทร้อยกรองชนิดหนึ่ง
9. ข้าวสา_	"	เมล็ดข้าวที่ เอา เปลือกออกแล้ว
10. ส่า_	"	ที่ตัดสินคดีผู้กระทำความผิด
11. บา_	"	ค่าของ เงินไทย
12. บา_ร	"	ภาชนะใส่อาหารพระ
13. อาหา_	"	สิ่งจำเป็นสำหรับร่างกาย
14. กล้าหา_	"	เก่ง, ไม่กลัว
15. มังก_	"	สัตว์ชนิดหนึ่งในนิยายจีน

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นายสมศักดิ์ ชื่อนามสกุล	คงแก้ว
เกิดวันที่ 5 เดือน กุมภาพันธ์	พุทธศักราช 2503
สถานที่เกิด	อำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 101/2 หมู่ที่ 1 ตำบลหนองกุง อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์ 1 ระดับ 5
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนน้ำพอง ตำบลหนองกุง อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2523	มศ.5 จากโรงเรียนแม่สะเรียง "บริพัตรศึกษา"
พ.ศ. 2525	บ.กศ.สูง (วิชาเอกภาษาไทย-เกษตรศาสตร์) จากวิทยาลัยครูเชียงใหม่
พ.ศ. 2529	ศษ.บ. (วิชาเอกการประถมศึกษา) จากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
พ.ศ. 2538	กศ.ม. (วิชาเอกการประถมศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

การเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่นที่ได้รับการสอน
ซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำกับการสอนซ่อมเสริม
โดยใช้แบบฝึกตามข้อเสนอแนะของกรมวิชาการ

บทคัดย่อ

ของ

สรีศักดิ์ คงแก้ว

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการประถมศึกษา

เมษายน 2538

การศึกษาครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 และความคงทนในการเรียนซ่อมเสริมวิชาภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำกับนักเรียนที่สอนซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำตามข้อเสนอแนะของกรมวิชาการ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทำการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2537 ของโรงเรียนน้ำพอง อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น จำนวน 28 คน ซึ่งได้มาโดยการทดสอบแบบวินิจฉัยจุดบกพร่องเรื่องการเขียนสะกดคำที่มีคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 และการจับคู่คะแนนแยกเป็น 2 กลุ่ม แล้วสุ่มอย่างง่ายโดยวิธีจับฉลากเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 14 คน ซึ่งกลุ่มทดลองสอนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกการเขียนสะกดคำที่ผู้วิจัยสร้าง กลุ่มควบคุมใช้วิธีสอนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกตามข้อเสนอแนะของกรมวิชาการโดยใช้เวลาในการทดลอง 6 สัปดาห์ แบบแผนการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบ Randomized Control Group Posttest - only Design และใช้สถิติ t-test independent กับ Chi Square (X^2)

ผลการทดลองพบว่า

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซ่อมเสริมและความคงทนในการเรียนรู้การเขียนสะกดคำ กลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ในการเขียนสะกดคำทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

A COMPARISON OF LEARNING ACHIEVEMENTS OF PRATHOM SUKSA III STUDENTS
UNDER THE OFFICE OF KHONKHAEN PROVENCIAL PRIMARY EDUCATION
THROUGH REMEDIAL TEACHING SPELLING EXERCISES AND REMEDIAL
EXERCISES AS RECOMMENDED BY THE DEPARTMENTMENT OF
EDUCATIONAL TECHNIQUES

AN ABSTRACT

BY

SOMSAK KONGKAEW

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Elementary Education
at Srinakharinwirot University

April 1995

The purposes of this study were to compare the learning achievement, the number of students who passed 60% of the criterion and the Thai remedial learning retention of spelling exercises between those who received the remedial teaching by using the constructed spelling exercise form and those who received the remedial teaching by using the spelling exercise form suggested by the Department of Educational Techniques.

The samples used were 28 third grade students from Namphong School, Amphur Namphong, Khonkhaen Province on the second semester of the academic year 1994, whom they were discriminated by using the diagnostic test about spelling exercise with the scores lower than 60% They were then split into the experiment and control groups with 14 students each by means of simple random sampling. The experiment group was taught by using the constructed spelling exercise form whereas the control group was taught by using the spelling exercise form suggested by the Department of Educational Techniques for the period of 6 weeks. This research model was Randomized Control Group Posttest-only Design by using the statistics of t-test independent and Chi-Square (χ^2).

The research results revealed that the remedial learning achievement and also the learning retention of spelling exercises of the experiment group was higher than those of the control group at .05 level of significance. The comparison of the number of students who passed 60% of the criterion between the both groups was not significantly different.